

1
2011

7,50 €

Uusi **SAFIIRI**

ERIKOISNUMERO Kirjeopisto Vian perustajan Tyyne Matilaisen syntymästä 100 vuotta

Sadan
vuoden
kronologia
1911-2011

Tyyne Matilaisen
esoteerinen filosofia
ja henkinen opettajuus

Tiloja vuokrattavana Kerimäellä

Via-Akatemia, **Kaukalinna** (rakennettu 1853), Viitämäentie 189

Via ry, **Wanhalla Apteekintalo** (rakennettu 1911), Ristisolantie 1

AAMIAISMAJOITUS OOPPERAJUHLIEN AIKAAN 2011

Wanhalla Apteekintalolla

Kesäkahvila ja aamiaismajoitus

Tiedustelut ja varaukset:

B&B, 044 355 1508 ja Riitta Kettunen, 041 507 0407

Kaukalinnassa

Aamiaismajoitus

Tiedustelut ja varaukset: Sinikka Juntura,

(015) 543 112, 040 825 5165, kaukalinna@via.fi

Tervetuloa!

VIA-AKATEMIA
kurssit
via.akatemia@via.fi

Puhelin (015) 543 112

VIA RY
vuokraukset
kaukalinna@via.fi

www.via.fi

UUSI SAFIIRI 37. VSK

Kustantaja:

Via-Akatemian säätiö

Toimituksen osoite:

Uusi Safiiri, PL 4, 58201 Kerimäki

Päätoimittaja:

Terttu Seppänen

050 567 9630, terttu.seppanen@via.fi

Toimittajat:

Sinikka Juntura ja Tuula Uusitalo

Taitto ja kannen toteutus:

Tomi Leporinne, Avendis

Tämän numeron avustajat:

Börje Fri, Eeva-Liisa Colin, JP Jakonen, Risto Jurvakainen, Tapio Karvonen, Pauli Koistinen, Pekka Koistinen, Erkki Lehtiranta, Mervi Liinakoski, Kaisa Pakkala, Matti Rautaniemi, Marja-Leena Salojuuri, Juhani Turjanmaa, Pirkko Viskari, Heikki Vuorila.

Uudessa Safiirissa julkaistavat artikkelit ilmaisevat kirjoittajien omia mielipiteitä.

Toimitus ei vastaa pyytämättä lähetetyistä kirjoituksista tai kuvista. Toimitus pitää itselleen oikeuden muokata tekstejä.

Tilaukset, osoitteenmuutokset, laskutus:

Uusi Safiiri, PL 4, 58201 Kerimäki.

Sinikka Juntura, 015 543 112, 040 8255165.

Tilaukset myös internetin kautta:

www.uusisafiiri.fi

Tilaus tehdään ilmoittamalla Uuden Safiirin jakeluosoite toimitukseen ja maksamalla tilaushinta 15.00 euroa (1 vuosi) tai 28.00 euroa (2 vuotta) Uuden Safiirin tilille: Kerimäen Op 513 300 - 223577, viite 550. IBAN FI19 5133 0020 0235 77, BIC OKOYFIHH

Ilmoitukset:

015 543 112, 040 8255165/Sinikka Juntura
uusisafiiri@via.fi

Ilmoitushinnat sivulla 229

Painopaikka:

Kopio Niini Finland Oy.
Tampere 2011

Ilmestyminen

Uusi Safiiri ilmestyy 2 kertaa vuonna 2011 toukokuussa ja marraskuussa.

Uusi Safiiri tehdään pääosin talkootyönä. Pyrimme noudattamaan annettuja ilmestymisaikatauluja.

Internet:

www.uusisafiiri.fi

ISSN-L 0781-7975

ISSN 1799-0475

© Via-Akatemian säätiö

Uusi Safiiri on Kulttuuri-, mielipide- ja tiedelehtien liitto Kultti ry:n jäsen

Seuraava Uusi Safiiri ilmestyy marraskuussa 2011.
Kirjoitukset ja materiaali 15.6.2011 mennessä.

Sisällys 1 2011

- 4 Pääkirjoitus**
TERTTU SEPPÄNEN
- 6 Tyne Matilaisen esoteerinen filosofia**
7 Tyne Matilainen, esoteerinen filosofi ja keskustelevalle opettajalle
12 Arvojen muutos kohti positiivisuutta
21 Luonto, logiikka, kulttuuri
25 Ihmisyys eettiset ulottuvuudet
29 Ihmiskunnan kehitys
TUULA UUSITALO
- 34 Tyne Matilaisen henkinen opettajuus**
34 Opettajani Tyne Matilainen – hengen pioneeri ja uuden ajan airut
ERKKI LEHTIRANTA
40 Opettajani Tyne Matilainen – käytännön filosofi
SINIKKA JUNTURA
44 Tyne Matilainen – ystävä, kumppani, lähimmäinen
JUHAN TURJANMAA
49 Ihminen Tyne Matilainen
BÖRJE FRI
51 Tyne Matilainen – intuitiivisen tiedon mestari
HEIKKI VUORILA
53 Suunnaton keskittymiskyky, hallittu tahto
ja ytimiä koskettava rakkaus TKR
57 Kiitollisuuden ulottuvuudet
RISTO JURVAKAINEN
59 Muutoksen vuodet
PVI
- 70 Kirjeopisto Vian rajajooga. Ensimmäinen opetuskirje**
TYNE MATILAINEN JA MIRJA SALONEN
- 88 Kirjeopisto Vian opetuskirjeiden käännöstyö**
EEVA-LIISA COLIN
- 94 Sadan vuoden kronologia 1911-2011**
TERTTU SEPPÄNEN
- 114 Kolumni: Kukkia, kukkia, kukkia**
BÖRJE FRI
- 118 Via ry:n ja vialaisen yhteisön historiaa**
TUULA UUSITALO
- 134 Via ry Kaukalinnan korjausrakentamisen toteuttajana**
TAPIO KARVONEN, PAULI KOISTINEN JA MERVI LIINAKOSKI
- 142 Via ry Wanhan Apteekintalon entisöijänä ja korjaajana**
PEKKA KOISTINEN
- 154 Vialaisen yhteisön talous – talkootyön voimaa**
SINIKKA JUNTURA JA MARJA-LEENA SALOJUURI
- 160 Via-Akatemia ja Via-Akatemian säätiö**
TERTTU SEPPÄNEN
- 168 Uusi Safiiri ja Via Positiva -lehtien kehityskaari**
TUULA UUSITALO
- 174 PELI. Mysteerinäytelmä**
TUULA UUSITALO
- 182 Ihmisen kohtalo ja sen muuttaminen rajajoogan avulla**
RISTO JURVAKAINEN
- 209 Joogan historia Suomessa**
MATTI RAUTANIEMI
- 214 Tunteiden säätelyn taito ja mahdollisuus**
KAISA PAKKALA
- 218 Rajaton viisaus – Kohti kestävästä henkistä kehitystä**
JP JAKONEN
- 224 Kirjakatsaus**
- 228 Via-Akatemia tiedottaa**
- 229 Uuden Safiirin tilaustiedot**
- 231 Ilmoituksia**
Runot: Tuulikki Salonen ja Pirkko Viskari

Tyyne Eliina Matilaisen elämäntyö

– käytännöllistä integraalifilosofiaa

Tyyne Matilaisen (1911–1989) syntymästä tuli täyteen 100 vuotta helmikuun 16. päivänä. Tämä Uuden Safiirin erikoisnumero on kunnianosoitus Tyyne Matilaisen elämäntyölle ja sen jatkumiselle vialaisessa yhteisössä.

Tyyne Matilainen perusti Kirjeopisto Vian 1955 yhdessä työtoverinsa **Mirja Salosen** (1925–2002) kanssa. Perinteisen rajajoogan historiassa Kirjeopisto Viassa kehitetty rajajoogajärjestelmä – Kirjeopisto Vian rajajooga/ajatusjooga – lähtee aivan uusille urille. Se ottaa muutosvoimaksi ajattelun positivisoinnin kautta tapahtuvan luonteen jalostamisen ja tietoisien jumalyhteyden saavuttamisen. Looginen positiivinen ajattelu tavoittaa ihmisen rationaalis-loogisen ja intuitiivis-luovan potentiaalin – tavallisemmin sanottuna sekä vasemmasta että oikeasta aivopuoliskosta ohjautuvat toiminnot.

Kun tähän yhdistetään länsimainen elämänmeno, normaali työ- ja perhe-elämä, mielenkiinto tietoon, tieteeseen, taiteeseen ja kulttuuriin, ja kun näitä opiskellaan ja sovelletaan käytäntöön oman kehitysvaiheen edellyttämällä tavalla, lähestytään erästä Tyyne Matilaisen käyttämistä keskeisistä käsitteistä – maallista adeptiutta. Klassisesta teosofiasta tunnetaan henkinen adeptus. Tyyne Matilaisen ajattelussa nämä ovat yhtä tärkeitä. Tältä perustalta katsoen vialainen elämänfilosofia lähenee integraalihenkisyyttä, jossa yksilöllinen, yhteisöllinen, sisäinen ja ulkoinen hakevat tasapainoa.

Oman rajajoogajärjestelmän luomisen rinnalla Tyyne Matilaisen toinen toiminta-alue olivat opetustilanteet, joissa hän haki selvänäköllään akashasta vastauksia oppilaiden tekemiin kysymyksiin. Tästä luovasti vuorovaikutteisesta ja filosofises-

ti orientoituneesta opetuksesta ja pohdinnasta kertovat Matilaisen oppilaat artikkeleissaan. Tuula Uusitalo on kymmenien vuosien pohdintatyön tuloksena alkanut aukikirjoittaa Tyyne Matilaisen esoteerista filosofiaa.

Sanonta ”Hedelmistään puu tunnetaan” kertoo parhaiten Tyyne Matilaisen inspiroivan ja luovan opettajalaadun. Hänen oppilaansa, Via ry:n jäsenet ovat toteuttaneet Kerimäellä pääasiallisesti talkootyönä kahden kulttuurihistoriallisesti arvokkaan puutalon korjausrakentamisen – entisen kappalaisen pappilan Kaukalinnan ja Wanhan Apteekintalon.

Via-Akatemian perustaminen, avoimen yliopisto-opetuksen järjestäminen ja muu kurssitoiminta sekä kahden lehden toimittaminen kertovat pienen rajajoogayhteisön vertaansa vailla olevasta sinnikkyydestä ja pyyteettömästä palvelualttiudesta. Voidaankin kysyä, mistä kumpuaa voima ja tahto tähän kaikkeen ja kyvykkyys voittaa eteen tulevat haasteet yhä uudelleen?

Ne Tyyne Matilaisen oppilaat, jotka saivat kokemuksen hänen tietoisuutensa maailmankaikkeuksia syleilevästä avaruudesta ja kosmisen viisauden aavoille ulapoille yltävästä tajunnasta, tietävät että vialaisen yhteisön voiman ja innoituksen lähde on valoisa, korkea ja hyvä.

Valoisaa Kevättä ja Innoitusta Ikitietoon!

Terttu Seppänen

Tyyne Matilainen 1950-luvulla Kirjeopisto Vian perustamisen aikoihin.

Tyyne Matilainen,

esoteerinen filosofi
ja keskusteleva opettaja

Tyyne Matilaisen syntymästä tuli täyteen 100 vuotta tänä vuonna helmikuun 16. päivänä. Tyyne Matilainen oli voimakas henkinen opettaja, esoteristi ja selvänäkijä, jonka ajatuksissa oli eettisen filosofian perusvire. Henkinen kehitys oli hänelle tärkeintä. Hän halusi oppilaiden kyselevän "kaikkea maan ja taivaan välillä" ja näistä kysymys-vastaus -tilanteista jäi runsaasti mietittävää ja sovellettavaa esoteerisfilosofista ajattelua.

Esoterismi inspiroi tieteellistä ajattelua.

Tyyne Matilainen

Loputtomasti kyselevät, monenlaisia näkemyksiä ja ongelmia esiin tuoneet oppilaat olivat tiedonjaoissaan aktiivisia toimijoita.

Tyyne Matilaisen työpari ja Kirjeopisto Vi-an toinen perustajaopettaja Mirja Salonen on myös aina tavalla tai toisella ollut mukana näissä oppilaiden kanssa käydyissä keskusteluissa. Tyyne Matilaisen nimissä tunnetut 70–80 -lukujen tiedot/kannanotot ovatkin kaikki keskustelun tai muun yhteistyön tulosta.

Tämä kaikki kuvastaa sitä dynamiikkaa, mikä Tyyne Matilaisen esoteerisfilosofisten kannanottojen taustalla on vaikuttanut. Kyse ei ollut Tyyne Matilaisen ”ylhäältä antamasta” sanelusta vaan aktiivisesta vuorovaikutuksesta. Tyyne Matilainen myös uskoi, että kysymällä opitaan parhaiten. Silloin aikaisemmat tiedot ja mahdollisesti jokin uusi intuitio ohjaavat oppilaan ja opettajan oikean tiedon lähteelle.

Se, että selvänäkötieto voi olla filosofian pohjana, on harvinaista, mutta osoittaa sen, että Tyyne Matilaisen henkinen selvänäkö oli erittäin korkeatasoista.

Oppilaiden intuition virittämiseksi

Henkinen paikallaan pysyminen ei ollut Tyyne Matilaisen mieleen, sillä se ei vie kehitystä eteenpäin. Keskustellessaan kanssamme, hän tutki meitä oppilaitaan henkisellä selvänäöllään ja pyrki uudistamaan näkökantojamme. Kun oppilaiden romanttissävyinen pohdinta omista jälleensyntymistään kävi Tyyne Matilaisen mielestä liialliseksi, hän pänntäsi erällä alkuvuosien kesäkurssilla meidän päähämme, ettei jälleensyntymää ole lainkaan. Löytyi sil-

lekin perusteluja – siitä pidettiin seuraavana päivänä esitelmä. Ei se muuttanut oppilaiden luontaista uskoa jälleensyntymään sinänsä mutta katkaisi turhat spekuloinnit aiheella. Kun riittävästi aikaa oli kulunut, jälleensyntymä oli taas arvossaan ja siitä tehtiin kirjoituksia.

Kun tämän muuntelevaisuuden syyt ottaa huomioon ja ymmärtää Tyyne Matilaisen sanomisia kehitysjattelun kautta, voi alkaa löytää hänen ajattelunsa filosofisia päälinjoja. Löytääkseni Tyyne Matilaisen vastauksista filosofisen ytimen minun on ollut ensin mietittävä, mitkä niistä merkityksensä painavuudella sisältävät filosofian siemenen ja sitten pyrkiä abstrahoimaan niiden esoteerisesta / tilannekohtaisesta konkreettisuudesta ajatuksia, joilla mahdollisesti olisi merkitystä muillekin samantapaisia asioita pohtineille. Samalla voi ymmärtää sen suhteellisuuden, että jos kaikki tämä tapahtuisi nykyaikana, nykyajan henkisen tien kulkijoiden kesken sekä kysymykset että vastaukset saattaisivat olla hyvin erilaisia.

Näkökulmien nopea muuttuvuus vaikutti aluksi hämmäntävältä. Kuitenkin kun ajattelee sitä minkälainen vaikutus sillä on ollut pitkällä tähtäyksellä: olemme välttyneet fundamentalistiselta ”oikealta opilta” ja joutuneet ajattelemaan asioita monelta eri kannalta. Olemme aina saaneet sellaista tietoa, joka rakentaa ihmisyyttämme mahdollisimman moniulotteisesti. Kun joku oppilaista antoi aiheen uuden tiedon tai näkökulman julkituloon, se annettiin lyhyesti ajatuksia ja intuitiota virittävällä tavalla – ei teoreettisesti eikä valmiina pakettina.

Tyyne Matilaisen auktoriteetin mitta olikin oppilaiden tuntemus siitä, että oma henkinen

kehitys menee eteenpäin ja sen kanssa tasa-arvoisena normaali elämä, laajemmissa puitteissa taas yhteisöjen hyvinvointi ja menestys.

Esoteerinen filosofia?

Luonnollisesti jokaisella oppilaalla oli oma taustansa, heissä oli sekä opillisesti sivistyneitä että selvänäköisiä, samoin kuin eri esoteeristen suuntien oppeihin perehtyneitä. He kantoivat keskusteluun eri tahoilla oppimiaan asioita Tyyne Matilaisen tutkimuksen kohteeksi. Selvitetävänä saattoi olla myös oppilaiden omia ratkaisua tarvitsevia ongelmia. Kysyjän persoona vaikutti sisältöön, sillä Tyyne Matilainen vastasi hyvin usein juuri tälle tietylle kysyjälle vaikka kuulijoina olisi ollut myös muita oppilaita. Silti niissä saattoi olla laajempiakin perspektiivejä. Joissakin tapauksissa vastaukset liittyivät koko yhteisön tilaan ja siihen liittyviin ongelmiin, joita hän pyrki ratkomaan.

Jotkin, esimerkiksi tiedettä koskevat kysymykset olivat tuolloin ajan hermolla ja hyödynsivät tieteen uusimpia virtauksia, mutta vastaukset sisälsivät ideoita kauas tulevaisuuteen.

Tyyne Matilaisen painotukset vaihtelivat. Hän halusi milloin nostaa esoterismia suhteessa tieteeseen ja filosofiaan milloin taas nostaa filosofiaa esoterismin ohi tai opillista sivistystä tutkintoineen esoterismin ohi. Joka tapauksessa hän pyrki katsomaan, mikä veisi hänen oppilaitaan eteenpäin heidän henkisellä tiellään ja

yleisemmin ihmiskunnan tilaa kohti suurempaa hyvinvointia.

”Esoteerinen filosofia” on jo sinänsä eräänlainen käsitteellinen paradoksi. Filosofia tarkoittaa yleensä elämän suuria kysymyksiä käsittelevää yleispätevyyteen tähtäävää melko abstraktia suhtautumistapaa, joka elää omaa elämäänsä esimerkkeineen ja päätelmineen.

Esoteerisuus sen sijaan on täynnä erilaisia (ainakin tilapäisesti) konkreetteiksi ymmärrettyjä piirteitä ja tapahtumia, joiden havaitseminen vaatii poikkeuksellista henkistä havainnointikykyä.

Juuri konkreettisuutensa vuoksi esoteeria sopii hyvin eettisen filosofian pohjaksi. Varsinkin, jos löydetty asiat pystytään kytkemään laajempiin yhteyksiin ja saattamaan yleisesti ymmärrettävään asuun.

Tyyne Matilaisen filosofian tekee erityiseksi sen monitahoisuus ja kyky tarvittaessa irtautua olemassa olevista ajatusrakenteista. Todellisuus voitti Tyyne Matilaisen kannanotoissa aina abstraktion, siitä huolimatta että abstrakti ajattelu on eräs ihmisen kehitysmittapuu.

Hellenistinen filosofia oli Tyyne Matilaiselle läheistä sen henkisyyden vuoksi, mutta mikään ”ainoan oikean” filosofian mittatikku se ei ollut. Filosofian on otettava huomioon todellisuus. Silloin vasta filosofiasta tulee sovellutuskelpoinen. Soveltamisessa kyse on etiikasta, ja etiikka läpäisi koko hänen ajattelunsa.

Tämä kaikki sisälsi näennäisen paradoksaalisen toimintamallin. Vaikka Tyyne Matilainen

Tyyne Matilaisen auktoriteetin mitta oli oppilaiden tuntemus siitä, että oma henkinen kehitys menee eteenpäin.

Intuitiossa on hyvin paljon tietoa, älyn on se käsiteltävä, setvittävä.

Tyine Matilainen

yhdessä Mirja Salosen kanssa loi pätevän pysyville arvoille perustuvan rajajoogamenetelmän, he eivät silti opettaneet meille intialaista joogafilosofiaa tai muuta valmista filosofiaa vaan tukeutuivat aina omiin henkisiin havaintoihinsa ja ymmärrykseensä. Siitä huolimatta että henkisessä maailmassa vallitsee henkisen kehitystason mukainen hierarkia, suomalaisina opettajina he pitivät tärkeänä Suomessa vallitsevaa länsimaista elämänmuotoa demokraattisine arvoineen.

Periaatteessa Tyine Matilaisen opetus oli sitoutumatonta ja hän tahtoi oppilaidensakin kunnioittavan kaikkia uskontoja ja elämäntähtämyksiä: niissä kaikissa oli jotain hyvää ja tarpeellista. Henkisenä opettajana Tyine Matilainen pyrki täydentämään, runsastamaan ja positiivisoimaan olemassa olevia arvomaailmoja sen sijaan, että olisi tunkenut oppilaidensa käsityksiä valmiisiin muotteihin sen enempää itämaisiin kuin länsimaisiinkaan. Hyvyys oli siinä kuitenkin johtotähtenä.

Ihmisillä on kautta historian ollut taipumusta liioitella, varsinkin kun pyritään kehittymään. Tyine Matilainen omaksui sellaisen asenteen, että todelliset henkiset lait, kuten syyn ja seurauksen laki ovat realistisia ja kehityshakuisia – niiden korkeampi tarkoitus oli antaa ihmisille ja myös ihmiskunnalle sovitus- ja kehitysmahdollisuuksia. Ja vaikka altruismi oli yksi tärkeistä päämääristä, siihen aina kuului ihmisen oman hyvinvoinnin ajatus. Ihminen

voi antaa maailmalle enemmän, jos hän ei anna pois kaikkea vaan pitää huolta itsestään.

Hänen tutkimuskohteisiinsa kuului myös koko maailma eri puolineen: rauhan aikaansaaminen, isänmaallisuus, talouselämä, tieteet, taiteet jne. – Henkinen opetus ja henkinen filosofia saivat todellisen merkityksensä vasta kun niitä sovellettiin ihmisten hyödyksi.

Mitä ihminen tai ihmiskunta tarvitsee ja miten sitä hyvyyden voimien avulla voi edistää, oli tärkeintä – ja siihen kuului henkisen kehityksen ohella myös maallinen työ ja materiaalin kehitys. Maallisuus on henkisyyden eettinen sovellus. ”Maallinen adepti” oli hänen käyttämänsä termi, joka kuvaa maallisessa työssään pitkälle päässyttä henkilöä siinä

missä henkinen adepti oli henkisesti pitkälle ehtineen ihmisen päämäärä ja kuvaus.

Hän ei juurikaan ollut kiinnostunut maailmankaikkeuden äärimmäisen alun tai lopun problematiikasta ja esimerkiksi torjui hyödyttöminä joogafilosofialle tyypilliset kysymyksenasettelut ykseydestä ja dualismista. Hänelle ihminen oli ”melkein ikuinen”, ”äärettömän moninaisuuden lapsi” ja ihmispersoonallisuuksien sekä yhteiskuntien positiivinen kehitys oli se mihin kannatti pyrkiä, ei jumaluuteen sulautuminen persoonallisuudesta irrottautumalla tai sitä vähentämällä.

Tyine Matilaisen ihmiskäsitys sisältääkin eräänlaisen persoonallisuuden filosofian. Persoonallisuus on ihmisen tärkein työkalu. Usein

voi antaa maailmalle enemmän, jos hän ei anna pois kaikkea vaan pitää huolta itsestään.

Intuitiolla pystytään tutkimaan mystiikkaa.

Tyine Matilainen

hän korosti oppilailleen ”voimakkaan positiivisen persoonan” tai ”värikkään persoonallisuuden” tarpeellisuutta. ”Värikkäällä” hän tarkoitti monipuolisuutta. – Jumaluus, henki laskeutuu positiivisuuden ja hyvyyden voimien kautta ihmispersoonaan. Käsitys hyvyydestä persoonallisuuden todellisena voimanlähteenä sävyttää tätä filosofiaa.

Tajunta

Nykyään voidaan kvanttifysiikan kautta ymmärtää, että tajunta on ”ainetta” vaikkakaan ei karkeassa fyysisessä merkityksessä. Luonnon tasot ovat samalla tajunnan tasoja ja kuolleina-kin pidetyillä esineillä kuten kivillä on jonkinlainen tajunta – tietysti erilainen kuin ihmisellä – myös maailmankaikkeudella on oma tajuntansa.

Tyine Matilaisella tajunta oli keskeinen ontologinen olemus, substanssi, jota ilman hänen filosofiaansa on vaikea ymmärtää. Tajunta eri aspekteineen antaa syvyydellisyysluontonsa ihmisolemukseksi kuin käsitykselle luonnosta. Jumalan tajunta, universumin tajunta jne. ovat Tyine Matilaisen käyttämiä käsitteitä.

Tajunta yleisenä substanssina mahdollistaa olemassaolon ja elämän – ihmisen rakentamiseen liittyen tietämisen, tietoisuuden, hyvyyden voimat, etiikan, logiikan, kehityksen, auran, käyttövälineet, mystiikan, henkiset aistit, jopa aivojen toiminnan. Kehitys tapahtuu tajunnassa, tajunnan kehittyessä ihminen ja

maailmankaikkeus kehittyvät. Tässä filosofiassa tajunta on maailmankaikkeuden esoterinen, henkinen ja toiminnallinen perusta.

Katsotaan mitä käsitettä tai sellaisen taustalla olevaa olemusta tahansa, se liittyy jollakin tavoin tajuntaan ja tajunnan toimintaan. Tajunnan verhot vs. tajunnan kirkkaus on yksi tapa hahmottaa ihmisen kehitystasoa.

Tajunta ei ollut Tyine Matilaisen ajattelussa mikään rajaton ja muodoton ”puhdas olemassaolo” vaan täynnä muotoja ja toimintamalleja niin korkealle kuin pystyy kuvittelemaan. Tajunta oli luomisen lähtökohta. Tajunnassa on kaaos ja kosmos, aivan platonisen ajattelun mukaisesti. Tajunnan – sekä yleisen tajunnan

– että ihmisen tajunnan – toimintaan kuului loogisuus, loogistaminen, järjestäminen.

”Tajunnassa on järjestäjä”, hän sanoi. Ihminen jäsentää koko ajan omaa kaaostaan ja muuttaa sitä kosmokseksi, järjestyneeksi tajunnaksi. Loogistaminen ja järjestäminen kuului tajunnallisuuteen sinänsä, sen vuoksi ei ole ihme, että hänen luonnostelemansa rajajoogasysteemi-kin perustui loogisuuteen. Ihmisen jäsentäessä omaa tajuntaansa loogisten positiivisten lauseiden avulla hän samalla loogistaa koko suurta yhteistä tajuntaa. ●

*Vastakohtana monille aikaisemmil-
le henkisyyteen pyrkiville suunnille
Tyine Matilainen piti maallista työ-
tä ja rahan ansaitsemista henkistä
kehitystä edistävänä.*

Arvojen muutos kohti positiivisuutta

Positiivisuus oli se yleisarvo mitä Tyyne Matilainen toi tietoisimmin esille jumaluuden ominaisuutena. Tämä valinta on ollut tärkeä mm. siksi, että 1900-luvun mielipideilmasto korosti negatiivisuutta lähes kaikessa – piti sitä ihanteenaan.

Korkeimmat arvot ovat ihmisen jumaluutta. Ihminen on luonnostaan hyvä.

Tyyne Matilainen

Posiitiivisuus sisältää mm. positiiviset tunteet, kuten ilon, onnen ja rakkauden. Se sisältää myös eri aatteita tai ajatusmalleja yhdistävän tekijän: kaikkea ei pidä analysoida hajalle. Ja jos analysoi, pitää myös osata yhdistää uudeksi paremmaksi kokonaisuudeksi.

Negatiivisuus – materialismin muodossa – leimasi vielä 1970-luvulla politiikkaa, filosofista ajattelua ja tieteitä, erityisesti niitä tieteitä, jotka tutkivat ja hahmottivat ihmisen asemaa eliökunnan osana ja universumissa. Ihminen yritettiin latistaa materiasta sattumien kautta syntyneeksi olennoiksi ja ihmisen henki aineen sattumanvaraiseksi erityispiirteeksi – tämä asenne koski myös psykologiaa, ainakin Suomessa.

Kirjeopisto Vian rajajoogan I opetuskirjeen II mietiskelyohjelma on tarkoitettu rajajoogan harjoittajan henkisen kehityksen kokonaisvaltaiseksi suunnan näyttäjäksi kuvatesaan positiivisuuden eri puolia niin yksilöissä kuin heidän keskinäisessä kanssakäymisessäänkin. Siinä on pysyvimpiä henkisiä periaatteita yksinkertaisina lauseina ja melko kattavana kokonaisuutena. Seuraavissa opetuskirjeissä positiivisuuden arvomaailma saa edelleen lisäsävyjä sekä käytännön elämän että korkean jumaluuden suuntaan.

Kirjeopisto Vian olemassaolon alkuaikoina maailmassa vallitsi toisen maailmansodan jäl-

keinen idän ja lännen välinen ns. kylmä sota. Muistissa olivat myös sota-aikojen köyhyys ja sekasorto. Niinpä *rauhasta* tuli Tyyne Matilaisen opetuksen merkittävimpiä arvoja, sillä oli nyt mahdollisuutensa elävässä elämässä. Tässä näkyy myös Tyyne Matilaisen opettamien arvojen kokonaisvaltaisuus: ei pelkästään yksilöiden henkinen, sisäinen rauha, joka on joogan olennainen osa vaan kaikki rauha, myös ihmisten ja kansojen välinen rauha kuuluivat yhteiseen kokonaisuuteen nimeltä rauha. Kirjeopisto Vian raja-jooga saa siitä selkeän globaalin tietoisuuden.

Materialismin ylivalta oli toisen maailmansodan jälkeisinä vuosikymmeninä tosiasia, mutta sen kätkeissä alkoi henkisyys nousta, vaikkakin sitä yleisesti pidettiin piilossa eikä siitä voinut keskustella julkisesti. Arvomaailman vähittäinen henkistäminen ja positivisoiminen merkitsi samalla hidasta mutta varmaa suunnanmuutosta kohti henkisempää ja samalla iloisempaa aikakautta, ”positiivisuuden voittokulkua”. Kirjeopisto Vialla on siinä oma tehtävänsä, mutta myös USA:ssa virinnyt positiivinen ajattelu on ollut mukana samassa inspiraatiossa.

Kirjeopisto Vian I opetuskirjeen II mietiskelyohjelman huippukohtana onkin näkymä siitä, kuinka kansat rakastavat toisiaan.

Korkeimmilla henkisillä tasoillahan se on nyt jo mahdollista ja sikäli ajatus on realistis-

nen, tosin sen tuominen fyysiselle tasolle asti ei tapahdu käden käänteessä – eikä lainkaan niin nopeasti kuin silloin ajattelimme. Siinä välissä oli meidän oma henkinen kasvumme ja kehityksemme sekä samalla suurien ihmisjoukkojen henkinen kehitys positivisoituvine periaatteineen, filosofioineen, kulttuureineen, valtiostysteimeineen ja lakeineen. Tällaisetkin edistysaskeleet tapahtuvat ensin henkisellä puolella, joten meillä – kuten silloin idän ja lännen välillä – myös nykyisin esim. muslimien ja länsimaiden välillä rauha jo ”on”, mutta vaatii täällä fyysisessä maailmassa tekoja sen hyväksi.

Materialismi aatteena, joka ei ota huomioon henkisiä arvoja ja henkisyden ilmenemisiä, joutui tässä filosofiasa väistymään johtavasta asemastaan. Materialismin murtaminen Tyyne

Positiivisuus ja tosioleva

Positiivisuus, kun sitä sanana mietitään, merkitsee perimmäiseltä luonteeltaan varmuutta, ts. jotain sellaista minkä ihminen olettaa tai tietää varmasti olevan olemassa. Esim. englannissa ”positive” merkitsee varmaa, todellista. Myös tosiolevaista, mikä sopii rajajougaan tai joogaan erittäin hyvin, sillä ”tosiolevainen” on filosofiasa käytetty jumaluuden luonnehdinta. Toisaalta positiivisuus laatuna koostuu ilosta, onnesta, voimasta, rakkaudesta, hyvydestä ym., jotka merkitsevät elämän onnea, eheyttä ja täyteläisyyttä – kaikkea sitä mitä ihmiset ovat kautta aikain halunneet kokea ja mitä he ovat kaikkina aikoina pyytäneet Jumalalta.

Jos taas ”tosiolevaista” jumaluuden merkityksessä haluaisi jotenkin luonnehtia, positiivisuus kuuluisi sen määritelmään sekä todellisen olemassaolonsa että kaikkien jumaluuteen liittyvien aspektiensä vuoksi.

Metodina looginen positiivinen ajattelu tarkoittaakin sitä, että toisteltavat lauseet – ts. mantrat – ovat sekä muodoltaan että sisällöltään positiivisia: ne ovat loogisesti muotoiltuja ja niissä otetaan huomioon myös yksittäisten sanojen positiivisuus tai negatiivisuus erilaisine assosiaatioineen ja lisäksi paljon muuta käyttötarkoitukseen liittyvää. Tämä kuuluu ajatusjoogan alkeisiin ja yleensä ajatusmekaniikkaan.

Matilaisella tarkoitti kuitenkin materiaalistien ja maallisten arvojen nostamista korkeammalle tasolle ihmisten tajunnassa: työllisyys, hyvä toimeentulo, riittävä ruoka ja kauniit kodit olivat parhaimmillaan positiivisuuden ilmenemisiä ja sellaisena myös henkisiä. Normaalin elämänmenon jatkuvuus ja sen puitteissa tapahtuva kehitys oli Tyyne Matilaisen opetuksissa taustajatuksena. Rahan arvostaminen (vaikkakaan ei ylivalta) kuuluu tähän asiayhteyteen.

Tämä kaikki liittyi myös henkiseen näkemykseen ihmisen karmasta, aiemmissa elämässä tapahtuneet sodat ja erilaiset rikokset hyvyyden ilmenemistä kohtaan aiheuttivat niin henkistä kuin materiaalistakin puutetta tässä elämässä. Karma ei kuitenkaan ollut mekaanista vaan sitä voitiin sopeuttaa olosuhteisiin ja kehitystasoon. Jos karmaa voitiin ja haluttiin sovittaa, sen negatiiviset vaikutukset vähenivät. Mitä korkeampi tiedon taso ja yleensä henkinen taso ihmisillä oli, sitä helpompi oli suorittaa karmaa positiivisella tavalla ja edesauttaa positiivista kehitystä.

Kolmannessa opetuskirjeessä puhutaan ”maailmallisuuden lopusta” maailmanlopun asemasta. Maailmanlopun ennustuksilla enempiä kuin ennustuksilla yleensäkin ei ollut sijaa Tyyne Matilaisen ajattelussa: vapaan tahdon ja ihmisten henkisen kehityksen ensisijaisuus leimasivat hänen opettamaansa maailmankuvaa ja ihmiskuvaa. Historiasa on ollut sotia ja luonnonmullistuksia, niistä voi oppia eikä niiden pidä toistua sellaisenaan, vaikka uhka olisikin todellinen.

Ne ovat edesauttaneet henkisiä kehitysharppauksia, mutta jos kehitysharppaukset tapahtuisivatkin ihmisen vapaasta tahdosta hyvyyden voimien avulla, älyn ja järjen perusteilla, mullistuksia ei tarvittaisi. Nykyisinä aikoina, kun maailma on jälleen erilaisten luonnon- ja poliittisten katastrofien kourissa, tämä pitäisi ottaa huomioon ja panostaa henkiseen kehitykseen ja hyvyyden voimien korostamiseen ajatuksissa, sanoissa ja teoissa. Hyvyyden voimien kautta henkinen kehitys samoin kuin ihmisten ja luonnon rauhoittaminen tapahtuvat ilman negatiivisia sivuvaikutuksia.

Kehityksen suurista linjoista voi löytää voimakkaan positiivisen juonteen: suuren jumalallisen kehityssuunnitelman, johon liittyminen ohjaa myös oman yksilöelämän positiiviseen suuntaan. Kirjeopisto Vian opetuksessa tärkeitä ovat ajatuksen lait, joilla voi vaikuttaa positiivisesti sekä omaan itseen että toisiin ihmisiin ja maailmankaikkeuteen.

Rajoitettu negatiivisuus

Negatiivisuus on välttämättä edelleen ihmisesä, hänen ajatuksissaan ja maailmankaikkeudessa, mutta sen vaikutus käytännön elämään voidaan minimoida ja antaa positiivisuuden voittoa. Negatiivisuus pääasenteena voidaan jättää vertauskohdaksi ja eräksi askelmaksi kehityksen tiellä. Rajoitetulla negatiivisuudella on ihmisyyteen kuuluvia tehtäviä. Esimerkiksi erotiiskyky tarvitsee negatiivisuutta tuekseen: Kylmä järki on negatiivinen, mutta ohjaa tärkeimmissä ratkaisuissa.

Myös viha voi ohjata ihmistä kohti hyvyttä ja rakkautta, kunhan hyvyys voittoa. Silloin vihalle jää tehtävä toimia vaistonvaraisena reaktiona vääryyteen ja pahuuteen. Kirjeopisto Vian opetuskirjeissä puhutaan negatiivisuuden iduista, jotka toimivat henkisen selvänään tukena. ”Itu” kuvaakin asian kokoa ja luonnetta. Itu ei hallitse, mutta voi tarvittaessa nousta esiin. Positiivisuus on kuitenkin päämäärä.

Negatiivisuuden itu – ja vain itu – toimii siis henkisessä selvänäkemisessä tuntosarvina ja tunnistajana. Sillä on myös rakenteellista merkitystä. Sähkö – jolle myös ajattelu rakentuu – tarvitsee positiivisen ja negatiivisen navan. Hitaus, inertia, on olemuksellisesti negatiivisuutta mutta kuuluu aineen rakenteeseen. Hitaus ominaisuutena luo myös edellytyksiä harmoniselle kasvulle hillitsemällä muutosvauhtia. Ihmisyydessä vapaa tahto tarvitsee negatiivisuutta toiseksi lähtökohdakseen: ihmisen voi valita hyvän ja pahan väliltä. Tosin viisas ihminen huomaa, että pahan valitseminen vie kehitystä taaksepäin. Eivät maailmasta vastakohdat katoa, vaikka pahuus vähenisikin.

Tajunnalle – niin suurelle yhteiselle tajunnalle kuin yksilön omakohtaiselle tajunnallekin – ominainen tapa luoda asioita on kaaoksen järjestäminen kosmokseksi, harmoniaksi. Kaaos puolestaan on negatiivinen verrattuna sellaiseen kosmokseen, jota ihmisen jumalallinen puoli pääsee ohjaamaan. Positiivinen-negatiivinen -vastakohtapareissa on erilaisia ulottuvuuksia, joiden tavoittaminen ja ymmärtäminen auttaa ymmärtämään myös kehityksen monitahoisuutta.

Vanhemmassa opetuksessa positiivisuus ja negatiivisuus – myös merkityksessä hyvä ja paha – ovat olleet tasapainossa. Kirjeopisto Vian opetus muuttaa arvostuksen niin, että positiivisuuden, hyvän, tulee voittoa ihmisen valinnoissa ylivoimaisesti ja alistaa jäljelle jääneet negatiivisuuden idut palvelijakseen. Se, että hyvä voittoa pahan, on päämäärä.

Jumala

Filosofiasa yksi olennaisista kysymyksistä on kysymys Jumalan olemassaolosta, Jumalan luonteesta, kaikkivaltiuudesta ja ihmisen suhteesta Jumalaan.

1900-luvun keskivaiheilla maallistuminen merkitsi Euroopassa samaa kuin kehitys, myös Jumala oli poistettu filosofiasa ensiksikin niiden ristiriitaisten oletusten johdosta, joita teologiassa häneen oli liitetty ja toiseksi tiedeuskon johdosta: ihmisen tuli tietää perimmäiset asiat tieteen kautta, ei uskon.

Kuitenkin joogassa ja joogan filosofiasa Jumala on tärkeä, sillä jooga kokonaisuutena on tie jumalyhteyteen. ”Ihmisellä pitää olla Jumala”, sanoi Tyyne Matilainen uskonnottomille tai buddhalaisuuden oppeihin taipuvaisille oppilailleen.

Mitä kaikkea hän tarkkaan ottaen tarkoitti, sitä voidaan tulkita useammallakin eri tavalla, mutta tähän opetukseen liittyy voimakasta kehitykseen liittyviä аспектеja. Ihmisen kehitykseen kuuluu suuren yhteisen Jumalan lisäksi ihmisen oma Jumala, joka kehittyy ja kulkee ihmisen edellä, jos uskoo Jumalaan. Jos

Totuudesta versoo rehellisyys, se on osa totuutta. Positiivisuus sisältää enemmän piirteitä, olettamuksia. Minkälainen yhteiskunta voisi olla?

Tyine Matilainen

kieltää Jumalan olemassaolon, oma Jumala ei kehity ja henkinen kehitys kokee vaikeuksia.

Kirjeopisto Vian rajajoogan jumalakäsitys ei ole teologinen, vaan Jumala on jotain mikä kuuluu ihmiselle sen vuoksi, että ihminen alun perinkin on osa Jumalaa: Jokainen ihminen on *jumala ilmenneellä tasolla*. Koska kuitenkin ihmisen ajatukset merkitsevät niin paljon, hän voi niillä vaikuttaa oman Jumalansa kehitykseen. Loogiset positiiviset ajatukset ovat laadullisesti lähellä Jumalaa. Jumala on perinteisesti rakkaus, loogisessa positiivisessa ajatusmaailmassa hän on positiivisuus, joka sisältää rakkauden lisäksi hyvin paljon erilaisia hyvyiden voimia.

Tästä perspektiivistä Jumala on yhtä kehittyvä kuin ihminenkin. Jumala voi auttaa ihmistä monin tavoin, mutta Häntä tulee kunnioittaa ja olla pyrkimättä Hänen yläpuolelleen. Ihminen tarvitsee Jumalaa, mutta itseään korkeampana olemuksena.

Vaikka ihminen on ”Jumala ilmenneellä tasolla”, kaikkiallinen Jumala on kuitenkin ihmisyyden ulkopuolella. ”Ihmisen ei pidä omaksua kaikkiallisuutta”, Tyine Matilainen tähdensi sen vuoksi, että monet oppilaista olivat aluksi omaksuneet sellaisen joogafilosofian, jossa ihminen tiensä lopuksi sulautuu kaikkialliseen jumaluuteen/Jumalaan. Sellaisista ajatuksista ihmisen aura ja käyttövälineet ohenevat liikaa ja se on vaarallista terveydelle. Sen sijaan ihmisen tuli kehittyä siten, että hänellä oli Ikuinen Itse ja käytössään myös Ikuisen Itsen tason käyttövälineet, joiden avulla hän tarvitessaan saa tietoa kaikkialle yltävältä Ikuisen Itsen tasolta.

Tyine Matilaisen radikaalein Jumala-käsitys oli kuitenkin lauseessa ”Jumala on ideat ja aatteet”. Jumalakäsitysten moninaisuuden voi ymmärtää eri tasojen kautta: joillakin tasoilla Jumala näyttäytyy lähes ihmismäisenä olentona, joillakin taas ihmistä ohjaavien korkeimpien ideoiden ja aatteiden muodostamana kokonaisuutena.

Tyine Matilaisen esoteerisessa filosofiassa ihmisen korkeimmat arvot ovat Jumalalta ja niihin liittyi henkisiä välineitä, jotka myös kuuluvat ihmisen persoonaan, näihin kuuluu mm. ihmistä ohjaavia sanoja, ns. aksioomia: hyvyiden aksiooma ohjaa ihmistä hyvyyteen, totuuden aksiooma totuuteen, tiedon aksiooma ohjaa tietämistä. Ne ovat samalla kertaa positiivisia arvoja kuvaavia sanoja, jokainen voi valitsemalla itselleen lisää arvoja muodostaa ja rikastaa niiden avulla omaa persoonaansa.

Myös uskontojen merkitys on niiden ihmisille antamissa arvoissa. ”Ihmisen tulee ottaa uskonnoista arvoja, ei dogmeja”, ilmaisi Tyine Matilainen uskonnon oikean paikan ihmiselämän kohottajana.

Näkökulma tietoon, ajatuksiin ja logiikkaan

Esoterismille tyypillisesti Tyine Matilaisen opeuksissa tiedon saaminen käsitti elämän kaikki puolet alkaen kirjojen lukemisesta päätyn teoreettiseen prosessointiin tai intuitiivisiin välähdyksiin. Logiikka taas on melkein sama kuin tajunnallisuus ja ihmiskehoon sovellettuna terveys.

Yksi tärkeimmistä arvoista oli tieto, joka joltavinaan aksioomana ohjaa ihmisen toimintaa. Esoteerinen tietokäsitys poikkeaa filosofisesta tietokäsityksestä samalla tavalla kuin esoteerinen käsitys ajatuksesta ja ajattelemisesta poikkeaa vastaavasta filosofisesta käsitteestä. Esoteerisessa tavassa ymmärtää tämännäköisiä asioita on runsaasti tasoja ja olemassaolon muotoja sekä niihin tarvittava aineellisuus. Mm. eri juuriroduilla on omanlaisensa tieto.

Ihminen samaistaa useimmiten tietämisen ajatteluun ym. kognitiivisiin toimintoihinsa ja fyysisiin aivoihinsa, joissa näiden toimintojen ajatellaan tapahtuvan. Fyysisyys ei ole kuitenkaan koko totuus esoteerisessa mielessä vaan ihmisellä on myös aura, erilaiset tajunnalliset käyttövälineet – ”kehot” – aisteineen ja mm. henkiset aivot. Näillä kaikilla on merkittävä osuus tiedon hankinnassa ja käsittelyssä. Ne eivät ole materiaa sanan perinteisessä mielessä mutta eivät käsitteellisesti kaukanaakaan siitä.

Ajattelemisen esoteerinen puoli (joka nykyisin on jo aika lähellä kvanttifysiikan näkemyksiä) merkitsee sähkömagneettista ”ajatusainetta”, tietoa taas voi olla informaationa missä tahansa aineessa ja värähtelyssä kuten esimerkiksi valossa ja musiikissa.

Kaikkialla on valokvantteja ja niiden sisältämää informaatiota. Biologisella puolella on kemiallista epigeneettistä ohjausta, jota nykykäsityksen mukaan voidaan muunnella myös oman tahdon ja tunteen sekä myös oppimisen avulla. (Epigenetiikka on tiede, joka tutkii sitä mitkä geenit ovat toiminnassa ja mitkä suljettuina.) Näitä kaikkia kehollinen ja tajunnallinen ihminen käyttää pääasiassa ilman yksilön tietoisuuden apua – samalla spontaaniudella kuin kvanttitasen hiukkaset informoivat toisiaan.

Tiedostettuna ja monimutkaisten tajunnallisten prosessien tuloksena syntyy tietoa siinä

mielessä kuin sen tavallisesti ymmärrämme. Tähän kaikkeen liittyy sanojen ja kielen mukana olo. Normaalien kielen arvostaminen ja siihen liittyvä ajatusten korostaminen oli sekin jotain uutta aikana, jolloin tieteessä kielen monitahoisuutta pidettiin haittatekijänä tiedon saamiselle ja korkeimmille tasoille pääsemisen esteenä.

Esoteerisesti tajutussa maailmassa tietoa on hiukkasina tai värähtelyinä myös aurassa, ihmisen erilaisissa käyttövälineissä ja hänen fyysisessä kehossaan ja sitä voi saada kukista, kivistä, väreistä... melkein mistä tahansa. Tieto rakentaa persoona, se muokkaa persoonan yksilöllistä tajuntaa, ihmisen koko olemusta. Ihmisen voimakas aura, energiakehä vetää puoleensa

tietoa sisältäviä hiukkasia ja pitää kiinni niistä, mutta myös välittää sitä eteenpäin silloin, jos toinen ihminen on ”samalla aaltopituudella” tiedon kanssa ja haluaa saada sitä omaan auraansa.

Tämä selittää myös asioita, joita tapahtuu voimakkaan henkisen opettajan, kuten Tyine Matilaisen läheisyydessä. Jos oppilas on valmis

ottamaan vastaan jotain tiettyä tietoa – toisin sanoen hänellä on sitä jo valmiina esimerkiksi opiskelun tai pohdintojen, esimerkiksi avoimien kysymysten johdosta – hän voi saada tietoa suoraan omiin käyttövälineisiinsä opettajan aurasta eli energiakentästä – sama koskee myös kirjatietoa, ei sitäkään voi omaksua ilman sopivaa pohjatietoa.

Tiedostetulla tiedolla on yleensä kohde, se on ”tietoa siitä ja siitä asiasta”. Useimmiten filosofiassa tyydytään pelkästään sen asian pohittamiseen, onko tieto oikeaa ja millä ehdoilla. Esoteerisessa mielessä hiukkasten kuljettama tieto on ”välittäjäainetta” tietämisen kohteen ja siitä tietävän ihmisen välillä. Näitä ”tietoaineita” on ruuassa, puissa, kukissa, kivissä, yleensä luonnossa – siis fyysisissä olioissa ja

Jumala on perinteisesti rakkaus, loogisessa positiivisessa ajatusmaailmassa Hän on positiivisuus, joka sisältää rakkauden lisäksi hyvin paljon erilaisia hyvyiden voimia.

fyysisissä paikoissa – ja myös akashassa. Kun ne tulevat ihmisen kehoon ja käyttövälineisiin, niiden kautta voi syntyä toimiva yhteys jonkin kohteen ja siitä tietoa saavan ihmisen välille. – Tiedon kannalta positiivisilla tunteilla on oma tehtävänsä: esimerkiksi ilo pitää kunnossa käyttövälineitä, tasapainottaa aivoja ja suojelee korkeimpien tasojen tietoa.

Tieto ja todellisuus

Filosofiaa luotaessa on tärkeä ymmärtää millä tasolla jonkin tietyn arvopohjan puitteissa tehtyt päätelmät toimivat. Kaikki tieto ei ole oikeaa jokaisella olemassaolon tasolla. Todellisuus on tiedon mitta. Esimerkiksi hyvin abstraktin ajattelun kautta syntynyt tieto ei välttämättä ole pätevää konkreettisemmalla tasolla – vaikka usein onkin – tai jokin konkreettinen tieto ei lainkaan ole yleistettävissä. Muuttuvaa maailmaa koskeva tieto voi myös vanheta ja sitä kautta muuttua epäpäteväksi. Tiedostetussa tiedossa vanha tieto muuttaa statustaan ja voidaan ymmärtää ”vanhan tietämyksen” viitekehyksestä käsin.

Hiukkasten kuljettaman spontaanin tiedon arvoa ei kuitenkaan voi löytää päättelemällä, kehon ja käyttövälineiden täytyy vain hylätä tai hyväksyä se spontaanisti. Jos hiukkasten kuljettama tieto on oikeaa ja sen informaatio on ajantasaista, se suhteuttaa ihmistä oikealla tavalla todellisuuteen. Mutta jos se on väärää, mutta kulkee kuitenkin oikean tiedon tunnuksin, se ohjaa harhaan ja vaikuttaa huonosti mm. terveyteen. Virukset ovat hyvä esimerkki ”väärin tunnuksin” kulkevasta tiedosta, joka sopii reseptoreihin mutta rikkoo kehon harmoniaa.

Erilaiset aurat sisältävät eri tyyppistä (ja ihmisen pyrkimyksistä johtuen eriarvoista) tietoa. Henkisesti kehittyneellä ihmisellä on

enemmän oikeaa ja korkeaväreh-teistä tietoa kuin vähemmän kehittyneellä. Silti alemmat auran osat olivat yhtä tärkeitä kuin korkeammatkin, sillä ihmisen kokonaisvaltainen kehitys rakentuu sekä alhaalta ylöspäin että ylhäältä alaspäin.

Riippumatta kehitystasosta ja tiedon laadusta on tärkeää, että tietoa on runsaasti aurassa. Sillä juuri tietonsa kautta ihminen kasvaa persoonana ja solmii yhteyksiä. Tyyne Matilaisen antamana konkreettina esimerkkinä on että ystävyys kestää niin kauan kuin tietoa välittyy. Positiivisuuteen kuuluu voimakas tiedon virta. Kun osapuolilta loppuu keskinäinen tiedollinen annettava, ystävyys tyrehtyy ilman riitotakin. Tämä voidaan tulkita siten, että ystä-

vyyden tulee olla tiedon kanava, silloin se lähentää osapuolia yhteiseen todellisuuteen. Tämä on kuvattu I opetuskirjeen toisessa mietiskelyohjelmassa: ” – kun jumalallinen viisus tulvii tietoina olemukseesi, sillä se on Henkisen Hierarkian, Valkean Veljeskunnan viisautta, jota sinulle annetaan jakaaksesi sitä edelleen kanssaih-

misillesi.” Tiedon virta yhdistää Valkean Veljeskunnan mestarit oppilaidensa kautta koko ihmiskuntaan.

Tiedolla ja todellisuudella on välttämätön suhde, jota tieto-opissa pyritään selvittämään. Teoria on tärkeä tiedon hahmottamisen ja tietojen yhdistämisen tapa, parhaassa tapauksessa myös henkisen selvänäön väline ajatustasolla. Teoreettisena tieto muuttuu useimmiten osaksi ihmisen erilaisia ajatteluprosesseja ja teorioiden avulla voidaan pyrkiä hahmottamaan todellisuuden niitä puolia, jotka eivät ole suoraan havaittavissa.

Teoriat luodaan yleensä tiedostetun todellisuuden pohjalta, todellisuus taas muotoutuu erilaisten asiaryhmien kuten karmallisten syiden, vahvojen ajatusten, arkkityyppien, erilais-

Sekä puhe että ajatus korkeimmilla tasoilla on elävöityneempää, värikkäämpää, kestävämpää ja paremmin muotoutunutta kuin alemmilla tasoilla.

Tyyne Matilainen

ten tahtojen, rinnakaistodellisuuksien, ja (ajatuksen ja uskon vaikutuksesta) teorioidenkin kautta. Kyse on vuorovaikutuksista. Todellisuus on vuorovaikutusten tulos. Siinä on paljon pysyvää mutta myös muuttuvaa olemusta, joiden perässä ihmisen pitäisi pysyä teorioillaan ja eri laatuilla tiedoillaan.

Käyttövälineet

Tietämistä primaarimpi suhde todellisuuteen muodostuu aistien kautta. Aistit eivät Tyyne Matilaisella rajoittuneet fyysisen kehon ns. ”viiteen aistiin” tai edes kuuteen. Hän satoi ne käyttövälineisiin. ”Jokaisella tasolla on käyttövälineensä ja käyttövälineellä on omat aistinsä”, hän sanoi. ”Käyttöväline” on esoterismille tyyppillinen sana, joka sisältää näkemyksen värähtelytasoltaan erilaisista tajunnantasoista, joista ”korkeammat” tasot ulottuvat laajemmalle kuin ”alemmat” ja ovat myös harmonisempia. Harmonisuuden johdosta korkeampien tasojen kautta tapahtuva ymmärrys saattaa ajatukset toimimaan hyvin yhdessä.

Tyyne Matilaisen ajattelussa käyttöväline on hyvin laajamerkityksinen ja monitahoinen käsite. Tiettyä ihmisen tajunnantasoja voi pitää yhtenä ”käyttövälineenä”, esimerkkeinä ”paranirvaaninen käyttöväline”, jolla on paranirvaanisen tason aistit ja toiminnot tai eetteriruumis, jolla on eetteritason aistit ja toiminnot. Ihmisen erilaiset henkiset ja psyykkiset toiminnot tarvitsevat eri tasojen aineista muodostuneita ”välineitä” ja niiden yhdistelmiä. Sanalla käyt-

töväline on silloin toiminnallinen sävy: ihmisen tarvitsee eri tasojen toimintoja, jotka taas tarvitsevat omia käyttövälineitään ja aistejaan.

Tietäminen kognitiivisena toimintana on, että tiedän tietäväni ja ajattelen sekä parhaassa tapauksessa toiminkin sen mukaisesti – tiedostan myös perustelut ajatuksiini ja tietooni. Tähän toiminnalliseen ajattelemiseen tai toiminnalliseen tietämiseen liittyy ymmärtämämme fyysisen puolen lisäksi eri tasojen värähtelyä ja niiden kantamaa informaatiota ja silloin niiden käytössä ovat omakohtaiseen persoonallisuuteemme kuuluvat käyttövälineet – eli kehomme eri energiatasojen koneet ja elimet.

Ihminen tarvitsee elääkseen maan päällä fyysisen kehon, ja fyysinen keho sisältää henkisiä ja energettisiä puolia, jotka vastaavat hänen eri tasoihin käyttövälineisiinsä ja välittävät tietoa. Tieto on muun muassa terveyden ylläpitäjä. Tietoa on koko kehossa ja kaikissa käyttövälineissä, ei pelkästään aivoissa.

Käyttövälineiden kehityksessä on kyse myös erilaisten persoonien kehityksestä. Kyse on monimuotoisuudesta, siitä ettei ole kahta samanlaista ihmistä. Ihmisten keskinäinen yhteys hyödyntää jokaisen erikoislaatua ja jokaisella on oma tapansa ajatella ja oma henkinen kehityskaarensa, ”tiensä”.

Kehityksen edistyessä juuri käyttövälineet kehittyvät etunenässä, sillä monitahoinen todellisuus vaatii monitahoiset käyttövälineet, joiden kautta sitä voi aistia suoraan ja edelleen prosessoida ajattelussa ja toiminnassa. Mitä ke-

hittyneempi ihminen on sitä useammanlaiset, korkeat ja alemmat käyttövälineet toimivat hänessä. Silloin hänellä on käyttövälineittensä aistien kautta monitahoisempi yhteys todellisuuteen ja hän pystyy helpommin erottamaan esimerkiksi oikean ja väärän tiedon toisistaan. Huonosti kehittyneillä käyttövälineillä varustettu ihminen tarvitsee runsaasti ulkoista kontrollia voidakseen elää eettisesti, monitahoiset käyttövälineet eri tasoilla sen sijaan ovat sisäisen ohjauksen apuna. Silloin oikea suhde olemassaoloon ja sen ongelmiin rakentuu helposti ja luontevasti. Kysymykset käynnistävät käyttövälineiden toiminnan ja vastauksia alkaa löytyä heti kun oikea kysymys on tehty.

Ihmisen persoonallisuus, hänen luonteensa ja tietomääränsä olivat tärkeitä ja vastaavat siihen minkälainen tajunnallinen koneisto itse kullakin on. Näiden aikaansaaminen vaati oppilailta tiettyä perusmentaliteettia, joka oli annettu opetuskirjeissä. Opetuskirjeiden mantroista ja mietiskelyohjelmista paljon toistettuina syntyi niille sopivaa ”materiaa”, jossa oli eettinen, positiivinen rakenne jo valmiina.

Käyttövälineisiin tuleva suora aistitieto on ihmiselle kuitenkin mystiikkaa, sanan hyvissä ja huonoissa merkityksissä. Jos se kohdistuu Jumalaan, mystiikka voi antaa voimakkaan uskonnollisen/ henkisen kokemuksen. Mystiikka on kokonaisvaltaista ja ikuisenakin yksilökohtaista eikä sitä voi täysin jakaa toisten kanssa vaikka yrittäisi pukea sanoiksi. ”Loogistakaa mystiikka”, sanoi Tyyne Matilainen, ”silloin siitä saa tietoa”. Samadhit tai ykseyskokemukset ovat Tyyne Matilaisen kehitysmallissa henkisen tien sivutuotteita, merkkejä siitä, että jotain on tapahtunut mutta ei varsinainen päämäärä.

Positiivisuus on usein mielletty lähinnä tunte- ja kokemusmaailman kautta, varsinkin kun rakkaus on siinä merkittävässä osassa. Tunne onkin tärkeä, sillä sen kautta ihmiset omakuvavat asioita. Jos tunne puuttuu, se heijastuu puutteena myös henkisemmällä puolella. Tunteet on osa ihmisyyttä, mutta ei koko ihmisyyttä. Tyyne Matilainen suosi ajattelussaan vähemmän tunnepitoista ja enemmän tiedol-

lisuuteen painottuvaa aisti- ja kokemusmaailmaa. Tiedollisuuden korostuksesta tuli jatkuva teema Tyyne Matilaisen opetuksessa. Tällä on merkitystä mm. positiivisuuden eri laatu-
jen kannalta.

”Päästä tiedon ytimeen”, oli Tyyne Matilaisen tiivis luonnehdinta kanssamme tapahtuneesta laajasta, polveilevasta tiedon etsinnästä. Tieto oli hänelle henkisen Tien tärkeä puoli, joka myös piti ihmisen terveenä ja nuorena. Me luimme kirjoja, seurasimme tieteen tapahtumia, pohdimme tiedon olemusta jne. Tieto yleensä ja erilaisten tietojen saaminen liittyi niihin vihkimyksiin, joita olemme täällä Maan päällä tavoittelemassa.

Henkistä Tietä voi tulkita eri perspektiiveistä. Sen esoteerinen hahmotus on monitahoinen ja vaativa. Siihen liittyvät esim. eheytyminen ja pääseminen positiiviselle elämäntaakalle, yhteys henkisen puolen sukulaisiin, kuolemanprosessin läpikäyminen, jälleensyntymäolen-
tojen paluu, vihkimykset osavihkimyksineen, henkinen ja maallinen adeptius jne.

Näitä kaikkia Tyyne Matilainen valotti ja ohjasi niihin liittyviä henkisiä prosesseja – uskon että hän tekee sitä edelleen jollakin tasolla vaikka me emme sitä samalla tavalla tiedostaisikaan. ●

Luonto, logiikka, kulttuuri

Tyyne Matilaisen ajattelussa luonto on korkeasti henkinen ja looginen olemus, jota ihmisen tulee kunnioittaa, ja joka myös kunnioittaa ihmistä ja pyrkii edesauttamaan tämän kehitystä. Loogisuus ei ole ristiriidassa henkisyyden kanssa, se on myös jumaluuden aspekti.

Luonto ennen kaikkea on loogista ja ymmärtää loogisuutta. Luonnolla on myös oma muistinsa ja muisti kuuluu yhteen logiikan kanssa. Tyyne Matilaiselta oppimassani ajattelussa kaikki se, mitä yleensä ajatamme logiikkana kuului luonnonlogiikkaan, sen eri osa-alueina.

Sanapari, joka toistui Tyyne Matilaisen ope- tuksessa on ”loogistakaa tämä”. Jotta asiat tu- levat ymmärretyiksi, ne on ilmaistava loogises- sa muodossa. Fraasit ja arvot pitää avata, loo- gistaa ja keskustella silloin ne antavat tietoa. Loogiset keskustelut kantavat tietoa, ideoita ja hedelmällisiä kysymyksiä eteenpäin. Hyvin laajatin kokonaisuudet pysyvät koossa, kun asiat ilmaistaan loogisesti. Koko Kirjeopisto Vian rajajoogasysteemi perustuu loogisiin po- sitiivisiin lauseisiin ja oli sitä kautta luonnon- logiikkaa – ihmiseen sovellettuna.

”Luonto” tarkoitti Tyyne Matilaisella sup- peassa merkityksessä ”vihreää luontoa”, jos- kus taas kaikkea luontoa äärimmäisen laajas- ti – kaikkia maailmankaikkeuksia. Suppeassa

Etiikka pitää vuorovaikutuksen luonnonlakien mukaisena.

merkityksessä luonnonlogiikkaan kuuluivat ”luonnossa olevat loogiset lauseet”, joita ihmi- nen voi saada liikkeudessaan luonnossa ja laajassa merkityksessä ”kaikki tieteet ja kaikki taiteet, joiden tuli olla loogisessa muodossa”.

Sivistys on tietystä mielessä henkisen kehi- tyksen A ja O, siihen kuuluu laajan tietämyk- sen lisäksi kulttuuri, erityisesti korkeakulttuu- ri. Tässä maailmankuvassa ja luontokuvassa kulttuuri-ilmioilla on henkisiä, jopa maail- mankaikkeuden kannalta tärkeitä merkityksiä.

Taiteet palvelivat niitä henkisiä päämääriä, joita kulloinkin nostettiin esiin. Runot, näytelmät ja musiikki saivat tästä lisäarvoa. Vaikka niitä esitettiin pääasiassa hyvin pienessä piirissä, us- koimme, että niiden sanoma menee henkistä tietä ihmiskunnan tajuntaan.

Huumori aiheuttaa ajatusmaailman uusiutu- mista pannessaan asioita päälaelleen ja fantasia tuo tajuntaan mielikuvia erilaisista maailmoista. Mielikuvitus, vaikkakin subjektiivisena ja epä- tarkkana avartaa tajuntaa ja antaa virikkeitä. Small talk erilaisten ihmisten kanssa on käytän- nön ihmisyhteyttä. Runojen kirjoittamisesta saa älyä. Elokuvat näyttävät jälleensyntymiä jne.

Tyyne Matilainen inspiroi taiteita ja seurasi yleensäkin taiteiden kehitystä. Savonlinnalai- sena hän oli erityisen kiinnostunut Savonlin- nan oopperajuhlista ja niiden suomalaisista esiintyjistä. Erityisesti musiikki välittää kuuli- joiden käyttövälineisiin erilaisia henkisiä omi- naisuuksia ja saimme pitkiä luetteloita siitä, mitä kenenkin säveltäjän musiikki vaikuttaa. Joukossamme oli musikaalisesti lahjakkaita op- pilaita, ja Tyyne Matilaisen inspiroimana syn- tyikin suuri määrä lauluja ja soitinmusiikkia.

Luonto, jonka toiminnoissa ihminen on mu- kana, on tässä mielessä eräänlainen ihmisen part- neri, joka joskus huijaakin panemalla loogisten lauseiden sekaan pieniä valheita, epälogiikkaa, tarkistaakseen ymmärtääkö ihminen oikein. Tyyne Matilaisen ajattelussa luonto on, kun korkeimmat luonnontasot otetaan huomioon, korkeasti henkinen olemus, jota ihmisen tulee kunnioittaa, mutta joka myös kunnioittaa ih- mistä ja pyrkii edesauttamaan tämän kehitystä.

Näissä käsityksissä on tietty subjektiivisuuden kunnioitus, ovathan taiteetkin mukana. Luon- nonlogiikassa on subjektiivinen piirre, joka on yhtä tärkeä kuin objektiivinenkin. Vaikka lo- giikka sinänsä on objektiivista, sen objektiivis-uus on suhteessa subjektiiviseen – yksilön nä- kökulmaan. Ihmisen objektiivisuus vastaa koko ajan hänen subjektiivisuuteensa – ja kommu- nikoi sen kanssa – ja myös subjektiivisuus to- teutuu loogisuuden avulla. Subjektiivisuuden ja objektiivisuuden on annettava tietoa toisilleen.

Luonnonlogiikkaa voi lähteä tarkastelemaan ihmiskeskeisesti siitä käsin, että ihminen on luon- non osa – ”luonnon kukka” – ja osaltaan myös luonnon hallitsija, mutta samalla riippuvainen luonnon hyvästä kunnosta, sen loogisesta toi- minnasta. Ihminen voi ajatuksillaan ja tunteil- laan vaikuttaa luontoon hyvin paljon, enemmän kuin yleensä otaksutaan. Luonnon rakenteet ja ihmisen rakenteet ovat vuorovaikutuksessa tois- tensa kanssa. Luonto on tajuntaa, ihmisen tajun- nan tasot ja luonnon tasot ovat samat.

Yhteisöt, kuten maat ja kansat ovat oman alueensa luonnon hallitsijoita. Ihmisen aura korkeimmilla tasoillaan on yhteydessä koko maapallon kanssa.

Luonto on kuitenkin eri tyyppinen koko- naisuus kuin ihminen, johon vapaa tahto on tiivistynyt. Ihmiset ovat yksilöitä, persoonia ja kehittyvät ihmisinä omaan suuntaansa. Ihmi- sillä on päämääriä. Luonto on neutraali, sillä ei ole oman olemuksensa ulkopuolisia pyr- kimyksiä, ainoastaan harmonia ja tasapaino, jonka ylläpitämiseen se kaikin voimin pyrkii.

Luonnonlogiikka, yksilö ja etiikka

Tieteissä luonto ymmärretään loogisena, usein mekanistisena systeeminä. Loogisuus ei kuiten- kaan ole perimmiltään mekanistinen vaan mo- niulotteinen ja syvälinen luonnonjärjestelmä.

Sanan ”logiikka” etymologia viittaa sekä sa- noihin ja lauseisiin että järkeen ja järjestykseen. Logos on Kristuksen rinnakkaisolemus, johon liittyy korkea tajunnallisuus ja henkisyys. Loo- gisuus systeemin ominaisuutena tarkoittaa osien johdonmukaista, virheetöntä kytkeytymistä sa- man kokonaisuuden puitteissa ja logiikka oppia siitä, miten se on mahdollista, miten se toimii.

Tyyne Matilaisen erään vastauksen mukaan luonnossa toimii kolminaisuus, sen kaikissa rakenteissa on Isä, Poika ja Pyhä Henki, mi- kä vastaa näihin kristinuskon peruskäsitteisiin olematta silti varsinaisesti uskonnollinen hah- motus. Tämä rakenteellinen kolminaisuus ku- vastaa kaikkeen olemassaoloon liittyvää tajui- suutta, kehityshakuisuutta ja luovaa henkeä.

Kokonaisuudet pysyvät koossa, kun asiat ilmaistaan loogisesti.

Ihminen on osa jumaluutta, mutta samalla osa luontoa ja pystyy toimimaan sen sisäisen logiikan ja etiikan mukaan kehittyen samalla persoonallisuutena. Ihmiset vuorovaikutta- vat toistensa kanssa niin kuin kaikki muukin luonnossa. Energiaa ja informaatiota siirtyy ihmisestä toiseen. Etiikkaan kuuluu, että jo- kainen ihminen voisi voida hyvin, joten me- netettyään energiaa, se pitäisi saada tavalla tai toisella takaisin.

Luonto panteistisena henkisenä ja tajuisena olentona pyrkii harmoniaan mutta myös ke- hittymään henkisesti. Tässä kehitys tarkoit- ta sitä, että korkeimmat tasot alkavat hallita ja harmonisoida systeemiä. Erilaiset ihmiset erilaisine päämäärineen samoin henkiolen- not, positiiviset ja negatiiviset, luonnon osina muovaavat sitä kukin tahtonsa mukaan, mi- kä saattaa johtaa systeemin ristiriitoihin. Sekä luonnon itsensä että ennen kaikkea ihmisten on osaltaan pidettävä huolta kokonaisuuden harmonisoimisesta, mikä samalla edistää ih- misen omaa harmonisoitumista ja integroitu- mista luontoon. Toisaalta uudistuminen johtaa uusiin tilanteisiin ja harmonia pitää synnyttää uudelleen ja uudelleen mikä toisaalta johtaa myös kehitykseen.

Luonnonlait tähtäävät tasapainoon ja juu- ri ne pitävät ihmisen koossa. Luonnonlakei- hin voi peilata ihmisten uskomuksia oikeasta etiikasta. On olemassa esimerkiksi sellainen myytti, että henkinen tieto on ilmaista ja se pitää antaa edelleen ilmaiseksi. Tasapainon yl- läpitämiseen kuuluu kuitenkin se, että kaikki toiselta ihmiseltä saatu, siis myös tieto pitää korvata, henkisenä ominaisuutena on silloin

kiitollisuus. Ihmisen on ylläpidettävä antamisen ja saamisen tasapainoa suhteessa toisiin ihmisiin ja maksaa saamansa hyvä, muuten hän saattaa imeä ”tyhjyydellään” tietoa tekemättä sen eteen työtä ja samalla heikentää vahvempansa.

Maksamisen tärkeys voidaan perustella myös luonnonlakeihin kuuluvan karman lain avulla, joka siirtää puuttuvan tasapainotuksen eli maksun tulevaisuuteen. Tarkoitus on, että osapuolet vahvistavat toisiaan. Vapaaehtoinen maksaminen osoittaa arvostusta ja luonnonlakien ymmärtämistä.

Sähkö, energia

Luonnonlait, sen omat periaatteet, ovat osa luonnonlogiikkaa. Tiede on päässyt aika pitkälle omissa tutkimuksissaan. Miten esimerkiksi luonnon eri osat kytkeytyvät toisiinsa? Vuorovaikutuksella ja viestinnällä. Alkeishiukkaset vuorovaikuttavat keskenään välittäjähiukkasten avulla. Atomit ovat sähkölaitteita. Solut viestivät toisilleen kemiallisesti toisin sanoen sähköisesti. Myös suoraan energioiden kautta kulkee paljon viestejä, jotka otetaan tajunnallisesti vakkakaan ei välttämättä tietoisesti vastaan.

Elektronit ovat tässä maailmankatsomuksessa ”Pyhän Hengen tuli”, joten sähköön henkisyttä ei kyseenalaistettu. Tyyne Matilainen näki selvänäöllään hyvin monenlaista sähköä, joilla oli erilaisia merkityksiä. Samoin hän näki erityyppisiä energioita.

Ihmiset vuorovaikuttavat keskustelemalla, kirjallisesti tai suullisesti, auran kautta jne. keskenään – mutta myös koko luonnon sekä luonnonoloiden kanssa. Etiikka pitää tämän vuorovaikutuksen luonnonlakien mukaisena. Kirjeopisto Vian opettama anteeksipyyttäminen ja anteeksianto sekä pyhä kunnioitus ja Kristus-rakkaus auttavat ihmisten välisen ajatusviestien positivisoitumista ja ihmisten välisen ajatussillojen puhtaana pysymistä luonnon periaatteiden mukaisella tavalla.

Ihminen on Jumalan kanssaluoja. Hänen tulee ymmärtää luonnonlait ja oivaltaa se mi-

kä menneessä ja tulevaisuudessa olisi hyvää ja tavoiteltavaa.

Terveys

Terveys kiinnosti Tyyne Matilaisen oppilaita ja monet lukivat lääketieteen oppikirjoja. Aihepiiriä käsiteltiin monesta eri perspektiivistä: ruoka, värit, musiikki, alkeishiukkaset, sähkö, magneetti, energiat jne. Ihmisen terveys riippuu kaikista näistä ja monesta muusta asiasta.

Ajattelen tässä terveyttä luonnonlogiikan osana. Tähän liittyy myös eettinen perspektiivi. Suunnaltaan vastakkaisten toimintojen tasapaino on luonnonlogiikan mukaista: jos antaa itsestään paljon, on tarpeen myös saada vastaavasti pysyäkseen terveenä. Tyyne Matilainen käytti myös sanoja bio-luonnonlogiikka, bio-ihminen ja bio-ihmisen terveys. Biologisuus on yksi luonnon olemuksista, johon ihminen ja ihmisen terveys kuuluu.

Kun esimerkiksi sanan ”looginen” ja sanan ”terve” sisältöjä katsoo rinnakkain, niin on helppo huomata, että ”terve” sisältää elävien olentojen sisäisen järjestelmän loogisuuden ja samalla myös toiminnan ja energisyyden. Tähän yhteyteen kuuluu myös sana ”harmonia”, joka sisältää minkä tahansa systeemin loogisen rakenteen mutta tajunnallisesti myös siihen kuuluvan rauhallisen, onnellisen tunnetilan. Kehon Pyhän Hengen temppelinä sisältää ajatuksen harmoniasta ja rauhasta.

Monet henkistä kehitystä edistävät tekemiset edistävät myös terveyttä, kuten puhuminen. Mutta koska ne myös vievät voimia, lepääminen ja voimien takaisinsaaminen on tärkeää. Terveiden ylläpito kuuluu henkisen tien kulkijoiden velvollisuuksiin mm. sen vuoksi, että heillä oli ihmiskunnan hyvinvointia ja henkistä kehitystä edistäviä tehtäviä. Terveys tai sen puute liittyy karmaan, mutta Karman herran tehtävä on rajoittaa suoritettava karma kohtuulliseksi.

Kaikkein suurin terveyteen vaikuttava tekijä Tyyne Matilaisen mukaan on kuitenkin tieto ja nimenomaan oikea ajantasainen tieto. ●

Ihmisyysden eettiset ulottuvuudet

Ihmisen on tehtävä
hyvää hyvän takia.

Tyyne Matilainen

Hyvin suuri osa Tyyne Matilaisen opetuksista kohdistui ihmisen eri puoliin: persoonaan, kehitystiehen, käyttövälineisiin, unenelämään jne.

Jalot teot, jalot ajatukset voimistavat persoonaa valveilla ja unessa.

Tyyne Matilainen

Ihminen on kehittyvä olento ja kulkee kohti jumaluutta korkeamman Minänsä ohjaamana. – Ihminen on osa luontoa. Jne. Nämähän ovat yleisiä henkisen maailmankatsomuksen ajatuksia ja myös Kirjeopisto Vian rajajoogan suuntaviittoa. Tyyne Matilainen täydensi niitä henkisellä selvänäköisyydellään. Hän tutki olemassaolon eri puolia ja etsi niiden kautta vastauksia oppilaidensa kysymyksiin.

Hän kiinnitti paljon huomiota mm. unenelämään ja muihin olemassaolon puoliin, joita hän pystyi katselemaan selvänäköllään. Oppilaiden kertomukset omista kokemuksistaan unenpuolella oli alkuna monille näistä pohdinnoista.

Eräs osa ihmisestä on koko ajan unenpuolella, mutta nukkuessa ihmisen toimiva persoonallisuus siirtyy sinne kokonaan. Unen kautta ihminen on yhteydessä henkisiin maailmoihin ja niiden olentoihin, vaikka hän valvetajunnassa ei niitä sanottavasti tiedostaisikaan – eivät kaikki suinkaan muistaneet unessa tekemiään ja näkemiään asioita, enempää kuin yleensäkin olemuspuoltensa tekemisiä. Silti jotain niistä heijastui valvetajuntaan ja vastavuoroisesti valvetajunnasta niihin. Unen aikana saattoi kohdata korkeampia olemuspuoliaan.

Valvetajuinen ihminen ei välttämättä tiedosta unenpuolen eri aspektoja. Silti hänen pitäisi voida toimia viisaasti, että hyötyisi unen puolen toiminnastaan. Unen aikana on mahdollista saada informaatiota omista kehityshaasteistaan. Jos ihmisessä on pahuutta tai ristiäisyyttä se ilmenee unenpuolella ja häiritsee ihmisen kokonaiskehitystä. Unenpuoli on kuitenkin fyysisen maailman vaikutteille altis, jolloin fyysisen ihmisen eettinen kehitys korjaa unenpuolen ongelmia ja unessa tapahtunut

positiivinen kehitys puolestaan alkaa korjata fyysisen puolen elämää.

Monet opiskeluprojektit, joita yhteisössämme oli ajoittain, merkitsivät unenpuolella enemmän kuin valve-elämässä. Kun opiskelee sekä unessa että valveilla oppii parhaiten. Unenpuolella saattoi myös opiskella aivan muuta kuin valvetajunnassa ja esimerkiksi toimia josakin muussa ammatissa kuin valvetajunnassa. Unen puolella ihmisen piti myös syödä ja ansaita rahaa – vastoin tavanomaisia oletuksia.

Kuitenkin – kaikesta monitahoisuudesta huolimatta – ihmisellä on viime kädessä ainoastaan yksi minä.

Persoonan merkitys

Ihmisen kehitysmalli sai lisää ulottuvuuksia, kuten esimerkiksi käsityksen ihmisen omista henkiolennoista. Ihmisen kehittyessä ja saadessa korkeimpien tasojen käyttövälineitä, hänelle alkaa muodostua myös näiden tasojen henkiolentoja, jotka auttavat häntä kaikessa positiivisessa työssä omalta tasoltaan. Nämä ovat osa ihmisen jumalyhteyttä ja samalla osa persoonaa.

Tyyne Matilainen käytti hyvin paljon sanaa ”persoonaa”. Hänen kriteereitään oli useimmiten se, voimistaako jokin asia tai tekeminen persoonaa vai ei. Persoonan tuli mieluummin olla värikäs, voimakas ja positiivinen. Värikyys merkitsi tällöin tietojen runsautta ja positiivisten ominaisuuksien määrää. ”Persoonaa” merkitsi jotain ontologista, kaikkea sitä mitä ihminen on itse luonut tässä elämässään ja aiemmissa jälleensyntymissään.

Kirjeopisto Vian rajajooga tekee oman luonteen jalostamisen mahdolliseksi. Ihminen oppii

myös voimistamaan ja positivisoimaan aurasensa. Aivojen tulee kehittyä erilaisten tehtävien tasolle. Pieni annos negatiivisuutta ei haittaa. Monipuolisuus ja kyky puhua kaikkien ihmisten kanssa oli tavoiteltavaa. Kun persoonaa on voimakas, altruistinen eettinen kehitys ei pääse kuluttamaan liikaa voimia.

Ihmisyksilö on Tyyne Matilaisen opetuksessa itseisarvo, jonka tulee kasvaa persoonana. Hän sanoi myös, että ihminen palaa aina omiin ajatuksiinsa. Omien ajatusten muovaaminen loogiseksi positiiviseksi lauseiksi, esitelmiksi tai kirjoituksiksi voimistaa ja muovaa persoonaa samoin looginen keskustelu. Ei ole tarkoitus, että ajattelisimme kaikki samalla tavalla tai vain toistelisimme jonkun opettajan ajatuksia – silloin ihmisestä tulee ”heijastuksen varjo”.

”Persoonaa” merkitsi Tyyne Matilaisen sanavarastossa ihmisen kokonaisuutta, myös Ikuisen Itse oli persoonan osa, samoin sielu; hermosto on osa persoonaa, sen aineellista puolta. – Stressi häviää, sanoi Tyyne Matilainen, kun oppii tuntemaan persoonallisuuttaan. – Persoonan kauttihan jumaluus ilmentää itseään.

Jumalyhteys ei siis vähennä persoonaa, paremminkin päinvastoin. Ihmisen ei pidä nostaa itseään jalustalle eikä ”hukkoa jumaluuteen” vaan jatkaa Jumalan aloittamaa luomistyötä.

Persoonaa on jumaluuden ja ideoiden ilmentäjä, ”mitä enemmän ideoita, sitä värikkäämpi persoonallisuus”, Tyyne Matilainen sanoi. Jumalan aineellinen olemus on ihmisellä sitä suurempi, mitä voimakkaampi hänen persoonallisuutensa on. Korkeampi Minä ja alempi minä sulautuvat jossakin vaiheessa yhteen niin että opitut asiat tulevat päivätaajuntaan ja fyysisen persoonan hyödyksi.

Ihmisen jälleensyntymät – saman ihmisen aiemmat persoonat – pyrkivät sulautumaan nykyiseen persoonaan, kun tämän henkinen kehitys alkaa olla riittävällä tasolla.

Persoonaa on koko ihmistä yhdistävä voima. Voimakas persoonaa on ikään kuin magneetti, joka vetää puoleensa kaikkea ihmiselle kuuluvaa hyvää. Suuttuminen ja negatiivisuus yleensä vähentää persoonaa, positiivisuus kokoa sen taas ja ihminen pääsee korkeammille tasoille.

Persoonaa merkitsi yhteyttä hyvin laajoihin kokonaisuuksiin ja ihmisen omaa näkökulmaa niihin. ”Jokainen ihminen on pieni universum. Universum sisältää koko ihmisen persoonan”.

Objektiivisuus ja totuus

Objektiivisuuden tavoittelu on filosofiselle tieteelliselle ajattelulle tyypillistä. Se on usein johtanut persoonallisen näkökulman väheksymiseen. Objektiiviseen tietoon pyrkiminen ei silti saa vähentää persoonaa. Epäpersoonallinen on epätervettä vaikka se olisikin objektiivista.

Pyrkimys objektiivisuuteen on kuitenkin oikea päämäärä. Jokaisessa on yleispätevää – sillä

tavoin voi löytää objektiivisuutta olematta epäpersoonallinen. On ymmärrettävä näkökulman merkitys: ”jokainen näkee kohteen eri tavalla, ja siinä eri tavalla oleellista”.

Objektiivisuuteen liittyy usein käsitys yhdestä ainoasta totuudesta. ”To-

tuus on yhden ihmisen rajoitettu näkemys”, on yksi Tyyne Matilaisen filosofisia kannanottoja. ”Todellisuus sen sijaan on rikas ja monimuotoinen. Me tutkimme todellisuutta.” *Totuus on ollut aina esoteristeilla, mutta jokaisella oman. Totuus on moniselitteinen, mutta siitä versoo esim. ”olla rebellinen”, joka on osa totuutta. Jos ihminen lupaa jonkin asian ja siitä lähtee perusteellisuuteen, tullaan rebellisyyteen.*

Tästä seuraa myös, että päästäkseen totuuteen, ihmisen on hyvin tarkkaan tutkittava oma näkökulmansa ja tehtävä paljon työtä löytääkseen oma totuutensa, silloin totuuden aksiooma toimii hänessä. Kenelläkään ei silti ole ainoaa oikeaa totuutta kaikille ihmisille.

Tyyne Matilaisen kriteerejä oli useimmiten se, voimistaako jokin asia tai tekeminen persoonaa vai ei.

Todellisuuden tutkiminen vie puolestaan kehityksessä eteenpäin. Todellisuuden hallinta kehittää viisautta. Todellisuus voi olla konkreettia, aineellista tai pahaa – mutta myös henkistä ja korkeatasoista. Todellisuuteen voivat kuulua Jumala ja enkelit ja ihmisen henkiset kokemukset. Todellisuus jatkuu myös kuolemanrajan taakse ja avaruuteen. Jokaisen on liikkuttava omassa todellisuudessaan niillä eväillä, joita itse on hankkinut. Esimerkiksi yhteisesti saatu opetus antaa viitteitä siitä, mihin suuntaan kannattaa mennä ja mitä siellä on odotettavissa, mutta jokainen ratkaisee kuitenkin itse sen mihin haluaa uskoa ja mitä haluaa todellisuuteensa luoda.

Ihminen itse itselleen ja autonominen etiikka

”*Ihminen on itse itselleen*” Tyyne Matilainen myös sanoi kuvaten näin ihmisen kehityksen perustaa. Itse itselleen ja maallinen työ ovat vihkimyksien tärkein kehityspäämäärä painotti Tyyne Matilainen oppilailleen. Nämä valottavat kuitenkin myös konkreettisempaa kuvaa ihmisen kehityskaaresta.

Ihmiselle alkaa hänen kehittyessään kasvaa henkisiä aisteja kuten älyä, järkeä, intuitiota, ymmärrystä ja myös viisautta sekä kaikkinaisia tiedon oikeaa tajunnallista välittymistä ohjaavia systeemejä. Hänen tajuntansa ja tietoisuutensa toimintamuodot monipuolistuvat ja tehostuvat. Tiedon hankinta, tutkintojen suorittaminen, maallinen työ samoin kuin raha ja omistaminen kaikkine henkisine puolineen ovat silloin tärkeitä, pelkkä henkisyys ei riitä kehitykseksi. Rahaa tarvitaan myös unenpuolella, ja kuoleman jälkeisessä elämässäkin tarvitaan rahaa. Maallisuuden korostamisesta tuli jatkuva teema.

Tämä poikkeaa jyrkästi sellaisesta joogafilosofiasta, jossa ihmisen päämääränä on sulautuminen autuaaseen jumaluuteen. Tyyne Matilaiselta oppimassamme ihmiskuvassa työ jatkuu ”valaistumisenkin” jälkeen ja siihen pitää valmistua oppimalla niin paljon kuin suinkin tieteitä, taiteita, filosofiaa, etiikkaa jne.

Ihminen itse itselleen on syvälinen esoteerisfilosofinen linjaus. Se tarkoittaa sitä, että ihminen on kaikista syy- ja seurausketjuista, yhteyksistään ja olosuhteistaan huolimatta itsenäinen olento, joka on vastuussa koko kaikestaan, siitä seuraa autonominen etiikka. Autonominen etiikka on se, mikä johtaa pisimmälle. ”Ihmisen on tehtävä hyvää hyvän takia”, Tyyne Matilainen sanoi, ”ei siksi että saisi syntejään anteeksi, eikä velvoitteen takia. Heikkoudet häviävät, kun synti loppuu”. Tähän liittyy myös itseisarvoinen ilo.

Tosin tähän tietoisuuteen kasvetaan henkisen kehityksen myötä ja ymmärretään, että syytely ja toisen ihmisen kadehtiminen ja hänen omaisuutensa haluaminen ilman vastinetta on väärin, mutta sen sijaan oman omaisuuden kasvattaminen ja hoitaminen rehellisin keinoin on oikein. Tähän kuvioon kuuluva etiikka on samalla kertaa omistamisen etiikkaa ja toisten huomioon ottamisen etiikkaa.

Sillä kuplan sisässä ihminen ei ole. Viisas Jumala ja viisas ihmiskunta ovat luoneet systeemejä, joiden kautta käytännön ihmisyhteys ja yhteydenpito toimivat. Erilaiset lait – valtioiden lait, henkiset lait ja yhteiset luonnonlait kuten ajatuksen lait – ovat myös ihmisten välisiä sillanrakentajia ja yhteisyyden rakentajia.

Ihmisellä on oma ”kaikkensa”, joka on tavallaan hänen laajempi puolensa, jonka hän tuntee kokemuksenaan erityisesti silloin kun hän tuntee olevansa yhtä kaiken kanssa. Ihmisellä on oma tahtonsa, oma karmansa, oma kehitystiensä, omat ajatuksensa, omat tajunnalliset ominaisuutensa, oma korkeampi Minänsä, oma Jumalansa, oma Ikuinen Itsensä, omat Kristuksensa; oma luonnonmuistinsa, oma mystiikkansa jne. Ja jopa omat atominsa ja aurinkokuntansa – siitä huolimatta että ne kuuluvat myös suureen yhteiseen olemassaoloon. ●

Ihmiskunnan kehitys

Ihmiskunnan henkisiin kehityslinjoihin kuuluu vihkimyksissä eteneminen. Vihkimyksissä yksilön tai ryhmän yleinen kehitystaso merkitsee eniten. Runsas tieto, tiede ja taide, looginen ajattelemisen, puhuminen sekä tietysti positiivisuus ja eettinen valvettuneisuus vievät juuriroduissa ja vihkimyksissä eteenpäin. Nämä samat asiat ovat myös perustana hyvälle ihmisten ja kansojen välisille suhteille.

Ihmiskunnan henkiseen kehitykseen kuuluu vihkimyksissä eteneminen. Vihkimyksissä yksilön tai ryhmän yleinen kehitystaso ja tiedon taso merkitsee eniten. Suuriin kehityslinjoihin kuuluu eri säteiden vaikutus – säteet antavat edellytyksiä tietyn tyyppiseen kehitykseen. ”Jokaisella tulee olla mahdollisimman paljon säteitä”, kuvastaa Tyyne Matilaisen asennetta.

Teosofisen katsomuksen mukaan ihmiskunta kehittyy juuriroduittain. Tätä käsitystä Tyyne Matilainenkin piti lähtökohtanaan, hän halusi kuitenkin nopeuttaa kehitystä. Kuhunkin juurirotuun kuuluu tietty tiedon taso, joten yksilö saattaa kohota juuriroduissa varsin nopeastikin silloin kun on mahdollista saada runsaasti tietoa mutta, jos esimerkiksi on masentunut, myös pudota alempaan juurirotuun.

Monet kulttuurit ja uskonnot sisältävät kehitystä hidastavia elementtejä, kuten liiallinen auktoriteetteihin tukeutuminen, naisten huono asema tai ”toisinajattelijoiden” tukahduttaminen tai koulutuksen vähyys. Runsas tieto, tiede ja taide, looginen ajattelevuus, puhuminen sekä tietysti positiivisuus ja eettinen valveutuneisuus taas vievät juuriroduissa ja vihkimyksissä eteenpäin. Nämä samat asiat ovat myös perustana hyvälle ihmisten ja kansojen välisille suhteille ja niiden avulla yksilön vaikutusalue kasvaa.

Maailmanlaajuinen työ ja maailmanrauha

Tyyne Matilainen teki työtä voimakkaasti Vesi-miehen ajan – Kalojen aikaa lempeämmän ja vauraamman aikakauden – synnyttämiseksi.

Hän teki kanssamme henkistä työtä maailmanrauhan hyväksi. Se vaikutti henkisellä puolella, ja sen ajan ilmapiiri lientyikin hyvin paljon. Rauhasta pitää puhua, rauhasta pitää säveltää ja kirjoittaa, rauhasta pitää tehdä näytelmiä, oli hänen ohjeensa.

Ihmiskunnan hyvinvoinnin lisääminen oli yksi Tyyne Matilaisen tavoitteista. Hän teki henkisellä puolella työtä eri alojen nerojen ja lahjakkuuksien kanssa ja inspiroi heitä.

Tyyne Matilainen kiinnitti paljon huomiota naisen asemaan kehityksen perspektiivistä. Nainen on kehityskykyinen ja -haluinen. Niinä aikoina kun naisilla on ollut heikko persoonallisuus, he jäivät alakynteen. ”Naisen sielu on nykyisin opinhaluinen”, hän sanoi.

Siihen aikaan naispappeus oli tuloillaan, ja sitä Tyyne Matilainen piti hyvänä: silloin naiset pääsivät puhumaan ja antamaan omia ajatuksiinsa kirkolle ja ihmiskunnalle. Sitä, että nainen ja mies tasa-arvoisesti huolehtivat perheen toimeentulosta, hän piti oikeana, molemmat saivat silloin osansa työelämän antamasta kehityksestä. ”Naisten aivot ovat nykyisin hyvässä kunnossa”, hän sanoi. ”Miehet voisivat ottaa oppia heistä.” Nyttemmin näyttää siltä, että miehet tosiaan ovat alkaneetkin omaksua naisilta tärkeitä asioita, kuten esimerkiksi lasten hoitamista.

Tyyne Matilainen arvosti naisellisuuden positiivisia piirteitä, kuten kauniiden kotien luomista. Naisten – ja miestenkin – kauniit vaatteen kuuluvat korkeakulttuuriin. Hän arvosti myös näppäryyttä vaatvien käsitöiden tekemistä – se parantaa aivotoimintaa. Naisessa on luontaista lämpöä, rakkautta ja toisten huomioon ottamista. Naisten suurempi osuus politiikassa voisi olla avain rauhaan. Sellaiset kansat ja kulttuurit, joissa naista sorretaan, jäävät jälkeen kehityksessä.

Globaali etiikka

Etiikka kehittyy useimmiten tavallisissa valintatilanteissa, joiden taustana ovat vakavat elämänkysymykset. Etiikan tarkoitus on toteuttaa oikeaksi katsottuja periaatteita, tutkia tekoja ihmisten välisen oikeudenmukaisuuden, syiden ja seurauksien näkökulmista. Usein tämä johtaa teoreettisiin ristiriitoihin.

Käytännön etiikka liikkuu ihmiselämän rajojen sisällä usein pyrkien parhaaseen mahdolliseen lopputulokseen. Eettisiä rajoja merkataan näissä ääritilanteissa, joissa kyseessä on usein oma tai toisen ihmisen ”elämä ja kuolema”. Näiden rajojen venyminen ja niissä toimimisen laajentaa toiminnan puitteissa.

Globaalius on tullut ”yhtäkkiä” muutaman vuosikymmenen aikana teknisen kehityksen siivellä, eikä sen olemusta ole heti ymmärretty arvioida puhumattakaan siitä, että olisi luotu pätevää etiikkaa globaaleihin ongelmiin. Tyyne Matilaisen päämäärä on kuitenkin ollut globaali jo viime vuosisadan puolivälissä: ihmisten ja kansojen kaikinpuolista hyvää koskeva.

Etiikkaa ei voi olla ilman arvoja, joko tietoisesti omaksuttuja tai tiedostamattomia. Ihmiselle arvot edustavat jumaluutta, samoin ideat ja aatteet. Tyyne Matilainen toi esiin opetuksessaan arvoja, jotka olivat yhtäaikaan henkisiä ja käytännönläheisiä. Nämä henkisyys ja käytännönläheisyys ovat hänellä erottamattomat ja positiivisina ne myös tukevat toisiaan. Arvomaailman kehittyminen henkisemmäksi ja positivistisemmaksi oli hänelle tärkeää jo Kirjeopisto Viaa edeltävän ajan historiallisen luonteen vuoksi.

Nykyään sanan ”globaali” negatiivinen kaiku johtuu pääasiassa siitä, että eettisyyttä ei ole vielä osattu soveltaa muutamaa yksilöä laajemmalle alalle, eettisyys on abstraktia, sen vaikutus ei ulotu juurikaan käytäntöön.

Toisaalta se mikä puhtaasti henkisessä ajattelussa on jumalyhteyttä ja ihmisyyhteyttä, ilmentää maapallomme käytännön elämässä pyrkimystä eettiseen ja kunnioittavaan ihmisten, kansojen ja kulttuurien väliseen yhteydenpitoon.

Jopa sellainen asia kuin perhe-elämä vaikuttaa maailmanrauhaan – karman kautta, sillä keskenään huonoissa suhteissa olevat avioparit valitsevat seuraavissa elämässään asuinpaikkaan valtiot, jotka muuntavat nämä alkuaan perheiden sisäiset vihollisuudet sodiksi. Toisaalta tämä saattaa ajattelemaan, että sotienkin takana on ihmisten välinen suuri voima – rakkaus – tosin epäonnistuneessa muodossa.

Maailmanrauha on yksi globaalin etiikan päämääristä. Pienemmätkin rauhantilat riippuvat monista seikoista, kuten työllisyys, energia ja ihmisten saama ravinto. Tyyne Matilainen ymmärsi, että kansojen välinen rauha riippuu mm. työllisyydestä. ”Armeijoita ei

voi lopettaa ennen kuin maailmassa on täydytyöllisyys”, hän sanoi. Työttömyys synnyttää epätasa-arvoa ja köyhyyttä, nämä taas ovat alkusyyinä sodille.

Rauhaa käsiteltiin keskusteluissa sen eri puolilta, henkisiltä ja maallisilta. *Säveltäjän pitäisi laittaa sävellyksiinsä: ”Minä haluan rauhan maailmalle ja koko ihmiskunnalle.”* Ja säveltää siten että jokainen sävel sisältää rauhan sanomaa. Tämän innoittamina teimme 1980-luvun alkupuolella maailmanrauhasta näytelmiä ja runoja ja lauluja samaan aikaan kun rauhanmarssit vetivät ihmisiä puoleensa ympäri maailmaa. Rauhanpolitiikan edistämiseksi teimme henkistä työtä ja keskustelimme sillä intentilla, että rauhaa tukevat ajatukset leviäisivät ajatuksen voimalla. Myös keskinäisiin asioihimme pyrimme vaikuttamaan *rauhan voimin*.

Globaali ajattelu yhdistyi Tyyne Matilaisella isänmaallisuuteen, omaa maata on pidettävä arvossa ja tarpeen tullen puolustettava. Hän inspiroi mm. Suomen valtionpäämiehiä. Nyttemmin olemme saaneet mm. TV-dokumentin kautta tietoomme, kuinka paljon maailmanrauhalle merkitsi esimerkiksi Kekkonen hyvät suhteet Hruštševiin ja hänen jälkeensä muihin Neuvostoliiton johtajiin. Ety-kokous oli suuressa määrin tämän pohjatyön ansiota. Ahtisaari-päivät ovat askel samaan suuntaan. Suomalaiset rauhan rakentajina on kuin Tyyne Matilaisen parhaista unelmista.

Keksintöjen etiikkaa

Keksintöjen tekeminen on Tyyne Matilaisen ajattelussa tärkeä osa ihmiskunnan kehitystä ja se liittyy globaaliin etiikkaan. Ensin on jokin pakottava tarve, jonka tyydyttäminen pitää ratkaista. Henkisesti tiedostavat, hyvyyden voimiin tukeutuvat ihmiset inspiroivat keksimiseen ja ideoiden toteuttamiseen. Lopulta keksijät tekevät innovaatioita ja liikemiehet sekä poliitikot antavat mahdollisuuden niiden laajamittaiseen toteuttamiseen.

Esoterismilla ja eettisellä filosofialla on synergiaa. Esoterismi on astetta konkreettisem-

paa kuin pelkkiin ideoihin tukeutuva filosofia ja lähempänä fyysistä todellisuutta. Idea, joka on mahdollista toteuttaa mielikuvituksessa, voi tulla todeksi henkisellä puolella ja edelleen ”laskeutua aineeseen” nerokkaiden tiedemies-ten ja keksijöiden ansiosta.

Tosin hyvistä tarkoituksista lähtevä keksintö ei välttämättä ole heti valmis ja se voi myös aiheuttaa ongelmia. Tyyne Matilainen sanoi, että tietokone keksittiin Valkean Veljeskunnan inspiraatiosta. Tietokoneet tulivat kuitenkin markkinoille liian keskeneräisinä ja olivat käyttäjilleen epäterveellisiä. Ihmisillä on paljon vastuuta keksinnöistään. Etiikan täytyy laajeta kattamaan keksinnön koko elinkaari ja sen kaikki vaikutukset.

Tyyne Matilainen inspiroi tekemään sellaisia keksintöjä, joiden avulla köyhille saataisiin ruokaa ja työtä. Ruokaa on mahdollista luoda kopiokoneilla, hän sanoi. Alkeellisten monistuskoneiden aikaan se näytti aika kummalliselta ajatukselta. Nykyään, kun kopiointimenetelmät ovat kehittyneet, tällaista on jo lähdetty kokeilemaan. Että siitä syntyisi koko maailmaa hyödyttävä innovaatio, sen tulee kohdistua siihen, mihin Tyyne Matilainen sen ajatteli: köyhien ihmisten ja maiden ruokaongelmien ratkaisemiseen.

Hyvän on voitettava paha

Vaikka uskoimme – ja uskomme edelleenkin – hyvään ja hyvyyden voimien ylivoimaisuuteen silloin kun ihmiset ovat riittävän kehittyneitä, opimme pian, että myös paha on olemassa ja että sitä vastaan pitää taistella. Eräistä filosofisista uskomuksista huolimatta.

Hyvä ja paha ovat etiikan perusvastakohtapari – maailmassa on molempia. On voimia, jotka esimerkiksi yllyttävät sotaan tai varastamaan tietoa ja käyttämään sitä väärin tarkoituksiin. Sen vuoksi hyvyttä pitää voimistaa, tehtävä se lujaksi ja silloin kun huomaa pahuutta ja vääryyttä, se on torjuttava niin tehokkaasti kuin suinkin. Useimmiten ihminen on altis kummallekin, hyvälle ja pahalle. Sen

vuoksi on tarkkaan tutkittava mitkä ajatukset ovat milloinkin oikeita ja mitkä teot suotavia, silloin hyvyys voittaa ja ihmiskunta kehittyy.

Tärkein osa tästä taistelusta käydään omassa sisimmässä, silti pitää olla erotuskykyä nähdä pahuus myös ulkoisesti, sitä ei pidä hyväksyä. Hyvien asioiden luominen ja tuominen fyysiselle tasolle on jumaluuden toimintaa, tärkeää kehitykselle ja myös – kuten kaikki rakentaminen – ihmisten voimavaroja kuluttavaa. Ihmisen voimavaroja pitää suojella kaikelta väärinkäytöltä ja tuhovoimilta, kuten sodilta ja petoksilta. Pahuus voi toimia myös väärällä nimellä. On syytä erottaa järkevä altruismi, altruismin hyväksikäytöstä – esimerkiksi.

Luomistyö-ajatteluun kuuluu myös monenlaisia eettisiä näkökulmia, kuten ihmisaivojen ja erilaisten henkisten käyttövälineiden kehitys. Väärä ajattelu ja toiminta tekee hallaa omille sekä myös toisten aivoille ja käyttövälineille siinä missä konkreettiset sodat ja petokset kansoille ja kulttuureille. Ja muut ihmiset joutuvat silloin mukaan tavalla tai toisella. Toisen ihmisen käyttövälineiden tuhoaminen – varsinkin, jos se on tahallista – tulee karman lain johdosta omalle kohdalle joskus myöhemmin sataker-taisena, ellei siitä luovuta, pyydetä anteeksi ja soviteta mahdollisimman pian.

Kehitys ei näin ollen ole pelkkää ”kehitystä yleensä” vaan myös tietoista ihmisen rakenteen kehittämistä eri luonnontasoilla. Eettinen pohdinta ja eettisesti oikea toiminta antaa sille edellytykset. Pahuuden olemassaolo herättää ihmisen eettisen vaiston, mikä taas on kehityksen edellytys.

Lopuksi

Tyyne Matilaisen esoteerinen filosofia oli lopultakin aika maanläheistä ja ymmärrettävää, vaikka kannanottojen perustelut saattoivat olla hyvinkin esoteerisia ja merkillisiä. Hän toi esiin radikaaleja uusia ajatuksia ja uskoi maailman muuttumiseen, mutta samalla kertaa hänellä oli pyrkimys kulkea rauhallista, jopa konservatiivista keskitietä silloin kun se oli mahdollista.

Ihmisten hyvinvointi ja henkinen kehitys olivat pääasia, ei jonkin ideologian paremmuus.

Osa Tyyne Matilaisen antamista vastauksista lähti välittömästi oppilaiden havainnoinnista ja heidän ongelmiansa hahmottamisesta heidän hyväkseen. Oppilaat myös mielellään tarkistuttivat käsityksiään Tyyne Matilaisella, jolloin hänen oikeiksi hyväksymänsä tiedot jäivät hänen nimiinsä ja saivat sillä tavoin lisää voimaa.

Keskustelujen loogistaminen ja jälkipohdinta jätettiin meille oppilaille, jolloin se rakensi meidän tajuntaamme sekä yksilöinä että yhteisöllisesti. Näin yhteisö saattoi tukea kaikkien jäsentensä tajunnan kehitystä. Sen saattoi tehdä yhdessä keskustellen ja hiljaisesti pohtien.

Ja koska tietojen tarkoitus oli antaa virikkeitä positiivisiin muutoksiin itse kunkin elämässä, loogistamisen voitiin ymmärtää koskevan myös tietojen suhteuttamista eri elämäntilanteisiin.

Vaikutuksen oli määrä siirtyä eteenpäin ihmiskunnan yhteiseen tajuntaan, sen eri tasoille. Osa Tyyne Matilaisen tiedoista ja kannanotoista oli suunnattu koko ihmiskunnalle ja osa ennakkuulottomille tiedemiehille, poliitikoille ym. johtohahmoille. Kun korkean tason käyttövälineet alkavat muodostua sivistyneimmillä ja viisaimmilla, tiedon kanavat aukeavat ja asiat päätyvät ajatusteite tai valmiiksi loogistettuna kirjatie-tona lopulta myös koko ihmiskunnalle – niin kuin tuleekin. ●

Kirjoittaja Tuula Uusitalo kertoo vuorovaikutuksestaan Tyyne Matilaisen kanssa: ”Aloitin rajajoogan opintoni Kirjeopisto Viassa 1970-luvun alussa. Olin läheisessä yhteistyössä Tyyne Matilaisen ja Mirja Salosen kanssa, koska toimin mm. Kirjeopisto Vian Oppilaskunnan puheenjohtajana ja Helsingin paikallisosaston puheenjohtajana sekä Via ry:n aktiivijäsenenä. Olin myös parikymmentä vuotta yhteisön jäsenlehden päätoimittajana. Olin mukana useimmissa tapahtumissa, joissa Tyyne Matilainen opetti vastaamalla oppilaiden tekemiin kysymyksiin.” Kuva jostain yhteisön tapahtumasta 1970-luvun loppupuolelta. Kuvassa oikealta Tuula Uusitalo, Tyyne Matilainen, Tyyne Lammin-Soila ja Tuula Kruth. Vasemmalta Ilmi Hotti, Mirja Salonen, Juhani Turjanmaa ja Veijo Kruth.

Opettajani Tyyne Matilainen – hengen pioneeri ja uuden ajan airut

Tyyne Matilainen sai meidät uskomaan itseemme. Mitään sen kaltaista en ole kokenut kenenkään muun fyysisellä tasolla tapaamani ihmisen läheisyydessä.

Henkinen opettaja on kuin valmentaja, joka inspiroi oppilastaan ilmentämään parasta itsessään ja nousemaan mahdollisuuksiensa tasolle. Mutta tällainen opettaja on vielä paljon enemmän: hän on tuki ja turva, tietäjä ja esikuva, joka auttaa ymmärtämään todellisuuden luonnetta ja omaa roolia elämän pyhiinvaellusmatkalla. Kirjeopisto Vian perustajasta **Tyyne Matilaisesta** löysin itselleni opettajan.

Ensitapaamiseni Tyyne Matilaisen kanssa oli sähköistävä. Jyväskylässä oli kolmisenkymmentä vuotta sitten Kirjopisto Vian oppilaskunnan valtakunnallinen tilaisuus, johon minäkin keltanokkana olin ilmoittautunut. Hämmästykseni oli suuri, kun tapasin ensimmäistä kertaa opettajakaksikon T. E. Matilainen ja **M. Salonen**: hehän olivat naisia! Olin nähnyt opetuskirjeissä heidän nimiensä alkukirjaimet, enkä ollut pohtinut asiaa sen kummemmin – muuta

kuin odottaen tapaavani miesopettajat. Opiskeluaikojen yllätykset eivät toki jääneet tähän.

Muistan, kun minut esiteltiin opettajille. Tunsin, kuinka Tyyne Matilainen ikään kuin skannasi minut henkisesti, ja ilmeisesti tulin jollain tavoin hyväksytyksi. Se oli joka tapauksessa hyvä oppitunti. Hengen tiellä oppilaan tulee olla aito, koska todellinen opettaja näkee joka tapauksessa hänen kaikkien roolimalliensa ja egon luoman savuverhon taakse olemuksen ytimeen.

Viisaus ja tahto hyvään

Sain olla Tyyne Matilaisen oppilaana hänen fyysisen tason elämänsä viimeisellä vuosikymmenellä. Varsinkin 1980-luvun alkuvuodet olivat tässä suhteessa hyvin aktiivisia, työtehtiäkin, mutta samalla erinomaisen palkitsevia. Sain opetusta opetuskirjeiden lisäksi henkilökohtaisen kirjeenvaihdon välityksellä sekä tietysti erilaisissa tapaamisissa oppilaskunnan puitteissa ja kesäisin Puruveden rannalla, missä opettajilla oli mökki vuokrattuna. Siellä syntyi myös sitä ”mökkifilosofiaa”, joka edelleen lämmittää ja valaisee mieltäni sekä antaa suuntaa tässä elämäksi kutsutussa mielenkiintoisessa ilmiössä.

Näissä pienten piirien tapaamisissa opin ehkä parhaiten tuntemaan opettajani, jonka henkinen suuruus vavahdutti ja herätti syvän kunnioituksen. Tässä oli ihminen, joka tiesi, näki ja latasi meidät oppilaat niin tiedolla kuin myös uudella energialla.

Jos minun pitäisi luonnehtia Tyyne Matilaisesta ihmisenä ja henkisenä opettajana parilla sanalla, niin ehkä ensimmäisenä tulisivat mieleen tahdon ja viisauden käsitteet. Hänen silmistään heijastui ikaikainen viisaus, joka ammensi kosmoksen tietolähteistä. Tyyne Matilainen sanoi, että tahto tulee saada lopulta horjumattomaksi ”kaikissa taistoissa”, ja hän itse oli paras esimerkki tällaisesta vankkumattomasta tahdosta hyvään. Hän oli ohittanut konditionaalien ja korostuneen mukavuudenhalun, joka on monilla suurin hidaste henkisen kehityksen tiellä.

Tahto kehittyy, kun ihminen kehittyy, ja tahto kasvaa positiivisella elämällä. Opettaja Matilainen oli elänyt todeksi nämä opit.

Opettajana Tyyne Matilainen oli sähköinen, yllättävä ja vaativa, ja hän myös korosti sitä, että opettajan tulisi yleisemminkin vaatia oppilailtaan – näin saavutettiin parhaat oppimistulokset. Tapaamisissa käsiteltiin usein jotain tiettyä teemaa, kuten vaikkapa älyä, kauneutta tai rahaa, mutta koskaan ei jämähdetty uralle, vaan opettaja antoi jonkin uuden, usein yllättävän tarkastelukulman, joka viritti aivojamme uusiin oivalluksiin.

Nuorelle, tiedonjanoiselle oppilaalle tämä oli valtavan hyödyllinen tapa edetä niin tiedollisesti kuin henkisesti tielläkin. Tiedon ja viisauden valtameri alkoi kimmeltää edessäni kaikessa laajuudessaan ja väreissään ja opinikin nöyrytymään tietämisen ja elämän moninaisuuden edessä.

Itsenäisyys, ennakkoluulottomuus ja huumori

Opettaja kannusti meitä kaikin tavoin itsenäistymään ja ajattelemaan omilla aivoillamme, jotta meistä ei tulisi määkiviä lampaita, sopuleita eikä papukaijojakaan. Tyyne Matilainen kertoi, että oma ajattelutaito säilyi parhaiten elämästä toiseen. Hän myös kehotti meitä oppilaitaan tarttumaan ennakkoluulottomasti mihin tahansa aiheeseen tai kirjaan. Objektiivisuuteen ei ole muuta reittiä.

Muistan tapauksen 1980-luvulta, kun pieni Kirjeopisto Vian oppilaiden ydinjoukko otti opettajien kotona Savonlinnan Olavinkadulla vastaan uutta vuotta. Katselimme porukalla televisiosta uuden vuoden lähetystä Helsingin Senaatintorilta. Kun pormestari oli puhunut ja kello lyönyt uuden vuoden lyönnit, seurasi ilotulitus ja konsertti, jossa esiintyi siihen aikaan hyvin suosittu **Pelle Miljoona** (joka oli opiskellut Savonlinnassa opettajaksi). Muut lähtivät hieman kauhistellen pois olohuoneesta ja ehkä ajattelivat, että televisionkatselu päättyi siihen. Mutta eipä päättynytkään. Opettaja Matilainen

Tässä oli ihminen,
joka tiesi, näki
ja latasi meidät
oppilaat niin tiedolla
kuin myös uudella
energialla.

nen sanoi silloin minulle, että kuule Erkki, jäädään me katselmaan, mitä nuo nykyajan nuoret oikein touhuavat! Tällaisia esimerkkejä oli toki muitakin, mutta tuo on jostain syystä piirtynyt kirkkaana mieleeni.

Tyyne Matilaisen persoonassa oli läikähtelevää, tarttuvaa, pitkän ja rikkaan elämän patinoimaa huumoria. Hän samalla valaisi huumorin henkistä merkitystä ja kertoi, että rehevän naurun myötä aura menee vähäksi aikaa epäjärjestykseen. Tällöin uudet, entistä raikkaammat ja ehommat ajatukset pääsevät tajuntaamme. Terve, lämmin ja loukkaamaton huumori kuuluu ohittamattomasti henkisyyteen, ja esimerkiksi äly ja huumori liittyvät olennaisesti toisiinsa. Koko ihminen soi, jos hän on humoristi. Hän osaa silloin nauraa myös itselleen.

Opettaja Matilainen oli mestari savolais-kosmisessa huumorissa, jonka syvyys ja korkeus avautui usein vasta aikojen myötä. Henkinen tie on monessa suhteessa vaativa ja joskus raskaskin, joten tällaista huumoria ja iloa tarvitaan aimo annos matkaevääksi.

Mitä ihmiskunta tarvitsee?

Tämä oli yksi Tyyne Matilainen suurista kysymyksistä: katso mitä ihmiskunta tarvitsee. Koulukunta, joka ei pysty tähän vastaamaan,

tulee kuihtumaan. Näin onkin käynyt monille filosofisille ja esoteerisille kouluille vuosisatojen saatossa. Opit eivät ole lopulta löytäneet tietään käytännön toteutukseen. Tarpeisiin vastaaminen on siis sekä suuri haaste että samalla mahdollisuus: oppi tulee tuoda ruohonjuuritasolle, ja sen tulee tavalla tai toisella edistää ihmiskunnan pyhiinvaellusmatkaa halki ajan ja aineen.

Myös yksilötasolla opetus pitää elää todeksi aineen vastuksen maailmassa, sen tuulissa ja tuiskuissa. Elämä itsessään on suuri opettaja. Sen sijaan kuiva akateemisuus ja hiusten halkominen eivät Tyyne Matilaista innostaneet. Hän kehotti meitä moneen otteeseen luopumaan esimerkiksi saivartelusta. Hän näki, että maallisen ja henkisen tuli kulkea rinta rinnan. Ellei ole maallista tietoa, ei ole myöskään henkistä tietoa, oli opettajan tunnuslauseita. Hän kuitenkin painotti, ettei ole viisasta hankkia hyvin paljon tietoa sillä motiivilla, että tahtoisi päästä muiden yläpuolelle. On vain yksi ihminen – Oy Minä Ab – jonka puutteiden ja heikkouksien yläpuolelle tulee pyrkiä ja mielellään päivittäin.

”Onkos niitä kysymyksiä?”, oli Tyyne Matilaiselle tyypillinen keskustelunavaus yhteisissä tapaamisissa. Hän painotti suuresti kysymysten tekemisen tiedettä ja taidetta. Esimerkiksi kulttuuri on suurelta osin vastauksia ihmisten tekemiin kysymyksiin. Kysymykset lähtevät aina myös hakemaan tietoa. Universumi ikään kuin kuuntelee herkäällä korvalla tekemiämme kysymyksiä, jotka antavat meille suunnistusapua elämän vuorovesissä. Samalla aivomme nuortuvat henkisen kehityksen ja saavuttamiemme vihkimyksen myötä. Hyvä yleissivistyskin rakentuu osaltaan tekemiemme kysymysten varaan. Henkisellä tiellä tällainen sivistys on mitä tarpeellisinta, jotta voimme puhua mistä tahansa maan ja taivaan välillä.

Jalo luonne ja ajatusten laadullistaminen

Luonteen jalostaminen oli ja on edelleen Kirjeopisto Vian opetuksen peruspilareita. Opettaja

Erkki Lehtiranta tapasi Tyyne Matilaista 1980-luvulla vialaisen yhteisön tapahtumissa. Kuvassa Erkki Lehtiranta on keskimäinen takarivillä, edessä Mirja Salonen ja Tyyne Matilainen.

Matilainen palasi tähän teemaan yhä uudestaan ja uudestaan. Hän kertoi, että juuri luontemme olemme tuoneet tänne hioutumaan. Se on sisäisen kasvumme todellinen indikaattori, ja sen otamme myös mukaamme, minne sitten täältä lähdemme. Ei ole olemassa henkistä kehitystä ilman luonteen jalostumista – mikä myös varmistaa sen, että yksilö käyttää viisaalla tavalla kehitykseen mahdollisesti liittyviä henkisiä kykyjä ja voimia. Henkisten kykyjen väärinkäyttö tuo nimittäin tullessaan raskaan karman.

Jalot teot ja jalot ajatukset voimistavat persoonallisuutta. Mitä voimakkaampi on persoonallisuus, sitä helpompi on elää haasteidenkin keskellä. Yksi henkisen tien keskeisistä haasteista ja vaatimuksista onkin oman voimakkaan

positiivisen persoonallisuuden kehittäminen. Tyyne Matilainen oli tässäkin meille oppilaille keskeinen esimerkki.

Hän kertoi, että jalo, positiivinen tunne on hyvä viedä älyyn. Tämä oli kauan ennen kansainvälistä keskustelua tunneälystä. Järki on konservatiivisempi, äly puolestaan radikaali. Se leikkaa entistä ja vanhaa pois ja ottaa uutta tilalle todellisuuden tietopankeista. Filosofien pitää lisäksi tuoda äly elävään elämään, niin työ- kuin kotielämäänsikin, filosofia ei saa jäädä kuolleeksi kirjaimeksi ja akateemiseksi puuhasteluksi. Filosofian perusta on siinä, että ihmiskunta kehittyisi älyllisesti. Äly on itsenäisen periaate, jota ei saa helpolla.

Tislaamme sitten tiedosta kokemuksen myötä ja älymme avulla viisautta. Opettaja Matilaisen

mukaan viisaus tulee vain aidon ja oikean nöyryyden kautta. Tällä viisaudella voimme tutkia vaikkapa luonnonlogiikkaa, tuota maailman-kaikkeuteen sisäänrakennettua logiikkaa, jolla on voimakas yhteys esimerkiksi biofysiikkaan.

Tyyne Matilaisen ja ensimmäisen oppilaansa, sittemmin opettajakollegansa, Mirja Salosen kehittämä looginen positiivinen ajattelu on se metodiikka ja moottori, jonka perustalle Kirjeopisto Vian antama opetus suurelta osin perustui ja perustuu edelleen. Ajattelun muodon, sisällön ja laadun välisten yhteyksien tutkiskelu ja liittäminen yhteen oli vallankumouksellista 1950-luvulla, kun Kirjeopisto Via ensimmäisen kerran aloitti toimintansa. Positiivisen ajattelun amerikkalaistettu, pinnallistettu malli rantautui Suomeen joskus 1970–80 -luvulla ja monet edelleenkin luulevat, että asia on peräisin uudelta mantereelta.

Loogisen positiivisen ajattelutaidon soveltaminen eri elämäntilanteisiin on ollut itselleni upea henkinen työkalu, jota voi kaiken aikaa hioa ja kehittää mitä moninaisimpiin elämäntilanteisiin ja tilanteisiin. Opettajan mukaan looginen positiivinen ajattelutaito etsii tietoja ihmisen omasta sisäisestä jumaluudesta ja filosofien tasolta, ja sen avulla voimme ilmentää omaa jumaluuttamme.

Kirjeopisto Vian opettamassa henkisessä joogajärjestelmässä looginen, positiivinen ajattelu yhdistyy saumattomasti luonteen jalostamiseen. Tämä on mielestäni tavattoman tärkeää, koska siinä mennään asian ytimeen, siihen itsekasvatustyöhön, jota me kaikki olemme tulleet tänne tekemään.

Elämän ennakkosuunnittelu ja tapaus ihminen

Esoteerisesti tärkeimpiä Tyyne Matilaiselta oppimiani asioita oli ihmisen elämänkaaren suunnitteluun liittyvät tiedot, jotka avasivat minulle myöhemmin esimerkiksi henkiseen astrologiaan johtavan oven.

Opettaja Matilainen eli TEM – niin kuin häntä joskus kutsuttiin – kertoi moneen ottee-

seen, että ihmisellä on jokaista inkarnaatiotaan varten kaksi elämänkaarta tai -suunnitelmaa, positiivinen ja negatiivinen, ja hänellä on vapaa tahto valita niiden väliltä. Kielteisellä kaarella on karman sovittaminen kärsimyksen, terveysongelmien ja vastaavien kautta, kun taas positiivisen elämänkaaren seuraaminen vie ihmisen kohti yhtä suurempaa henkistä täyttymystä ja kestävästä mielenrauhaa. Miten tällä kaarella sitten pysyy, onkin todellinen taitolaji, johon Kirjeopisto Vian opettama rajajooga antaa mielestäni selkeitä ja käytännöllisiä vastauksia.

Romantiikan ajan saksalainen runoilija-filosofi Novalis kirjoitti, että ”ihmiseksi tulemiseen tarvitaan taitoa”. Näin varmasti on. Ihmisen ja ihmisyyden teema kiinnosti erittäin paljon Tyyne Matilaista, ja hän palasi siihen yhä uudestaan. Hänelle ihminen ei ollut mikään valmis projekti. Hän antoi meille oppilaille seuraavan kehotuksen: Opetelkaamme tuntemaan ihminen, koska hän on niin moninainen. Aina tulee uusia puolia esiin. Kyllästyminen ei ole.

Taiteen siivin henkisiin korkeuksiin

Taide oli yksi Tyyne Matilaisen lempi aiheita. Hän puhui siitä usein, maalasi itsekin voimakkaita tauluja ja myös innosti meitä oppilaitaan lähtemään tutkimusretkelle omaan taiteelliseen potentiaalisuuteemme, olipa kyseessä sitten kuvataide, kirjallinen lahjakkuus tai musiikki. Meissä kaikissahan asuu vähintään pieni taiteilija. Minulle hän joskus sanoi, ettei kitaraa rimputtamalla tulla säveltäjäksi. Niinpä vaihdoin silloin omistamani rumpusetin pianoon ja lähdin ihan todella katsomaan, löytyisikö sitä musiikkia myös itsestäni. Ja löytyihän sitä sitten ajan mittaan.

TEM sai meidät uskomaan itseemme. Mitään sen kaltaista en ole kokenut kenenkään muun fyysisellä tasolla tapaamani ihmisen läheisyydessä. Hän avasi esimerkiksi musiikin merkitystä ja ymmärrystä koko oppilaskunnalle. Muistan hyvin ne kerrat, jolloin me oppilaat pääsimme nauttimaan Savonlinnan Ooppera-

Hengen tiellä oppilaan tulee olla aito, koska todellinen opettaja näkee joka tapauksessa hänen olemuksensa ytimeen.

juhlien esityksistä opettajiemme kanssa. *Taika-huilu*, tuo mainio viikimyssooppera, *Lentävä Hollantilainen*, *Don Carlos* ja muut oopperaklassikot kävivät tutuiksi – parhaassa mahdollisessa seurassa. Opettajilla oli esityksissä aina mukana termoskannu, josta väliajoilla kaadeltiin mukeihin ei-alkoholipitoista virkistystä.

Joskus Tyyne Matilainen totesi, että klassinen musiikki on korkeinta puhetta. Minulta vei vuosia oppia ymmärtämään näiden sanojen syvyyttä. Musiikissa ajatukset puetaan nuotteiksi ja ilmamolekyylit laitetaan tanssimaan säveltäjän taidon ja tahdon mukaisesti. Opettaja Matilainen antoi vuosien varrella tärkeää tietoa musiikin esoteerisista vaikutuksista ja olen osaltani pyrkinyt viemään tätä tietoa eteenpäin. Henkisen tien kulkijat eivät välttämättä ole vielä ottaneet täysmittaisesti käyttöön musiikin valtavia mahdollisuuksia henkisen kehityksensä tueksi. Tässäkin TEM oli suuri pioneeri. Hän kertoi, että esimerkiksi **Beethovenin** 5. sinfonia, *Kohtalonsinfonia*, on tulvillaan luonnonlogiikkaa ja myös poistaa erinomaisesti jännitystä.

Tulevaisuuden suuntaviivat

Tyyne Matilaisen omaa inhimillisyyttä ei voinut olla ihailematta. Hänen sähköisessä seurassaan aika kului usein kuin siivillä, aivot saivat tarvitsemaansa jumppaa oikein kukkuramitoin ja uudet oivallukset vyöryivät tajuntaan ennen kokemattomalla voimalla. Opettaja Matilainen avasi oven esimerkiksi tulevaisuuden Henkiseen Tieteeseen, Vesimiehen ajan oppiin, joka käsittelee yksilön ja suuren luovan voiman, Jumalan ja älyn välistä yhteyttä.

Itse Vesimiehen merkissä syntynyt opettaja sai minut ymmärtämään, että meissä kaikissa on Jumalaa. Mikään ei itse asiassa elä, jos siinä ei ole osa jumaluutta.

Muistan Tyyne Matilaista suurella rakkaudella, kunnioituksella ja kiitollisuudella. On ollut suuri siunaus saada olla hänen kaltaisensa henkisen mestarin oppilas. ●

Erkki Lehtiranta sai Tyyne Matilaiselta tietoa musiikin esoteerisista vaikutuksista, ja inspiroitui myös itse säveltämään ja soittamaan aikuisiällä. Hän oli 1980-luvulla yksi aktiivisista säveltävistä pianisteista Kirjeopisto Vian oppilaskunnan matinea- ja konserttitoiminnassa.

Opettajani Tyyne Matilainen – käytännön filosofi

Tyyne Matilainen opetti meille miten aineen maailmassa per soona voimistuu, kun teemme työtä henkisessä tai maallisessa yhteisössä, opiskelemme ja harjoitamme erilaisia taitoja. Hän innosti ja tuki meitä tarttumaan uusiin, yllättäviinkin haasteisiin tiedostaessaan meissä vielä uinuvan potentiaalimme. Hänen opetustensa tavoite oli kuitenkin suunnattu pitemmälle kuin aineen maailmaan. Todellisuuden, missä henki ja aine ovat yhtä ja sisäistetyt tiedot käytäntöön sovellettavissa.

Aloitin Kirjeopisto Vian rajajoogan opiskelun syksyllä 1975 erään työtoverini suosituksesta. Kävin aluksi silloin tällöin Helsingin paikallisosaston piireissä. Vähitellen aloin käydä myös valtakunnallisissa tapahtumissa. Ne olivat henkisesti kohottavia ja voimia jokapäiväiseen elämään antavia tilaisuuksia, sillä Tyyne Matilaisen ja Mirja Salosen aurassa ollessamme tajunnantasomme kohosi ja loi hyvän mielen.

Tyyne Matilainen tahtoi oppilaistaan kasvavan itsenäisiä, positiivisesti vahvoja persoonia. Hän opetti meitä tekemään kysymyksiä hänelle ja itsellemme. Aina emme saaneet häneltä vastausta vaan hän pyysi meitä miettimään itse. Hän neuvoi myös tutkimaan kriittisesti saamiamme vastauksia.

Opiskelun kannustaminen

Tyyne Matilainen kannusti oppilaita opiskelemaan. Se sopi minulle hyvin, sillä olin 1973

valmistumiseni jälkeen miettinyt mitä voisin alkaa opiskella lyhyiden kurssien sijaan. Syksyllä 1979 aloitin käytännöllisen filosofian opiskelun työni ohessa. Tyyne Matilainen ja Mirja Salonen olivat oikeastaan ainoat, jotka kannustivat minua opiskelun aloittamisessa. He valoivat myös uskoa siihen, että naisetkin voivat olla filosofeja vaikka filosofian historia ei monta naista tunnekaan.

Tyyne Matilainen korosti käytännön merkitystä niin filosofiassa kuin jokapäiväisessä elämässäkin. Kun filosofia on aiemmin ollut suurelta osin käytännön elämälle vierasta teoriaa, jota filosofit ovat harjoittaneet omissa piireissään niin nyt oli hänen mukaansa aika tuoda filosofia käytäntöön. Itse innostuin liike-elämän etiikasta, kun 1982 löysin sitä koskevan kirjan.

Filosofian ja käytännön yhteys tuntui minusta hyvältä asialta. Olin kansantaloustiedettä opiskellessani kokenut sen teorian ja etenkin niiden matemaattisen todistelun käytännölle vieraiksi, mitä itsekin ihmettelin kun en pitänyt itseäni kovin käytännöllisenä. Tosin myöhemmin ymmärsin, että teorioita tarvitaan maailman ja sen tapahtumien hahmottamisessa ja että hyvä teoria toimii myös käytännössä.

Puhumista ja kirjoittamista hyvä osata

Tyyne Matilainen painotti kirjoittamisen ja puhumisen tärkeyttä. Puhumista saatoimme harjoitella mm. paneelikeskusteluissa ja pitämällä esitelmää. Puhumiseen rohkaistiin ”hyde parkeissa”, joissa aluksi riitti, että esitteli vain itsensä. Kirjoittaminen on vialaisen yhteisön toiminnan alkuvaiheista lähtien ollut mahdollista Uusi Safiiri -lehdessä.

Kirjoittaminen ja puhuminen olivat minulle vaikeita asioita. Tiedostin kuitenkin, että niitä

on hyvä opetella. Niinpä en voinut kieltäytyä vaikka jännitti kuinka paljon, kun Tyyne Matilainen ehdotti minua juontajaksi ensimmäisen kerran valtakunnallisessa tapahtumassamme. Siitä alkoi edelleen jatkuva esiintymisen ja puhumisen harjoitteluni.

Ensimmäinen kirjoitukseni Uuteen Safiiriin, mitä tehdessä koin luovuuden iloa, oli kirjoitukseni Suomi-neidosta. Se oli merkittävä myös sen vuoksi että siitä alkoi tietoinen pyrkimykseni vuorovaikutukseen Suomen kansallishengen kanssa, onhan Suomi-neito yksi hänen aineellisen manifestaationsa ilmennyksistä.

Synergia ja yhteisöllisyys

Aktiivinen toimintani vialaisessa yhteisössä alkoi pääsiäisenä 1980 kun minut valittiin Vian ry:n sihteeriksi. Olin säännöllisesti yhteydessä Kirjeopisto Viaan. Koin Tyyne Matilaiselta saadut ohjeet käytännöllisiksi ja meidän oppilaiden sekä yhteisön henkisen kehitystason huomioonottaviksi. Opettajat olivat auktoriteetti, joiden sana painoi ja joiden mielipiteisiin luotimme.

Kirjeopisto Vian oppilaskunnan ja Vian ry:n toimintojen ohjaamisen on täytynyt olla Tyyne Matilaiselle ja Mirja Saloselle voimia vaativaa työtä, olihan yhteisöllinen käytännön toiminta monille meistä uutta ja vierasta. Muistan myös Tyyne Matilaisen useamman kerran kertoneen, miten yhteisiä tapahtumia oli pitänyt unen puolellakin harjoitella monta kertaa.

Synergia on käsite, mikä minulle on avannut yhteisöllisyyden merkitystä. Se on myös käsite, mistä puhumiseen ja kirjoittamiseen sain ajatuksilleni tukea Tyyne Matilaiselta. Se on avannut ymmärrystäni yhteisön tavoitteisiin sitoutumisen ja yhteisön hengen sisäistämisen merkityksestä henkiselä kehitykselle.

Synergia ajatuksen luovana voimana alkaa vaikuttaa kun yhteisössä pyritään erilaiset ajatukset ja näkökulmat yhdistävään toimintaan, missä henki ja aine ovat yhtä. Aineellisten arvojen hallitessa synergia ymmärretään usein päällekkäisten toimintojen karsimisena.

Sinikka Juntura kuului niihin, jotka osallistuivat "kesämökkifilosofia" -jaksoille Kerimäen Pihlajaniemessä 1980-luvun alkupuolella. Kuvassa vasemmalta Tyyne Matilainen, Tuula Uusitalo, Ilmi Hotti, Tyyne Lammin-Soila, Erkki Lehtiranta, Airi Noponen (edessä), Juhani Turjanmaa, Sinikka Juntura ja kameran takana Mirja Salonen.

Puhuessani kiireistäni erään kokouksen yhteydessä Tyyne Matilaiselle, hän vastasi, että itse olen suunnitellut elämäni niin, että teen henkistä ja maallista työtä ja opiskelen, mikä on kannustanut minua toimimaan vialaisessa yhteisössä.

Tavoitteena henkinen kehitys

Puhumisen, kirjoittamisen ja opiskelun merkityksen korostaminen ei ollut Tyyne Matilaiselle arvo sinänsä vaan niiden tarkoitus oli tukea oppilaiden henkistä kehitystä.

Puhuminen ja kirjoittaminen on ajatusten "ulkkoistamista", hengen ilmennystä aineessa ja siten persoonaa voimistavaa. Aine rajoittaa ajatteluamme. Ajatuksemme voivat harhailla mielin määrin mutta jo puhuminen saatikka esityksen pito asettaa niille rajoituksia mm.

aikataulujen osalta ja kirjoittaminen edellyttää vielä suurempaa ajatusten keskittämistä oleelliseen.

Mitä korkeammalle tietoisuuden tasolle ajattelumme kohoaa sitä paremmin puheemme ja kirjoituksemme ilmentävät jumaluutta ja sitä paremmin voimme tehdä työtä hyvien voimien elähdyttämiseksi omassa ja lähimmäistemme elämässä. Opiskeluun saimme erityisiä mantoja. Tyyne Matilaisen mukaan tentin suorittaminen yhdistää tiedot tajuntaamme tiiviimin kuin pelkkä kirjojen lukeminen.

Kun katson elämäni taaksepäin niin voin nähdä Kirjeopisto Vian rajajoogan suuren merkityksen henkiselle kehitykselleni. Edellytyksenä tajunnan tason kohoamiselle pidän yhteisöllisyyteen kasvamista. Sihteerin tehtävät vialaisessa yhteisössä ja minulle vaikea päätös asuntosäästämisen aloittamisesta asettivat ai-

neen maailmassa merkittävimmät rajat alemmalle minälleni. Toisena merkittävänä tapahtumana pidän päätöstäni aloittaa rajajoogan täydennyskoulutus syksyllä 2000. Tunsin yhteisöllisyyteen sitoutumisesta seuraavat velvollisuudet, joita vastaan egoni kapinoi. Kun lopulta tein päätöksen koulutukseen osallistumisesta olin helpottunut.

Kirjeopisto Vian rajajooga ja filosofia

Rajajoogan opiskelu on tukenut filosofian opiskeluani. Se on auttanut minua ymmärtämään Hegelin filosofian ajatuksia kuten hengen, ajattelun kohoamista tajunnan tasolta toiselle, onhan looginen positiivinen ajattelu menetelmä, jonka avulla tietoisuuden kohoamisen voi käytännössä todellistaa.

Filosofian opiskelu puolestaan on lisännyt kykyäni ymmärtää Tyyne Matilaisen opetuksia. Erityisesti minulle on ollut merkitystä Hegelin omaisuus käsitteestä hengen ja aineen, teorian ja käytännön, opiskelun ja työnteon merkityksen ymmärtämisessä Tyyne Matilaisen opetuksissa.

Hegelin ja Snellmanin filosofiassa maailmanhistoria todellistuu jumalallisen kehityssuunnitelman mukaan yksilöiden toimesta. Tietoiseksi tästä vaikutuksesta maailmanhistoriaan, todelliseksi maailmankansalaisiksi, tuleamme tajuntamme yhdistyessä kansallishenkeen ja hänen kauttaan Maailmanhenkeen. – Isänmaanrakaudella on hegeliläis-snellmanilaisessa hengen filosofiassa merkitystä yksilön henkiselle kehitykselle kuten Tyyne Matilaisenkin opetuksissa.

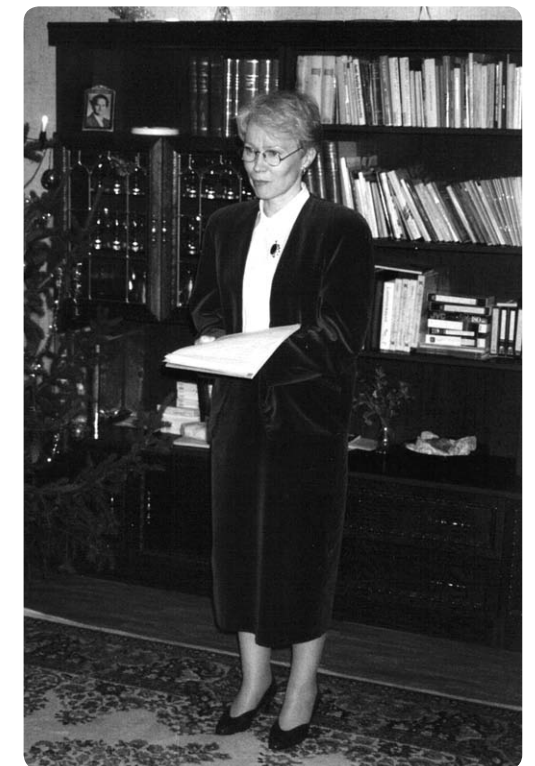
Kun nyt mietin Tyyne Matilaista opettajanani, niin näen hänet käytännön filosofina, joka sovelsi esoteerisen filosofiansa käytäntöön. Hän teki sen tavalla mikä inspiroi minua jatkamaan rajajoogan ja Hegelin ja Snellmanin filosofian opiskelua ja käytäntöön soveltamista.

Hän opetti meille miten aineen maailmassa persoona voimistuu kun teemme työtä henkisessä tai maallisessa yhteisössä, opiskelemme ja harjoitamme erilaisia taitoja kuten esim. puhumista ja kirjoittamista. Hän innosti ja

tuki meitä tarttumaan uusiin, yllättäviinkin haasteisiin tiedostaessaan meissä vielä uinuvan potentiaalimme. Samoin hän ohjasi vialaisen yhteisön kehitystä sen aineellisten edellytysten luomisessa, kun ostimme oman huoneiston Helsingistä ja aloitimme kuukausilahjoitukset – yksi markka/päivä/jäsen.

Tyyne Matilaisen opetusten tavoite oli kuitenkin suunnattu pitemmälle kuin aineen maailmaan. Todellisuuteen, missä henki ja aine ovat yhtä ja sisäistetyt tiedot käytäntöön sovellettavissa. Maailmaan missä etiikka on autonomista ja missä hän pystyi sovittamaan opetuksensa oppilaan ja yhteisön henkisen kehityksen vaiheeseen parhaiten sopivalla tavalla.

Olen kiitollinen Tyyne Matilaiselle hänen opetuksistaan. Mitä paremmin olen oppinut ymmärtämään hänen yhdessä Mirja Salosen kanssa kehittämänsä Kirjeopisto Vian rajajooga sitä suuremman arvon osaan antaa heidän elämäntyölleen. ●

Tyyne Matilainen – ystävä, kumppani, lähimmäinen

Monia piirteitä jää kertomatta, mutta kokonaisvaikutelmasta voidaan kuitenkin aistia paljon sellaista, mitä ei ole suoraan kirjoitettu. Aikaa on kulunut, mutta Tyyne Matilaisen merkitys on minulle lähes sama kuin aloittaessani Kirjeopisto Vian rajajoogan kurssin.

Kymmenen vuotta sitten vuonna 2001 Kirjeopisto Vian opiskelijoita pyydettiin kertomaan opiskeluajastaan. Tuolloin tuli kuluneeksi 90 vuotta Kirjeopisto Vian perustajan ja rehtorin T. E. Matilaisen syntymästä. Tänä vuonna 2011 siitä on 100 vuotta.

Mikä on T. E. Matilaisen merkitys henkisenä opettajana?

Vuonna 1972 olin suorittanut ammattiopintojeni rinnalla myös teoreettisen filosofian opinnot. Kun filosofian approbaturvaiheen jälkeen viivähdin filosofian osastolla katselemassa hyllymetrejä toisensa jälkeen, sen aihepiirit vaikuttivat toinen toistaan teoreettisemmilta eivätkä ne sytyttäneet minua täyteen roihuun. Silloin jätin filosofian opinnot yliopistossa. Seuraavaksi päätin tutustua teosofiseen kirjallisuuteen. Teosofiassa tuli mukaan tuntuma tuonpuoleisesta vaikka kyllä se vilkkuu filosofiassakin. Teosofian kautta sain tuntuman myös siitä, että elämä ilmiöineen ei ole mustavalkoinen, kun syy ja seuraus käsi kädessä taivaltavat matkaajan kanssa. Mielenkiintoni säilyi kuitenkin sekä filosofiaan että teosofiaan.

Kun näin Kirjeopisto Vian rajajoogan mainoksen, kiinnitti huomiotani myös sana *kurssi*. Se oli jonkinlainen vastaus: Jossakin oli mietitty lännen ja idän maailmankatsomuksien tiedon helmistä ja timanteista selkeä kokonaisuus, johon ”itämaisen aineksen ohella sisältyi Jeesus Kristuksen jokapäiväistä elämää varten soveltama filosofia”. Mielenkiintoa lisäsi se, että valmiiksi mietityssä kokonaisuudessa oli teoreettisuuden rinnalla selviä käytännöllisiä tavoitteita. Tuntui siltä, että rajajooga palvelisi paitsi tiedonjanoani myös inhimillistä idealismiani. Ja sitä sai edetä omaan tahtiin.

Erityisen ilahduttavaa oli se, että pelkkien kirjansivujen sijaan oli olemassa silmin nähtäviä ja omin korvin kuultavia henkilöitä ajatusten- vaihtokumppaneiksi. En aavistanut millaisen innostuksen valtaan tämä opiskelu minut saisi.

Tyyne Matilaisen välitön vaikutus

Rajajoogan kurssin opiskelun ja harjoittamisen rinnalla – ja sen ohikin – oli suuri merkitys kanssakäymisessä saaduilla henkilökohtaisilla kokemuksilla ja tiedoilla. Alkuajat olivat rajajoogan harjoittamista opetuskirjeiden mukaan, mutta siinä rinnalla myös kysymysten tekemistä. Todellinen keskustelukumppanuus opettajien kanssa ei kohdallani toteutunut vuosiin, sillä tietoni olivat vähäiset ja uteliaisuuteni ja tiedonjanoni sitä luokkaa, että Tyyne Matilaisen ja Mirja Salosen seurassa itse olin lähes koko ajan saavana osapuolena. Harvoin koin itselläni olevan edellytyksiä kommentointiin mutta sitäkin enemmän kyselin.

Välilliset vaikutukset: keskustelut

Kirjeopisto Vian piiriin kokoontui vähitellen joukko väkeä, jolla oli samansuuntaisia kysymyksenasetteluja kuin minulla ja yhtä voimakas tiedonjano.

Yhteisön sisäinen vuorovaikutus, kokemusten ja ajatusten vaihto eri ammatti- ja koulutusryhmistä saapuvien ihmisten kesken oli välistä huiketta. Opiskelimme kaikki koulutuksestam-

me riippumatta Kirjeopisto Vian rajajoogaa, ja se määritteli ainakin omassa mielessäni keskustelukumppanuuden luonteen.

Säkenöivän ajatustenvaihdon ja inspiroituneen ilmapiirin vallitessa kukin toi koko olemisensa mukaan keskusteluun. Esimerkiksi filosofisten kysymysten kohdalla kävi usein niin, että iltakeskustelun jälkeen joku kiinnostunut paneutui aiheeseen yön aikana ja hankki todellista uutta polttoainetta keskustelun uudelleen virittämiseen. Tietävien ja taitavien ihmisten seurassa elin todeksi monet kerrat lauseen ”taivasten valtakunta on lasten kaltaisten” – ei lapsellisten.

Tyyne Matilainen inspiroijana

Lukuisat Tyyne Matilaisen kanssa käydyt keskustelut liittyivät rajajoogan ja arkielämän kysymysten (työ, ammatti, perhe, terveys, kaunis koti jne.) lisäksi kirjallisuuteen, kuvataiteisiin, musiikkiin samoin kuin moniin tieteisiin ja tekniikan oivalluksiin. Musiikista jäi lähtemättömästi mieleen **Erkki Lehtirannan Pirkko Vis-karin** runoon säveltämä laulu *Ilta Puruvedellä*, jonka **Arja Sutinen** on tulkinut unohtumattomalla intensiteetillä. Samoin **Markku Kuopan** säveltämä ja hänen esittämänsä vahva, valoisa ja paikoitellen suorastaan loistelas *Preludi*.

Keskustellessamme kerran Puruvedellä T. E. Matilaisen kanssa siitä, mihin suuntaan loogisen positiivisen ajattelun sovelluksia kannattaisi kehittää, hän vastasi ykskantaan: ”Katso kaa mitä ihmiskunta tarvitsee.” Lause läpäisi koko olemukseni ja siitä tuli samana hetkenä yksi ajatuselämäni kiintotähdistä ja majakoista. Näitä säteilijöitä, vaikuttajia ja suunnannäyttäjiä on sekä tietoisena että tiedostamattomana kylvönä mielen sopukoissa runsain määrin.

Miten näen T. E. Matilaisen elämäntyön tarkoituksen?

”Kirjeopisto Vian raja-jooga on ennen muuta luonteen jalostamista varten.” T. E. Matilaisen elämäntyö oppilaiden parissa liittyi lähei-

Huumori huokui Tyyne Matilaisesta, mutta samalla hän oli tarvittaessa myös luja.

sesti ihmisen luonteeseen ja sen jalostamiseen. Työvälineekseen tähän tehtävään Tyyne Matilainen ja Mirja Salonen kehittivät uuden raja-joogamenetelmän ja laativat sen systemaattiseen muotoon. Samalla he hakivat kontaktia sellaisiin henkilöihin, joilla olisi yhteistä kosketuspintaa heidän ajatustensa kanssa.

Opettajan ominaisuudessa Tyyne Matilaisen tarkoituksena oli saada oppilaansa työskentelemään vakavasti luonteen jalostamisen ja tajuun avartamisen suunnassa. Työskentelyn myötä karttuivat samalla ajatukseen liittyvä taitotieto ja tietotaito. Käytännön sovellustyön lisäksi tavoitteena oli se, että tiedot olisivat joko sellaisenaan telakoitavissa muuhun tietämykseen tai että tiedot olisivat ainakin ravitsevan napanuoran kaltaisessa yhteydessä yleisempään tietopohjaan. Onhan länsimainen tiede saanut nimenomaan ”lännen mystifioimilta” aihealueilta – joihin joogakin kuuluu – runsaasti vaikutteita.

Ulkopuolisille ja skeptikoille oli turha todistella tietojen ja piirteiden paikkansa pitävyyttä. On toki edelleen paljon ajatteluun liittyviä asioita, joista ei olla perillä mutta jotka vain toimivat. Mutta niin on kaikkialla. Vuosien kuluessa ovat useat keskustelun kohteina olleet aiheet realisoituneet tai parhaillaan realisoitumassa. Niitä ovat ajatukseen ja ajatteluun sekä terveyteen, tekniikkaan, lääketieteeseen ja moniin muihin aiheisiin liittyvät seikat, ideat ja sovellukset.

Tyyne Matilaisen henkilökohtaiset kyvyt ja tiedot kuuluvat osittain ekstrasensoriselle alueelle. Siitä on yhtenä esimerkkinä hänen voimakas intuitio. Ajatus itsenäisenä oliona ja ajatuksen sähkömagneettiset ominaisuudet olivat hänelle aikoinaan päivän selviä ja niihin liittyvää tietoa hän sovelsi ja myös jakoi sitä meidän oppilaiden kanssa.

Yksi opettaja Matilaisen ajatuksista oli saatava looginen positiivinen ajattelu tieteellisen tutkimuksen piiriin. Loogiseen positiiviseen ajatteluun liittyvän laajemman suunnitelmallisen tutkimus-, sovellus- ja kehittämistyön perustan luominen käynnistyi, kun Via-Akatemian perustamisasiakirja allekirjoitettiin 3.12.1994. Taustalla on palvelemisen henki ja luonteeseen liittyvä jalostustyö. Opiskelu ei tapahdu pelkästään kirjoja lukemalla vaan eläen täysillä ihmisten kanssa keskinäisessä kanssakäymisessä. Elämää vartenhan rajajoo- gakin on olemassa.

Lauseet ”Opistomme pääperiaatteisiin kuuluu kaikkien uskonnollisten vakaumuksien sekä erilaisten maailmankatsomusten kunnioittaminen ja arvossa pitäminen” ja ”Kirjeopistomme haluaa sen Tien, jolle se pyrkijöitä ohjaa, muodostuvan yhdyssiteeksi kaikkien eri Teiden välillä” olivat kaiken aikaa opiskelun virikkeenä. Ne eivät kuitenkaan merkinneet sitä, ettei erilaisista katsantokannoista olisi keskusteltu ja kiinnitetty huomiota mielestämme korjaamista vaativiin seikkoihin.

T. E. Matilainen yhdessä M. Salosen kanssa ohjasi meitä oivaltamaan yhteistyön merkitystä ja näkemään sen, mikä valtaisa mahdollisuus ihmiskunnassa piilee, kun se ponnistelee yhteisiin päämääriin. Itsestäänselvyys on, että ilman menneiden sukupolvien työtä ja tämän hetken kanssaihminen olemassaoloa elämämme olosuhteet olisivat monelta osin jopa olemattomat – mitä tulee koulutukseen, terveydenhuoltoon, kunnallistekniikkaan, kauppaan ja liikenteeseen esimerkiksi. Tarkasteltavaksi näkökulmaksi avautuukin yhteiskunta, min- kä *luonteisessa* yhteiskunnassa tahdomme elää? Mihin käytämme potentiaalimme?

Juhani Turjanmaa on ollut oppilasyhdistyksen aktiiveja vuodesta 1975 asti ja näin ollen hän on tavannut lukemattomia kertoja Tyyne Matilaisen. Kuvassa vasemmalta Tyyne Lammin-Soila, Tyyne Matilainen, Mirja Salonen ja Juhani Turjanmaa joskus 70–80 -lukujen taitteessa.

Yksittäisistä asioista mainitsen vielä intuiti- on, jonka välähdyksiä on ollut kaikilla ihmi- sillä. Intuitiivisissa hetkissä saatu näkemys on itsestään selvyyä ja koettu varmuus on järkkymätön. Eri asia on sitten saadun näkemyksen järjeistäminen ja realisoiminen käytäntöön. Edisonin ajatuksia mukaillen: yksi prosentti inspiraatiota, 99 prosenttia perspiraatiota (hikoilua).

Henkisen opettajan ja oppilaan välinen suhde?

Henkisen opettajan toimenkuvaan *tietoisella tasolla* koin kuuluvaksi työskentelyn ajattelun, ajatuksen välityksellä sekä siihen liittyvän tie- don ja taidon välittämisen. Se tapahtuu kirjalli- sesti, suusanallisesti, inspiroiden ja kovistaen ja kannustaen tai millä muodoin milloinkin ja tarpeen mukaan. Samoin myös henkistä tietä, josta meillä oppilailla oli konkreettisia ja suo-

rastaan hämmästyttäviä tietoisia kokemuksia. Kullakin henkisellä opettajalla on oppilaiden tarpeesta kumpuava aihealueensa, jolla hän työskentelee. ”Kun oppilas on valmis, on opet- tajakin valmis.”

Henkisen opettajan tietolaariksi ja välitettäv- än tiedon ja taidon ulottuvuudeksi koetaan yleisesti mystiikka ja metafysiikka. Saman tien on todettavissa, että myös konstalemmat- ti eletty elämä ja siinä lähimmäisten kohtaa- minen luonnikkaasti ovat mitä parhaimpia ’mystisen ja metafyyssisen’ tiedon sammioita ja sovellustyön testiajia. Elämä asettaa kehi- tystehtävät ja vihkii.

Paikallaan on verrata ’tavallista’ opettajaa ja henkistä opettajaa. Monien yhtäläisyyksi- en rinnalla yhtenä erona on se, että henkisen opettajan oppilailla on valmiita asenteita ja vahvoja näkemyksiä kun sen sijaan ’tavallisel- la’ opettajalla on melko neutraali maaperä kylvettävään ja koulittavanaan. Molempien

opettajatyypin tehtäviin sisältyy yksilön, yhteisön, yhteistyön ja yhteiskunnan näkökulma.

Henkistä opettajuutta voidaan tarkastella myös laajemmin. Henkisten opettajien joukkoon voidaan lukea myös jumalallisen innoituksen saaneet taiteilijat, tiedemiehet mutta myös oivaltavat sekä ihailun ja kunnioituksen arvoisesti työtään tekevät taitajat. Taitajien töistä henkistä vaikutelmaa, impressio, imeytyy pitkin olemuksen hiussuonistoa suoraan ytimeen henkiseksi ravinnoksi ohittaen ajattelun, informaatio-, tieto-, tiedostamis- ja omaksumisvaiheet.

Henkisen opettajan ja oppilaan väliseen suhteeseen on otettava mukaan myös maallinen näkökulma. Tyyne Matilainen ja Mirja Salonen elivät missionsa mukaisesti tiedonjanoisia oppilaitaan varten ja oppilaan oli aiheellista ymmärtää se miettiessään asian taloudellista pohjaa.

Omalla kohdallani suhde T. E. Matilaiseen merkitsi opettaja-oppilassuhdetta, mestari-oppilassuhdetta ja opiskelija-auktoriteettisuhdetta, kun liikutaan opiskelun, tiedon, taitojen ja kyvykkyyden hankkimisen ja kartuttamisen merkeissä. Henkisen opettajan ja oppilaan välinen suhde on myös tavallisten ihmisten välinen kunnioittava luottamussuhde. Siinä kumpikin on oma itsensä tunnustaen toistensa ominaislaadun ja – oikealla tavalla ymmärrettynä – toistensa etevämmyyden. Oppilas on lähtenyt henkiseen kouluun ja hyväksyessään itselleen opettajan, hän on myös valmis työskentelemään oppiakseen ja saamaan palautetta kuten missä tahansa koulussa.

T. E. Matilainen oli esimerkki omalla olemuksellaan, olemisellaan ja antautuvalla elämällä – tavalla jolla hän kohtasi oppilaansa. Huumori huokui hänestä mutta samalla hän oli tarvittaessa myös luja.

Palaan ajoittain mielessäni keskinäisiin tapaamisiimme. Tapaamisten ilmapiiri koko-

naisuudessaan väreilee tietoisuuteen vivahteisen: luonto ympärillämme, kesäiset seesteisen helteiset ilmat, Pitkälähdän kansanopiston paikoitellen pölyävä piha ja sitä tuoksuillaan ympäröivä niitty, Puruveden kesäiset tuokiot viilenevissä illoissa. Niin kirpeät kasvuhetkien muistot kuin kotoiset takkatulitunnelmat vir-

taavat kokemusten välittäjinä ja apuina eletäviin hetkiin.

Vaikka olimme oppilaita, minulle jäi usein tunne siitä, että Tyyne Matilainen kaipasi meidän kohtaamistamme muussakin muodossa kuin opettaja-oppilas-suhteessa. Silloin tällöin hän ilmoitti, ettei hän ole opettajan roolissa. Ja oli-

han koko ajan tavoitteena erityisesti se, että meistä kasvaa ja kehittyy itsenäisiä ihmisiä myös Kirjeopisto Vian kurssin ja sovellusten suhteen 'määkivien lampaiden sijaan', kuten hän asian suorasukaisesti ilmaisi.

Loppujen lopuksi yhteisistä vuosista jäi tunne, että Tyyne Matilainen henkisenä opettajanakin ollen kulki samalla tavallisena ihmisenä meidän kanssamme ollen opettaja, kumppani ja ystävä – tavallistakin tavallisempi ihminen. ●

Ihminen

Tyyne Matilainen

Minkälainen ihminen oli Kirjeopisto Vian perustaja ja johtaja Tyyne Matilainen oppilaan silmin?

Oli vuosi 1975 kun tilasin Kirjeopisto Vian esitteen ja ilmoittauduin oppilaaksi. Siitä alkoi oppilaan polkuni tässä elämässä ja tällä kertaa. Minkälainen ihminen oli Kirjeopisto Vian perustaja ja johtaja **Tyyne Matilainen** oppilaan silmin?

Näin vuosia myöhemmin on mielessäni vahva nainen, jossa oli äidillisyyden ohella miestä paljon enemmän kuin useimmissa meistä. Ymmärrän nyt, että Tyyne Matilainen fyysisessä persoonassaan ilmensi harvinaisen tasapuolisesti sekä naisellista että miehistä puolta. Fyysinen olemus antoi ymmärtää että kyseessä oli voimakastah-

toinen ihminen joka oli tottunut toteuttamaan ajatuksiaan. Miellyttävä olemus joka herätti luottamusta ensi tapaamisella. Oma taustani on suomenruotsalaiselta silakkarannikolta, ja muistan kuinka savolaisuus teki minuun lähtemättömän vaikutuksen. Tyyne Matilaisen elävä ja rehevä kieli oli aito ja ääni ilmaisi syvää rauhaa.

Hän kertoi mielenkiintoisia asioita moniulotteisesta maailmasta. Tämä korkeatasoinen tietäjä ei ollut minkään yliopiston professori, ja silti hän tuntui tietävän enemmän kuin muut. Näin Tyyne Matilaisesta tuli tiedoiltaan minulle ihminen vailla vertaa.

Kanssakäyminen Kirjeopisto Vian kanssa tapahtui kirjeenvaihdolla ja puhelimitse. Vastaukset Kirjeopisto Viasta tulivat henkistä tietä ja postitse. Vastauskirjeet olivatkin odotettuja. Oli jännittävä ja mukava lukea, mitä vastauskirjeissä luki omasta henkisestä kehityksestä. Kirjeissä oli kohtelias teittelymuoto. Puhelimeen vastasi yleensä **Mirja Salonen**. Oppilaan puolestaan kuului vastata omaan opiskeluun liittyviin kysymyksiin kirjeellä.

Ihmisiä on monenlaisia. Joillakin on aivan fantastinen kyky saada toinen ihminen tuntemaan itsensä tärkeäksi. Sujuva aito välittäminen, toisen arvostamista sellaisena kuin hän on. Tyyne Matilainen oli juuri sellainen. Oppilas-opettajasuhde saattoi vähän lisätä jännitystä tässä ihmissuhteessa, minusta kuitenkin tuntuu että tuntemani Tyyne Matilainen oli kanssakäymisen mestari. Hieno ihminen.

Minua, kuten muitakin oppilaita, kiinnosti Tyyne Matilaisen erinomainen kyky hankkia tietoja. Hän oli voimakas, jalo, kosmista rakkautta ilmentävä persoona, jolla oli pääsy korkeimmille henkisille tasoille, minkä vuoksi hän saattoi siirtyä henkisesti toisiin ulottuvuuksiin, aikoihin ja paikkoihin. Tyyne Matilainen oli intuition mestari.

Kesäkursseilla oli tapana, että kiinnostuneet oppilaat pääsivät kysymyksiinsä yksitellen opettajien vastaanotolle. Fyysinen elämä, opiskelu, työ, asunto, jokapäiväinen elämä on tällä tasolla arvokas ja Tyyne Matilainen oli aidosti kiinnostunut jokaisesta kysymyksestä.

Opettajan siirtyminen henkisille tasoille on aina iso asia myös oppilaalle.

Elämä jatkuu ja me, Kirjeopisto Vian oppilaat, etenemme ja sovellamme saamamme opetukset omalla elämänpolullamme. ●

Börje Fri nuorena ja elämän suuret opettajat: Kaisu-vaimo ja Tyyne Matilainen.

Tyyne Matilainen – Intuitiivisen tiedon mestari

Vaihtoehtoisia sanoja mestarille ovat nero, jättiläinen, adepti...

Tapasin Tyyne Matilaisen ensimmäisen kerran vuoden 1977 kesäkursseilla Kuopion Pitkälähdessä. Hän oli silloin 66-vuotias. Itse olin 29-vuotias. Toki olin aikaisemmin ollut häneen yhteydessä. Aloitin Kirjeopisto Vian raja-joogan opinnot paria vuotta aikaisemmin syksyllä 1975. Kaksi ensimmäistä opiskeluvuotta tapahtui pääasiassa kirjeitse.

Mietin, mitä voin muistaa yli 30 vuoden takaisista tapahtumista. Tyyne Matilaisen tapaaminen oli jo sinänsä kokemus. Olin odottanut tapaamista parisen vuotta.

Muistan Tyyne Matilaisen hyvin varmana ja itsetietoisena ihmisenä, jolla oli vastaus kysy-

mykseen kuin kysymykseen. Olivatko hänen vastauksena sitten oikeanlaisia? Jotenkin hänen vastauksiinsa vain oli uskomisen, sen verran varmaolisesti hän niitä lateli. Tämä kiehtoi minua epävarmaa hieman alle kolmekymppistä nuorta miestä.

Mistä tämä valtava tietomäärä sitten oli peräisin? Hän oli lukenut ja tutkinut paljon teosofista kirjallisuutta. Osa hänen tiedostaan oli peräisin kirjoista, mutta mistä sitten loputieto ammentui.

Tyyne Matilaisella oli hyvät sosiaaliset taidot, jotka hän käsitykseni mukaan oli hankkinut kauppiasurallaan. Kauppiana oleminen, jos

Heikki Vuorila nuorena miehenä vialaisen yhteisön tapahtumassa tarkkailee takariviltä Tyyne Matilaisen vuorovaikutustaitoja.

mikä, opettaa sosiaalisia taitoja. Tyyne Matilainen hallitsi hyvin vuorovaikutustilanteet ja oli niiden ”herra”. Hän osasi lukea keskustelukumppaneista sen, mitä he tarvitsivat.

Intuitiivinen tieto on sidoksissa aina kulloiseenkin vuorovaikutustilanteeseen. Se on muuttuvaa viisautta. Osa Tyyne Matilaisen tiedosta oli järkeen käypää. Osa taas järjen ylittävää. Tämä osa piti ymmärtää jotenkin muuten kuin rationaalisesti.

Meillä on tapana antaa henkisen tiedon opettajille erilaisia määreitä; esimerkiksi Kristus, Buddha, Adepti tai vaikkapa tämän ajan Äiti Amma. Tyyne Matilainen oli Adepti. Mitä

tällä tarkoitan? Adeptilla (lat. Adeptus) tarkoitetaan okkultismissa henkilöä, joka on saavuttanut tietyn vihkimysasteen ja tullut esoteerisen filosofian tieteiden mestariksi. Adepti on saavuttanut jotain sellaista, mitä muut eivät ole saavuttaneet. Hän on ylittänyt tämänpuoleisen (immanentin) ja tuonpuoleisen (transendentin) rajan ajatuksen avulla.

Me jälkipolvet emme voi ymmärtää sitä kaikkia viisautta, joka Tyyne Matilaisella intuitiivisen tiedon mestarilla oli. Hänen tietonsa oli alati kehittyvää. ●

Suunnaton keskittymiskyky,
hallittu tahto ja

ytimiä koskettava rakkaus

Kun tapasin Tyyne E. Matilaisen ensimmäisen kerran, tiesin odottaneeni hänen tapaamistaan koko siihen astisen elämäni ajan. Tiesin myös, etten hänen jälkeensä tulisi enää koskaan tapaamaan ketään samanlaista.

Tuskin opettajamme Tyyne Matilainen ja Mirja Salonen tiesivät 1970-luvun puolivälissä, mihin lusikkansa pistävät, kun Kirjeopisto Vian oppilaat perustivat heidän luonaan oppilasyhdistyksen. Kirjeitse kysytyt neuvot muuttuivat vähitellen säännöllisiksi tapaamisiksi, voimia ja aikaa vaativiksi pitkiksi kokouksiksi, joissa arkisten asioiden lisäksi pyrähtelivät korkeat henkiset olennot näkymättömillä tasoillaan.

Siipien suhinan ja avaruuksien mittaiset matkat saatoimme me oppilaat vain kuvitella mielessämme. Siinä vauhdissa Star Trekin kaltaiset seikkailijat olivat kalpea mielikuvituksen

siivittämä aavistus vialaisten avaruudellisesta vauhdin hurmasta. Menneisyys ja tulevaisuus, planeettojen välit silmänräpäyksessä ja näkymättömät kulkuneuvot kutkuttelivat aivosähkökäyrämme tiukkaankin värähtelyyn. Lukija arvaneee, että paluu arkeen oli ajoittain hankalaa ja pudotus itse kullekin tavallisen elämän kuvioihin jyrkkä.

Ensitaapaamisesta on yli 36 vuotta aikaa, mutta silti muistan hänen opetuksensa kuin eilisen päivän. Tyyne Matilainen ei jättänyt ketään kylmäksi. Vieläkin tunnen solujen kihelmöinnin, eräänlaisen sähköisen varauksen lisääntymisen hänen läheisyydessään. Oli kuin jokaista atomia olisi pyöritetty paikallaan ihmiskehossa ja itse kukin tuskin tajusi ympärillä olevasta maailmasta juuri mitään – vaikka toisaalta koki tajuavansa kaiken hyvin uudesti ja kirkkaasti. Ja sitten se hetki ja tunne olivat ohi, vaikka kaikki oli juuri ollut mitä upeinta todellisuutta. Mutta muisto hetkestä kulki arjessa mukana.

Henkisenä oppilaana ja ammatiltani opettajana olen miettinyt Tyyne Matilaisen henkisen opettajan persoonan ydintä, mutta tiedän ymmärtäväni siitä vain osan. Hänen opetustensa tärkein tavoite ja tarkoitus oli ja on sysätä liikkeelle oppilaassa käynnistyvä autonominen kasvuprosessi, jossa oppilas itse oppii etsimään ja löytämään niitä välineitä, joita hän tarvitsee kasvaakseen persoonana, henkisenä olentona ja oppilaana. Tähänhän Kirjeopisto Vian rajojen kurssin opetuskirjeetkin pyrkivät. Oppilaasta itsestä riippuu, mitä hän saa opetuskirjeistä tai henkisen opettajan opetuksesta irti.

Henkistä työtä ei tule pelkästään oivaltaa mantrojen toisteluna, arkisena työnä tai kirjallisuuden tutkiskeluna, vaan kaikkien näiden

osatekijöiden kokonaisuutena, joista kumpuavat kasvun ymmärtäminen, opetusten omakohtainen tutkiminen ja työstäminen sekä käytäntöön soveltaminen. Lähtökohtia ovat ihminen itse, oma persoonallisuus, luonne, lähiympäristö ja jokapäiväinen elämä. Oppeja tulee soveltaa arjen tilanteisiin silloinkin, kun se tuntuu vaikealta.

Tyyne Matilainen ei tarvinnut kasvatustieteen teoreettisia opintoja tai opetusharjoittelua puhumattakaan tarpeellisista näytetunneista

tullakseen vialaiseksi henkiseksi opettajaksi. Näytetunnit järjestimme me oppilaat kysymyksinemme, ja käytännön ongelmista saatiin oppi tarpeelliseen teoriaan. Henkiseksi opettajaksi ei olisi kyllä voinut valmistuakaan mitään virallista koulutuspolkua pitkin, siihen tarvittiin sisäinen kutsumus ja

tieto siitä, miten päästään korkeille henkisille tasoille.

Hyvän opettajan edellytys on voimakas, positiivinen persoonallisuus ja usko siihen, mitä opettaa. Pitää myös tietää, mitä oppilaan tulee oppia ja uskoa hänen myös sen oppivan. Tämä jos mikä on oikein oivallettua rakkautta.

Tyyne Matilaisella oli verraton tilannetaju. Hän kykeni ottamaan tilanteen kuin tilanteen hallintaansa ja osasi tarvittaessa savolaisella huumorillaan laukaista kiperiä tilanteita ja vapauttaa oppilaiden jännittyneisyyttä ja ahdistusta. – Huumorittomassa ilmapiirissä oppiminen on vailla mieltä. Tunteet sitovat tiedon olemukseemme ja positiivisesti asennoitunut oppilas kehittyy henkisen opettajan läheisyydessä parhaalla mahdollisella tavalla. Huumori auttaa vapauttamaan mielen esteet ja estot ja positiivisilla tasoilla liikkuminen helpottuu. Oppilaiden hän tahtoi kehittävän itsestään voimakkaita, positiivisia persoonallisuuksia,

joilla on sydämen sivistyksen ohella tiedollista sivistystä, hyvä koulutus ja työ, missä viihtyi. Näihin päämääriin päästäkseen tulee kehittää itseään monipuolisesti mm. soittamalla, laulamalla, kirjoittamalla, opiskelemalla filosofiaa, kuuntelemalla hyvää musiikkia, harrastamalla monipuolisesti kulttuuria jne.

Tyyne Matilaisen henkiset opetustilanteet olivat kohtauksia elävästä elämästä arkipäiväisine kysymyksineen. Yleensä yhteisten tilaisuuksien kiehtovin anti olivat juuri nämä opettajien tapaamiset, jolloin saimme esittää kysymyksiä. Ketä kiehtoivat jälleensyntymät, kellä oli työelämän ongelmia, onnetonta rakkautta, hankalia lapsia, terveydellisiä tai taloudellisia ongelmia... Kukin sai sen neuvon, jonka hän kasvunsa takia tarvitsi. Tyyne Matilainen näki vastatessaan oppilaan senhetkisen tilan ja sen, miksi siihen oli tultu. Neuvot olivat syvällisiä ja osuvia, sillä hänellä oli kyky silmänräpäyksenomaisesti tajuta oppilaan henkinen tila ja tarpeet. Joidenkin elämän suunta muut-

tui täysin. Jotkut täysin valmiiksi pureskellut suunnitelmat väistyivät uuden tieltä. Jostain vanhasta tuli luopua paremman uuden tieltä.

Joskus hänen neuvonsa olivat vaikeita suhtautua, ankariakin, ja hän käytti viisauttaan ja voimaansa jäljittelemättömällä tavalla. Joskus pelotti, sillä aina ei tiennyt, miten opetuksiin tuli suhtautua. Kun ahdistus oli pahimmillaan, hän huumorinsävyisillä letkauksillaan palautti tasapainon ja sai läsnäolijat hyvälle mielelle. Kokemus oli puhdistava, jokin kivi oli pudonnut sydämeltä ja takku suoristunut.

Joskus näimme, että Tyyne Matilainen oli valovuosien päässä meistä, keskittyneenä omaan käsittämättömän korkeaan työhönsä. Parempi oli olla joskus ymmärtämättä kaikkea. Sittemmin hän taas palasi takaisin ja naurahdi omaan savolaiseen, lämpimään tapaansa. – En ole koskaan tavannut toista ihmistä, joka pystyi sekunnissa muuttamaan ilmapiiriin jännittyneestä vapautuneeksi siten, että itse täysin hallitsi ja tiedosti koko tilanteen ja samalla näki,

Tyyne Matilainen ja Mirja Salonen oppilaiden seurassa Savonlinnan Seurahuoneella 1980 pidetyssä matineassa.

mitä muissa läsnäolijoissa sisäisesti tapahtui. Hänen tiukimmat opetustilanteensa olivat todella hämmentäviä, ja usein koko yhteisö herätettiin ruususen unesta todellisuuteen, jossa työtä oli tehtävä ennen kaikkea oman kasvunsa eteen ja rankasti.

Ankaria opetustilanteita seurasi syvä hiljaisuus. Emme lähteneet ovet paukkuen, vaan herkesimme filosofisiin pohdintoihin siitä, mitä nyt pitäisi tehdä. Henkiset nörtit herätettiin haihattelijan unesta. Aivot töihin, sitäkin se oli! Henkistä itsenäisyyttä, eettisyyttä, oikeaa vastuunottamista ja suunnan tarkistamista tarvittiin. Meidän oli uudistuttava koko ajan ja uskallettava luopua vanhasta ja osattava olla ihmisten kanssa eikä käpertyä omaan kaikki-voipaisuuteemme.

Opetuksia oli ja on syytä miettiä. Vielä näiden vuosikymmenien jälkeen tiedon helmet palaavat tuon tuostakin mieleen. Tyyne Matilaisen opetukset linkittävät usein uuden oivaluksen entiseen tietoomme. Toistuvasti havaitseen tv:tä katsellessani tai lehtiä lukiessani, että jokin uusi asia on tuttu, siitä oli joskus puhetta. Kun ajattelen maailmanrauhaa, ajattelen Tyyne Matilaista. Kun ajattelen viestintätekniikan kehitystä, ihmisten vuorovaikutuksen nopeutumista ja kehitystä, tulee väistämättä mieleen Tyyne Matilaisen kyky nähdä ihmiskunnan tulevaisuuden tarpeet.

Tämä nykyinen tekniikka heijastaa henkisen tason vuorovaikutusta, joka parhaimmillaan on helppoa, kevyttä, mutkatonta ja ajatuksen nopeaa. Olen melko varma siitä, että Tyyne Matilaisella on ollut inspiraattorina sormensa tässä pelissä tai ainakin hän on kyennyt näkemään kolmekymmentä vuotta sitten nykytekniikan tulemisen.

Tyyne Matilainen oli Euroopan kansalainen ennen kuin nykyiset EU-kansalaiset edes tiesivät tulevasta yhteisökehityksestä. Hän oli loistava keskustelija, hienostunut ja huumorintajuinen opettaja, jolle jokainen oppilas oli yhtä tärkeä.

Kirjoittaessani tätä tekstiä olen vain raapinnut muistojeni arkistoa. Tyyne Matilainen on enemmän kuin yhden tekstin tai kirjan arvoinen. Hän kirjoitti elämällään maailmanhistoriaa, jota kuka tahansa oikeilla silmillä varustettu lukija voi tutkia ikuisen viisauden kirjoista.

Yrityksistäni huolimatta kuvaavien ilmaisujen löytäminen on vaikeaa henkisestä opettajasta, joka korosti opetuksissaan läpi elämänsä terveen järjen ja normaaliuden merkitystä. Hänellä oli suunnaton taito keskittyä kulloinkin esillä olevaan asiaan, hänen määrätietoisuutensa ja tahtonsa toimivat täydellisessä harmoniassa ihmiskunnan parhaaksi. Tyyne Matilaisen rakkaus korkeimpaan viisauteen ja hyvään ilmeni mikrokosmoksesta makrokosmokseen. Sieluni silmissä on kuva harmaaseen, tyylikkääseen jakkupukuun sonnustautuneesta, määrätietoisesta, sivistyneestä ja huumorintajuisesta ihmisestä, jolla oli erittäin korkea moraali ja etiikka, ja joka oli läsnä kaikessa ja kaikkialla – ja on vieläkin. Fyysisen elämän päättyminen on jättänyt jälkeensä vaikeasti täytettävän tyhjiön, mutta arvokkaat opetukset elävät tahdottavasti meissä oppilaissa viitoittaen viisaasti tietämme henkisellä polulla. ●

Kiitollisuuden ulottuvuudet

Korkeampi olemuspuoli ohjaa päivittäisten tapahtumien kautta ihmistä ymmärrykseen.

Kirjeopisto Vian opetuskirjeitä katsellessani osui silmääni eräs ensimmäisen opetuskirjeen kohta. Tässä kohdassa puhutaan harjoituksista, joiden tarkoituksena on vahvistaa jumaluuden vaikutusta ihmisessä. Olen lukenut kohdan toki hyvin useita kertoja aiemminkin, mutta nyt se pysäytti. Kohta kuuluu: ”Kaikki-

na aikoina ja kaikkien uskontojen piirissä ovat ihmiset tämän aavistaneet (että jumalallinen harjoitus alkaa ajatusten oikeaan ohjaamisesta). He ovat lähettäneet ajatuksia Jumalalle - itämaalaiset mietiskelyn ja länsimaalaiset rukouksen muodossa. Vain harvat ovat kuitenkin päässeet perille ajatusmekaniikan syvimmistä salaisuuksista.”

Tässä pysäytti toisaalta lauseisiin sisään kirjoitettu ajatusmekanismien hallitsemisen vaatimus ja toisaalta oma henkilökohtainen ajoittainen avuttomuuden tunne tämän mekanismin edessä. Välillä tuntuu, että ajatuksien kurissa pitäminen vaatii turhankin paljon huomiota ja ajatusten tarkkailua. Rajajoogamenetelmä perustuu kuitenkin jatkuvaan oman ajattelun analysointiin. Omien ajatusten onnistunut tarkkailu saattaa kertoa, mikä luonteenominaisuus synnyttää moisia ajatuksia ja niitä vastaavia tunteita ja tekoja.

Joidenkin luonteenominaisuuksien jalostamisen suhteen huomaa onnistuneensa, mutta jotkut syvälle piintyneet luonteenpiirteet ja ajattelutavat piinaavat ja välillä aiheuttavat suoranaisia turhautumisen tunteita. Sitten havaitaan tosiasiaan, että elämää ohjaavien lakien sisäistäminen on sittenkin minultakin monilta osin onnistunut ja vaatinut onnistuakseen hyvin pitkän henkilökohtaisen historian ja pitkän jälleensyntymien ketjun läpikulkemisen.

Olisi siis kohtuutonta olettaa kaiken työn menneen hukkaan. Olisiko syytä olla kiitollinen! Henkisen kehityksen ja sen yhden tärkeimmän elementin, luonteen jalostamisen idean ymmärtäminen, on todellakin vaativa juttu. Tosiasiassa ihmisen korkeampi olemuspuoli ohjaa ihmistä päivittäisten tapahtumien kautta kohti ymmärrystä ja ohjauksen tarkoitus on aina ihmisen paras. Sitä tietä ja sen välttämättömiä vaihteita ei vain ihmismieli aina käsitä.

Sain hyvin erikoisen kokemuksen ihmisen olemuksen eri ulottuvuuksista, jotka kuuluvat meihin, mutta joista emme ole päivätajunnassamme tietoisia. Tämä kokemus osoitti, että kiitollisuutta voi tuntea myös sellainen osa ihmisestä, joka vähät piittaa aivojemme järjestyksistä, päättelyistä ja arvioinneista ja joka elää omaa elämäänsä aivan toisenlaisissa maailmoissa ja joka kuuluu kuitenkin aivan kiinteänä osana ihmiseksi nimittämäämme koko-

naisuuteen. Tapaus oli niin voimakas, että se jäi lähtemättömästi mieleeni.

Olin Teosofisen Seuran Oulun loosin järjestämässä esitelmätilaisuudessa Madetoja-salissa Oulussa 25.5.2008 kuuntelemassa Terttu Sepäsen luentoa. Aiheena oli Kirjeopisto Vian rajajooga. Kuuntelin esitystä hyvin keskittyneenä, kun yhtäkkiä sisääni tulvi tavattoman voimakas kiitollisuuden tunne. Se tunne tulvi kaiken järjestyksen ja arvioinnin tuolta puolen. Se oli kiitos Kirjeopisto Vian opettajille heidän hyväkseni tekemästä työstä. Kiitän heitä ja kiitän sitä olemukseni osaa, joka osaa kiittää silloin, kun minä itse en osaa. ●

Muutoksen vuodet

Ensimmäisiä ilon hetkiä on hyvä muistella. Myös kun aatetta koetellaan, on kannattanut palata siihen tunteeseen mikä löytymisen ilossa oli. Jos tätä kuvailisi musiikin avulla, kuuluisi siihen runsaasti rummun pärinää ja pasuunaa. Ehkä myös jos olisi viisi metriä leveä piano ja sen viimeiset kuulumattomat ylä-äännet soisivat synkroniassa sydämen hurjan sykkeen kanssa, se voisi kuvastaa – kokemusta!

Kun me juhlimme opettaja T. E. Matilaisen syntymän 100-vuotisjuhlavuotta, mietimme samalla mitä me yhteisönä olemme saaneet aikaan. Onko suomalaiseen henkiseen ilmapiiriin, yhteiskuntaan ja kulttuuriin tullut jotakin uutta, jota ilman meitä ei olisi nyt olemassa? Kysymyshän on sentään melko pienimuotoisesta ja pienen ryhmän positiivisen ajattelutyön ja ajatusjoogan harjoittamisesta.

Yksi puoltava näkemys on siinä, että pieni mutta joka suuntaan avoin yhteisö on ihan-teellinen kasvualusta filosofiselle ja aatteelliselle kehitystyölle. Sen ”sylissä” voi kehittyä siinä määrin aitoa, omaleimaista, rehellistä sekä henkisesti kestäväää ja ainutlaatuista, että pienimuotoisuudesta voi vähitellen kehittyä

myös jotakin laajempaa. Pienet yhteisöt tarjoavat ideaalista työrauhaa ja tilaa luoville ratkaisuille, jota isommat yhteisöt eivät välttämättä voi tarjota, sillä niissä suuren organisaation hallintoon ja talouteen menevä aika on pois aatteellisesta ja filosofisesta kehittytyöstä.

Se, mitä voidaan varmasti sanoa on, että yksilöinä olemme kokeneet hyvin suuren muutosprosessin, ja meidän kauttamme sillä on ollut vaikutusta perhe- ja tuttavuussuhteisiimme, työilmapiireihin, sukulaissuhteisiimme jne. Tämä puolestaan on aiheuttanut kerrannaisvaikutuksia. – Ja mikä loppujen lopuksi on pientä?

Perustaa

Tämän kirjoituksen tarkoituksena on lähinnä olla kertomus Kirjeopisto Vian raja-joogan (ajatusjoogan) yksilöllisestä harjoittamisesta ja siitä kuinka paljon jonkun ihmisen elämäntyö on voinutkaan vaikuttaa toisen yksilön elämään ja kohtaloon, ja mitä tämä kaikki kokemuksellisesti on merkinnyt. Oma tarkastelukulma on kuitenkin hyvä sitoa myös yleiseen ja yhtäläiseen. Tässä mielessä on tarpeen ensin huomioida historiallinen alkukehto ja jalusta.

Vialaisuuden kokemus ja analysointi on hyvä aloittaa kunnioituksesta. Kunnioitamme viisausperinteitä ja kunnioitamme opettajuutta. Ponnistelut hyvän etiikan ja parhaan mahdollisen ”mielen” rakentamiseksi eivät ole langenneet ”jostakin ylhäältä” uunituoreena kokonaisuutena.

Raja-joogan saapuminen tänne pohjolan perukoille perusteiltaan sellaisessa muodossa kuin sitä täällä vialaisuudessa harjoitetaan, on kulkenut hyvin suurelta osalta teosofian ja H. P. Blavatskyn kautta. Kyse ei ole samanlaisesta tai ”samasta” asiasta, mutta teosofian läpi kuuluvat ne ikivanhat sukulaisaatteet ja yleiset viisaudet, jotka ihmiskunta on tuntenut tuhansia vuosia. Teosofia puolestaan ammentaa monet puhtaimmat ja syvimmat oppinsa buddhalaisuudesta ja varsinkin Patanjalin systemaattisesta kehittely- ja tutkimustyöstä. Vialaisuus ei kuitenkaan ole hengeltään ”vierasuskonto”.

Itämaisuus jo vähintään puolittuu meille kaikille suomalaisille tutun kristinuskon ja kristillisyyden avulla. Kristinuskon mystisismi ja toisaalta rakkaudenkäskyn käytännöllisyys ovat yhdistyneet hyvin toimivalla tavalla buddhalaisuudesta omaksuttuihin eettisiin oppeihin ja luoneet uskontofilosofiaa, jolla on merkitystä.

Ajatusjoogassa on myös jotakin hyvin suomalaista. Rauhallinen ja vakaa ajattelutapa on suoraan ominaisluonteestamme kumpuavaa. Pohjoinen juurevuus ja erityinen kielellinen loitsuperinne (mantra) on metsiämme ja erämaitemme heimoa.

Tieteen puolelta olemme ainakin 1990-luvulta lähtien rakentaneet vialaisuutta filosofian opiskelun ja psykologisen tietämyksen pohjalta. Vaikka ydinosa on varsin omakehitteistä metodiin pohjaavaa raja-joogaa, niin pääasiassa etenemme länsimaisen ajattelun suoman ymmärryksen pohjalta. Parhaat menetelmät ovatkin aina myös rationaalisia, tai ainakin niissä on rationaalisia osia, jotka kääntyvät kielen avulla tajuttaviksi.

Tuntumaa yhteisömme kokemusmaailmaan saa sen luoman taiteellisen ja muun intuitiivisen tuotteliaisuuden kautta. Silti yksilön kokemuksen avaaminen myös selittämällä ja kirjoittamalla on yhteisön eteenpäinmenon kannalta arvokasta. Oppimisprosesseihin saadaan tietoa ennen koetun pohjalta. Silloin ei enää selitetä metodia, vaan sitä miten se on mahdollista kokea yksilöllisesti – ja sitä kautta lukemattomin eri variaatioin. Tulevaisuudessa kannattaa kerätä mahdollisimman monia kehityskertomuksia mm. haastatteleamalla. On tiedetty jo pitkään, että on mahdollista oppia toisen kokemuksen kautta. Kaikkia oppimistapoja kannattaa hyödyntää.

Benjamin Franklin

Muistan miten suurena ihmeenä pidin sitä miten jotkut suuret yksilöt olivat löytäneet teitä kehittämään omaa yksilöllistä mieltään, ottaneet siitä vastuuta. Varhainen länsimainen guru minulle oli Benjamin Franklin (1706–1790),

jonka itsekasvatusmenetelmä on saattanut jäädä unhoon suuremmalta yleisöltä, mutta joka asianharrastajien joukossa on varmasti herättänyt kiinnostusta. Franklin oli miettinyt yleistä yhteiskunnallista eettisyyttä ja yksilöllistä kehittymistä erityisesti. Hän oli jo aivan nuorena laatinut itselleen hyvelistan, johon hän jokaisen päivän päättyessä teki merkinnät onnistumisestaan tai epäonnistumisestaan. Hänen valttejaan olivat systemaattisuus ja keskimääräistä vahvempi tahto sekä menetelmän toistettavuus. Jo tällä aivan yksinkertaisella menetelmällä hän huomasi vähän kerrallaan edistyneensä luonteensa muokkaajana. Sitten min maailma tuntee hänet paitsi monilajakkuutena, myös suurena yhteiskunnallisena hyvän tekijänä, valtiomiehenä ja uutta luovana humanistina. Hänen ajattelunsa vaikutus näkyy mm. ihmisoikeuksien julistuksessa, joka suurten miesten yhteistyönä julkaistiin Amerikassa 1700-luvulla.

Olisiko hän saavuttanut maineensa ja kehittyneen ihmisenä ja valtiomiehenä tuohon mittaan ilman varhaista tietoista pyrkimystä kasvattaa luonnettaan ja käsitystään oikeudenmukaisuudesta ja ihmisyydestä?

Benjamin Franklinista kertovassa kirjassa oli myös maininta, että hän oli salatieteilijä, joka uskoi mm. jälleensyntymään. Mitä ihmettä se tarkoitti? Pian tämän jälkeen osui käteeni kirja, jossa puhuttiin hypnoosista ja kuinka sen avulla voitiin vaivuttaa ihminen niin syvään menneisyyteen, että hän muisti jopa edellisiä elämiään. Kaikki tämä oli äärimmäisen kiehtovaa, ja tästä olisi pitänyt saada keskustella toisten kanssa, mutta ihmeekseni ketään ei kiinnostanut. Ketään ei todellakaan kiinnostanut sen enempää ihmismieli, salatieteet kuin jälleensyntymäkään. Tässä vaiheessa nuoruutani tuli täysin selville, että mainitut asiat ovat ns. ”suurelle yleisölle” pelkkää jonninjoutavaa huuhaata, jolla kenenkään itseään kunnioittavan ihmisen ei pidä itseään rasittaa.

Senaikaisen pikkukirkonkylän kirjasto oli kuitenkin varustautunut aivan hyvällä yleisellä maailmankirjallisuudella, josta oli paljon apua.

Monta kertaa aamuauringo jo valaisi itätaivasta, ennen kuin jokin ajatuksia herättävä kirja oli tullut luettua kannesta kanteen. Oliko koskaan ennen historiassa ollut moista runsasta ja rikkaata mahdollisuutta ikään kuin syntyä uudelleen jokaisen kirjan myötä – ja niitä kirjoja todella riitti! Mutta samalla ajatuksia kertyi käsiteltäväksi ihan liikaa. Mihin pitäisi keskittyä, mitä ottaa ohjenuoraksi tämän kaiken keskellä?

Etsintä

Ihminen, joka nykyisessä länsimaisessa yhteiskunnassa lähtee vakavissaan etsimään henkisyttä, voi olettaa olevansa varsin eristynyt yleisestä ajan hengestä. Aikana, jolloin ihmiskunta kerää kokemuksia taloudellisella ja materiaalisella tasolla varsin itsekkäistä näkökohdista käsin, voi henkisyyden harrastaminen keskittyä vain joidenkin harvojen asiaksi. Silti universaalisesti ajateltuna asiat voidaan käsittää olevan kohdallaan – suunnitellusti. Historiallisesti elämme tätä vaihetta, maapallolla eletään aikaa, jossa inhimillinen äly kehittää teknologisia maailmoja, joista kuitenkin puuttuvat kestävä kehityksen ominaispiirteet. Etenemme nähtävästi umpikujamenetelmällä. Vaiheessa, jossa teemme enemmän pahaa kuin hyvää, heräävät monilla ensimmäiset vastuulliset idut. Huomataan että kehityksellä pitää olla etiikka, ihmisen ei pidä jäädä jalkoihin, vaihtuvat mielentilat eivät voi hallita ihmistä, vaan ihmisen on otettava vastuu ajatuksistaan ja tunteistaan.

Miten juuri minusta tuli henkisyyden harrastaja, on asiallinen kysymys. Luulen, että kun seitsemänkymmentäluvulla monet yhteiskunnalliset vääristymät olivat selvästi nähtävillä, niiden herättämät kysymykset panivat etsimään vastauksia. Miksi ihmiskunta toimii näin, miksi esimerkiksi on olemassa yleistä selkeää ammattihyvyttä (Unicef, Punainen risti, kehittynyt sosiaalilainsäädäntö jne.), toisaalta taas älykäs tuotteliasta tuhoavuutta, ylikansallisuutta, sotateollisuutta ja rikollisuutta.

Kaikki vastaukset kiertyivät aina pohjimiltaan ihmisluontoon. Se mitä yksi ihmi-

nen oli, ja mitä samankaltaiset samanmieliset yksilöt joukkovoimana saivat aikaan, oli kaiken perusta.

On sanottu, että monet hyvät asiat saavat alkunsa aatteiden kaaoksesta. Näin kävi ainakin minun kohdallani. Vaiheessa, jossa en tiennyt mitä uskoa ja mihin suuntaan lähteä näin ilmoituksen, jossa luvattiin oman käsitykseni mukaan äärimmäisiä asioita mm. ajatusten hallinta, harmoniset ihmissuhteet ja tietoinen yhteys Jumalaan. Tietoinen yhteys Jumalaan. Vau! Muistan ajatelleeni, että tämä nyt ilman muuta oli mahdotonta, mutta jos jollakulla oli julkisesti kanttia luvata sellaista ennenkuulumatonta toimintaa, minulla tuli olla rohkeutta ottaa tällaisiin ihmisiin yhteyttä ja katsoa mitä muuta hämmästyttävää oli luvassa.

Toisaalta, että tällaista luvattiin, oli – kummallista kyllä – aivan tuttua. Ikään kuin vanha, lapsuudessa kuultu ja kauan sitten unohtunut laulu olisi alkanut soida mielessä.

Tämäntyyppiset kommentit ovat tulleet tutuksi sittemmin. Hyvin monet ovat sanoneet: Oli aivan

selvää, että tilasin tämän kirjekurssin! Näyttää, että tällainen varhainen mystiseksi luonnehdittava kokemus on ollut monilla sittemmin luomassa erittäin vahvaa sitoutuneisuutta ajatusjoogan harjoittamiseen. Voidaan jopa sanoa, että kulkeakseen vahvasti ja lähes intohimoisesti jotakin kehityspolkua tarvitaan ikään kuin valmiiksi ”käsikirjoitettu” luonne. Henkiselle polulle (merkitsee tässä tapauksessa Kirjeopisto Vian rajajoogaa, ajatusjoogaa) lähtemisen voidaan katsoa olevan kohtalo samaan tapaan kuin voimakkaasti taiteellisilla ihmisillä taide. Sen voi ajatella olevan olemassa jo syntyessä – vahvana vetona kohti luonteen evolutiivisia mahdollisuuksia – odottamassa hetkeä, jolloin jotakin itselle ominaista tapahtuu. Tämä ei tietenkään tarkoita etteikö vahvaa sitoutunei-

suutta voisi syntyä myös muulla tavalla. Monista on tullut vakaita henkisen tien kulkijoita, vaikka ensin on tarvittu pitkääkin kypsyttelyä.

Lintukotoko?

Ensimmäisiä ilon hetkiä on hyvä muistella. Myös kun aatetta koetellaan, on kannattanut palata siihen tunteeseen mikä löytymisen ilossa oli. Ehkä jopa solutasolle geenistöön oli kirjattu jonkinlainen sisävaruuden alkupaus, joka lähti levittäytymään ja luomaan maailmoja. Jos tätä kuvailisi musiikin avulla, kuuluisi siihen runsaasti rummun pärinää ja pasuunaa. Ehkä myös jos olisi viisi metriä leveä piano ja sen viimeiset kuulumattomat ylä-ää-

net soisivat synkroniassa sydämen hurjan sykkeen kanssa, se voisi kuvastaa – kokemusta!

Mutta kun on kysymys elämästä, mikään ei ole yksinkertaista. Mitään lintukotoa ei ole ikinä ollut. Opiskelu Kirjeopisto Viassa paljastui nopeasti joksikin, joka oli ainakin aluksi viisainta pitää erillään ns. ympäröiväs-

tä maailmasta. Myös ensimmäisille suomalaisille rajajoogeille oli haasteellista löytää oma paikkansa ja laatunsa suhteessa muuhun ihmiskuntaan.

Aikaisempina vuosisatoina eristäytyttiin, jolloin hengen harjoitus keskittyi luostareihin, erakkouteen tai muihin suojattuihin olosuhteisiin. Nyt ikivanhat opetukset länsimaiselle mentaliteetille sovitettuina käytiin läpi kukin omalla paikallamme. Ja aika ajoin vaikealta tuntui. Monille se on merkinnyt syvää yksinäisyyttä varsinkin siinä vaiheessa, kun mitään yhteisöllisyyttä ei ollut vielä luotu, kun alkuaikoina emme tienneet toisistamme mitään.

Kuinka käsittämätön tuo tilanne olikaan! Näe silmissäsi 50-luku ja ensimmäiset yksinäiset tuikut syvällä skandinaavisessa ”metsäläisyy-

dessä”. Ja näe uusi tuleminen 70-luvun alkupuolella, jolloin meitä oli vieläkin hyvin vähän.

Ja mistä tuli se rohkeus ja päättäväisyys, joka Kirjeopisto Vian perustajaopettajilla on täytynyt olla edetessään muutaman oppilaan varassa, joita monia he eivät olleet fyysisellä tasolla edes nähneet. Noista varhaisista vuosista henkii luottamusta. Nöyrästi täytyy kysyä itseltämme: voimmeko ikinä olla sen luottamuksen arvoisia, jota henkiset opettajat ovat meitä kohtaan osoittaneet lähtiessään kasvattamaan niitä ihmistäimiä, joita vuosikymmeniä sitten olimme.

Tällaista on suuri luomistyö: uskoa ihmiseen, joka kaikella tapaa on keskeneräinen ja puolittiesä. Tällä tavalla muutetaan yksilöitä, tällä tavalla muutetaan maailmaa.

Voinko valita normaalin ihmiselämän?

Käytännöllinen ja toimiva suhde ympäröivään maailmaan ja ajankuvaan on nykyaikaisissa henkisissä opetuksissa aina keskeistä. Rajajoogan mietiskely Nepalilla tai Tiibetissä on täysin toisenlainen asia, samoin syvät meditatiiviset harjoitukset keskiaikana tai minä aikana hyvänsä, jolloin on voinut olla eristyksissä yhteiskunnasta ja ihmiselämän monipuolisista velvoitteista.

Vanhoina aikoina suositeltiin esimerkiksi, etteivät hengen harjoittajat menisi naimisiin. Ohjeen ymmärtää nyt kun itse perhe-elämän ja työelämän pyörittämisen moninaisuudessa yrittää löytää tilaa ja aikaa kulkea myös Tietä. Vaikka Tie on myös elämä itse, se vaatii myös tiedostavaa paneutumista. Tie merkitsee säännöllisesti rytmitettyä keskittymistä henkiseen, ja se merkitsee jaksamista ja tahdonalaisuutta. Jos on realisti henkisyysdessään ja etsimisessään, kannattaa nähdä ne monet vuosikymmenet, joina mietiskelyä ja meditaatiota on päivittäin harjoitettava. Länsimaissa monissa eri mietiskelysuuntauksissa meditoijat aloittavat ja lopettavat päivänsä henkisillä harjoituksilla, muu osa annetaan työlle ja kiireelle ja tuhansille elämän esiin tuomille velvollisuuksille.

Kun on mietittävä mikä ”keisarin” on ja mikä Jumalan on, jokainen tekee mahdollisuuksien-

sa ja voimiensa mukaiset ratkaisut. Tätä päivää on, että voidakseen kokea elämässään Pyhän ja Ikuisen, on ikään kuin kalenteriin merkittävä tietty prosentuaalinen osuus Tiestä. Toisaalta on olemassa erilaisia variaatioita. Itselleni kävi jo vuosikymmeniä sitten siten, etten todellakaan kyennyt pitämään kiinni aivan jokaisen päivän säännöllisistä hiljentymishetkestä. Tämä kompensoitiin siten, että öiseen aikaan tuli herätys, jolloin ajattelu kumma kyllä oli aivan valpasta. Mitään fyysistä käskyä ei ikinä kuulunut, mutta oli aivan selvää että tarkoitus oli nyt opiskella. Sitten opiskeltiin. Kun kiintiö oli täynnä sai taas nukkua. Tosin monta kertaa uni ei enää tullut, joka tietysti heijastui seuraavaan päivään.

Vielä nytkin parhaimmat oivallukset ja ideat tulevat aamuyöstä juuri kun on herännyt kesken unien. Pitää olla kiitollinen siitä, että yksilöllisiä tapoja opiskella on ilmeisesti kärsivällisesti suvaittu. Tässä koulussa ei nähtävästi ole tiukkoja aukioloaikoja – putiikki on sananmukaisesti aina auki.

Kielteisyyden maailmasta pois

Buddhalainen viisaus toteaa: ”Muuttumiseen tarvitaan tietoisuutta, tietoisuus pidetään yllä, itsetuntemusta on aste asteelta syvennettävä, että pystyisi löytämään kätketyimmätkin virtaamattomat kohtansa.”

Toisaalta pelkkä tietoisuus vääristä toimintamalleista ei vielä riitä. Kielteisyyden maailmasta pääsee vasta kun tietoisesti muuntaa entisen väärän toimintamallin ja asennoitumisen kaavan. Myös tieteenfilosofi **Thomas Kuhn** on esittänyt, että mielen tasolla paradigman muuttamiseksi on löydettävä johdonmukainen vaihtoehto. On rakennettava vanhan pohjalle, mutta ymmärrettävä uudesta näkökulmasta.

Aivot rakastavat uusia näkökulmia, oivalluksia, koska ne tuovat ihmiseen kemiallisia endorfiiniryöppyjä ja luovat aivokoneistoon uusia yhteyksiä. Oivaltaminen on puhdasta onnea! Onnellisuuden kokeminen muuttumista tapahtumassa, johon liittyy johdonmukaisuuden ja järjestyksen vankka pohja, on erittäin

tehokas inhimillisen luonteen muuttaja. Ei välttämättä tarvita kohtalon järjestämiä ko-
via oppitunteja ja kärsimystä asennevirheiden
korjaamiseen. Koska ihmiskunta joka tapauk-
sessa pyrkii kohti onnen elämyksiä, ja kun se
väsy ”alempiin” onnenaiheisiin eli materian
omistamiseen ja muihin taloudellisiin ja itsek-
käisiin nautintoihin, se jonakin päivänä löytää
mielen muuttamisen onnen. Tätä tapahtuu jo
kaikkialla, henkisyyden etsintä on käynnisty-
nyt koska siinä on vetovoimaa. Paljon työtä
on kyllä vielä tehtävä sen paradigman muut-
tamiseksi, että kasvamiseen täytyy aina liittyä
työläytystä ja kipua ollakseen todellista.

Tie ulos kielteisyyden maailmasta on tärkeä
ajatusmalli, nyt korostetaan että se on mahdol-
lista. Tähän saattaa liittyä se yleinen ilmiö, että
on olemassa niin paljon positiivisuutta käsitte-
leviä kirjoja, joissa yhä uudestaan kehitellään
yhä helpompia uusia tapoja kehittyä. Pelkkä
helppous on kuitenkin länsimaista henkisyys-
den tragediia. Ajattelemmeko jopa, että help-
pous on eräs maallisen onnen muoto... Yksin-
kertaisesti ajatellaan, että on vain kaksi tapaa
kehittyä, vaikea ja helppo! Ja kuitenkin ihmi-
sen älykkyyden lajeja on kyetty erottelamaan
useita, mikä antaa viitteitä mitä erilaisimmista
tavoista mennä eteenpäin.

Oma kokemukseni on, että vialaisessa raja-
joogassa on kehitetty ja löydetty tekniikoita,
joilla todella voi edistyä ihmisytydessä ja ihmi-
senä. Helppouden ajatuskoostumat on liitetty
mukaan vain ikään kuin työntövoimana, jol-
la ihminen voi uskoa onnistuvansa tilanteissa,
joissa on jokin yksilöllinen vaikeus.

Olemme myös välttäneet sen yleisen länsi-
maisen henkisen puolinaisuuden, jossa pyritään
hakemaan meditaatiosta ennen kaikkea syvää
lepotilaa ja rentoutusta. Jo vanhat itämaiset vii-
saat ovat opettaneet: syvän meditaation onnis-
tumiseksi on kehitettävä ensin myötätuntoa,
ennen kuin yrittää kehittää mielen lepotilaa.
On sanottu, että myötätunto käynnistää niin
paljon monipuolista oivallusta, puhdistautu-
mista ja sisäistä uudistumista, että ilman sitä
ei voi tapahtua todellista edistymistä.

Todella suuri ensisijainen rauhoittumisen
tarve on nähtävä osana tärkeää kehitysvaihetta,
koska kiireinen mieli ei tavoita aitoa altruismia
myötätuntoa ja lähimmäisenrakkautta. Kiirei-
nen mieli kehittää rutiininomaisen ja pinnal-
lisen kohteliaan ja ystävällisen version myötä-
tunnosta. Tällä kaupallisella ystävällisyydellä
voi myydä autoja ja kiinteistöjä ja muuta kan-
santuotetta lisäävää, mutta sillä on vain vähän
tekemistä aidon veljeyden, myötätunnon ja
keskinäisen kunnioituksen kanssa.

Täytyy siis rauhoittua ja harmonisoida en-
sin, mutta altruismi tulee kytkeä kaikkeen.
Niin tehdään ajatusjoogassa. Hyvyys, ja hyvän
tahtominen ja sen tekeminen on aina päävirta-
us, johon muu eteneminen liittyy pienimpinä
puroina. Mutta täytyy ehdottomasti todeta, et-
tä myötätuntoon ja altruismiin kykenemisestä
saattaa tulla ahdistavaa, ellei ole kasvattanut it-
seään riittävästi sisäisen rauhan ja tasapainon ja
sisäisen ilon voimanlähteille. Ellei myötätunto
virtaa vapaasti, se ei ole vielä löytynyt.

Hyvän elämän luominen

Onko elämä muovautuvaa ainetta? Kannat-
taako sitä ajatella ensisijaisesti sellaisena vai
vain toisarvoisena lyhyenä ajanjaksona, jonka
aikana voi opetella jättämään taakseen kärsi-
myksen ja jälleensyntymät ja valmistua astu-
maan ”taivaan” iloon. Onko elämä vain harhaa
– tai olemmeko me täällä rangaistussiirtolas-
sa, josta vapaudumme vain asiallisen käytök-
sen perusteella?

Kiehtova kysymys on myös tämä: Olisinko
elänyt hyvää elämää joka tapauksessa, vaikka
olis in muuttanut esim. Alaskaan. Nyt n. 35
vuoden jälkeen palaisin kotikonnuilleni, ja
kirjoittaisin artikkelia hyvästä elämästä Alas-
kassa. Jos sortuisi helppoihin selitysmalleihin
voisi väittää, että jos jokin aate kantaa yksi-
lää kymmeniä vuosia, sillä täytyy olla totuu-
denvoimaa. Valitettavasti tämä ei kyllä pidä
paikkaansa. Ihminen voi olla aivan hyvin 30
vuotta tai lähes koko ikänsä jopa aivan vääril-
lä teillä, kunnes jokin tapahtuma panee hänet

havahtumaan. Tämä 35 vuottani ei siis todis-
ta mitään. Kokemuksistaan voi kuitenkin aina
kertoa ikään kuin tarinana, josta jokaisen sal-
litaan tehdä omat johtopäätöksensä. Oikeassa
olemisen pakkoa ei oikeastaan ole, eikä myös-
kään tieteellisen tutkimuksen toistettavuutta.
Jäljelle jää vain yksilön näkemys siitä mikä on
hyvä elämä. Hyvinkin tärkeitä asioita voi aloit-
taa aivan kokeilumielellä melkein neutraalisti,
mutta perusteltu usko asioihin saadaan vain
harjoittamalla metodia itse. Yksilön kannalta
on tärkeää se, mikä juuri häntä on nostanut
ja kantanut.

Vanha sanonta kuuluu: Jokaisen on paik-
kansa ansaittava. Henkiset yhteisöt eivät enää
saisi olla kovin sisäänlämpiäviä, niillä tulisi olla
jokin hyödyllinen osa yhteiskunnassa. Se, että
ihmiskunta kyselee esimerkiksi ajatusjoogan
harjoittamisesta, ja odottaa meiltä vastauksia,
on hyvin tervettä. Heti kun yhteisöt ovat riit-
tävän vahvoja, ja jotakin sanottavaa on tullut,
on osallistumisen aika. Monenlaisia rooleja voi
valita. Yksi osa on osallistuminen keskusteluun
siitä, kuinka rakennetaan hyvää elämää. On ai-
van selvää, että rajajoogatyypiset menetelmät
toimivat selkeästi ja pitkäkestoisesti paremmin
kuin yhä lisääntyvät kemialliset mielenmuut-
tajat – esimerkiksi onnellisuuspillirit.

Selkeäksi ja helposti ymmärrettäväksi esi-
merkiksi voi valita – rauhan. Tiedetään, että
on olemassa rauhaa ja Rauhaa. Normaali vä-
symys tai levon tarpeen takia hankittu het-
kellinen yksinäisyys ja rauha eivät vielä kerro
Rauhasta. Ihmiset, jotka eivät keskity rauhan
tajuunallisiin sisältöihin, saattavat ehkä vain
kerran elämässään tavoittaa jotain siitä, mitä
tarkoitetaan Rauhalla. Melkoinen osa länsimai-
sesta runoudesta on tämäntyyppisen ihmeen
kuvailla: ”ääretön rauha, suuri onni – Juma-
lan henki, taivaitten lepo.”

On ehkä kiittäminen länsimaista tajunnallis-
ta kömpelyyttä, että jotkut runouden helmet
ovat voineet syntyä. Myös muu taide on hyö-
tynyt tästä samasta ilmiöstä. Kun rajajoogi tai
guru pystyy halutessaan tuottamaan haluami-
aan mielensisältöjä, länsimaissa katsotaan, että
kyse on lahjaluonteesta. Armo nimeltä inspi-
raatio on kohdannut ihmisen.

Kuinka suunnattomasti ihmiskunta hyötyi-
sikään tästä aivan yksinkertaisesta harjoitukses-
ta, kyetä ymmärtämään ja tuottamaan rauhaa.
Kyseessä ei todellakaan ole harvinainen lahjak-
kuuden muoto, kyseessä on säännöllinen ja tu-
loksellinen keskittyminen, harjoittelu ja työ.

On monia, joille henkisyyden harjoittamises-
sa oman luonteensa suitsiminen (vrt. kilvoitte-

Kiitollisuus ajatusjoogalle

Eniten kiitollisuutta ajatusjoogalle tunnen seuraavista asioista. On aivan mahdotonta kuvitella,
että nämä eivät kuuluisi koettavien ja opiskeltavien asioiden piiriin. Yleisiin kriteereihin tukeutuen
niitä voi pitää rakentavina, yleisesti elämää edistävinä, yhteiskunnallisesti myönteisinä ja osallis-
tuvina. Ajatusjoogan avulla niitä on voinut kehittää ja edistää.

1. Optimismin ja onnellisuuden kokeminen ilman ulkoisia syitä.
2. Ihmisyyden ja altruismin keskeisen merkityksen ymmärtäminen.
3. Kasvua siinä, miten myönteisellä ajatusmallintamisella voi ratkaista eteen tulevat haasteet.
4. Luovuuden rakentuminen ja tarkentuminen. Sanan luova voima.
5. Anteeksiantamisen-, anteeksipyytämisen-, ja anteeksisaamisen metodi välineenä rauhaan.
6. Kielteisistä ajatuksista vapautuminen.
7. Humanistisuuteen, eettisyyteen ja Hyvään pyrkiminen, joka koskee sekä ajattelua, puhetta,
että tekoja.
8. Omantunnonherkkyys.
9. Palvelun merkitys.
10. Positiivisuuden kunnioitus ja suojeleminen, siten kuin lääkärietiikassa ehdoton elämän suojele.
11. Pyrkimys toimia yhteiskunnassa myönteisesti ja rakentavasti.

On hämmästyttävää, mikä teho oikeaan aikaan annetulla tiedolla ja opetuksella on. Itsekseen edeten kamppailee sellaisten asioitten kanssa, jotka oikea tieto avaisi kuin lukon.

lu), on se kaikkein ikävystyttävin ja vähiten rakastettu osuus, vaikka se olisi hyvin ohjattua ja perusteltua. Traditionaalisessa hengellisyydessä voi itsekasvatus olla ennen kaikkea syntisyyden tunnustamista. Jokin paino on mielen päällä, huonommuus. Luonne ei kuitenkaan parane murehtimalla ja piehtaromilla kurjuuden ja arvottomuuden syövereissä. Itsesääli ei ylennä, jousihyö paidan alla tuo vain tuskaa.

Elämän rikkauteen kuitenkin kuuluu, että Jumalalla ("universaalilla ohjaajalla", "alkulähteellä") on monia teitä, joihin ihminen voi tarttua ja päästä eteenpäin. Ja silloinkin vaikka opiskelun tulos ei aina olisikaan systemaattisen ja tahdonalaisen kasvatustyön alaista, kaikki hyvät pyrkimykset lasketaan ansioiksi.

Pitääkö siis kysyä: Jos luonteen jalostamista ja kehitystä tapahtuu koko ajan ikään kuin siinä sivussa, miksi tarvitaan idästä omaksuttuja menetelmiä varsinkin kun kristinuskon eurooppalaiset profeetat ovat jo onnistuneet sanomaan kaiken tarvittavan. Tee työtä ja ruikoile! Tällaisissa yksinkertaisissa oppilauseissa on kuitenkin vaarallisen vähän totuutta. Ei elä-

mä koskaan tuollaista ole... elämä on todella monimutkaista ja moninaista.

Yleisesti ei edes tiedetä, että ihmismieli luonnostaan ja ohjaamatta on kielteisyyteen taipuvainen. Mikäli ohjattuja mielenharjoituksia ei ole, mieli yleensä omaksuu kahden vaihtoehdon – kielteisen ja myönteisen – välillä luonnostaan kielteisen. Ihmekö siis, että maailma on sellainen kuin on. Valtaosa etenee passiivisella menetelmällä ja harjoittaa esimerkiksi älyllistä skeptisyyttä ja kriittisyyttä näkemättä sen salakareja. Teoreettinen mieli ja rationaalisuus voivat olla yllättävän raskaita mielen kannalta. Positiivisuus ei useimmissa tapauksissa lankea ihmiselle ikään kuin synnynnäisenä taipumuksena kuten temperamentti, tai boheemisuus, tai kyky nähdä asioihin kätkeytyvä komiikka, tai kyky ottaa asiat kevyesti. Loogiseen positiivisuuteen paremminkin kasvetaan tahdonalaisesti, harjoitusten avulla.

Nykyhetkestä tulevaisuuteen

On ollut mielenkiintoista, miten muuntautuvana näen nyt kaikkien näiden vuosien jälkeen tämän länsimaiselle ihmiselle suunnatun opetuksen. Takana on pitkä polku nuoren ihmisen tahdosta kasvaa henkisyyden mukana aikuisuuteen, on opiskeluelämä, avioliitto, vanhemmuus, työelämä ja kaiken kaikkiaan nopeatempoisen ja kiireisenkin ajanjakso. Se, että on pystynyt keskittymään myös henkiseen elämään, on hyvin paljon sen ansiota, että meille annetun opetuksen mukaisesti yksittäisiä mantroja (tässä: opetuslauseita) on voinut harjoittaa muun työn ohessa. Näitä "työmantroja" olen oppinut ajattelemaan ns. arkisen elämän mielenmuuttajina ja asennekasvattajina. Syvempään henkiseen opiskeluun on pitänyt varata oma aikansa. Tämän suuntaisesti, eri tilanteisiin kohdistuva opetus luultavasti on tulevaisuudessakin suunnattava. Me opiskelijat lähdemme mitä erilaisimmista kokemus- ja tietomaailmoista, joten oppimismallintamiset voivat olla entistä yksilöllisempiä. Yhteisöllistä tiedon jakamista ja vastuuta voitaneen myös kehittää.

Toisaalta ajatusjoogassa kaikkea opiskelua ei voi systematisoida ja organisoida. Ajaton ja sanaton mystisyys soi aina taustalla opettaen ja "vihkien" omalla tavallaan. Jos ei ollenkaan tunne vetoa metafysiikan tai rajatodellisuuden sisältöihin, voi syvempi vialainen positiivisuuden opiskelu olla tarpeettoman monimutkaiselta tuntuva, ja myös jollain tapaa vastarintaista.

Ajatusjoogassa on kuitenkin selkeä psykologinen ulottuvuus, joka ilmeisesti toimii ilman filosofisia ja metafysisiä sisältöjäkin. Tällöin opetuslauseet (mantrat) on rakennettava siltä pohjalta jolta yleinen eheytyminen ja humaanin positiivisuus voi lähteä kehittymään. Läh-tökohdaksi voi riittää että opiskelija tiedostaa universaalisen yleisfilosofisen eettisyyden, sekä tahdon ja uskon merkityksen. Onnellisempi elämä voi toteutua, kun rakentaa itsensä psykologispohjaisesti positiivisen ajattelun avulla uudelleen. Ajatusjoogalla on myös paljon an-

nettavaa niille ihmisille, jotka tahtovat selvittää maallisista haasteista ja edetä pitkälle mm. ammatissa ja työelämässä.

Toiset unelmoivat lähtevänsä opiskelemaan henkisyyttä vasta myöhemmin eläkeiässä, kun aika riittäisi siihen paremmin, mutta joutuvat kohtaamaan sen tosiasian, että tie kasvuun voi olla hyvin pitkä. Vaikka aina voi edistyä, paljon voi jäädä puolitiehen. Menestystarinaamme työelämässä emme voi viedä kuolemantakaiseen elämään, sen sijaan otamme mukaan kaiken sen, minkä olemme hengessä kasvaneet.

"Henkisyyden harjoittaminen" ei varsinaisesti ole tässä kirjoituksessa tarkoitettua positiivisuutta. Transsendenssia ja kuolemanjälkeisiä asioita voi opiskella hyvin hajanaisella ja vaihtelevalla tavalla. Positiivisuuden "osaaminen" vaatii ehdottomasti enemmän kuin muutamia viikonloppukursseja, messuosallistumisia tai yksinäisiä lukukokemuksia. Loogisesti etenevä

PVI pohjaa yhteisöllisyyttä: "Pieni mutta joka suuntaan avoin yhteisö on ihanteellinen kasvualusta filosofiselle ja aatteelliselle kehitykselle. Sen "sylissä" voi kehittyä siinä määrin aitoa, omaleimaista, rehellistä sekä henkisesti kestäväää ja ainutlaatuista, että pienimuotoisuudesta voi vähitellen kehittyä myös jotakin laajempaa." Kuvassa vialaista yhteisöllisyyttä 1990-luvulta. Myös kirjoittajan perhe on juhannusta viettämässä Kerimäen Vialassa.

myönteinen ajattelu puolestaan sallii tiedostavan ja älyllisen mielen integroitumisen – mystismin lisäksi – esimerkiksi toivoon, uskoon ja tarkoituksellisuuteen. Monet eivät itse asiassa ymmärrä älyllistä positiivisuutta sen vuoksi, että eivät halua hahmottaa esimerkiksi altruismia, optimismia, uskoa, toivoa tai rakkautta myönteisen rationaalisen mielen kyvyiksi.

Näinä päivinä vialainen ajatusjooga joutuu vertailutilanteisiin kaiken muun henkisen tarjonnan kanssa. Selkeästä kilpailutilanteesta ei voi oikeastaan puhua, koska rajajooga ei ole markkinointituote, jonka kasvua arvioitaisiin tietyn prosentein. Vaikka meitä ajatusjoogan harjoittajia olisi hyvin paljon, mutta sen tehokuus yksilön kasvattajana vähenisi ja laimentuisi, emme voisi puhua elinvoimaisesta henkisestä liikkeestä. Tässä on aina ydin: Kyky kasvattaa ihmisyyttä, ja kyky kasvattaa hyvyyttä.

Opettajuudesta

Tässä on vuosien kuluessa tullut miettineeksi, voisiko jokin metodi itsessään ilman taustalla olevaa opettajuutta, professionaalisuutta ja asiantuntijuutta toimia tuloksellisesti. Esimerkiksi jos Kirjeopisto Vian opetuskirjeet plus muu opetusmateriaali olisivat vapaasti saatavilla, pystyisivätkö ne toimimaan ihmiskunnalle todellisen edistysvirikkeen antajana?

Oma kokemukseni tästä on, että asiantuntijuus ja opettajuus hyödyttävät oppilaita. Jotkut luonteet voivat edetä yksinään ja saavuttaa hämmästyttäviä tuloksia, mutta tällöin on kysymys erityislahjakkuudesta. Jos joku on jo ennen kulkenut pitkälle henkisellä tiellä, hän voi melko tuloksellisesti toimia omien sisäisten ohjeidensa varassa. Tämä on kuitenkin harvinaista. Me muut ilman muuta hyödyimme sellaisesta opettajuudesta, jonka joku toinen on kehittänyt joko olemalla synnynnäisesti suuri opettaja, tai mikäli on kasvattanut tietämystään sillä tavalla erityiseksi, että oppilaiden ohjaaminen on mahdollista. Tieto on tietoa, jaettavissa ja puhdasta.

Henkisyttä voi toisessa yksilössä aivan hyvin ohjata ja auttaa toista siihen pisteeseen,

jolloin jokaisen ihmisen ”sisäinen Opettaja” alkaa puhua ja ottaa osaa kasvatustehtävään. On hämmästyttävää mikä teho oikeaan aikaan annetulla tiedolla ja opetuksella on. Itsekseen edeten kamppailee sellaisten asioitten kanssa, jotka oikea tieto avaisi kuin lukon.

Kirjeopisto Viasta olen saanut erittäin keskeisiä opiskeltavia asioita omalle hyvälle elämälleni. Itse asiassa on aivan mahdotonta kuvitella, että nämä asiat eivät olisi kuuluneet koettavien ja opiskeltavien asioitten piiriin. Ne olisivat harrastusluonteisesti ja ituina voineet olla jollakin tavalla mukana kuvioissa, mutta ajatusjoogan avulla niitä on voinut kehittää ja edistää. Yleisiin kriteereihin tukeutuen niitä voi pitää rakentavina, yleisesti elämää edistävinä, yhteiskunnallisesti myönteisinä ja osallistuvina. Vialainen rajajooga ei kannusta eristäytymään, pakenemaan velvoitteita, se ei ole elämäntähtäyksiä, eikä kannusta itsekeskeisiin ja itsekkäisiin tavoitteisiin.

...

Tapasin Opettaja T. E. Matilaisen henkilökohtaisesti vain kolme kertaa. Myöskään kirjeenvaihtoa ei voi sanoa runsaaksi. Silti hän kaikilla kriteereillä on ollut elämäni tärkeimpiä ihmisiä. Hänen henkensä on kirkkaana johtotähtenä nyt ja aina. ●

Kirjoittaja pohtii kirjoituksessaan mm. henkisen Tien kulkemisen haasteita perheen ja työelämän pyörityksessä.

Ilta Puruvedellä

*Mäntymetsiköt kallioon kasvaneet
ensin näit ja leikkivät rantaveet.
Suvisoitto maasta nousi, keinui heinä
kesäinen kivi hyrähti säveleitä.*

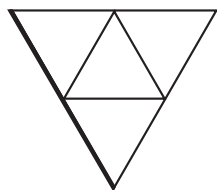
*Yli veen sanaton ilo soutaa
totinen mies näkyjä noutaa.
Ei viivoja katkenneita, ei painoa maan,
vain ehyt hengen voitto,
kaikkeus valveillaan.*

*Vanha veljien heimo ja sisarten piiri,
sovittu kaukaa – kutsu kaarena kiiri.
Ken unensa unohti, sen muistaa nyt
on kaarisilta ajan yli syntynyt.*

*Ei tule yö, ei tule syys,
säilyy jossain tämä suvi- nykyisyys.
Sillan laitaan nojaa hieno veden kuva,
soljuu virtaa pitkin tummuus puhdistuva.*

*Tule elämä valolainein rantautuvin,
tule sävelmä soinnuin kantautuvin.
Tule elämä, joka kädessäni kipunoit,
tule lempeä sovitut, jos vain voit.*

Pirkko Viskari

Kirjeopisto Vian rajajoogan kurssi

Ensimmäinen opetuskirje

TYYNE MATILAINEN JA MIRJA SALONEN

Ajatus on kaiken alku.

Tarvitaan uskallusta alkaa harjoitus, uskoa sen onnistumiseen sekä kestävyyttä harjoittelun jatkamiseen.

Joogamme on kokonaan älyllisfilosofinen ja henkinen sisäisen Itsen löytämiseen johtava menetelmä. Se opettaa Sinua vähitellen yhä enemmän ja enemmän tuntemaan sitä hallitsijaa, joka on Sinun fyysisen ruumiisi todellinen valtias. Tämä valtias on, kuten arvaat Sinussa oleva jumaluus, Sinun henkesi.

Tiedät, että erilaisista lihas- ja luustoyhdistelmistä kokoonpantu fyysinen ruumis on heti, kun sen todellinen hallitsija, jumalallinen puoli on siitä eronnut, vain pelkkä liha- ja luustomöhkäle. Mutta niin kauan kuin henkinen puoli on siinä olemassa ja hallitsee sitä riittävässä määrin, on se hienon hieno ja tarkoituksenmukaisesti toimiva koneisto. Tiedät myös, että se kokonaisuus, jota nimitetään ihmiseksi, on sitä täydellisempi ja sopusointuisempi, mitä suuremman yksinvallan henki siinä hallitsijana on saanut.

Ihmisessä tosin on ituína sekä hyvyys että sen vastakohta, mutta näin on vain siksi, että ihminen kasvaisi henkisesti itsenäiseksi. Sellaiseksi hän tulee parhaiten siten, että hän erilaisten aatteiden kaaoksessa eläen oppii erottamaan toisistaan harhan ja toden voidakseen sitten tämän opittuaan järkiolentona valita hallitsijakseen jumaluuden ja ottaa hallintaansa luonteensa demoniset piirteet.

Korostamme Sinulle, että jokainen ihminen on jumaluuden osa. Toimen vain ilmentää jumaluuttaan aistimaailman häntä hallitessa, kun taas toisessa henki on enemmän vallalla, niin että jumaluus voi paremmin hänestä heijastua.

Olemme halunneet näillä alkusanoillamme muistuttaa Sinua ihmisen jumalallisesta alkuperästä sekä samalla rohkaista Sinua etsimään ja tuo-

Jokainen toiminta syntyy ajatuksen, tunteen ja tahdon yhdistelmänä.

maan yhä enemmän ilmenneelle tasolle itsessäsi olevaa jumaluutta, niin että tämä vähitellen voisi Sinussa yksinvaltiaana hallita.

Ajatus, tunne ja tahto

Millä tavoin saatat jumaluuden, sisäisen Mestarisi, hallitsemaan Sinua? Yksinkertaisesti ajatustesi avulla. **Ajatus on kaiken alku**, sillä ennen kuin mitään tilaa voidaan saavuttaa tai mitään tekoa suorittaa, täytyy siitä olla ajatus.

Ajatuksen ohella olemukseesi sisältyy toinen suuri voima: **tahto**. Kolmanneksi olemustasi ympäröi **tunne-elämä**. Tunne-elämääsi kuuluvat esimerkiksi rakkaus, myötätunto, lempeys, sääli, anteeksianto tai iloisuus, onnellisuus, rauhallisuus jne.

Tämä jo varhaisista ajoista saakka hyvin tunnettu kolminaisuus, ajatus, tunne ja tahto, puolestaan yhtyy Sinussa saumattomaksi kokonaisuudeksi purkautumalla aineellisella tasolla havaittavaksi **toiminnaksi**, joka käsittää Sinun puheesi, tekosi ja – lyhyesti sanottuna – koko elämäsi.

Selvennämme nyt ajatuksen, tunteen ja tahdon vuorovaikutusta sekä niiden purkautumista toiminnaksi.

Rakastaessasi jotakin ihmistä, taidetta, luontoa, eläintä, kasvia jne., tunnet sisälläsi, että rakastat. Samalla tietysti myös ajattelet rakastavasi. Lisäksi huomaat, että tähän prosessiin jollakin tavoin kytkeytyy vielä tahto rakastaa. Ennen pitkää noiden kolmen osatekijän voimasta alkunsa saanut rakkautesi pyrkii purkautumaan tekoina, rakkauden kohteen parasta tarkoittavana toimintana – mikäli on kysymys todellisesta rakkaudesta.

Näin on kaikessa. Jokainen toiminta syntyy näiden kolmen tärkeän osatekijän, ajatuksen, tunteen ja tahdon, yhdistelmänä.

Erittelemme vielä vertauksen avulla tarkemmin tätä yhdistelmää ja sen synnyttämää toimintaa. **Otamme vertauskohteeksi polkupyörän ajajineen** ja vertaamme tätä yhdistelmää ihmiseen.

Polkupyörässä etupyörä määrää suunnan ja takapyörä saa poljettaessa aikaan liikkeen. Varsinaisena liikkeen alkuunpanijana toimii kuitenkin polkimien avulla pyöritettävä ratas, mutta ilman ihmistä polkupyörä seisoo paikallaan. Ihminen toimii siinä sekä koneenkäyttäjänä, liikkeellepanevana voimana että ohjaajana, suunnan antajana. Vertaam-

me polkupyörän etupyörää ohjaustankoineen *ajatukseen*, sen takapyörää *tunteeseen*, siinä olevaa ratasta polkimineen *tahtoon* ja sen ohjaajaa, pyöräilijää, ihmisessä olevaan *jumaluuteen*. Pyörän kulkeminen – liike ja suunta – vastaa tässä vertauksessa luonnollisesti ihmisen toimintaa ja hänen elämänkulkuaan.

Valaisemme asiaa ottamalla esimerkiksi Sinulle tällä hetkellä ajankoh-
taisen toiminnan **ajatusten harjoittamisen**. Olet kuullut puhuttavan
ajatusten harjoittamisesta ja Sinussa on syntynyt sitä koskevia ajatuksia
kuten: ”Jospa minäkin ryhtyisin harjoittamaan omia ajatuksiani.” Aika-
si asiaa ajateltuasi olet **tahtonut** ryhtyä harjoittamaan niitä. Sitten kun
tahto, halu, on tullut Sinussa riittävän vahvaksi, alat tuntea kiinnostusta
tähän tehtävään: tunnet mielihyvää ja olet iloinen siitä, että saat ryhtyä
harjoittamaan ajatuksiasi. Tästä kiinnostuksesta syntyy edelleen toimin-
ta: Sinä ryhdyt harjoittamaan ajatuksiasi.

Näin on siis **ajatus** edelläkävijänä ja ohjauslaitteena, kuten etupyörä
polkupyörässä, antanut tulevalle toiminnallesi suunnan. **Tahto** on pyö-
rän koneiston tavoin pannut tunteesi – takapyörän – liikkeelle: saanut
Sinut innostumaan tulevaan työhösi. **Tunteen** liikkahdus, tai sanokaamme
herääminen, puolestaan on pakottanut ajatuksesi – etupyörän – entistä
voimakkaampaan liikkeeseen kyseessä olevan toiminnan suuntaan siten
yhä lisäten ajatustesi tehoa. Koko tämän tapahtuman alkuunpanijana on
ollut Sinun jumalallinen Itsesi, joka pyöräilijän tavoin on ottanut ohjat
käsiinsä ja istahtanut satulaan antaen ensin ajatuksillesi suunnan sekä
saattaen sitten tahtosi liikkeelle antamalla sille käyttövoimaa, energiaa,
jota tämä puolestaan on välittänyt tunteelle ja edelleen ajatukselle. Tä-
ten koko olemuksesi ja toimintasi on jumalallisen Itsesi ohjaamana ja
käyntiin panemana automaattisesti myötäillyt ajatustesi liikkeitä.

Korkeampi Minä toiminnan ohjaajana

Ihmisen jumalallinen Itse – korkeampi Minä – on hänen kaiken toimin-
tansa ohjaaja ja liikkeellepaneva voima. Se ohjaa ihmistä hänen ajatusten-
sa avulla. Ajatukset ovat toiminnan edelläkävijöitä, tekojen siemeniä. Ne
antavat suunnan tahdolle ja tunteille sekä niiden kautta koko inhimilli-
selle toiminnalle. Tahto toimii ihmisessä jumalallisen energian välittäjä-
nä. Tahdon kautta virtaa tuon pyhän energian elävöittävä voima tun-
teisiin ja tunteiden välityksellä jälleen ajatuksiin yhä voimistuttaen niitä.

Saadakseen pyöränsä liikkumaan haluamaansa suuntaan pyöräilijän
tarvitsee ainoastaan ohjata ja polkea. Tämän jälkimmäisenkin hän voi
jättää tekemättä silloin, kun hän taluttaa pyöränsä, mutta ohjaustan-
koa hän voi harvoin jättää käsistään.

Samoin ne välikappaleet, voimat, joilla jumaluus pääasiallisesti hallitsee
ihmistä, ovat ajatus ja tahto, ennen kaikkea ajatus. Voisimme suorastaan
sanoa, että ihminen on sitä, mitä hän ajattelee. Sinussa herää ehkä kysy-

Ihmisen jumalallinen Itse – korkeampi Minä – on hänen kaiken toimintansa ohjaaja ja liikkeellepaneva voima. Se ohjaa ihmistä hänen ajatustensa avulla.

mys: jos meissä oleva jumaluus on kaikkien ajatustemme ja tekojemme ohjaaja, miksi Hän ei ilman muuta ohjaa niitä oikein, että ne olisivat aina sekä meitä itseämme että lähimmäisiämme rakentavia? Yhtä hyvin voisi kysyä, miksi polkupyöräilijä ei aina kulje suorinta tietä, noudata liikennesääntöjä ja välttä tapaturmia? Vastaus on sama molempiin kysymyksiin.

Niin ihmisessä olevan jumalallisen ohjaajan, jota on kutsuttu myös mystiseksi Kristukseksi, kuin pyöräilijänkin tahdon yläpuolella on eräs korkeampi tahto. Se on kaikkiallisen jumaluuden, kosmisen Kristuksen tahto, jumalallinen kehityssuunnitelma, Johto – kuinka sitä halutaneekin nimittää.

Kaikki, mitä tapahtuu, on tämän viisaan kehityssuunnitelman mukaista, vaikkapa se inhimillisesti katsoen ei aina sellaiselta näyttäisikään. Virheetkin saattavat olla välttämättömiä kehityksellemme sen jossakin vaiheessa. Useinkin opimme juuri erehtymällä parhaiten välttämään uusia erehdyksiä, samoin kuin varomaton pyöräilijä oppii ajamaan huolellisemmin jouduttuaan ajovirheensä takia tapaturman uhriksi. Vastuu virheistä kuuluu kuitenkin aina ihmiselle itselleen. Sen takia hänen velvollisuutensa on oppia välttämään niitä.

Ajatusten harjoittamisen taito

Samoin kuin hyvä ajotaito auttaa pyöräilijää välttämään tapaturmia, samoin oikein ohjatut ajatukset auttavat ihmistä kulkemaan omaa Tietään parhaalla mahdollisella tavalla. Kukaan ei ole seppä syntyessään. Jumaluus itsessään on kyllä täydellistä, mutta sen vaikutuksen voimakkuus eri ihmisissä on erilainen ja se lisääntyy vain vähitellen ja harjoituksen kautta.

Jumaluuden vaikutusta ihmisessä voisi verrata polkupyörällä ajamisen taitoon. Se vaatii oman harjoittelunsa, mutta on opittavissa. Pyöräilytaito on yleisinhimillinen taito siinä mielessä, että jokainen normaali-ihminen voi sen oppia. Oppimisen edellytyksenä on ensiksikin se, että uskaltaa nousta pyörän selkään ja lähteä ajamaan. Toiseksi on uskottava onnis-

tuvansa, pysyvänsä pystyssä ja oppivansa ajamaan mahdollisista pienistä alkuvaikeuksista huolimatta. Kolmanneksi: harjoittelua on kärsivällisesti jatkettava siihen saakka, kunnes on saavuttanut täydellisen ajotaidon.

Samoin on laita sen harjoituksen, jonka tarkoituksena on vahvistaa jumaluuden vaikutusta ja sen valtaa ihmisessä: tarvitaan uskallusta yrittää alkamalla harjoitus, uskoa yrityksen onnistumiseen sekä kestävyyttä harjoittelun jatkamiseen, kunnes tulokset alkavat selvästi näkyä.

Jokainen polkupyörää käsitellyt tietää, että ajotaidon harjoitus alkaa ohjaustangon käsittelystä – eikä yksin harjoitus, vaan ohjaustankoon tarttuu ensimmäiseksi täysin oppinutkin pyöräilijä joka kerran ajamaan lähtiessään. Samoin jumalallinen harjoituskin alkaa aina ajatusten oikeaan ohjaamisesta.

Kaikkina aikoina ja kaikkien uskontojen piirissä ovat ihmiset tämän aavistaneet. He ovat lähettäneet ajatuksia Jumalalle – itämaalaiset miehistikelyn ja länsimaalaiset rukouksen muodossa. Kuitenkin vain harvat ovat päässeet perille ajatuksen laeista ja ajatusmekaniikan syvimmistä salaisuuksista. He ovat omien ajatustensa harjoittamisen kautta saavuttaneet kyvyn nähdä ja lukea ajatuksia henkisillä silmillään.

Esitämme seuraavassa näiden ajatuksen lakien tuntijoiden saamia tutkimustuloksia.

Nämä viisaat opettavat, että jokainen ajatus muodostaa ajatustasolla ikään kuin olion. Millainen ”olio” ajatus sitten on? Se on säteilyvirtojen, hienojen ja herkkien sähköenergioiden väreilystä tiivistynyt, kosmisen ajatussäteilyn koostuma. Koostuma onkin ajatukselle parempi ilmaisu kuin olio. Niin kuin kaikki olemassa oleva, ajatuskin on Jumalaa, henkeä, mutta se on samalla myös hienon hienoa, sähköisistä säteilyvirroista koostunutta, tavalliselle silmälle näkymätöntä ainetta.

Jokaisessa ihmisessä on toiminto, joka muovaa ”ajatussaineesta” erilaisia muodostelmia, koostumia, aivan samoin kuin savenvälä muovaava savesta monenlaisia esineitä. Tämä toiminto – joka useimmilla ihmisillä sijoittuu aivoihin, mutta ajatusmekaniikkaa tuntevilla korkeampi-asteiden vihityillä vieläkin korkeampaan keskukseen – ottaa vastaan kosmisen ajatussäteilyn virtoja ja tiivistää niitä omalla yksilöllisellä tavallaan ajatusolioiksi ihmisen tajunnassa sekä lähettää näitä muotouttamiaan ajatuskoostumia takaisin kosmiseen tajuntaan, josta edelleen samaan aaltopituuteen viritetyt (= samoja asioita ja samaan suuntaan ajattelevat) aivot ottavat niitä vastaan.

Jätämme tämän prosessin tarkemman selostamisen johonkin myöhemmistä opetuskirjeistämme. Siirrymme sen sijaan käytäntöön.

Positiivisen ajatuksen voima

Seuraavassa opetamme Sinua **tietoisesti** muovaamaan ajatuksiasi oikealla tavalla ja tulemaan siten ajatustesi, sanojesi ja tekojesi herraksi.

Tarkastellaanpa ensin, mitä sisältyy käsitteeseen oikea ajattelutapa. Oikeata on ainoastaan sellainen ajattelu, puhe ja toiminta, joka on oikeata paitsi yksilön itsensä myös koko yhteiskunnan kannalta. Tästä seuraa kysymys: millainen ajattelu on tässä mielessä oikeata? Vastaus kuuluu: Se on ajattelua, joka edistää positiivisten (myönteisten), jumalallisten arvojen lisääntymistä ympäristössämme. Tämän vaikutuksen taas saa aikaan jokainen muodoltaan ja sisällöltään positiivinen ajatus.

Ihmiskunnan tehtäviin tällä planeetallamme kuuluu aineen voittaminen jumaluuden voimistamisen ja hengen aineeseen sulattamisen kautta. On sanottu, että tieto on valtaa. Tämänkin voiton edellytyksenä on tieto voitettavasta, jotta henki pääsisi hallitsijaksi. Kokemustiedon saamiseksi meidän on täytynyt kulkea ihmiskunnan pitkä kehitystie.

Juuri siksi on sen jumalkipinän, joka muodostaa olemuksemme ytimen, täytynyt aikojen alussa laskeutua aineeseen: verhota itsensä fyysisellä ruumiilla ja elää aineen keskellä. Mutta se on laskeutunut aineeseen noustakseen siitä entistä jumalallisempana ja voittonsa voimistamana, kun aika on tullut.

Tämä on ollut pitkälinen kehitysprosessi, jonka eri vaiheet ovat olleet selvästi havaittavissa ihmiskunnan ajattelutavoissa samoin kuin niissä opetuksissa ja ajatuksissa, joita kunakin aikakautena on korostettu. Näitä kahta elämän ilmentymää – **henkeä ja ainetta** – on edustanut aina kaksi henkistä voimaa: **positiivisuus (myönteisyys) ja negatiivisuus (kielteisyys)**. Näitä kumpaakin voimaa on edelleen edustanut oma ajattelutapansa. Ihmiskehityksen edistyessä on aine yhä enemmän siirtynyt hengen tieltä. Samoin on ajattelussa ja ihmiskunnalle annetuissa opetuksissa negatiivisuus saanut väistyä vähitellen yhä enemmän ja enemmän positiivisuuden tieltä.

Valaisemme tätä kehitystä tarkastelemalla kristinuskon Raamatun opetuksia.

Mooseksen aikana ihmiskuntaa kasvatettiin vielä jossain määrin yhtymään aineeseen. Sen takia Mooses sai tehtäväkseen antaa suuren osan käskyistään ja muista opetuksistaan negatiivisessa muodossa. Tämä oli hänen aikakaudelleen välttämätöntä, sillä hengen ja aineen tuli pysyä tasapainossa.

Jeesus Kristuksen vaikuttaessa maan päällä ihmiskunta oli jo ohittanut tämän kehitysjakson ja aloittanut uuden vaiheen, jossa hengellä on ylivalta. Sen vuoksi hänen tehtävänään oli tuoda ihmiskunnalle rakkauten sanomaa ja pukea opetuksensa paljon positiivisempaan muotoon kuin Mooses omansa. Tämän voi selvästi havaita Vuorisaarnassa, jossa Jeesus Kristuksen opetusten ydin on tiivistettynä.

Niiden parin tuhannen vuoden aikana, jotka ovat kuluneet hänen kuolemastaan, on ihmiskunta mennyt henkisessä kehityksessään huomattavasti eteenpäin. Se on jo pääsemässä aineen herraksi ja tulemasa siihen kehityksensä kohtaan, jossa sitä odottaa henkeen yhtyminen.

Tämän prosessin edistämiseksi ovat ihmiskunnan kehitystä johtavat korkeat Voimat opettaneet ihmisiä entistä enemmän ymmärtämään ajatusten ja puheiden positiivisuuden merkitystä. Myös psykologit todettuaan esimerkiksi, että lapsi oppii ymmärtämään käskyn aikaisemmin kuin kiellon ovat tämän oivaltaneet. Jotkut heistä näkevät jo vieläkin pitemmälle. He tietävät, että **ajatus on suuri voima** ja että sillä on omat rikkomattomat lakinsa. He ovat aavistaneet, että yksi näistä laeista on se, että sisällöltään ja muodoltaan positiivisten ajatusten viljeleminen edistää ihmisen kehitystä voimistamalla hänen positiivisia ominaisuuksiaan. Tätä arvokasta oivallusta on sovellettu käytäntöön toteamalla, että **ihmisten tulisi ryhtyä kasvattamaan itseään toistelemalla tietoisesti itselleen positiivisia ajatuksia**.

Näin ovat jo jotkut ajattelijat ja tiedemiehet omaa tietään kulkien päässeet vanhojen vihittyjen jäljille ja – usein tietämättään – alkanee heidän salatun viisautensa julkisuuteen tuomisen. He toteuttavat siten omalta osaltaan sitä ennustusta, jonka mukaan esoteeristen opetusten pitäisi tulla myöhemmin julkisuuteen.

Tietoon ajatusten sisällön ja muodon positiivisuuden merkityksestä pohjautuu myös se opetus, jota me opetuskirjeissämme annamme Sinulle. Tästä syystä selvennämme joidenkin esimerkkien avulla, mitä tarkoitetaan sisällöltään ja muodoltaan positiivisilla ajatuksilla.

Sisällöltään ja muodoltaan positiiviset ajatukset

Tarkastelemme aluksi ajatusta ”tuo talo on kaunis”. Tämä ajatus on sekä muodoltaan että sisällöltään positiivinen. Muodoltaan sikäli, että siinä on käytetty myönteistä predikaattia: ”on”. Sisältönsä puolesta se taas on positiivinen siksi, että siinä annetaan talosta myönteinen arvostelu sanomalla sitä kauniiksi.

Jos sanoisimme: ”tuo talo on ruma”, olisi tämä lause sisällöltään negatiivinen, mutta muodoltaan positiivinen, sillä talosta annetaan nyt negatiivinen arvostelu, mutta tämä arvostelu on puettu positiiviseen muotoon: predikaattiverbi (on) on myönteinen, kuten edellisessä lauseessa.

Kolmas mahdollisuus on sanoa: ”tuo talo ei ole ruma”. Tässä lauseessa on negatiivinen sanamuoto, ulkoasu (ei ole), mutta positiivinen sisältö: myönteinen arvostelu (ei ruma eli ainakin jossain määrin kaunis).

Neljäs tapaus: ”tuo talo ei ole kaunis”. Nyt ovat sekä muoto (ei ole) että sisältö (ei kaunis) negatiivisia.

Muodoltaan ja sisällöltään positiiviselta ajatukselta vaaditaan siis sitä, että **ajateltu lause on puettu myönteiseen sanamuotoon ja että siihen sisältyy myönteinen arvo** toisin sanoen lauseen subjektille (tässä tapauksessa: ”talo”) on annettu jokin positiivinen ominaisuus.

Koska ajatus aina antaa suunnan tulevalle toiminnallemme, lisäävät sisältönsä puolesta positiiviset ajatukset meissä olevia positiivisia ominaisuuksia: hyvät ajatukset tekevät meistä hyviä ihmisiä.

Mutta mitä vaikuttaa ajatusten muoto? Korostimme edellä myös positiivisen muodon merkitystä. Tämä selviää tutkiessamme sitä asiaa, että lapsi ymmärtää helpommin käskyn kuin kiellon. Mistä johtuu, että käsky positiivisine sanamuotoineen on tehokkaampi kuin kiello? Oletetaan, että lasta kielletään sanomalla hänelle: ”älä ole tuhma”. Miten lapsi ottaa vastaan tämän kiellon? Tällaisen lauseen piirtyessä lapsen tajuntaan saa siinä oleva sana ”älä” useimmiten aivan liian vähäisen korostuksen ja vaikuttaa vain heikosti. Seuraus on tällöin se, että lause jää tajuntaan muodossa: ”ole tuhma”, jolloin tulos on tietenkin aivan päinvastainen kuin oli kieltäjän tarkoitus.

Sama vaikutus on luonnollisesti jokaisella negatiiviseen muotoon puetulla lauseella eli lauseella, johon sisältyy kieltosana: ”älä” tai ”ei”. Sellaisessa lauserakenteessa, kuin ”älä ole” tai ”ei ole”, on positiivisuus (ole) ja negatiivisuus (älä, ei) tasapainossa. Siinä on kumpikin näistä vastakkaisista voimista yhtä voimakkaasti edustettuna. Sen takia voi myös tällaisen lauseen vaikutus ihmiseen – yhtä hyvin aikaihmiseen kuin lapseenkin – olla joko positiivinen tai negatiivinen. Se, kumpi näistä voimista negatiivista ajatusmuotoa käytettäessä saa ihmisen tajunnassa vallan, riippuu kokonaan siitä, kumpi puoli asianomaisessa ihmisessä itsessään on ennestään voitolla, positiivisuus vai negatiivisuus.

Tämä esimerkki osoittaa, kuinka merkittäviä seurauksia negatiiviset ajatusmuodot voivat saada aikaan ihmisessä. Se opettaa Sinua karttamaan niitä ja muokkaamaan ajatukset tästä lähtien positiiviseen muotoon, niin että jumaluus voi Sinua hallita, sillä jumaluushan on juuri tuota Sinussa olevaa positiivisuutta, jota Sinussakin on runsaasti. Antamalla ajatustesi avulla positiivisuuden päästä valtaan itsessäsi tulet omalla osuudellasi lisäämään koko ihmiskunnan keskuuteen niitä hyviä voimia, jotka jouduttavat henkeen yhtymisen aikakauden alkamista ja taivasten valtakunnan tulemistä maan päälle

Luonteen jalostaminen korkeamman Minän ohjauksessa

Voidaksesi lisätä ajatustesi tehoa tämän tärkeän tehtävän aloittamista varten, on hyvä kiinnittää huomio vielä pariin ajatusten harjoittamista koskevaan seikkaan ennen kuin paneudutaan varsinaisiin käytännöllisiin ohjeisiin.

Vanha totuus kertauksesta opintojen äitinä koskee myös ajatusten harjoittelua. Jos halutaan saada jokin positiivinen ajatus todella vaikuttamaan, toisin sanoen toteutumaan, on sitä toisteltava lukemattomia kertoja. Tämä on oivallettu jo aikojen alusta sekä itä- että länsimailla. Tässä mielessä ovat syntyneet mm. rukousnauhat, joita katolilaiset käyttävät voidakseen niiden avulla helposti ja keskittymisensä siitä häiriyty-

Tahto toimii ihmisessä jumalallisen energian välittäjänä.

mättä kontrolloida, että ovat riittävän usein toistaneet rukouksensa eli Jumalalle lähettämänsä ajatukset.

Jo varhaisista ajoista saakka on ollut tiedossa myös se, että aamu on edullisin vuorokauden aika mietiskelylle. On olemassa vanha vertaus, jonka mukaan se, millä jalalla ihminen on noussut vuoteestaan, määrittää hänen mielialansa, ”tuulensa” koko päiväksi. Aamutunnelma antaa värityksensä koko päivän toiminnalle. Sen takia olisi hyvä pyrkiä luomaan tämä tunnelma mahdollisimman positiiviseksi aloittamalla päivänsä positiivisten ajatusten lähettämällä – niiden tietoisella toistelulla.

Maailman parantaminen alkaa itsensä parantamisella. Annamme ensimmäiset opetuskeskustelut siinä muodossa, että voit aloittaa henkisen rakennus- ja kasvatustyön itsessäsi tullaksesi kykeneväksi rakentamaan myös muita ihmisiä. Opetuksen alkuvaiheessa kiinnitämme päähuomion **luonteeseen** kasvattamiseen, niin että tajuntasi tämän luonteen ”puhdistuksen” kautta voisi mahdollisimman paljon vapautua kaikista negatiivisista ajatuskoostumista tullakseen siten kykeneväksi entistä paremmin ottamaan vastaan jumalallista viisautta. Kuten peili heijastaa ympärillään olevia esineitä sitä paremmin, mitä kirkkaammaksi se on puhdistettu, niin myös ihmisen tajunta heijastaa ympärillään olevaa kaikkiallista viisautta sitä tehokkaammin, mitä täydellisemmin se on positiivisten ajatusten avulla saatettu kirkastumaan.

Tajuntasi peilin kirkastamista varten annamme Sinulle mietiskelyohjelmia. Niitä toistelemalla ja niiden merkityksiä mietiskelemällä Sinun jumalallinen puolesi, joka toistaiseksi on ollut Sinussa uinuvana, pääsee vähitellen esiin ja tulee vallitsevaksi valvetajunnassasi saattaen jokapäiväisen elämäsi kokonaisuutena sopusointuun jumalallisen tahdon kanssa.

Mietiskelyohjelmat on puettu **sinä-muotoon**, koska korkeampi ja alempi minäsi ovat ikään kuin eri olentoja, vaikka ne läpäisevätkin toisensa. Korkeampi Minäsi on, kuten jo aikaisemmin huomautimme, Sinun ohjaajasi: kasvattaja, jonka tehtävänä on **käskeä** alempaa minää.

Kun alat tietoisesti lähettää itsellesi ajatuksia, on lähettäjä, ajattelija Sinussa juuri Sinun jumalallinen puolesi ja se, jolle kasvattavia ajatuksia lähetetään, on alempi persoonallisuutesi. Jumala Sinussa ei opeta ajatustesi välityksellä Itseään, vaan olemuksesi alempaa puolta. Sen takia se ei puhu minä-muodossa, vaan käyttää sinä-muotoa.

Sinä-muotojen ja minä-muotojen välisestä eroista puhumme tarkemmin myöhemmissä opetuskirjeissämme. Nyt toteamme vain, että Sinun

Ajatukset ovat toiminnan edelläkävijöitä, tekojen siemeniä. Ne antavat suunnan tahdolle ja tunteille sekä niiden kautta koko inhimilliselle toiminnalle. Ihminen on sitä, mitä hän ajattelee.

on kaikki itsellesi lähettämäsi ajatukset puettava sinä-muotoon saadaksesi niille parhaan mahdollisen tehon.

Tahdon ja uskon voimistaminen

Tahto on ajatuksen jälkeen tärkein niistä voimista, joilla ihmisen jumalallinen Itse häntä ohjaa. Tästä syystä Sinun on ajatustesi avulla ensin voimistettava tahtoasi: tahtoa ryhtyä harjoittamaan ajatuksiasi. Samoin puhuimme edellä uskon, itseluottamuksen ja kestävyiden tarpeellisuudesta. Ne ovat välttämättömiä kaikessa pitkäjänteisessä työssä.

Sinun ensimmäinen tehtäväsi onkin luoda itsellesi sellainen asenne, että haluat ryhtyä harjoittamaan ajatuksiasi, uskot ajatustesi tehokkuuteen sekä kykyysi tulla niiden herraksi. Ja myös että Sinulla on kestävyttä ja energiaa työskennelläksesi jatkuvasti ajatustesi parissa.

Tätä tehtävää varten annamme Sinulle ensimmäisen mietiskelyohjelman.

Toisteluohje: Kehotamme Sinua opettelemaan tämän ohjelman ulkoa sekä toistelemaan sitä noin **viikon ajan** mahdollisimman paljon. Sitä on hyvä toistella ennen kaikkea aamuisin, mutta myös päivän mittaan niin usein kuin suinkin. Ulkoa oppimisesta on se hyöty, että voit vaivattomasti toistella sitä, melkein milloin ja missä tahansa, päivän askareidesi lomassakin **antamatta** kuitenkaan **näiden siitä häiriytyä**. Mietiskelyohjelmaa voi toistella myös keskittyneesti lukemalla, mikäli ulkoa oppiminen on hankalaa tai ei onnistu. Toisteleva on tarkoitettu suoritettavaksi **ajatuksin kurkullasi** – ikään kuin puhuisit, vaikkakin suu kiinni. Ajatusten toisteleva suoritetaan jossakin normaalissa asennossa istuen, seisten tai kävellen. Ohjekko löytyy myös tekstin lopusta.

Salli toistojen ajatuksillesi antaman tehokkuuden vaikuttaa itsessäsi vapaasti.

I MIETISKELYOHJELMA

Sinulla on runsaasti jumalallista tarmoa ja tahdonvoimaa.

Suurella jumalallisella tahdonvoimallasi sinä pystyt erittäin hyvin keskittämään ajatuksesi.

Sinä tahdot ryhtyä harjoittamaan ajatuksiasi.

Sinä uskot ajatustesi muuttuvan harjoitustesi kautta yhä tehokkaammiksi ja tehokkaammiksi.

Sinä uskot tulevasi ajatustesi täydelliseksi hallitsijaksi.

Sinä tahdot muuttaa ajatustesi sisällön mahdollisimman positiiviseksi ja opit pukemaan positiiviset ajatuksesi positiiviseen muotoon.

Sinä saat yhä enemmän ja enemmän tarmoa ja kestävyttä ajatustesi jatkuvaan harjoittamiseen.

Halu ajatusten ohjaamiseen on kasvanut sinussa hyvin voimakkaaksi, ja sinä pystyt hallitsemaan niillä alemman itsesi.

Kaikki tarvitsemasi mietiskelyohjelmat painuvat helposti ja nopeasti sinun tajuntaasi, niin että opit ne hyvin ulkoa sekä ilmennät niitä omassa jokapäiväisessä elämässäsi.

Jumalallinen tahto hajottaa alkutekijöihin negatiiviset ajatustekomat ympäriltäsi ja mystinen Kristus pääsee sinun hallitsijaksesi puhdistuen ilmapiirisi.

Sinusta saattaa aluksi vaikuttaa hiukan oudolta sanoa itsellesi esimerkiksi ”sinä pystyt hallitsemaan ajatuksillasi alemman itsesi”, vaikka asian laita ei vielä aivan niin ole. Mietiskelyohjelma onkin aina **kaavakuva** siitä, millaiseksi **tahdot muuttua** ja ennen pitkää myös **muutut**.

Jumaluus on Sinussa olevaa positiivisuutta.

Korkeampi Minä olemuksesi arkkitehtinä

Sinun korkeampi Minäsi on opetellessasi erilaisia mietiskelyohjelmia verrattavissa arkkitehtiin, jolle on annettu tehtäväksi suunnitella ja luoda, keskentekoisien kaupungin uusi asianomaiselle kulttuurikaudelle sopiva asemakaava taloineen.

Arkkitehdin on ajatuksissaan **uskottava** jo valmiiseen asemakaavaan ja suunniteltuihin taloihin, **nähtävä ne tajunnassaan jo valmiina**. Samoin on positiivisten mietiskelyohjelmien laita. Sinun jumalallinen puolesi näkee ne omassa tajunnassaan jo toteutuneina ja Sinut itsesi valmiina, kuten arkkitehti näkee piirtämänsä talon valmiina ennen kuin edes sen pohjakerrosta on ryhdytty rakentamaan.

Ajatuksesi ovat ikään kuin rakennusmestareita, joille annat mietiskelyohjelmia kaupungin asemakaavakarttoina tai talojen piirustuksina. Ajatukset käskevät työmiehiä – tahtoasi – rakentamaan piirustusten mukaista, oman yksilöllisyytesi värittämää kaupunkia. Sinussa itsessäsi on myös rakennustarpeet: tunteet.

Jokainen rakennelma vaatii oman rakennusvaiheensa aikana syventymistä, ja niin joutuu arkkitehti kutakin taloa rakennettaessa tutkimaan sen piirustuksia kerran toisensa jälkeen. Mutta vähitellen talo alkaa jo saada hahmonsaa. Silloin voi arkkitehti siirtyä seuraavan talon piirustuksia tutkimaan. Aivan samoin on henkistenkin rakennelmien laita.

Jumaluuden esiin kirvoittaminen

Toisteltuasi ensimmäistä mietiskelyohjelmaa noin viikon ajan mahdollisimman paljon, on sen sisältö tarttunut ja sulautunut valvetajuntaasi varsin hyvin. Olet entistä kiinnostuneempi jatkamaan harjoituksiasi, koska olet oppinut hallitsemaan ajatuksiasi jo niin paljon, että uskot niiden tehoon sekä kykyysi hallita niitä.

Silloin olet kypsä aloittamaan toisen **jumalallisen puolesi esiin kirvoittamista** varten tarkoitetun ohjelman toistelemisen.

Toisteleminen on tarkoitettu suoritettavaksi **ajatuksin kurkullasi** – ikään kuin puhuisit, vaikkakin suu kiinni.

II MIETISKELYOHJELMA

Sinä tahdot, että olemuksesi täyttyy kunnioittavalla hartaudella. Sinä uskot omaan henkiseen kasvuusi sekä kykyysi edistää myös lähimmäistesi henkistä kehitystä.

Tahdot vointisi ja kykyjesi mukaan tehdä työtä Hyvyyden voimien elähdyttäjänä lähimmäistesi keskuudessa. Sinä tahdot kunnioittaa ja epäitsekkäästi rakastaa ihmisiä. Tahdot olla ystävällinen lähimmäisillesi, aina kun voit.

Sinä tahdot rakastaa myös sitä, joka sinua loukkaa tai yrittää vihata. Tahdot pyytää anteeksi häneltä ajatuksillasi. Tahdot olla suvaitsevainen.

Sinä tahdot, että ajatuksesi ovat sisällöltään positiivisia. Tahdot, että ajattelusi on järkevää ja johdonmukaista. Ajatustesi jalostumisen ja positiiviseksi muuntumisen kautta on korkeampi Minäsi tullut hallitsijaksesi ja ohjaa nyt tekojasi niin, että toimit oikealla ja epäitsekkäällä tavalla.

Sinä tahdot puhua totta, ja silloin korkeampi Minäsi valvoo puhettasi niin, että se samalla on lempeää. Opit vaikenemaan ja puhumaan oikealla hetkellä.

Tahdot antaa anteeksi sellaisille henkilöille, jotka eivät vielä tiedä korkeamman Minän johtamasta Tiestä ja sen takia hairahtuvat vääryyteen aineellisen tavoittelussa. Tahdot ajatella, että Pyhä Henki täyttää heidän sydämensä ja itsekkyyks poistuu heistä.

Sinä tahdot olla rauhallinen ja tasapainoinen. Se jumalallinen rauha, joka on täyttänyt sinun sydämesi, vuotaa siunauksena ihmisten sydämiin, niin että kansat rakastavat toisiaan.

Sinä tahdot, että koko olemuksesi korkeamman Minäsi johtamana puhdistuu jumalallisen viisauden kanavaksi. Sitä kanavaa myöten virtaa pyhää viisautta ympärilläsi oleviin lähimmäisiin puhdistuen myös heidän tajuntaansa ottamaan vastaan henkistä viisautta.

Tahdot olla oikealla tavalla nöyrä ja tulet vielä nöyremmäksi, kun jumalallinen viisaus tulvii tietoina olemukseesi, sillä se on Henkisen Hierarkian, Valkean Veljeskunnan viisautta, jota sinulle annetaan jakaaksesi sitä edelleen kanssaihmisillesi.

Toistelukäytännöstä: Toisteltuasi siis ensin noin viikon ajan **yksin-omaan** I mietiskelyohjelmaa, voit jättää sen toistelemisen vähemmäksi ja ryhtyä toistelemaan **pääasiallisesti** II mietiskelyohjelmaa. Se on myös hyvä opetella **ulkoa**. Se käy nyt helposti toistelemasi I mietiskelyohjelman loppupuolella olevan lauseen ansiosta.

I mietiskelyohjelmaa tarvitsee tässä vaiheessa toistaa enää vain noin kerran päivässä, mutta II mietiskelyohjelma vaatii nyt sitäkin enemmän toistoa. Suositeltavinta olisi sijoittaa ainakin aamumietiskelyyn molemmat näistä ohjelmista.

Toistojen lukumäärän ratkaisee yksilöllinen tarve. Positiiviset ajatukset ovat ikään kuin vahvistavia lääkkeitä, joita nautitaan tarvittaessa: aluksi säännöllisesti ja suurehkoina annoksina. Myöhemmin, kun ne alkavat tehot ja niiden vaikutus alkaa tuntua positiivisina mielentilan ja luonteen muutoksina, voidaan niiden käyttöä vähentää harkinnan mukaan.

Voit toistaa mietiskelyohjelmia joko kokonaisuutena tai osina. Kokonaisuuden toistaminen auttaa eri puoliasi kehittymään sopusuhteisesti, mutta toisaalta saat suuremman tehon ajatuksillesi toistelemalla jotakin osaa useampia kertoja peräkkäin. Suositeltavaa onkin, että toistelet näitä ohjelmia **sekä kokonaisuutena että osina**.

Voit käyttää esimerkiksi sellaista menetelmää, että kokonaisuohjelmien lisäksi toistat joka päivä erityisesti jotakin tiettyä osaa ohjelmista, vaikkapa vain yhtä lausetta kerrallaan. Lisäksi, kun ohjelmat ovat piirtyneet tajuntaasi niin, että pystyt aina palauttamaan mieleesi niistä tarvittavan kohdan, voit tilanteita myöten toistella sitä osaa, joka kulloinkin on ajankohtainen. Jos esimerkiksi sattuisit joutumaan erimielisyyksiin jonkun kanssa, voit toistaa:

Sinä tahdot rakastaa sitä, joka sinua loukkaa tai yrittää vihata. Tahdot pyytää

anteeksi häneltä ajatuksillasi. Tahdot olla suvaitsevainen.

Erityisesti kehotamme Sinua toistamaan **joka päivä kaiken muun toistelun ohella** seuraavaa lausetta:

Sinun ajattelusi on järkevää ja johdonmukaista ja sinä olet sisäisesti tasapainoinen ja rauhallinen.

Tavoitteena henkisesti itsenäinen ihminen

Myöhemmin kerromme Sinulle myös tehokkaammasta ajatusten lähestytävasta, mutta tähän on hyvä paneutua vasta sitten, kun olet toistanut positiivisia mietiskelyohjelmia niin paljon, että oma henkinen kehityksesi on hyvin käynnistynyt ja pyrit mahdollisuuksiesi mukaan **toteuttamaan** mietiskelyohjelmien eettistä sisältöä omassa **elämässäsi** lähimmäistesi ja itsesi rakennukseksi. Sanomme lähimmäistesi ja itsesi, sillä **jokainen ajatus palaa takaisin lähettäjäänsä** ja koituu siten, mikäli se on rakentava, myös ajattelijan itsensä hyväksi. Toisaalta jokainen itsellesi lähettämä positiivinen ajatus lisää positiivisten ajatusten lukumäärää lähimmässä ympäristössäsi ja koituu siten **välillisesti myös sen hyväksi**.

Sanomme vielä Sinulle rohkaisuksi, että opiskelusi alussa tapahtuvan runsaahkon toistelun ansiosta ajatuksesi tulevat voimistumaan, joten myöhemmin, riittävästi ajatuksiasi treenattuasi, tulet vähemmällä toistelulla saamaan ajatuksesi tehoamaan. Ajatustesi teho lisääntyy vielä moninkertaiseksi sitten, kun saat käyttöösi lupaamamme uuden ajatustenlähetysmenetelmän.

Toistaiseksi olet saanut vain valmiita mietiskelyohjelmia. Myöhemmin selitämme tarkemmin niitä yleisiä periaatteita, joita on noudatettava mietiskelyohjelmien sanamuotoja valittaessa, niin että opit vähitellen niitä myös itse laatimaan. Tarkoituksenahan on, että Sinusta tulee henkisesti itsenäinen ihminen.

Muista, että sinulla on vapaa valita **itse** valita, millaisten ajatusten annat olla tajunnassasi vallitsevina. **Käske** siis negatiivisten ajatustekijöiden, samoin kuin kaikkien muidenkin häiritsevien ajatustekijöiden, poistua tajunnastasi ja anna positiivisten siellä vallita.

Olet halunnut oppia tuntemaan itsessäsi piileviä jumalallisia voimia sekä oppia niitä oikein käyttämään ja ohjaamaan. Tässä opetuskirjeessä olet saanut niiden ensimmäisen avaimen.

Lisätköön tämä opetuskirje Sinussa uskoa itsessäsi olevaan jumaluuteen sekä kykyysi Hänen avullaan oppia hallitsemaan ajatuksiasi ja siten kasvattamaan itseäsi. Muistuttakoon se myös siitä vastuusta, jonka tuo

mukanaan tieto siitä, että ihminen jokaisella ajatuksellaan saa aikaan sekä lähimmäisilleen että itselleen hyvää tai pahaa. Tiedämme Sinun tämän vastuusi tuntien tästä lähtien haluavan tukea lähiympäristöäsi muuntamalla ajatuksesi mahdollisimman positiivisiksi.

Myöhemmin voit tietoisesti auttaa lähimmäisiä ajatuksillasi. Päästyäsi ensin itse kokemaan jumaluuden läsnäoloa, haluat varmasti antaa muillekin tilaisuuden sitä kokea.

Tahdomme henkisesti tukea Sinua kulkemaan Tietäsi ja tuomaan ”taivasten valtakunnan” sisällesi sekä levittämään sitä ympäristösi.

KIRJEOPISTO VIA

T.E. Matilainen
raja-joogan opettaja

M. Salonen
raja-joogan opettaja

KIRJEOPISTO VIA

Rajajoogan/ajatusjoogan kurssi koostuu 10 opetuskirjeestä, joista rakentuu kuusi osiota. Seuraavaan vaiheeseen eteneminen edellyttää tehtävien pohtimista, niihin vastaamista, riittävää harjoitusten tekemistä ja sisäistämistä sekä pohittavaa vuorovaikutusta ohjaavan opettajan kanssa. Suluissa on harjoituksiin käytettävä vähimmäisaika.

1. I opetuskirje (2–3 kk), *ajatuslait ja auran harmonisointi*
2. II–III opetuskirjeet (n.3–4 kk), *tunne- ja ajatusolemusten positivistinen*
3. IV–V opetuskirjeet (4–6 kk.), *Ikuisen Itsen voimistaminen*
4. VI–IX opetuskirjeet (n.6–10 kk), *Anteeksiantaminen ja anteeksipyyttäminen metodina*
5. X opetuskirje (6–12 kk), *Tajunnantasojen tunnistaminen ja tietoinen jumalyhteys*
6. Opastus jatko-opiskeluun. Yksilöllisiä ohjeita.

www.via.fi

TEKSTISSÄ ESIINTYVIEN SANOJEN SELITYKSIÄ

Ajatuskoostuma, hienojen ja herkkien sähköenergioiden väreilyä tiivistynyt olio, kosmisen ajatusäiteilyn koostuma. Ajatusmalli, silloin kun sen ajatellaan olevan itsenäisesti olemassa silloinkin kun sitä suoraan ei kukaan ajattele. Fysiikassa ajatusaalto-
liikkeiden pysyvä yhdistelmä tai niiden luoma muoto. Vrt. myös psykologiassa ajatusskeema tai kulttuurinen meemi (= kulttuurigeeni).

Alempi minä, persoonallinen minä tai ego, jota luonnehtii itsekkyyks, egoismi.

Altruistinen epäitsekkäys

Aura selvänäköiselle näkyvä henkinen ”ilmapiiri”, joka ympäröi sekä jokaista elävää olentoa että myös jokaista esinettä. Suppeammassa merkityksessä myös tajunnantila.

Demoninen = alempia voimia edustava, vastakohtana jumalalliselle.

Energia voima, tarmo, kyky suorittaa työtä.

Esoteerinen = sisäinen, salainen. Esoteerinen opetus = opetus, jota annetaan ainoastaan ahtaammalle, suljetulle oppilaspiirille. Vastakohta **eksoteerinen** = ulkopuolinen, kansantajuinen. Eksoteerinen opetus = yleis-
tajuiseen muotoon puettu opetus, jollaista voidaan antaa myös ei-asiantuntijoille.

(Huomautamme, että Kirjeopisto Via opettaa aikaisemmin esoteerisia opetuksia **eksoteerisina**, ts. **jokaiselle tajuttavassa muodossa**.)

Fyysinen = aineellinen, ruumiillinen.

Henkinen Hierarkia – ns. pyhien valta, jossa arvojärjestyksen määrää ihmisen henkinen kehitystaso. Ks. Valkeiden Adeptien Veljeskunta.

Jooga (= yoga) = sanskritinkielinen nimitys, jonka Patanjali, eräs joogan huomattavista tuntijoista ja uranuurtajista, määrittelee **ajatuselämän muodostelmien voittamiseksi**.

Laajemmassa mielessä tämä nimitys tarkoittaa myös ajatuselämän muodostelmien voittamisesta (= ajatus-
hallinnasta ja niiden oikeaan ohjaamisesta) seurauksena olevaa **jumaluuteen yhtymistä = vihkimystä**. Joogassa erotetaan eri **asteita**. Asteen korkeuden ratkaisee se, mihin joogassa kiinnitetään päähuomio. Korkeimman asteen joogassa on pääpaino henkisel-
lä ja alimman asteen joogassa fyysisellä puolella. Näin ovat eri asteilla joogamenetelmillä saavutetut vihkimykset luonnollisesti myös eri-asteisia.

Korkeampi Minä = ihmisen jumalallinen Itse, jumalkipinä, jumalallinen ohjaaja ja opettaja. Vrt. omatunto.

Kosminen kaikkiallinen, järjestynyt (maailmankaikkeus).

Kosminen Kristus koko maailmankaikkeuden käsittävä ja läpitunkeva jumaluus

Mentaliteetti = jonkun yksilön tai yhteisön henkinen omalaatuisuus.

Mystinen salaperäinen, salainen, sisäinen.

Mystinen Kristus yksilössä oleva jumaluus, merkitsee samaa kuin Paavalin käyttämä sanonta ”Kristus minussa”.

Positiivinen = Myönteinen. Vastakohta **negatiivinen** = kielteinen.

Prosessi tapahtuman kulku tai kehitys, toiminta.

Raja-jooga = kuninkaallinen jooga = korkeimman asteen joogajärjestelmä, joka johtaa ajatusten hallinnan ja niiden oikeaan ohjaamisen avulla tapahtuvan luonteenjalostumisen kautta Ykseyteen ja adeptiuteen. Ykseys = tietoinen Jumalyhteys.

Vihkimysaste (= adeptiuden aste = mestariaste) vaihtelee sen mukaan, missä määrin jumaluuteen sulautuminen on tapahtunut ts. missä määrin ihminen on yhtynyt korkeampaan Minäänsä (= sisäiseen Mestariinsa) ja korkeimmilla asteilla Jumalaan.

Valkea veljeskunta = Valkeiden Adeptien veljeskunta = veljeskunta, jonka tehtävänä on työskennellä ns. valkeiden (= hyvyyden) voimien puolesta. Tähän veljeskuntaan kuuluvat ne ”veljet” (sekä naiset että miehet), jotka opittuaan ensin itse elämään hyvyyden voimien elähdyttämää elämää ja henkisesti kasvettuaan sekä tultuaan sen jälkeen tiedon avaimien omistajiksi (= **Vihityiksi = Adepteiksi = Mestareiksi**) antavat saamaansa viisautta opetuksissaan oppilailleen. saman veljeskunnan jäsenet muodostavat ihmiskunnan sisäisen Hallituksen, sen todellisen henkisen Johtajiston. Osa tästä sisäisestä Hallituksesta johtaa ihmiskunnan kehitystä aineellisella (fyysisellä) tasolla toimien – maan päällä eläen – osa henkiseltä tasolta käsin = henkiruumiissa eläen.

Lähdekirjallisuus: Sanojen selitykset nojautuvat osittain Lauri Hendellin julkaiseman Sivistyssanakirjan sekä Otavan Ison Tietosanakirjan tulkintoihin.

© Kirjeopisto Via.

Kirjeopisto Vian opetuskirjeiden käännöstyö ranskankielelle

Jos opetuskirjeiden sisältöä pitäisi luonnehtia parilla sanalla,
positiivisuuden lisäksi ensimmäisenä tulee mieleen kokonaisvaltaisuus.

EEVA-LIISA COLIN

Kirjeopisto Vian opetuskirjeiden kirjoittajat ja Kirjeopisto Vian perustajat **Tyyne Matilainen** ja **Mirja Salonen** ovat oivaltaneet ja tuoneet tietoisuuteemme positiivisen ajattelun suuren merkityksen. Kirjeopisto Vian oppilaina olemme voineet opetella systemaattisesti positiivisuutta: oppia ajattelemaan positiivisesti, oppia toimimaan positiivisesti ja oppia levittämään positiivisuutta ympäristöömme. Olemme myös oppineet ymmärtämään ajatuselämän lainalaisuuksia: positiiviset ajatukset toteutuvat positiivisina tekoina, positiivisina ihmissuhteina ja kaikinpuolisena hyvinvointina.

Kirjeopisto Vian oppilaana olen kokenut, kuinka opetuskirjeitä opiskeltaessa kaikinpuolinen myönteisyys kasvaa. Rajajoogan peruskurssin käytyään opiskelija on monin tavoin uudistunut. Opetuskirjeiden käännöstyöni päämääränä on ollut tuoda ranskalaiseen ympäristöön, vaikka vain vähänkin, sitä elämänmyönteisyyttä, mitä olen Kirjeopisto Vian opetuksista saanut.

Näen opetuskirjeiden ranskankielisen käännöksen eräänlaisena apuvälineenä, johon Kirjeopisto Vian ranskalaiset oppilaat voivat tutustua, kunnes ovat oppineet suomea sen verran, että pystyvät käyttämään myös suomenkielisiä mantroja mietiskelyssään.

Käännöstyöni edetessä monet asiat saivat mielessäni aivan uudenlaisia näkökulmia. Tulin lukea opetuskirjeet aikaisempaa perusteellisemmin ja löysin niistä aiemmin sivuuttamiani ideoita. Tulin pohtineeksi kielen merkitystä yleensä, suomenkielen merkitystä erityisesti samoin kuin ranskan ja suomen kielen välisiä eroja.

Opetuskirjeistä ja niiden kielestä

Jos opetuskirjeiden sisältöä pitäisi luonnehtia parilla sanalla, positiivisuuden lisäksi ensimmäisenä tulee mieleen kokonaisvaltaisuus. Opiskelun edetessä käy selväksi se täsmällisyys, jolla asiat on kirjoitettu, toisaalta myös eräänlainen taiteellinen moniselitteisyys, joiden yhteisvaikutuksena opetuskirjeet tarjoavat yksi-

öllisen vastauksen mahdollisimman moniin eri oppilaiden pohtimiin kysymyksiin. Opetuskirjeitä voi lukea myös kuin taideteosta, jokainen omasta kokemusmaailmastaan käsin.

Opetuskirjeiden kieli heijastaa niiden sisältöä. Lauseet ovat selviä ja ne on puettu mahdollisimman positiiviseen kieliasuun, mikä omalta osaltaan edistää myönteisyyden "imeytymistä" oppilaaseen. Tyyne Matilaisen ja Mirja Salosen mukaan opetuskirjeisiin sisältyvät, positiivisuutta kasvattavat ajatusharjoitukset, mantrat, on "viritetty" juuri suomenkielelle ja sen lauserymille sopiviksi.

Opetuskirjeiden kaltaisen tiedollisen, mutta kirjoitustavaltaan kokonaisvaltaisen tekstin kääntäminen vieraalle kielelle on melkoinen haaste. Runoutta käännettäessä kääntäjän on osattava eläytyä runoilijan emootioihin, tieteellistä tekstiä käännettäessä täytyy tuntea ainakin käsittelemänsä alueen perusasiat. Mutta jotta opetuskirjeiden käännös saisi mahdollisimman paljon niiden alkuperäistä henkeä, voimaa ja tehokkuutta, kääntäjän pitäisi tuntea ja hallita opetuskirjeiden kirjoittajien tavoin ajatuksen ja kielen vaikutukset ihmiseen. Minun on käännöstyötä tehdessäni ollut tyytyminen objektiiviseen vaatimattomuuteen.

Kielen merkityksestä

Kirjeopisto Vian oppilas oppii asettamaan ajattelun sille kuuluvaan arvoon jo varhaisessa opintojen vaiheessa, perustuhan koko rajajooga ajatukseen, ajatusten hallintaan ja niiden oikeaan ja tehokkaaseen käyttöön. Rajajoogit tietävät hyvin, että kaikki saa alkunsa ajatuksesta. Ajatukset edeltävät tunteitamme ja toimiamme. Ajatusten avulla ratkomme ongelmia ja luomme uutta.

Ajatus ja kieli liittyvät läheisesti toisiinsa, tarjoaahan kieli ajattelulle käyttövälineen, jonka merkitys painottuu erityisesti oppiessamme jotain uutta. Se, että ajattelu on paljolti eräänlaista sisäistä puhetta, käy ilmi myös niistä psykologisista tutkimuksista, joiden mukaan ihmisen puhe-elimet liikkuvat hänen ajatellessaan.

Erityisen tärkeää roolia kieli näyttelee ajatusten ilmaisijana. Kielitiede puhuu sanojen sisällystä ja muodosta. Yhtä hyvin se voisi puhua ajatuksesta ja sen kielellisestä ilmentymästä. Ja käyttääksemme rajajoogalle ominaisia termejä, voisimme ajatuksen ja kielen välistä suhdetta tarkastellessamme puhua hengen ja aineen välisestä suhteesta, jolloin ajatus vastaa henkeä ja kieli sen aineellisempaa heijastumaa.

Eri kielet ilmaisevat saman ajatuksen eri tavalla. Mikä niistä ylittää kaikkein lähimmäksi sisältöä (= ajatusta = henkeä) riippunee kielen kehitystasesta sekä kielen ja sitä käyttävän kansan erityispiirteistä. Esimerkiksi suomenkielen sana "mielikuvitus" on mielestäni lähempänä ilmaisemaansa ajatusta kuin ranskan vastaava "imagination", liittyyhän suomenkieliseen sanaan sekä "mieli" että "kuva", kun taas ranskankielen "imagination" perustuu vain sanaan "image", "kuva".

Ajatus, kieli ja kulttuuri toimivat läheisessä vuorovaikutuksessa keskenään. Kansallinen kulttuuri välittää ajatuksia ja kieli välittää kulttuuria. Jo olemassa oleva kulttuuri puolestaan synnyttää uusia ajatuksia, joilla kieli edelleen rikastuttaa sitä rikastuttaen samalla myös itseään.

Suomenkielen merkityksestä

Kulttuurin omaleimaisuus riippuu paljolti siitä, ottaako kieli vaikutteita muista kielistä vai ei, tuovathan lainasanat kulttuurin sisälle muiden kulttuurien ajatusmaailmaa (mikä puolestaan lisää vieraiden sanojen käyttöä entisestään). Suomalainen kulttuuri on siinä onnellisessa asemassa, että sillä on hyvin ainutlaatuinen kieli, jota puhuu vain noin viisi miljoonaa ihmistä koko maailmassa. Koska suomenkielen sukulaisuussuhteet muihin, etenkin naapurimaiden kieliin ovat lähes olemattomat, siihen on päässyt tunkeutumaan hyvin vähän vierasperäisiä vaikutteita. Suomenkielen ansiosta suomalainen kulttuuri on säilyttänyt elinvoimaisuutensa, omaperäisyytensä ja puhtautensa.

Luonnonläheisyys on samoin suomalaisen kulttuurin peruspiirteitä. Luonto kuuluu olen-

naisena osana suomalaisten jokapäiväiseen elämään. Suomalaiset kunnioittavat luontoa, ilmentävät sitä taiteessaan ja etsivät tieteellisesti keinoja sen suojelemiseksi enemmän kuin monet muut sivistyskansat.

Se, että luonto sisältyy oleellisesti suomalaiseen ajatusmaailman, käy selvästi ilmi suomen kielestä. Suomen kielen sanavarasto on säilyttänyt läheisen kosketuksen luontoon yhteiskunnallisesta kehityksestä ja kaupungistumisesta huolimatta.

Tuskinpa kovinkaan monen teollisuusmaan virallisesta sanastosta löytyy tusinan verran esim. metsää tarkoittavia sanoja tai lukematon määrä luonnon ääniä matkivia ilmauksia.

Sanaston lisäksi suomen kieli käy mielestäni käsi kädessä luonnon kanssa myös rakenteensa puolesta. Sellaiset suomen kielelle tyypilliset asiat kuin esim. artikkelien puuttuminen, sijamuodot, omistusliitteet ja se, että kieli kirjoitetaan niin kuin se äännetään (ja äännetään niin kuin se kirjoitetaan), luovat luonnollista yhtenäisyyttä ja harmoniaa kieleen. Vaikka en kielitieteilijä olekaan, uskallan väittää, että suomen kielessä toteutuu ns. luonnonlogiikka, millä tarkoitetaan sitä, että suomen kielen kielioppi noudattelee luonnossa ilmenevää järjestystä ja sen lauserytmi kuvastaa luonnollista, hidasta ja harmonista elämänrytmää.

Samoin uskallan pitää suomen kieltä vanhana mystisenä kielenä. Väitteen puolesta puhuu jo Kalevala, jonka sisältämää esoteerista tietoutta on tutkittu esim. Ranskassa (*Le sens magique et alchimique du Kalevala*, Renée-Paule Guillot, Collection Histoire et Tradition). Väitteen puolesta puhuvat *Kirjeopisto Vian opetuskirjeet*, ja se niitä kääntäessäni huomaamani yllättävä tosiasia, että suomenkielen sanat ovat todella lähellä ilmentämäänsä ajatusta. Saman tosiasian totesi myös ranskalainen puolisoni, joten uskon sen perustuvan muuhunkin kuin omasta äidinkielestäni johtuvaan subjektiiviseen tuntemukseen.

Intuitiivinen näkemys siitä, että suomenkielen sanat tosiaan "yltävät ajatuksiin asti", perustuu suomenkielen fonetiikasta tekemiini

havaintoihin ja päätelmiin. Vertasin suomen kielen sanoja vastaavia ajatuksia ilmaiseviin vieraskielisiin sanoihin ja totesin, että suomenkielisten sanojen äänteet ovat ilmentämiensä ajatusten kannalta hyvin tarkoituksenmukaisia. Esim. suomenkielen sana "nöyrä" ilmentää diftonginsa ansiosta paremmin sisältämäänsä ajatusta kuin ranskan sana "humble", vaikka siinäkin löytyy äännettäessä sama avoin, tosin nasaalinen, vokaali ö. "Iloinen", "valkoinen", "valoisa" sisältävät kaikki saman "positiivisen diftongi- varauksen oi", (vrt. ranskan "gai", "blanc", "clair"), kun taas sanoihin "murheelinen", "tumma", "musta" sisältyy kaikkiin negatiivissävyinen u (vrt. ranskan "triste", "sombre", "noir"). Suomenkielen "rauha" on samoin diftonginsa ja h-konsonanttinsa ansiosta lähempänä sanomaansa kuin ranskan "paix".

Sisältö ja muoto, ajatus ja sen kielellinen ilmentymä, henki ja aine yhtyvät suomenkielessä erittäin tehokkaalla tavalla niin että suomalaiset todella tarkoittavat, mitä sanovat. Lieneekö siinä syy suomalaisten harvasanaisuuteen ja esim. siihen, että tunteiden ilmaiseminen on ollut suomalaisille pitkään vaikeaa.

Suomen kielen "viisautta" lisää myös sen voima. Kirjeopisto Vian opettajien mukaan opetuskirjeiden ajatusharjoitukset, mantrat, ovat tehokkaita suomen kielellä. Miettiessäni, miksi näin on, päädyn jälleen tutkiskelemaan suomen kielen fonetiikkaa.

Edellä mainitsemani sisällön ja muodon yhteys tuo kieleen luonnollisesti myös voimaa. Sen lisäksi suomen kieli sisältää huomattavan määrän "voimakkaita" äänteitä, joina pidän niitä, jotka ääntyvät kurkussa tai suun takosassa, kuten esim. avoimet vokaalit. (Suomen kielen sana "tahto" kuulostaa paljon voimakkaamalta kuin esim. ranskan "volonté", onhan "tahto"-sanan a avoin, ja sitä seuraa kurkussa ääntyvä konsonantti h, kun taas ranskankielisen sanan ensimmäistä takavokaalia heikentää sitä seuraava kitalakikonsonantti l, nasaalinen toinen o ja viimeinen etuvokaali.) Samoin suomen kielen kaksoiskonsonantteihin liittyvä painotus tuo kieleen

oman voimansa (vrt. suomen "kaikki" ja ranskan "tout"). Huolimatta suomalaisten määrällisestä vähyydestä, suomenkielellä lausuttu sana kuulostaa monin kerroin voimakkaamalta ja vahvemmalta kuin muiden kielten vastaavat sanat. Leikillisesti voisimme sanoa, että kun suomalainen sanoo "Minä rakastan sinua", se vastaa voimaltaan liki pitäin ranskalaista kosintaa.

Edellisen perusteella voimme siis päätellä, että suomen kielen ansiosta suomalaisessa kulttuurissa yhdistyy henki ja voima. Kun muista maista matkustaa pitkän tauon jälkeen Suomeen, matkaa kokee tulleen kokonaan "toiseen maailmaan" – rauhan, suvaitsevaisuuden, keskinäisen kunnioituksen, ystävällisyyden maailmaan. Sannalla sanoen maailmaan, missä positiiviset arvot ovat vallalla. Juuri näitä arvoja Kirjeopisto Via on opettanut ja lisännyt niiden vaikutusta suomalaisessa kulttuurissa osittain suomenkielen jo valmiina olevia ominaisuuksia hyväksi käyttäen.

Suomen kielen ja suomalaisen kulttuurin ansiosta Kirjeopisto Vialla on parhaat mahdolliset toimintapuitteet juuri Suomessa. Suomi on kehittynyt verraten lyhyen itsenäisyytensä aikana melkoisella vauhdilla myönteiseen suuntaan. Suomalaisella kulttuurilla on paljon annettavaa muulle maailmalle ja Kirjeopisto Vialla on paljon opetettavaa muille, vanhemmille rajajooga- ja meditaatiokoulukunnille, jotka esim. Ranskassa painottavat enemmän magisten kykyjen tavoittelemista kuin harmonista jokapäiväistä elämää ja hyviä ihmissuhteita.

Kaksi kieltä – kaksi kulttuuria

Siinä missä suomalaista kulttuuria luonnehtii tietynlainen nuoruuden into, tarmokkuus ja voima, ranskalaista kulttuuria kuvaa mielestä-

ni parhaiten vanha arvokkuus, mutta samalla myös valitettava rappeutuneisuus.

Kun käytämme kieltä kulttuurin kokemien muutosten mittarina, huomaamme, että ranskankieli on pelkästään viime vuosikymmenten aikana joutunut alttiiksi monen moisille ulkopuolisille virikkeille ja muotivaikutteille. Suomen kielen säilyessä suhteellisen vakaana, ranskan kieleen on päässyt vähitellen pesiytymään kokonainen joukko etenkin englanninkielisiä ilmaisuja (weekend, football, speech, toast, interview...). **Jacques Toubon**, on Ranskan kulttuuriministerinä vastustanut edellä mainitun kaltaista kielellistä kehitystä Ranskassa kieltämällä lakisääteisesti vierasperäisten, nimenomaan englanninkielisten lainasanojen käytön Ranskan julkisissa tiedotusvälineissä.

Samalla ranskankieli on myös tietyllä tavalla slangiutunut, mitä todistaa esim. puhekielen omaksuma tapa muunnella ja lyhennellä sanoja yhä enemmän ja enemmän (facile – fastoch, perpetual – perpet, symphatique – sympa) Vaikka tietysti suomenkin puhekielessä on samantapaisia suuntauksia, ranskankieli on kuitenkin paljon kauempana Victor Hugon päivien kielestä kuin suomen kieli kalevalaisten aikojen kielestä.

On tietenkin hieman arveluttavaa ja rohkeaa vertailla kahta niin erilaista kieltä toisiinsa kuin suomi ja ranska. Toisaalta kielten erojen ymmärtäminen auttaa samalla ymmärtämään kulttuurien välisiä eroavuuksia paremmin. Edellä mainitsemieni suomen kielen omalaatuisuuksien lisäksi suomi ja ranska eroavat toisistaan niin kieliopillisesti kuin foneettisestikin, kuuluvathan ne eri kieliryhmiin. Monien muiden kielten tavoin ranskan kieli korvaa sijamuodot prepositioilla ja käyttää artikkeleita. Foneettisesti siinä on huomattavasti enemmän etuvokaaleja ja soinnillisia konsonantteja kuin

Suomen kielessä toteutuu luonnonlogiikka, millä tarkoitetaan sitä, että suomen kielen kielioppi noudattelee luonnossa ilmenevää järjestystä ja sen lauserytmi kuvastaa luonnollista, hidasta ja harmonista elämänrytmää.

suomen kielessä. Siinä missä suomen kieli soveltuu erinomaisesti bassoäänille, ranskan kieli luo parhaan maaperän tenoreille.

Suomen kieltä voi pitää muita kieliä positiivisempana myös siitä syystä, että sen kieliopista löytyy sellainen sijamuoto kuin abessiivi. Kuulostaa paljon myönteisemmältä sanaa "hatutta", kuin "ilman hattua", sillä "ilman" -prepositio on sävyltään negatiivisempi kuin abessiivi. Jouduin kuitenkin käyttämään sitä opetuskirjeiden ranskankielisessä käännöksessä siitä yksinkertaisesta syystä, että abessiivi uupuu myös ranskan kielestä ("ilman" on ranskaksi "sans").

Abessiivin puuttuessa ranskan kielestä puuttuu myös III infinitiivin abessiivi, josta puhutaan opetuskirjeissäkin. Kyseinen verbimuoto aiheutti minulle käännöstyötä tehdessäni pienoista päänvaivaa, kunnes tyydyin kääntämään sen jälleen "ilman" prepositiolla ("sans faire" – "ilman tekemistä", "tekemättä").

Vilkaisu suomen ja ranskan kielen sanastoihin antaa oitis näkemyksen suomalaisen ja ranskalaisen kulttuurin suuntautuneisuudesta. Suomalaisen kulttuurin luonnonläheisyys tulikin jo mainituksi. Mitä taas ranskalaiseen kulttuuriin tulee, tiede ja taide liittyvät siihen kiinteästi, mikä käy ilmi tieteitä ja taiteita sivuavien sanojen runsaudesta latinalaista alkuperää olevassa ranskan kielessä. Muista perin ranskalaisista ulottuvuuksista mainittakoon

esim. se, että ranskan kielestä löytyy ainakin 13 keskustelua ilmaisevaa sanaa ja peräti 19 juhla-ateriaa tarkoittavaa ilmaisua.

Jos vertaisimme vielä ranskan ja suomen kieliä ja niihin liittyviä kulttuureja, voisimme pitää suomalaista kulttuuria henkisenä ja universaalisen viisauden kulttuurina ja ranskalaista kulttuuria aineellisempana, tieteen ja taiteen kulttuurina. Samalla tavoin voisimme karkeasti jaotellen nimittää suomalaista kulttuuria intuitiivisen ajattelun kulttuuriksi ja ranskalaista rationaalisen ajattelun kulttuuriksi.

Tein käännöstyöni ranskalaisen puolisoni, Jean-Marc Colinin kanssa yhdessä siten, että hän tarkisti ja korjaili ranskankielisen "raakakäännöksen" tyyllillisen puolen samalla kun minä pidin huolen opetuskirjeiden sanallisen sisällön mahdollisimman tarkasta noudattamisesta. Miettimisen ja pohdiskelun lisäksi Kirjeopisto Vian opetuskirjeiden käännöstyö eteni keskustellen, antoihan näkemysten jakaminen uusia tervetulleita virikkeitä työn edistymiselle. Käännöstyö rikastutti ja positivoi ajatusmaailmaani monipuolisella tavalla ja valoi intoa älyllisiin haasteisiin. ●

Teksti on julkaistu alun perin teoksessa *Eettisen synergian voima*. Juhlakirja Mirja Saloselle 18.3.1995. Toim. T. Seppänen & T. Uusitalo. Via-Akatemian säätiö. Yliopistopaino 1995.

Kirjoittaja

Eeva-Liisa ja Jean-Marc Colin asuvat perheineen Ranskassa. 1990-luvun alkupuolella perhe vieraili kesäisin Suomessa ja osallistui innokkaasti Kaukalinna rakentamiskoisiin.

Aaltoin tarina

*Maa, meri mua kuunnelkaa
täällä keskellä elon ihminen vaelttaa.
Täällä myrskyävät kohtalot maiset.
tulena taivas loimottaa
ja puhaltavat tuimat tuulet.*

*Meri, meri – aaltoin ajattelevin
tuot aatoksen rantaan ihmisen.
Purjehtii purjein pullistuv
mun mieleni täysinäinen.
Vaan sinessä veen vaahtoavan
kuvastaa taa mainingin
mun kaipaukseni jonnekin.*

*Maa, meri mua kuunnelkaa
hetken pienen täällä ihminen vaelttaa.
Soi kutsua siipein havina
ja aartein hohtavin
mua lähestyy aaltoin tarina,
on viileä tuulen viuhka.*

*Maa, meri mua kuunnelkaa
soi rannan kaisloissa viulu
ja liplatus leikkien laulaa
luona kallion kuumuraisen.
Askel eteeni polkua piirtää
yli haavikon pääskynen liittää.*

Tuulikki Salonen

Sadan vuoden kronologia

1911-2011

Tyyne Eliina Matilaisen elämänkaaren (1911–1989)
keskeiset tapahtumat ja hänen elämäntyönsä
jatkuminen vialaisessa yhteisössä vuoteen 2011.

TERTTU SEPPÄNEN

Tyine Matilaisen elämänkaari syntymästä Mirja Salosen tapaamiseen

Perhe

1911 Helmikuun 16. päivänä syntyi Pieksämäen Mataramäen kylässä Tyine Eliina Häkkinen. Vanhemmat:

Isä Aapeli Häkkinen (1866–1918), jonka vanhemmat olivat talollinen Heikki Juhonpoika Häkkinen (1829–1898) Mataramäen kylän Etelä-Häkkilästä ja Magdaleena Kauppinen (1830–1896) Pieksämäen Kylmämäen kylästä.

Äiti Loviisa Häkkinen, os. Teittinen (1874–1938), jonka vanhemmat olivat talollinen Juho Heikinpoika Teittinen (1826–1896) Pieksämäen Vanajan kylästä ja Karoliina Romunen (1836–1902) Pieksämäen Maaveden kylästä. Savolainen Teittisten suku polveutuu 1600-luvulla Rantasalmella eläneen Pien-Savon aatelisen voudin Mikael Antinpoika Teetin talonpoikaistuneista jälkeläisistä.

Sisarukset: Arvid Aarne (1898–1968), Hilda Lyydia (1900–1989), Jalmar (1902–1965), Kerttu Maria (1904–1982), Saimi Aliina (1906–1962), Antti (1908–1991), Tyine Eliina (1911–1989). Kahdeksas lapsi, Tyynen jälkeen syntynyt Unto kuoli noin 10 kuukauden ikäisenä. Häkkisen perheellä oli maatalo ja sen yhteydessä kauppa. Isä Aapeli Häkkinen toimi kauppiaina ja kävi kauppa Pietarissa asti.

1918 isä Aapeli Häkkinen sairastui ns. espanjantautiin ja kuoli marraskuun 16. päivänä.

Tapahtuma muutti koko perheen elämän ja taloudellisen tilanteen. Äiti Loviisa Häkkinen otti raskaasti miehensä kuoleman niin, ettei oikein jaksanut hoitaa kauppaakaan eikä maatalouttaakaan. Tyine Matilainen on kertonut äitinsä itkeneen paljon, melkein aina.

Tämän vaikutuksesta Tyynen muodollinen koulutus supistui kansakouluun ja joihinkin kursseihin. Tietopuolista kirjallisuutta hän kuitenkin luki ja tutki hyvin paljon itsekseen. Nuorena hän työskenteli mm. Nokian tehtaassa jonkin aikaa.

Lapsuus ja nuoruus olivat päällisin puolin tavallista maalaistalon tyttären elä-

Tyine Häkkinen noin 16-vuotiaana nuorena.

mää äidin ja sisarusten parissa. Kuitenkin jo lapsena hänellä esiintyi alkavaa selväkuuloa. Hän on kertonut mm. kuulleensa musiikkia erilaisista rautaesineistä (esim. heinäpellolla oltaessa heinähangoista).

1932- 34 Tyine Häkkisellä oli yhteys Mestari Aukusti Aaltioon (ei ole varmuutta onko nimi oikea). Mestari otti yhteyttä Tyineen laittamalla kirjeenvaihtoilmoituksen loppuun nimen, jonka tiesi kiinnostavan Tyine Häkkistä. Kirjeenvaihtoa lähinnä yhteiskunnallisista asioista jatkui pari vuotta. Aaltio asui siihen aikaan Kajaanissa, mutta oli paljon matkoilla ja oleskeli enimmäkseen Intiassa. He tapasivat kerran Pieksämäen kauppalassa ja keskustelivat Tyine Häkkisen tulevan elämän kannalta merkityksellisistä asioista, mm. avioliitosta miehen kanssa, joka ei tulisi ymmärtämään häntä.

1935 elokuun 8. päivänä Tyine Häkkinen vihittiin avioliittoon Reino Ilmari Matilaisen (1912–1993) kanssa. Avioliittonsa ensimmäiset vuodet he asuivat Mataramäessä.

1937 lokakuun 26. päivänä Tyine ja Reino Matilainen muuttivat Suonenjoelle ja perustivat osto- ja myyntiliikkeen, ja myöhemmin puku- ja lyhyttavaraliikkeitä (Suonenjoelle ja Rautalammille). Sota-aikana pienteollisuusyritys, tuotanto alkoi miesten pusi- ja lyhyttavaraliikkeen (Suonenjoelle ja Rautalammille). Sota-aikana pienteollisuusyritys, tuotanto alkoi miesten pusi- ja lyhyttavaraliikkeen (Suonenjoelle ja Rautalammille). Sota-aikana pienteollisuusyritys, tuotanto alkoi miesten pusi- ja lyhyttavaraliikkeen (Suonenjoelle ja Rautalammille).

1940 huhtikuun 1. päivänä syntyi tytär Kirsti Marjatta Matilainen. Tupulla, kuten häntä kutsuttiin, oli syntymästään saakka kilpirauhasen häiriö, joka vaikeutti kehitystä ja mm. puhekykyä.

1944 huhtikuun 24. päivänä tytär Kirsti kuoli saatuaan keuhkotautitartunnan lastenhoitajaltaan.

Henkisyys avautuu

1946 Tyine Matilainen koki henkisen murroksen, jota hän on kuvannut eri yhteyksissä mm., että hän sai sisäisen äänen, tai että hän sai selvänäön tai että hän koki buddhavalistuksen. Tämän tapahtuman jälkeen Tyine Matilainen antautui henkisiin harjoituksiin ja asetti päämääräksi Mestariksi tulemisen. Hän alkoi lukea teosofista kirjallisuutta, liittyi Teosofiseen Seuraan ja tunnisti ystävänsä Aukusti Aaltion Mestariksi. Hän sai henkisen yhteyden myös muihin intialaisiin ja tiibetiläisiin Mestareihin.

1950 kesäkuun 26. päivänä Reino ja Tyine Matilainen muuttivat Savonlinnaan Suonenjoelta. He ostivat Hevostori 7:stä puurakenteisen pienkerrostalon. He laajensivat sitä kahden huoneiston verran saatuaan tuloja Suonenjoen talon myymisestä. Reino Matilainen kävi rakennustöissä pitäjällä ja vuokratulot jäivät Tyine Matilaisen käyttöön. Tämä mahdollisti hänelle keskittymisen henkisiin harjoituksiin ja henkisyyden tutkimiseen.

Hän alkoi hakea kontaktia myös savonlinnalaisiin teosofeihin. Savonlinnassa toimi kristosofien lukupiiri, joka ilmoitti lehdessä kokoontumisistaan. Tyine Matilainen osallistui näihin tilaisuuksiin ja tutustui joihinkin teosofeihin ja heidän kauttaan pääsi kontaktiin Savonlinnassa toimivaan teosofeista ja ruusuristiläisistä koostuvaan lukupiiriin.

Tässä vaiheessa hän tutustui myös ruusuristiläiseen kirjallisuuteen. Hänen oman Tiensä kannalta oli yksi tärkeimpiä Pekka Ervastian Jeesus Kristuksen Vuorisäärnan (Matt. 5., 6. ja 7. luku) pohjalta kirjoittama kirja "Vuorisäärna". Tyine Matilainen totesi, että Vuorisäärnassa – ennen kaikkea sen sisältämissä käskyissä – oli useita negatiivisia kohtia.

Hänelle valkeni, että hänen tulee muuttaa Vuorisäärnan käskyt positiivisiksi.

Tyine Matilainen 33-vuotiaana.

Tyine Matilainen Suonenjoella asuintalonsa pihassa 1944

Laadittuaan mietiskelyohjelmansa, joka oli luonteen jalostamisen ja henki- sen kehityksen kannalta erittäin tehokas, hän alkoi etsiä yhteisöä, jonka käyttöön ohjelman voisi antaa.

1950- luvun alkupuolella Tyyne Matilainen osallistui kristosofien kesäkursseille ja tarjosi laatimaansa mietiskelyohjelmaa J. R. Hannulalle, joka piti sitä hyvänä ja arvosti sitä, mutta ei ottanut kristosofien käyttöön. Tyyne Matilainen tunnusteli myös erään ystävänsä kautta, olisiko Pelastusarmeija sopiva yhteisö mietiskelyohjelmalle ja päätyi siihen, ettei ole.

1953- 54 lukuvuonna Tyyne Matilainen tapasi tulevan työtoverinsa Mirja Salosen (1925–2002) teosofis-ruusuristiläisessä lukupiirissä, jossa hän oli alkanut jälleen käydä teosofiystäviensä kanssa. Mirja Salonen toimi tuolloin seminaarin- ja oppikoulunopettajana Savonlinnassa. He sattuiivat vähän myöhemmin samanaikaisesti kylään erään lukupiiriläisen kotiin ja tutustuivat.

Mirja Salosen elämänkaari syntymästä Tyyne Matilaisen tapaamiseen

Perhe

1925 maaliskuun 18. päivänä syntyi Savonlinnassa Mirja Astrid Salonen. Vanhemmat: Isä Otto Arvid Salonen (1883–1926), jonka vanhemmat olivat kauppias Juhana (Juho) Pentinpoika Salonen entinen Karhu (1845–1903) Kerimäeltä ja Emilia Charlotta Hellman (1859–1928) syntynyt Helsingissä.

Äiti Astrid Matilda Enlund (1892–1963), jonka vanhemmat olivat maanmittausinsinööri Alvar Enlund ja Elin Amanda Mathilda Bergström.

Sisarukset: Maj-Lis (1912–88), Mauri Juhani Vilhelm (1915–82), Otto-Pentti (1917–44) ja Mirja Astrid (1925–2002)

1926 syyskuun 26. päivänä Otto Salonen kuoli Helsingissä parantolassa. Otto Salonen toimi valtakunnanoikeuden puheenjohtajana Lappeenrannassa vapaussodan aikana ja joutui antamaan kuolemantuomion, joka oli vastoin hänen eettisiä periaatteitaan. Tästä seurasi myöhemmin masennus. Otto Salonen ehti nähdä vastasyntyneen nuorimman lapsensa, ennen kuin lähti hoitamaan terveyttään parantolaan.

Otto Salonen sai sairaalassa keuhko-kuumeen, jota hän ei heikkokuntoisena kestänyt, vaan kuoli. Mirja Salosen ristiäisiä oli siirretty, koska perhe odotti ja toivoi isää kotiin. Mirja Salonen kastettiin isänsä hautaispäivänä, kun hän oli jo puolitoistavuotias. Kastettava kiipesi itse isänsä sisaren syliin ja otti näin itselleen sylikummin ja välillä juoksenteli ympäriinsä huudellen: "pappi rittii, pappi rittii" ja "pani vettä päähän".

1940 Mirja Salosen lapsuudenkoti oli yksi Savonlinnan kauneimmista koristeellisista puutaloista. Talvisodan vuonna Savonlinnan pommituksissa palopommi osui Salosen talon naapuriin apteekintaloon ja siitä tuli levisi myös Salosen taloon. Molemmat talot paloivat. Kodin palamisen jälkeen Mirja oli äitinsä kanssa evakossa ensin lähiympäristön taloissa ja sitten Porissa äidin sisaren luona.

Jatkosodan aikana Mirja Salonen sai komennuksen radistikurssille, mutta se työ ei soveltunut hänelle. Hän toimi sitten muonittajana Savonlinnan rautatieasemalla, jonne tuli evakkoja ja uhreja mm. Elisenvaaran pommituksista.

Opiskelua ja etsintää

1944 Mirja Salonen kirjoitti ylioppilaaksi ja kirjoittautui Helsingin yliopistoon opiskelemaan fysiikkaa ja kemialla tarkoituksenaan pyrkiä myöhemmin lääketieteelliseen tiedekuntaan.

Hänen terveytensä aiheutti huolta ja hän joutui sairaalahoitoon ensin Savonlinnaan ja jatkohoitoon Tiuruniemen parantolaan Imatralla. Siellä hän tutustui ruusuristiläiseen rouvaan, jolta hän sai Pekka Ervastian kirjoja lainaksi. Samainen rouva ehdotti myös vähän myöhemmin Ruusu-Ristiin liittymistä. Mirja Salosella oli teosofista geeniperintöä, koska hänen isänsä ja isän sisaret – ehkä yhtä lukuun ottamatta – olivat teosofejia tai

Mirja Salonen lapsena, ylioppilaana ja 1950-luvulla Kirjeopisto Vian perustamisen aikoihin.

teosofisesti ajattelevia. Jälleensyntymästä Mirja Salonen oli nuorempana kuullut yhdeltä äitinsä sisarelta, joka oli keskustellut tästä aiheesta silloisen Ruusu-Ristin puheenjohtajan Hilda Pihlajamäen kanssa ollessaan tämän kanssa samassa täysihoidolassa.

1947 syksyllä Mirja Salonen palasi Helsinkiin jatkamaan opintojaan. Hänen poissaolonsa aikana on psykologia muuttunut itsenäiseksi aineeksi. Mirja Salonen aloitti psykologian pääaineopinnot sivuaineinaan kasvatustiede ja sosiologia. Hän opiskeli myös Jyväskylän kasvatustieteellisessä korkeakoulussa. Yhtäjaksoiset opinnot jatkuivat kolme lukuvuotta.

1940- 50-lukujen vaihteessa Mirja Salonen liittyi Ruusu-Ristiin suosittelijoinaan aiemmin mainittu rouva ja Sven Krohn.

1950 opiskelutauoillaan Mirja Salonen hoiti terveyttään, antoi yksityisoppilaille saksan, matematiikan ja ruotsin tunteja. Hän toimi myös opettajana eri paikkakunnilla, mm. Kesälahden Hummovaarassa, Sysmän Yhteiskoulussa sekä Savonlinnan seminaarissa ja tyttölyseossa. Kesälä 1965 hän osallistui vielä psykologian laudaturiin kuuluville psykodiagnostiikan ja psykologin lausunnon- ja -kursseille Savonlinnan kesäyliopistossa.

1952- Savonlinnassa toimi teosofis-ruusuristiläinen lukupiiri, johon sekä Mirja Salonen että Tyyne Matilainen osallistuivat.

Työtoverit kohtaavat

1953- Mirja Salonen on kertonut, että Tyyne Matilainen ei yleensä näissä lukupiiritaapaamisissa puhunut juuri mitään. Kerran eräs lukupiiriläinen kysyi: "Mistä löytäisi opettajan?" Tähän Tyyne Matilainen vastasi painokkaasti klassisella lauseella: "Kun oppilas on valmis, niin opettaja on valmis." Sanat jäivät lukupiiriläisten mieleen.

Lähempi tuttavuus Tyyne Matilaisen kanssa alkoi tapaamisesta Savonlinnan keskussairaalan ylihoitajan asunnossa. Mirja Salonen joutui menemään keskussairaalaan saatuaan roskan silmäänsä. Hän tapasi sairaalan ylihoitajan, joka oli myös lukupiiriläisiä ja kutsui hänet asuntoonsa. Siellä olivat vieraina jo Tyyne Matilainen ja pari muuta lukupiiriläistä.

1954 vähän myöhemmin Mirja Salonen suositeli ylihoitajalle sekä Tyyne Matilaiselle Ruusu-Ristiin liittymistä. He liittyivät ja

- heidät vastaanotettiin jäseniksi vuosikokouksessa pääsiäisenä 1954 suosittelijoinaan Mirja Salonen ja Sven Krohn.
- 1954** kesällä Tyyne Matilainen ja Mirja Salonen osallistuivat Ruusu-Ristin kesäkursseille. Siellä jokaisen piti esittää pieni puhe kurssilla käsitellyn kirjan pohjalta. Myös Tyyne Matilainen esitti omansa. Se herätti paheksuntaa, koska hän sanoi mm., että hänellä on taivasten valtakunnan avaimet. Puhetta pidettiin liiallisena itsekorostuksena. Myös Mirja Salonen oli silloin tätä mieltä. Myöhemmin hän joutui toteamaan, että Tyyne Matilaisella oli taivasten valtakunnan avaimet. Paluumatkalla kesäkursseilta kohtalo johdatti Mirja Salosen junassa istumaan Tyyne Matilaista vastapäätä. He keskustelivat paljon ja Tyyne näytti pitämänsä puhetta ja kysyi: "Onko tässä mitään väärää?" Luetuun sen Mirja totesi, että se oli hyvä ja asiallinen puhe. Mirja pyysi saada tавata. Aika sovittiin kahden viikon päähän. Luottamus syntyi ja Mirja Salosesta tuli Tyyne Matilaisen ensimmäinen oppilas ja hän aloitti ahkeran rajajoogan opiskelun saamiensa ohjeiden mukaan. Mirja sai käyttöönsä mietiskelyohjelman, josta tuli myöhemmin rajajoogan peruskurssin I opetuskirjeen toinen mietiskelyohjelma, sekä ihmissuhteiden kunnostamiseen pari mantraa, jotka tulivat myöhemmin IX opetuskirjeeseen.
- 1954** syksyllä Mirjan ollessa Helsingissä Ruusu-Ristin johtaja Uuno Pore ja hallituksen jäsen Valio Hytönen kävivät Savonlinnassa tapaamassa Tyyne Matilaista. Tyyne Matilainen toivoi, että hänen opetuksistaan keskusteltaisiin. Näin ei kuitenkaan tapahtunut eikä yhteisymmärrystä syntynyt.
- 1954** Mirja Salonen oli lähtenyt Helsinkiin tarkoituksenaan jatkaa psykologian opiskeluaan. Hän koki siellä tajunnan avartumisen, jota hän nimittää buddhavaltaistumiseksi tai -vihkimykseksi. Hänelle avautui elämäntehtävän ydin. Hän luopui opiskelusuunnitelmistaan taloudellisten ja terveydellisten syiden vuoksi. Toisaalta hän koki löytäneensä Tyyne Matilaisessa enemmän kuin mitä yliopisto voi tarjota. Lyhyenä Helsingissä oloaikanaan Mirja Salonen yritti viedä ruusuristiläisille oikeaa tietoa Tyyne Matilaisen opetuksista, mutta sitä ei otettu vastaan.

1954 syksyllä Tyyne Matilainen ja Mirja Salonen aloittivat yhteistyön, kun Mirja Salonen palasi Helsingistä. Yhteistyön tehostamiseksi hän muutti myös asumaan Matilaisten talouteen.

Henkisen kehityksen menetelmän tarve

1954 Tyyne Matilainen ja Mirja Salonen olivat nähneet puutteena aikaisempien vuositöiden ja -tuhansien henkisissä opetuksissa sen, ettei niissä kerrottu, miten tullaan hyväksi ja jaloksi ihmiseksi, vaikka se on ollut kaikkien henkisten teiden päämäärä ja tavoite kautta aikojen. Tyyne Matilainen oli jo aloittanutkin tämän päämäärän saavuttamiseen johtavan menetelmän kehittämisen.

Mirja Salonen oivalsi heti Tyyne Matilaisen menetelmän merkityksen ja tehon luonteenjalostamisen ja henkisen kehityksen edistämisessä tutustuttuaan siihen. Yhdessä he sitten laajensivat ja kehittivät menetelmää edelleen Kirjeopisto Vian raja-joogan menetelmäksi.

Mirja Salonen oli tutustunut jo aikaisemmin ajatuksen voimaa ja positiivista ajattelua käsittelevään kirjallisuuteen ja kokeillutkin positiivisten ajatusten voimaa hyvin tuloksin.

Teosofiassa ja ruusuristiläisyydessä hän kiinnitti huomionsa eettiseen puoleen, ei niinkään esoteeriseen. Mirja Salonen kertoo, miten hän yritti noudattaa esim. Vuorisaarnan käskyjä käyttäen ohjenuoranaan P. Ervastian kirjaa Vuorisaarna, mutta ei pystynyt kaikissa kohdin noudattamaan niitä, ja mitä enemmän hän yritti, sitä vähemmän pystyi. Menetelmän puutteen tajuaminen oli molempien oivallus ja menetelmää he ryhtyivät kehittämään.

Science fiction -käsikirjoitus

1954- 55 yhteistyönsä aluksi Tyyne Matilainen ja Mirja Salonen kirjoittivat science fiction -tyyppisen romaanin nimeltään "On tullut aika" ja tarjosivat sitä Otavalle kustannettavaksi.

Romaanissa Venukselta tulleet Oppivaiset rakensivat rauhaa maaplaneetan eri uskontojen välille. Mirja Salosen äidin serkku oli Otavalla töissä, joskin toisella osastolla. Mirja Salonen pyysi häntä toimimaan välittäjänä ja käsikirjoitus saatiin-

kin aika nopeasti arvioitavaksi. Se arvioitiin melko hyväksi, mutta sen sanottiin muistuttavan Nietzscheä siinä määrin, että sitä voitaisiin pitää plagiaattina, vaikka kumpikaan heistä ei ollut lukenut Nietzscheä. Lisäksi sanottiin, ettei Otavassa ole kategorialla tällaiselle kirjalle, science fiction ei ollut silloin vielä lyönyt itseään läpi. Loppulausunto oli, että ainakin kirjan muotoa pitäisi muuttaa, jotta se voitaisiin kustantaa. Suunnitelma raukesi.

Kirjeopisto Vian synty ja alkuvaiheet 1955–57

1955 kevättalvella kirjasuunnitelman rautettua Tyyne Matilainen ja Mirja Salonen alkoivat pohtia sitä, miten he saisivat annettua ihmisille tietoa henkisestä kehityksestä, jonka he ymmärsivät saavutettavan loogisen positiivisen ajattelun avulla tapahtuvan luonteen jalostumisen seurauksena. Tyyne Matilainen sai välähdyksen asian ratkaisemiseksi: "Perustetaan kirjeopisto." Hän oli nuorena opiskellut kirjeopistossa ja tunsii toimintatavan.

1955 kesäkuun 7. päivänä hyväksyttiin Savonlinnan maistraatissa Tyyne Matilaisen jättämä elinkeinoilmoitus Kirjeopisto Via, T. E. Matilainen. Näin Kirjeopisto Via oli perustettu.

1955 kesäkuun 15. päivänä ilmestyneissä Helsingin Sanomissa, Uudessa Suomessa ja Ilta-Sanomissa julkaistiin ensimmäiset Kirjeopisto Vian kurssi-ilmoitukset. Lehti-ilmoitusten jälkeen Tyyne Matilainen erotettiin Ruusu-Rististä, jonka jälkeen Mirja Salonen erosi itse.

Opetuskirjeet

1955 Opetuskirjeiden valmistumisesta Mirja Salonen kertoi Uusi Safiiri -lehden haastattelussa 1/2000 näin: "Minua hiukan ihmetytti, mistä saamme riittävästi opetusmateriaalia Kirjeopisto Vian rajajoogan kurssiimme, kun ei meillä I opetuskirjekään ollut kuin osittain valmis. Alkaes-

samme kirjoittaa opetuskirjeitä meillä oli siemenenä vain tuo aikaisemmin mainittu mietiskelyohjelma sekä kaksi ihmissuhteita parantavaa mantraa.

Aina saatuaamme yhden opetuskirjeen valmiiksi meillä oli kiire kirjoittaa seuraava, että oppilaat saivat sen sopivana ajankohtana. Työtä riitti sekä päiviksi että osin öiksi. Intuitio ja elämä opettivat meitä tuottamaan aina kulloinkin tarvittavaa tietoa opetuskirjeisiimme. Opetuskirje toisensa jälkeen valmistui ja viimeinen niistä, X, valmistui loka-kuussa 1957."

Kysymykseen, mistä opetuskirjeiden viisauksmateriaali on peräisin, Mirja Salonen jatkoi: "Eivät ne taivaasta valmiina tipahaneet, eivät ainakaan minkään kanavoinnin kautta. Jumalallisen (käytän mielelläni tätä sanaa) Tiedon ja Viisauden saamiseen vaikuttivat ja vaikuttavat edelleen useat seikat: siinä mielessä ne tulivat taivaasta, että ne tulivat korkeimmilta luonnontasoilta, usein kaikkein korkeimmalta. Pohjan niiden saamiseen sieltä täytyi tietenkin olla meissä itsessämme, menneissä elämässämme sekä myös nykyisessä.

Luonnollisesti taustalla on aikaisemmin lukemiemme teosofiaa eli jumalviisautta käsittelevien kirjojen anti. Raja-joogan lukeminen rajoittui tässä elämässä muutamaan Patanjalin joogasutraan sekä joihinkin moderneihin joogakirjoihin. Lisäksi olin tutkinut paljon Raamattua, lähinnä Uutta Testamenttia ja osasin sen siihen aikaan suurin piirtein ulkoa. Opetuskirjeitä kirjoittaessamme, emme lukee juuri mitään, emme edes lehtiä.

Meillähän kummallakin oli tässä elämässämme buddhavalistus. Tyyne Matilaisella 1946, minulla hänen oppilaakseen tultuani. Tämä auttoi meitä saamaan kulloinkin tarvitsemaamme tietoa ja viisautta sekä muodostamaan ne henkisen ja myös maallisen kehityksen kannalta asialliseksi kokonaisnäkemykseksi. Niin tärkeä ja arvokas tavoite kuin henkinen kehitys onkin, niin myös jokapäiväisen arkielämän eläminen oikealla, järkeväällä, viisaalla ja eettisesti korkeatasoisella tavalla on henkisen Tien kulkijalle ensiarvoisen tärkeä."

1955 kesäkuun 22. päivänä ilmoitautuivat ensimmäiset oppilaat Kirjeopisto Viaan.

1955 heinäkuun 23. päivänä postitettiin ensimmäiset I opetuskirjeet.

Mirja Salonen ja Tyyne Matilainen Talvisalonmällä 50-luvun loppupuolella

- 1955** syyskuun 15. päivänä postitettiin ensimmäiset ylimääräiset ohjeet (auran voimistamisen mietiskelyohjelma).
- 1955** lokakuun 3. päivänä postitettiin ensimmäiset II opetuskirjeet.
- 1955** joulukuun 1. päivänä postitettiin ensimmäiset III opetuskirjeet.
- 1956** huhtikuun 11. päivänä postitettiin ensimmäiset IV ja V opetuskirjeet.
- 1956** marraskuun 10. päivänä postitettiin ensimmäiset VI, VII, VIII ja IX opetuskirjeet.
- 1957** lokakuun 23. päivänä postitettiin ensimmäiset X opetuskirjeet.
- 1957** aikoihin ensimmäisen kerran on mietitty oppilasyhdistyksen perustamista.
- 1957** vuoden loppupuolella kirjeopiston rajajoogan kurssin mainonta keskeytettiin taloudellisista syistä kannattamattomuuden vuoksi. Ensimmäinen aktiivinen vaihe Kirjeopisto Vian historiassa kesti vuodet 1955–58, jolloin kirjeopistossa opiskeli

60 oppilasta. Siihen aikaan ei vielä ollut kovin paljon myöskään oppilaiksi valmiita tulijoita.

- 1959** maaliskuun 22. päivänä on postitettu vielä I opetuskirje. Kirjeenvaihtoa ja yhteyksiä joidenkin oppilaiden kanssa oli 60-luvulla, vaikka muutoin julkinen kirjeopiston toiminta keskeytyi.

- 1967** neljä uutta oppilasta aloitti I opetuskirjeen opiskelun, muutoin 60-luku oli hiljaiseloa kirjeopiston toiminnassa.

Hiljaiset väliuodet 1958–69

- 1957** loppuvuodesta lähtien Tyyne Matilainen ja Mirja Salonen ryhtyivät hankkimaan toimeentuloaan pienyrittäjinä liikealalla. He toimivat mm. kauppaedustajina esittelemällä pikkuleipiä ja Reino Matilaisen tekemiä puutöitä.

- 1958** Salosen perikunnan tontille rakennettiin kiosk. Idean keksi Reino Matilainen. Vastapäisen poikalyseon oppilaat olivat vakioasiakkaita. Myöhemmin ostettiin

syрjemmältä toinen kiosk, joka sijaitsi vuokratontilla.

- 1960** perustettiin pesula, joka myytiin 1962. Pesulatoiminta menestyi.

- 1960-** luvulla myöhemmin keskustan kiosk vuokrattiin ja syрjäisempi kiosk irtisanottiin. Nämä yritykset olivat Mirja Salosen nimissä, vaikka käytännössä yhteisiä.

- 1962** Tyyne ja Reino Matilaisen erosivat. Avio- liitto oli alkanut rakoilla jo Suonenjoella Reino Matilaisen uskottomuuden vuoksi. Tästä syystä Tyyne ja Reino Matilainen asuivat jo eri huoneissa Mirja Salosen muuttaessa taloon. Reino Matilainen oli aikaisemmin jo ehdottanut avioeroa, mutta Tyyne Matilainen oli sanonut suostuvansa eroon vasta sitten, kun Reino Matilainen löytää itselleen kunnollisen uuden vaimon. Reino Matilainen löysi uuden vaimoehdokkaan samassa talossa asuvasta leskirouvasta ja pyysi uudelleen avioeroa ja sai sen. Avioero tuli voimaan 5.3.1962. Pesänosituksessa Tyyne Matilaiselle tuli puolet talosta ja tuloista, ja kummallekin yhtä suuri asunto. 1.7.1981 talo myytiin kaupungille, joka purki sen uusien kerrostalojen tieltä.

- 1960-** luvun vaihteessa ja alussa Tyyne Matilaisella oli ikään, perheeseen ja terveyteen liittyvää problematiikkaa ja sen vuoksi mieliala matalalla. Hän mietti luostariin menoa, jota hän oli miettinyt aiemminkin, kun hänellä ja Mirja Salosella ei ollut yhteistä työprojektia menossa kirjan kirjoituksessa, Kirjeopisto Viassa tai liike-elämässä. Mirja Salonen puhui järkeä ja sai estetyksi luostariin menon vetoamalla, että heidän tarkoituksensa oli tehdä ulospäin suuntautuvaa työtä henkisen kasvun alueella.

- 1962** Matilaisten pesänjaon jälkeen Mirja Saloselle tarjoutui mahdollisuus vuokrata kaksio talosta jossa Mirja Salosen äiti asui, Olavinkatu 32:sta, ja joka oli myös kioskin naapurissa. Hän suostutteli Tyyne Matilaisen muuttamaan kanssaan kaksioon ja muutto toteutuikin. Vähän myöhemmin tarjoutui mahdollisuus ostaa 80 neliön asunto samasta talosta edullisesti. Asunto ostettiin pankkilainalla.

- 1960-** luku oli taloudellisesti rankkaa aikaa. Tuloja tuli liike-elämästä, mm. kioskis-

ta, Tyyne Matilaisella oli vuokratuloja ja Mirja Salonen antoi matematiikan, saksan ja ruotsin tunteja oppikoululaisille. Tulot eivät kuitenkaan riittäneet laskuihin. Asunto-osakettakin yritettiin myydä, mutta se ei onnistunut. Mirja myi erään taulun ja sai pienen lainan sisaruksiltaan ja asunto säästy.

- 1960-** luvun puolivälissä tulivat taideharrastukset. Tyyne Matilainen kävi joitakin piirustus- ja maalaus- yms. kursseja ja paneutui luomaan hyvin intensiivisesti akvarelleja, öljyväritöitä ja kollaaseja. Hän harrasti myös kuparin taontaa ja korujen emaloimista.

- 1967** Mirja Salonen katsoi tarvitsevansa hathajoogaa fyysisen terveytensä kohentamiseksi ja ryhtyi etsimään opettajaa. Mielikki Ivalo piti joogakurssia Tanhuvaaran urheilupuistolla lähellä Savonlinnaa. Mirja Salonen meni ensin yksityisesti Mielikki Ivalon joogaoppilaaksi ja myöhemmin myös kursseille. Heistä tuli hyviä ystäviä ja Mielikki opetti Mirjalle hathajoogaa ja Mirja Mielikille rajajoogaa. Mielikki asui tuolloin Intiassa miehensä työn vuoksi ja lähetti sieltä opetusta magnetofoninauhoilla, joissa opetti myös Mielikin intialainen joogaopettaja tri Prakash Bhargava. Yhteys Mielikki Ivaloon jatkui kurssien, kyläilyjen ja tiiviin kirjeenvaihdon myötä 1971 saakka.

Kirjeopisto Vian uusi tuleminen 1970

Yhdellä Mielikki Ivalon viimeisistä hathajoogakursseista eräs kurssin osanottaja lausahti: Kuka opettaisi meditaatiojoogaa? Mirja Salonen kertoo silloin havahduneensa, huomaamaan, että tällaistakin tarvetta on ja että Kirjeopisto Vian rajajoogakin edustaa meditaatiojoogaa ja että kirjeopiston työtä kannattaisi ehkä taas jatkaa.

- 1969** joulukuun 31. päivänä eli uudenvuoden yönä uuden aloituksen valmistelu. Tyyne Matilainen ja Mirja Salonen ottivat esille opetuskirjeet ja oppilasluettelon.

Tyyne Matilainen syyskokouksessa Olavinlinnassa 1976.

Mirja Salonen syyskokouksessa Olavinlinnassa 1976.

- 1970** heinäkuun 7. päivänä uusi aloitus Kirjeopisto Via -nimisenä. Opetuskirjeiden painattamista varten otettiin pankkilaina.
- 1970** heinäkuun 16. päivänä postitettiin ensimmäiset I opetuskirjeet toiminnan uudelleen käynnistyttyä.
- 1977** joulukuun 2. päivänä Tyyne Matilainen ja Mirja Salonen ostivat asuntonsa vie-
reisestä Linnanhovin talosta isomman 118 neliön huoneiston. Rahat järjestäytyivät
asuntona olleen huoneiston myymisestä, Mirja Salonen sai rahaa Salosen perikunnan tontin myymisestä kaupungille ja Tyyne Matilainen sai vähän myöhemmin rahaa, kun Matilaiset myivät Hevostorin-
kadulla sijainneen puisen kerrostalonsa kaupungille 1981. Kaupunki purki talon uusien kerrostalojen tieltä.
- 1978** tammikuun 19. päivänä Tyyne Matilainen ja Mirja Salonen muuttivat uuteen asuntoon Olavinkatu 34 B 22, josta tuli

myös Kirjeopisto Vian toimipiste ja jossa Kirjeopisto Via toimii edelleenkin.

Oppilasyhdistystoiminta alkaa 1975

- 1970-** luvun a kuvuosina Kirjeopisto Viassa opiskelunsa aloittaneet kaipa-
sivat kontaktia toisiinsa ja
- 1974** maaliskuun 3. päivänä Kirjeopisto Vian oppilaat perustivat Tampereelle ensimmäisen paikallisosaston. Perustajajäseniä olivat Kalevi Mäyry, josta tuli puheenjohtaja sekä Tuula Rannikko (nykyisin Kruth) ja Keijo Niemi.
- 1975** syntyivät nopeassa tahdissa paikallisosastot seuraaville paikkakunnille: Helsinki (pj. Pertti Niskala), Turku (pj. Rolf Backström), Lahti (pj. Tuulikki Salonen), Keskipohjanmaa (pj. Tuula Kätkä), Oulu (pj. Esko Haapa-aho) ja Kuopio (pj. Viktor Mikkonen).

- 1975** Safiiri-lehden 1 numeron alkupuhe on päivätty huhtikuun 23. päivänä. Oppilasyhdistyksen Helsingin paikallisosasto toimitti lehteä 12 numeroa vuodessa, kustantajana ja päätoimittajana Pertti Niskala ja toimitussihteerinä Tuula Uusitalo.
- 1975** elokuun 24. päivänä perustettiin Kirjeopisto Vian valtakunnallinen Oppilasyhdistys, joka järjestäytyi uudelleen
- 1977** toukokuun 14. päivänä Kirjeopisto Vian Oppilaskunnaksi. Sen rinnalle perustettiin
- 1977** elokuun 25. päivänä rekisteröitynyt yhdistys Via ry hoitamaan yhteisön taloutta ja maallisia asioita. Rekisteröimätön Kirjeopisto Vian Oppilaskunta keskittyi vapaamuotoiseen oppilaiden harrastustoimintaan ja rajajoogaharrastuksen tukemiseen.

- 1977** Uusi Safiiri -lehden kustantajaksi tuli Vian ja nimi muuttui nykyiseen muotoon. Tuula Uusitalosta tuli vastaava päätoimittaja.
- 1977** Kirjeopisto Vian Oppilaskunnan toimintakertomuksesta vuodelta 1977 ilmenee, että ko. vuoden lopussa oli yhteensä 12 paikallisosastoa, jotka puheenjohtajineen olivat seuraavat: Hanko (pj. Raili Fagerroth), Helsinki (pj. Tuula Uusitalo), Iisalmi (pj. Jukka Lappalainen), Joensuu (pj. Aulis Hämäläinen), Jyväskylä (pj. Veijo Kruth), Kuopio (pj. Raili Härkönen), Lahti (pj. Tuulikki Salonen), Lohja (pj. Hilka Hanhimäki), Oulu (pj. Esko Haapa-aho), Pohjanmaa (pj. Tuula Kätkä), Tampere (pj. Kalevi Mäyry) ja Turku (pj. Tuula Rannikko).
Näistä paikallisosastoista Hangon, Iisalmen, Joensuun ja Jyväskylän osastot aloittivat toimintansa vuoden 1977 aikana.

Kirjeopisto Vian oppilasyhdistyksen syyskokousväki Olavinlinnassa 1976

Kirjeopisto Vian Oppilaskunnan puheenjohtajana oli Tuula Uusitalo ja sihteerinä Juhani Turjanmaa. Via ry:n puheenjohtajana Juha Samela ja toiminnanjohtajana Hannu Ainola.

- 1978-** jatkuen vuoteen -84 kesäisin Tyyne Matilainen ja Mirja Salonen vuokrasivat kesämökin Sahinojilta Pihlajaniemestä noin 20 km pohjoiseen Kerimäen kirkonkylästä. Vähän matkan päästä oli Via ry vuokrannut oppilaille kaksi mökkiä, toinen naisille, toinen miehille. Täällä syntyi suuri osa ns. kesämökkifilosofiaa, joka pohjautui Tyyne Matilaisen selvänäköisiin vastauksiin oppilaiden tekemistä kysymyksistä. Kesäkuussa 1984 oli viimeinen filosofisesoteerinen mökkiviikko.
- 1979** Uuden Safiirin numerosta 1 Oppilaskunnan tiedotuspalstalta ilmenee, että uusia paikallisosastoja on perustettu: Hämeenlinnaan (pj. Reija Valtonen), Imatralla (pj. Martta Kuisma), Loviisaan (pj. Irja Lindfors), Poriin (pj. Sirkku Virta) ja Vaasaan (pj. Airi Noponen). Paikallisosastojen puheenjohtajia vaihtunut: Turku (pj. Jukka

Nousiainen 79), Pohjanmaa (pj. Timo Valo 79, sitten pj. Anja Niemistö 80-89) ja Hämeenlinna (pj. Paula Mann 81-91, sitten Liisu Lounaskorpi 91-02).

- 1980-** luvulla joitakin paikallisosastoja yhdistyi ja uusia syntyi, mm. Porvooseen 1981 (pj. Leene Korhonen), Kouvolaan 1983 (pj. Veijo Kruth), Pietarsaareen 1983 (pj. Anne Nykvist), Hyvinkäälle 1987 (pj. Sami Pajunen), Rovaniemelle 1989 (pj. Arto Ojutkangas) ja Pariisiin 1989 (pj. Teija Salli).
- lisalmen ja Kuopion paikallisosastot yhdistyivät uudeksi lisalmi-Kuopio-Kiuruvesi paikallisosastoksi, joka toimi vuodet 80-84 (pj. Marjatta Romppanen). Kuopion paikallisosaston toiminta jatkui jälleen 84 (pj. Aila Voutilainen). Joensuun pj. vaihtui (Riitta Lauri 86-93, sitten Yrjö Honkala 94). Jyväskylässä pj.-vaihdoksia (Nancy v. Dickhoff 81-87, Ritva Kaartinen 81-82 ja 88 lähtien uudelleen). Lohjan pj. vaihtui 80 (pj. Veikko Hahkala). Vuosina 85-88 toimi yhdistynyt Lohja-Hanko (pj. Veikko Hahkala, Hangon yhdyshenkilö Raili Fagerroth). Lohja 89 alkaen (pj.

Tauno Halme, sitten Raimo Salo 91-92, sitten Tauno Halme uudelleen). Kouvola pj. vaihtui (pj. Ritva Lemola 86-89, 89-91, pj. Jukka Mikkonen 89, pj. Jukka Laakkonen 91-04). Pariisi (pj. 92 lähtien Eeva-Liisa Colin). Porin paikallisosasto yhdistyi Tampereen osastoon 81.

Paikallisosastojen lukumäärä oli suurimmillaan 90-luvun vaihteesta 94 saakka, jolloin niitä oli 17 kpl. Paikallisosastoja alkoi yhdistyä naapuriosastoihin ja niiden määrä väheni. 1988 oli viimeinen Lahden sekä Oulun paikallisosaston toimintavuosi, 89 Pohjanmaan, 93 Hyvinkään, 94 Joensuun ja myös Kuopion sekä 95 Porvoon ja Kuopion osastojen.

90-luvulla syntyi uusia paikallisosastoja: Kerimäelle 94 (pj. Tapio Karvonen) ja Järvenpäähän 94 (pj. Reima Mikkonen). 1990-luvun loppupuolella toimi jonkin aikaa paikallisosasto Mikkelissä (pj. Seija Markkanen) ja Oulussa (pj. Sami Pajunen).

Vilkasta toimintaa 1980-luvulla ja Tyyne Matilaisen lähtö

- 1981** Via ry osti toimistotiloiksi huonokuntoisen huoneiston Helsingistä Uudenmaankatu 35 A 1 ja remontoi sen talkootyönä käyttökuntoon. 80-luvun loppupuolella tehtiin jälleen remonttia, kun toimistohuoneistoon tuli olla sisäänkäynti kadulta.
- 1980-** luvulle tultaessa yhteisön toiminta oli erittäin vilkasta ja monipuolista: taideharrastuksia, opiskelua, varainhankintaa. Tästä tarkemmin Tuula Uusitalon artikkelissa sivuilla 118-133. Opettajat Tyyne Matilainen ja Mirja Salonen osallistuivat aktiivisesti valtakunnallisiin tapahtumiin ja myös hallitusten kokouksiin. 1980-luvun puolivälissä tapahtui muutos, kun Tyyne Matilaisen terveys alkoi heikentyä ja opettajat alkoivat jäädä pois tapahtumista.
- 1985** lokakuun 5.-6. päivinä Tyyne Matilainen osallistui viimeisen kerran vialaiseen tapahtumaan, Oppilaskunnan ja Via ry:n syyskokoukseen Hospitzissa.
- 1986** pääsiäisenä hän saapui Mirja Salosen kanssa Savonlinnan kauppatorin asemalle hymyillen toivottamaan hyvää kotimatkaa vialaisille, jotka vuosikokouksen päätyttyä nousivat Helsingin junaan.
- 1988** syksyllä sairaalakäynnin yhteydessä selvisi, Tyyne Matilaisella oli kaihi. Toinen

silmä leikattiin 9.10.88 ja näkö palautui. Loppusyksystä kunto huononi ja Mirja kehotti hakeutumaan sairaalaan, mutta Tyyne Matilainen halusi olla joulun kotona.

- 1988** joulukuun 27. päivänä klo 5 aamulla Tyyne Matilainen pyysi Mirja Salosta tilaamaan ambulanssin, kun ei päässyt enää tuolista ylös.
- 1989** helmikuun 20. päivänä Tyyne Matilainen jätti fyysisen olemuksensa Savonlinnan keskussairaalaan klo 10.15.
- 1989** maaliskuun 4. päivänä Tyyne Matilainen siunattiin Talvisalon kappelissa ja haudattiin Talvisalon hautausmaalle lähiomaisten ja lähimpien työtovereiden saattamana.

Aika 1990-2011

Kirjeopisto Viassa alkaa Mirja Salosen aika

- 1989** Mirja Salosesta tuli Kirjeopisto Vian rehtori Tyyne Matilaisen lähdön jälkeen. Savonlinnalainen uudempi oppilas Terttu Seppänen alkoi syksyllä 1989 käydä viikoittain auttamassa Mirja Salosta taloustöissä. Vialan hankkimisen jälkeen alkukesästä 1989 alkoivat Mirja Salosen vierailut Kerimäellä, yleensä lauantai-iltaisina ja joskus muinakin päivinä.
- 1990** Tyyne Matilaisen testamentti sai lainvoiman ja Kirjeopisto Via sekä Tyyne Matilaisen omaisuus siirtyivät Mirja Salosen omistukseen.
- 1990** helmikuussa Terttu Seppänen aloitti Kirjeopisto Vian sihteerinä sivutoimisesti.
- 1991** syyskuun alusta elokuun 1992 loppuun Terttu Seppänen oli opintovapaalla kasvatus- ja perheneuvolan psykologin toimesta ja keskittyi työhön Mirja Salosen työtoverina. Sen lisäksi hän osallistui monille henkiseen kasvuun, luovuuteen, itsetuntemukseen ym. liittyville kursseille. Työhön siirtyminen Kirjeopisto Viaan oli esillä keskusteluissa Mirja Salosen kanssa.

Tyyne Matilainen ja Mirja Salonen välittivät parhaiten itse luomansa rajajoogamenetelmän toimivuutta lujalla ja lempeällä olemuksellaan, mielentyyneydellään ja valoisalla suhtautumisellaan elämään ja sen tuomiin haasteisiin.

Juhannuksena 1994 paljastettiin Kaukalinnan puutarhassa Risto Jurvakaisen tekemä ja Via-Akatemian säätiölle lahjoittama veistos Ajatuksen Tie. Taiteilija ja lahjoittaja Risto Jurvakainen kuvassa vasemmalla.

1992 syyskuun 25. päivänä Mirja Salonen julkisti puheessaan Vialassa Terttu Seppäsen nimityksen Kirjeopisto Vian opettajaksi ja 1994 heinäkuun lopussa Terttu Seppänen irtisanoutui psykologin toimestaan Savonlinnan kasvatusta ja perheneuvolassa ja ryhtyi päätoimiseksi Kirjeopisto Vian työntekijäksi ja Mirja Salosen työtoveriksi. Vuoden 1995 alusta lähtien hän on työskennellyt toiminimellä Tmi Psykologipalvelu Terttu Seppänen.

Kerimäelle rakentamaan

1989 Via ry oli etsinyt jo pidemmän aikaa sopivaa paikkaa ja rakennusta yhteisön kokoontumisia varten. Sellainen löytyi Kerimäeltä. Kesäkuussa 1989 Via ry osti Kerimäeltä Puruveden rannalta ison omakotitalon, joka nimettiin Vialaksi. Talon huoneistoala oli 205 neliötä ja tontti 1.2 ha. Hankinnasta tiedotettiin oppilaskunnalle jäsentiedotteella 18.6.1989 ja tuupaantuliaiset vietettiin juhannuksena.

1990 tammikuun 28. päivänä Via ry:n ylimääräisessä kokouksessa yhdistys päätti ostaa Kerimäeltä Kaukalinna-nimisen pappilan. Rakennus oli erittäin huonokuntoinen.

1993 huhtikuun 9.–12. päivinä Kirjeopisto Vian Oppilaskunnan ja Via ry:n vuosikokouksessa otettiin puheeksi Kerimäen keskustassa sijaitsevan vanhan apteekintalon hankinta. Via ry päätti olla mukana 15.4.1993 järjestettävässä pakkohuuto-kaupassa. Hinta pysyi sallituissa rajoissa, ja Via ry:n edustajaksi valtuutettu Risto Jurvakainen huusi talon ja Via ry:stä tuli talon omistaja. Kerimäellä sijaitsevien talojen rakentamis- ja korjausprosessista on kerrottu tämän lehden sivuilla 134–153.

1995 lokakuun 30. päivänä alkoivat Kaukalinnan vesi- ja viemäröintihankkeen toteutus, suunnittelu oli vienyt runsaasti aikaa. Vastaanottotarkastus oli 2.12.1995. Harjakaisissa oli mukana sekä Kerimäen kunnan että urakoitsijoiden edustajia.

1997 elokuun 11. päivänä myytiin Vialan kiinteistö Apteekintalon korjausrakentamisen rahoittamiseksi Sahakuutio Oy:n toimitusjohtajalle Antti Hokkaselle ja hänen puolisolleen. Viala oli toisaalta tullut tarpeettomaksi, kun majoittuminen ja toimisto oli siirtynyt Kaukalinnaan.

1998 helmikuun 2.–4. päivinä Kaukalinnassa Savonlinnan Aikuiskoulutuskeskuksen järjestämän korjausrakentamisen työlli-
syyskurssin luentopäivät ja myös kurssin päättäjaiset 28.4. Kurssilaiset työskentelivät Apteekintalon rakentajina.

1998 huhtikuun 27. päivänä vierailivat Kaukalinnassa hallintoministeri Jouni Backman, hänen paikallinen sihteerinsä ja Kerimäen kunnanjohtaja Olavi Grönholm. Vieraille esiteltiin Apteekintalon rakennushanke ja vialaisen yhteisön toiminnan periaatteita.

1999 Apteekintalon rakentamisen kustannusten kattamiseksi Via ry myi Helsingin toimiston Uudenmaakatu 35 A 1 Börje ja Kaisu Frille.

Via-Akatemian säätiön perustaminen

1993 marraskuun 6. päivänä Via ry:n toimistolla Helsingissä pohdittaessa oppilaskunnan tulevaa toimintaa Terttu Seppäsen puheessa tuli esille ajatus Via-Akatemiasta ensimmäistä kertaa.

Jäsenistössä oli virinnyt erittäin voimakas kiinnostus ja opiskelun tarve, joka kohdistui filosofiaan, psykologiaan ja erilaisiin maailmankatsomuksiin. Oli välttämätöntä luoda puitteet kehittyneemmälle oppimisen ja tutkimisen halulle.

1993 Itsenäisyyspäivän 6.12. juhlassa Kaukalinnassa juhlapuheissa tuotiin esille julkisesti Via-Akatemian perustaminen.

1994 Uudenvuoden seminaarissa Mirja Salonen lausui Via-Akatemian syntysanat. Koottiin ryhmä pohtimaan Via-Akatemian juridista muotoa säätiömuodon pohjalta ja miettimään sääntöjä.

1994 huhtikuun 15. päivänä Kirjeopisto Via ja Via ry päättivät perustaa Via-Akatemian säätiö -nimisen säätiön. Kirjeopisto Via luovutti säätiön perustamispääomaksi 10 000 markkaa ja Via ry Kaukalinna-nimisen kiinteistön ja Risto Jurvakaisen

tekemän ja lahjoittaman *Ajatuksen Tie* -nimisen veistoksen. Lisäksi Via ry lupasi vastata Kaukalinnan valmiiksi rakentamisesta ja sisustamisesta sekä kiinteistön hoitokustannuksista.

1994 kesäkuun 25. päivänä Kaukalinnan puutarhassa paljastettiin juhlavasti Risto Jurvakaisen veistämä ja lahjoittama veistos *Ajatuksen tie*. Teoksellaan Risto Jurvakainen oli osallistunut 1993 pidettyyn presidentti Lauri Kristian Relanderin muistomerkkikilpailuun 155 taiteilijan kanssa. Teoksen nimi oli tuolloin Rakkaus luontoon. Palkintolautakunta arvioi kirjallisesti kärjen työt ja se luonnehti R. Jurvakaisen veistosta: "Uudenlaista eksoottista muotokieltä edustava ehdotus on jännitteinen kaikista suunnista. Ehdotus on veistoksena tutkittu ja mielenkiintoinen." Kaukalinnassa oleva arvokas veistos on valettu pronssiin ja on mitoitetaan 1/5 suunnitellusta monumenttikoosta.

1994 lokakuun 8. päivänä Via ry teki säätiön perustamista koskevat päätökset hallituksen kokouksessaan 8.10.1994 ja yhdistyksen ylimääräisessä kokouksessa 5.11.1994.

1994 joulukuun 3. päivänä Via-Akatemian säätiön säädekirjan allekirjoittivat Kaukalinnassa Mirja Salonen Kirjeopisto Vian puolesta ja Marja-Leena Salojuuri Via ry:n puolesta. Todistajat olivat Terttu Seppänen ja Marjatta Juntura.

1995 Savonlinnan käräjäoikeuden 14.3.1995 päivätyn lainvoimaisuustodistuksen mukaan Via ry:n ylimääräisen kokouksen päätöksiä 5.11.1994 ei ole moitittu.

Patentti- ja rekisterihallituksen säätiörekisteri antoi luvan Via-Akatemian säätiön perustamiseen 6.4.1995. Via-Akatemian säätiön perustava kokous pidettiin 15.4.1995.

Ensimmäisen hallituksen jäsenet: Mirja Salonen, Terttu Seppänen, Sinikka Marjatta Juntura, Pirjo Jurvakainen, Risto Jurvakainen, Tapio Karvonen, Mervi Liinakoski, Marja-Leena Salojuuri, Juhani Turjanmaa ja Tuula Uusitalo. Via-Akatemian säätiö merkittiin säätiörekisteriin 4.7.1995.

1995 ensimmäiset isommat juhlat keuhkavelle Kaukalinnassa olivat opettaja Mirja Salosen 70-vuotissyntymäpäiväjuhlat. Via-Akatemian säätiö kustansi ja julkai-

si Juhlakirjan Mirja Saloselle "Eettisen synergian voima", toim. Terttu Seppänen ja Tuula Uusitalo. Kirjassa on 32 artikkelia ja mukana on kirjoittajina 30 vialaista kirjoittajaa.

Avoim yliopisto-opetus

- 1995** heinäkuussa alkoi avoin yliopisto-opetus Joensuun yliopiston tutkintovaatimusten mukaan psykologian perusopinnoilla (15 ov) opettajina PsM Päivi Kansanaho-Guo, LL Anja Nyqvist, PsM Sami Pajunen ja YTM Terttu Seppänen.
- 1996** huhtikuun 15. päivänä Via-Akatemian säätiö perusti T. E. Matilaisen ja M. Salosen Juhlarahaston.
- 1996** avoin yliopisto-opetus jatkui filosofian perusopinnoilla (15 ov) Joensuun tutkintovaatimusten mukaan. Opettajina filosofian perus- ja aineopinnoissa: VTM Sinikka Marjatta Juntura, FT Timo Kaitaro, valt.yo, tohtoriopiskelija Pekka Mäkelä, VTT Maija-Riitta Ollila, FM Kaisa

Pakkala, KT Pirkko Pitkänen, PsT Antti Revonsuo, prof. Seppo Sajama, FM Juhani Turjamaa, FM Heikki Vuorila.

- 1996** keväällä avattiin kotisivut osoitteella www.via.fi. Kotisivujen laatija ja päivittäjä on Timo Ristiluoma.
- 1997** helmikuun 16. päivänä klo 00.00 alkoi Kaukalinnan vihkiäisjuhla. Via-Akatemian rehtori Terttu Seppänen piti juhlapuheen ja Via-Akatemian kunniarehtori Mirja Salonen suoritti Kaukalinnan vihkimisen vialaisen yhteisön käyttöön leikkaamalla sinivalkoisen nauhan.
- 1997** vuoden alusta Uusi Safiiri siirtyi Via-Akatemian säätiön kustantamaksi vapaasti tilattavaksi aikakauslehdiksi, joka ilmestyy neljä kertaa vuodessa.
- 1997** Via ry perustaa uuden jäsenlehden Vialaisen, joka ilmestyy myös neljästi vuodessa. Jo vuodesta 1995 ovat Uuden Safiirin tiedotuspallat painettu erillisenä vihkosena, koska eivät mahtuneet lehteen.

- 1997-** 01 avoin yliopisto-opetus jatkui filosofian aineopinnoilla Joensuun yliopiston tutkintovaatimusten mukaan.
- 1997** avoimen yliopiston yleisopintoina tieteellisen englannin perusteet (1 ov) JoY, kirjallinen taito. Opettajana FM Ritva Kaartinen.
- 1998-** 00 avoimessa yliopistossa alkavat laajat yrityksen taloustieteen perusopinnot (19) Joensuun yliopiston tutkintovaatimusten mukaan. Opettajina: VTM Sinikka Marjatta Juntura, ekonomi, MBA Jarmo Kuisma, KTM Airi Noponen, ekonomi Marja-Leena Salojuuri.
- Avoimen yliopiston yleisopintoina toteutettiin tieteellinen kirjoittaminen (1 ov) JoY, opettajana FM Jarmo Jantunen ja suullinen viestintä (1 ov) JoY, opettajana FM Kirsi-Margit Heikkinen.
- 1999** Avoimen yliopiston opintoina musiikkitiedettä (4 ov) JoY, opettajana FM Erkki Lehtiranta.
- 2003-** 07 avoimessa yliopistossa toteutetaan uskontotieteen perus- ja aineopinnot (35 ov) Helsingin yliopiston tutkintovaatimusten mukaan. Opettajina: FM Tuula Juurikka, TM Jussi Niemelä, FL Ismo Pellikka, prof. Juha Pentikäinen, TT, dosentti Risto Pulkkinen, TM Ilpo Pursiainen, FM Mia Rikala ja FT Ilona Salomaa.

Lyhytkursseja, organisoitumista ja rajajoogan syventävää tutkimista

- 1995** Via-Akatemian perustamisen myötä alkoi vilkas lyhytkurssitoiminta avoimen yliopiston kurssien lisäksi. Lyhytkursseja järjestettiin opiskelijoiden toiveiden ja harrastusten mukaan ja niitä on ollut kymmenittäin.
- Suosittuja kurssiteemoja olivat mm. henkinen astrologia, symbolit, säteet, universaalit henkiset lait (Erkki Lehtiranta), korukivihionta (Kauko Kärnä), NLP (Terttu Seppänen, Anneli Tiilikainen), ryhmätyö, psykodraama (Sami Pajunen), reiki (Elsa Kesti), sielun psykologia, psykosynteesi (David Ward), enkelit (Jukka Hirvonsalo), tarot (Anja Toivanen), kukkaterapia (Kalevi Lehtonen), energiatanssi (Sirpa Asukas), kuvallinen ilmaisu (Vuokko Hirvonsalo), Sippoin itsehoito, meridiaan hieronta (Täpio Sipponen), meditatiivinen laulu (Pia

Skibdahl), kirjoittaminen (Anneli Pääkkönen), värien maailma (Seppo Rihlma, Erkki Lehtiranta), atk (Timo Ristiluoma, Jaakko Väänänen), puutarhanhoito (Börje Fri) jne. 2000-luvun loppupuolella reiki (Tapio Karvonen), rakkaus (Simo Skinnari), arkkityypit (Heljä Suuronen-Geib).

Lyhytkurssien määrä oli suurimmillaan vuosituhatteen vaihteen molemmin puolin ja mielenkiinto niihin alkoi vähentyä 02–03 tienoilla. Painopiste alkoi siirtyä retriitinomaiseen toimintaan ja ajatustyömeditaatioon ja sen kehittämiseen. Hyvin monet vialaiset lyhytkurssien opettajat ovat opettaneet talkootyönä

- 1998** Via-Akatemian perustamisen ja toiminnan myötä vanhamuotoinen Kirjeopisto Vian Oppilaskunta alkoi osoittautua tarpeelliseksi. Päädyttiin organisaatiouudistukseen, jossa Kirjeopisto Vian Oppilaskunta lakkautettiin ja sen toiminnot sulautettiin Via ry:hyn. Via ry sai uudet säännöt ja otti myös oppilaskuntatehtävän omakseen aineellisten ja maallisten tehtäviensä lisäksi.
- Kirjeopisto Vian Oppilaskunnan paikallisosastoista perustettiin seuraavat Via ry:n paikallisosastot:
- Bryssel-Pariisi (pj. Tuula Kruth), Helsinki (pj. Arja Sutinen 95–, sitten Börje Fri 00, sitten pj. Sinikka Juntura 01–02, sitten pj. Marja-Liisa Hassi 03–04, sitten pj. Rauni Pietarinen 05 ja jälleen Börje Fri 06 lähtien), Hämeenlinna (pj. Liisu Louhaskorpi 02 saakka), Jyväskylä (pj. Ritva Kaartinen), Järvenpää (pj. Reima Mikkonen 03 saakka, sitten Jari Hasu), Kerimäki (pj. Tapio Karvonen, sitten Heimo Karvonen, sitten Aune Hakulinen, sitten Sinikka Juntura), Kouvola (pj. Jukka Laakkonen 04 saakka, sitten pj. Pekka Tantari), Lohja (pj. Tauno Halme), Pietarsaari (pj. Anne Nykvist), Tampere (pj. Kari Joutsimäki 04 saakka, sitten pj. Timo Hoikkala ja sitten Pirkko Viskari 09 lähtien), Turku (pj. Jouko Palonen 94 lähtien, sitten Kaisa Pakkala 08 lähtien) ja Vaasa (pj. Airi Noponen, sitten Ritva Mäkelä 01 saakka).

- 1998** huhtikuun 4.–5. päivinä Via-Akatemia järjesti Helsingissä seminaarin Ihminen, valo ja voima. Useita luennoitsijoita. Lokakuun 31. päivänä Via-Akatemia järjesti teemaseminaarin "Henkinen kehitys vialaisen ajattelun valossa" Tampereella Vanhassa kirjastotalossa. Useita luennoitsijoita.

- 1999-** 00 alkoi Kirjeopisto Vian rajajoogan syventävä tutkiminen ja kehittäminen Via-

Via-Akatemian säätiön säädekirjan allekirjoitus

Akatemiassa. I täydennyskoulutusryhmä työskenteli 8 viikonloppua ja kesäjakson juhannuksen jälkeen.

2000- 01 Kirjeopisto Vian rajajoogan II täydennyskoulutusryhmä työskenteli 8 viikonloppua ja kesäjakson juhannuksen jälkeen.

2001 perinteiset jäsenkesäkurssit palasivat kesäohjelmaan. Kesäkurssit olivat olleet tauolla rakentamisen vuoksi kesästä -90 kesään -00 saakka. Kesäkurssien rinnalle talvikaudeksi tulivat toimintaan alueeseminaarit Itä-Suomeen, Länsi-Suomeen ja Etelä-Suomeen ko. alueiden Via ry:n paikallisosastojen järjestäminä yhteistyössä Kirjeopisto Vian, Via-Akatemian ja Via ry:n kanssa. Myös paikallisosastojen aluetoimintaan liittyen pienet paikallisosastot yhdistyivät naapuriosastoihin ja liittyivät isommiksi kokonaisuuksiksi. Vaasan osaston toiminta loppui, mutta jatkui 01 Pohjanmaan paikallisosastona 10 vuoden tauon jälkeen (pj. Pentti Mäkelä ja sitten Tarja Tuisku-Lappalainen 05 alkaen). Rovaniemellä toiminta päättyi. Pietarsaari yhdistyi Pohjanmaan osastoon, Porvoo Helsinkiin, Hämeenlinna Turun ja Jyväskylä Tampereen paikallisosastoon.

Nykyisin toimivat Etelä-Suomen alueella Helsingin, Järvenpään ja Lohjan paikallisosastot; Länsi-Suomen alueella Turun, Tampereen ja Pohjanmaan paikallisosastot sekä Itä-Suomen alueella Kouvolan ja Kerimäen paikallisosastot.

2001 joulukuun 14. päivänä Kirjeopisto Viasa allekirjoitettiin kauppakirja, jolla Kirjeopisto Via siirtyi tavaramerkkeineen, tekijänoikeuksineen ja arkistoineen Terttu Seppäsen omistukseen 1.1.2002 alkaen. Kaupan todistajina olivat Marjut Härkönen ja Tapio Karvonen.

2002- 03 Kirjeopisto Vian III täydennyskoulutusryhmä työskenteli kuten edelliseltäkin. Tämä koulutusmuoto kehittyi jokaisen ryhmän myötä erittäin paljon.

Ryhmät jatkoivat ensimmäisen työkauden jälkeen kaksi vuotta ns. työharjoittelua erilaisissa vialaisen yhteisön tehtävissä. Myös tähän jaksoon liittyi viikonloppukokouksia Kaukalinnassa. Kolmen vuoden täydennyskoulutus päättyi juhlalliseen kynttiläseremoniaan, vakuutukseen pyyteettömän palvelun jatkamisesta ja todistusten jakamiseen.

Oppilaiden aika

Koko 1990-luku oli tavattoman voimakasta vialaisen jäsenistön toimintaa ja vastuunottoa yhä vaativimmista hankkeista, kuten kahden puutalon korjausrakentaminen ja akatemian perustaminen. Mirja Salonen oli mukana kaikessa suunnittelussa ja päätöksenteossa. Hänen korkea intuihionsa ohjasi monet ratkaisut oikeaan ja parhaaseen suuntaan. Vuosituhannen vaihteessa ja uuden alkaessa lähdön merkit alkoivat kuitenkin näkyä.

2002 Mirja Salosen terveys ja kunto alkoi vähitellen hiipua. Hän opetti vielä kevätkaudella Etelä-Suomea alueeseminaarissa Helsingissä ja kesällä Kaukalinnan tapahtumissa. Syyskuun ensimmäisen viikonlopun koulutustapahtuma oli viimeinen Kaukalinnan tapahtuma, johon hän osallistui.

2002 lokakuun lopussa Mirja Salonen joutui sairaalahoitoon kaaduttuaan kotona kolmena yönä peräkkäin. Hän siirtyi ajasta ikuisuuteen sairaalassa marraskuun 20. päivän iltana lähellä työtoverinsa Terttu Seppänen.

Mirja Salonen siunattiin Talvisalon kappelissa joulukuun 7. päivänä saattajina sukulaisia, ystäviä ja oppilaita. Hänen viimeinen leposijansa on Salosen sukhauhdassa Tyyne Matilaisen vieressä.

2003 kesäkuussa Kaukalinna täytti 150 vuotta. Sen kunniaksi järjestettiin avoimet ovet ja juhlatilaisuus, jossa hauskan ja sivistävän juhlapakinan esitti perinteiden tutkija FT Matti Hako. Hän totesi: "Kerran on kyse pappilasta, niin puhutaan sitten pappisvitseistä."

2005 puutarhakonsertit Kaukalinnan vaahterapuistossa alkoivat. Oopperalaulaja Juhana Kotilainen toi musikaaliset ystävänsä ensimmäisen kerran esiintymään elokuun ensimmäisenä sunnuntaina. Puutarhakonsertista on tullut jokakesäinen tapahtuma, ja se on vakiinnuttanut asemansa merkittävänä alueellisena musiikkitapahtumana. Tänä vuonna 2011 tulossa seitsemäs puutarhakonsertti.

2007 alueeseminaarien tilalla aloitettiin yleisöluentojen pitäminen itä-, länsi- ja etelä-alueilla. Paikallisosastot organisoivat tapahtumat. Ajatustyömeditaatioryhmät aktivoituvat.

2008 *Uusi Safiiri* nimetään Integraalihenkisyyden Aikakauskirjaksi.

2009 perinteiset jäsenkesäkurssit muuttuvat kaikille kiinnostuneille avoimeksi kesäakatemiaksi.

2010 Via ry:n jäsenlehti Vialainen saa uuden nimen *Via Positiva* ja tulee samalla kaikkien kiinnostuneiden tilattavaksi.

2011 Tyyne Eliina Matilaisen syntymän 100-vuotisjuhlavuosi. Merkkipäivänä helmikuun 16. päivänä itäsuomalaisen aktiivien pieni joukko vei kukka- ja kynttilätervehdyksen T. E. Matilaisen haudalle ja nautti sen jälkeen Kirjeopisto Vian tarjoaman juhlaa. Helsingissä helmikuun 16. päivänä Forum Humanum -luentosarjassa yliopistolla Porthaniassa Erkki Lehtiranta luennoi otsikolla: *Ihmiselämä – Valon työpaja, kunnianosoitus T. E. Matilaisen ja Mestari Hilarionin elämäntyölle*. Luennon jälkeen juhlatilaisuus Via ry:n Helsingin toimistoissa Valon Tilassa.

Helsingissä helmikuun 16. päivänä Forum Humanum -luentosarjassa yliopistolla Porthaniassa Erkki Lehtiranta luennoi otsikolla: *Ihmiselämä – Valon työpaja, kunnianosoitus T. E. Matilaisen ja Mestari Hilarionin elämäntyölle*. Luennon jälkeen juhlatilaisuus Via ry:n Helsingin toimistoissa Valon Tilassa.

2011 pääsiäisenä Via-Akatemian säätiön hallitus kokouksessaan totesi, että vialainen yhteisö elää voimakasta uudistumisen aikaa. Kirjeopisto Vian rajajoogan/ajatusjoogan jatko-opetus on toiminut jo Via-Akatemian kautta ja perusopetus on myös siirtymässä Via-Akatemiaan. Kirjeopisto Via yrityksenä on tulossa tiensä päähän ja se sulautuu lähivuosina osaksi Via-Akatemiaa. Nykyinen Kirjeopisto Vi-

an opettaja Terttu Seppänen on edelleen ajatusjoogan vastuupettaja ja hän kouluttaa Via-Akatemiassa nuoremman sukupolven toimijoita ajatusjoogan ohjaajiksi ja kehittää heidän kanssaan nykyaikaan soveltuvia työskentelymenetelmiä.

Myös tutkimus etenee Via-Akatemiassa: Tuula Uusitalon pohdinnat Tyyne Matilaisen esoteerisesta filosofiasta ovat alkaneet muotoutua teksteiksi, Sinikka Junturan mielenkiinto kohdistuu etiikkaan ja yhteiskuntafilosofiaan ja Terttu Seppäsen ajatusjoogaan ja tietoisuuteen.

2011 juhannuspäivänä alkavan Via-Akatemian III kesäakatemian teema on Positiivisuuden ulottuvuudet. T. E. Matilaisen tunnettuja lausumia ovat: "Viekää positiivisuus yliopistoihin" ja "Katsokaa mitä ihmiskunta tarvitsee".

Lähteet:

Esko Häkkinen sukuarkisto
Kirjeopisto Vian arkisto
Mirja Salonen, Tyyne Matilaisen elämäntapahtumista. *Uusi Safiiri* 1/1996.
Terttu Seppänen, Elämän pituinen tehtävä. Mirja Salosen haastattelu. *Uusi Safiiri* 1/2000.
Terttu Seppänen, Tässä elämässä onnistun. Tyyne Matilaisen elämäntapahtumista 1911–1989.
T. Seppänen & T. Uusitalo (toim.) *Eettisen synergian voima. Juhlakirja Mirja Saloselle* 1995.
Uuden Safiirin vuosikerrat 1975–2011
Vialaisen vuosikerrat 1997–2009
Via Positiivan vuosikerrat 2010–

Via-Akatemian säätiön hallitus piti pääsiäisenä kevätkokouksen ja totesi ilahduneena, että vialainen yhteisö elää voimakasta ja luovaa uudistumisen aikaa. Paikallaolijat vasemmalta Pauli Koistinen, Jouko Palonen, Sinikka Juntura, Terttu Seppänen (pj), Tuula Uusitalo ja Marja-Leena Salovuori.

Kukkia, kukkia ja kukkia

BÖRJE FRI

Tänä Tyyne Matilaisen syntymän 100-vuotisjuhlavuonna on sopiva hetki päivittää Kaukalinnan puutarhan istutuksia ja lisätä Tyyne Matilaisen suosikkikukkia.

Kaukalinnan vanha kappalaisen pappila on komea kaksikerroksinen itäsuomalainen hirsirakennus jossa on sekä kurssi- että majoitustiloja. Komea talo kaipaa tietysti arvoisensa ympäristön. Mikä on sitten riittävän ja sopivan arvokas ympäristö arvorakennukselle? Asiasta voi tietysti olla monta mieltä. Yksi hyvä vaihtoehto on, että talo saa arvoisensa kukkapenkit ja istutukset ympäriinsä. Onhan tonttia melkein hehtaari, joten muutakin mahtuu kuin pelkkää leikattavaa nurmikkoa.

Istutuksia on tehty sillä ajatuksella, että pihapiiri on hoidetun ja mahdollisimman edustavan näköinen. Haasteena on hoito ja siksi kasvit pitää valita niin, että vähemminkin puutarhanhoidon salaisuuksiin perehtynyt henkilö voi osallistua työhön. Kukkapenkit ovat kohopetejä.

Kukat. Kuten ystäväni Tuula Uusitalo kerran totesi – ja ajatukseen on helppo yhtyä – ettei

kannata mennä paikkoihin joissa ei ole kasveja. Miksi? Kasvit auttavat ja lataavat ihmisen eteerisen kehon energialla, koska kukkien ja puiden eteerinen aura on hyvin samanlainen kuin ihmisellä. Kannattaa ihailla kukkia ja puita, ihailu palkitaan bumerangina voimakkaammalla energiasäteilyllä ihailijan auraan.

Niitty. Kaukalinnan pääoven edustalla on lipputanko, ja sen ympäristöä on pidetty leikkaamattomana niittynä jossa kasvaa sekä paikallisia luonnonkasveja, että sinne istutettuja puutarhan koristekasveja. Kukkulalla hehkuvat komealupiini, *Lupinus podyphyllus*, rinnan lehtoängelmän, *Thalictrum aquilegiifolium*, lilanväristen palloterttujen kanssa. Mukana on myös vuorikaunokki, *Centaurea montana*, jonka kukat muistuttavat ruiskaunokin, *C. cyanus*, kukkia mutta ovat isompia ja voimakkaamman värisiä. Muutama ruskolilja, *Lilium bulbiferum*, oranssiruskeine kelloineen nousee rinteessä rinnan heikinliljan, *Lilium henryi*, oranssisten turbaanikukkien kanssa. Isokasvuinen on myös paikallisen kultapiiskun, *Solidago virgaurea*, isompi serkku isopiisku, *S. gigantea*, joka Savossa alkaa kukkia myöhään syksyllä. Niityllä on tietysti myös päivänkakkaroita, *Leucanthemum vulgare*, kesän ja niityn ihanuutta korostamassa. Rinteeseen

Kaukalinnan yläpihalla kasvaa komeita metsävaahteroita, *Acer platanoides*, ja niiden latvustot muodostavat kesällä vihreän katon, Vaahterasalin jonka keskellä on Risto Jurvakaisen tekemä veistos Ajatuksen Tie. Kauniin veistoksen tueksi olemme tehneet kaksi puoliympyrän muotoista kukkapenkkiä, jotka täyttyvät erilaisista kuunliljoista, *Hosta*.

on myös istutettu orkideanarsisseja, *Narcissus 'Thalia'*, valkokukkainen erikoisen siro ja kaunis narsissi.

Paraatipenkit. Kaukalinnan pääoven kummallakin puolella on kukkapenkki joka on toteutettu kohopetinä. Tämä tarkoittaa että kukkapenkin multapinta nostetaan ympäröivän maan yläpuolelle, 25–35 cm. Ideana on parempi näkyvyys ja parempi kasvupaikka.

Näissä paraatikukkaryhmissä on monenlaisia puutarhakasveja, perennoja. Oikean puolen penkissä kasvavat mm seuraavat kasvit: Särkynyt sydän, *Lamprocapnos spectabilis*, jonka nimi paremminkin voisi olla avautunut sydän, on komea alkukesän kukka. Ritarinkannukset, *Delphinium*, ovat komeita sydänkesän kukkia pitkällä kukkavarsillaan. Mooseksenpa-

lavapensas, *Dictamnus albus*, on nimestä huolimatta punakukkainen, juuret ovat valkoisia. Tämän kukan erikoisuus on se eteerinen öljy, joka haihtuu avoimista kukista ja saattaa syttyä palaamaan liian lämpimissä olosuhteissa. Kaukalinnassa tämä papistolle tärkeä kukka kasvaa muiden perennojen seassa.

Euroopanalppitähti eli edelweiss on kasvanut penkin reunalla. Tämä matalakasvuinen viattomuuden kukka on tervehdys Euroopan alpeilta. Hieno kukka on myös vuorijumaltenkukka, *Dodecatheon meadia*, joka kukkii vaaleanpunaisin pienin syklaamimaisiin kukin. Penkissä on myös tiukukärhkö, *Clematis 'Aljonushka'*, kärhkö jossa on komeita ruusunpunaisia kellomaisia kukkia.

Vasemmanpuoleisessa penkissä kasvavat mm seuraavat kasvit: Ruusumalva, *Malva alcea 'Fastigiata'*, on eräänlainen Kaukalinnan tun-

Kaukalinnan etupihalla isossa penkissä kasvaa runsaasti ruusumalvaa, *Malva alcea* 'Fastigiata', joka on eräänlainen Kaukalinnan tunnuskasvi. Noin metriset varret ja komeat vaaleanpunaiset runsaat kukinnot sopivat tähän ympäristöön erittäin hyvin.

nuskasvi. Noin metriset varret ja komeat vaaleanpunaiset runsaat kukinnot sopivat tähän ympäristöön erittäin hyvin. Samoin lehtoängelmät luovat oman ilmapiiirinsä tähän kukkapenkkiin. Kuunililjat, *Hosta*, levittävät komeat lehtensä ja pionit, *Paeonia*, kuuluvat nekin kartanotyylliseen ympäristöön.

Mukana on myös lehtosinilatva, *Polemonium caerulea*, kotimainen lehtokasvi joka on siirtynyt puutarhoihimme jo 200 vuotta sitten. Mantsuriankärhkö, *Clematis mandschurica*, kasvaa omalla telineellään ja hurmaa valkoisella kukkapilvellä heinä-elokuussa.

Talon takaseinällä, kuistista vasemmalla on kolmas paraatipenkki. Täällä kasvaa isotähti-

putki, *Astrantia major*, vaaleine tähtikukkinen yhdessä ruusumalvojen kanssa. Lisäksi tässä penkissä kasvaa paljon päivänkakkaroita. Tällä reseptillä istutus kukkii käytännöllisesti katsoen koko kesän.

Muut istutukset. Saunan vieressä, parkkipaikan suunnassa, on istutus josta löytyy mm auringontähti, *Telekia speciosa*, erittäin näyttävä isokasvuinen perenna leveine lehtineen ja kirkkaine keltaisine kukkaterttuineen. Samassa ryhmässä kasvaa myös lupiineja. Vieressä on marjatanalpiruus, *Rhododendron* 'Helsingin Yliopisto'. Saunan ja maantien välissä, kuusikon laidassa

on istutus tummanpunakukkaisista tarhakurturuusuista, *Rosa rugosa* 'Hansa', ja lumikärhöstä, *Clematis* 'Paul Farges', joka voi tarjota valkoisen kukkameren kuusien vihreyttä vasten.

Mäessä. Tien oikealla puolella kohdassa missä maastonmuoto jyrkkenee ennen talolle tuloa on perennaistutus jossa ruusumalvojen lisäksi on mm siperiankurjenmiekkä, *Iris sibirica*, graafisella lehdistöllään ja sinisine "Ranskan lilja" -kukkineen se on klassikko. Kallionauhus, *Ligularia dentata*, punertavanlehtisenä ja oranssikeltakukkaisena on hyvä perhoskasvi ja vaaleanpunainen syysleimu, *Phlox paniculata* 'Bright Eyes', täydentää istutusta komean pionin kanssa.

Ruusutarha. Vanha perinne on jonkinlainen ruusuistutus, ruusutarha, jossa talon paremmat ruusut kasvavat. Ruusuista sanotaan että jos pystymme kuulemaan ruusunnupun aukeamista, se muistuttaa Bachin toccatan sointia. Näin ollen on Kaukalinnassa istutettu ruusuja lämpimälle paikalle talon eteläpuoleiseen rinteeseen. Ruusujen välit on peitetty puunkuorilla, kuorikatteella, estämään rikkaruohojen kasvua. Vanhoja ruusuja edustaa tarhapimpinellaruusu, *Rosa* 'Stanwell Perpetual', juhanusruusua muistuttava pensas jonka kukat puhjetessaan ovat vaaleanpunaisia ja vaalenevat vanhetessaan. Tuoksu on hyvä. Tämä vanha ruusu on siitä erikoinen, että se kukkii pitkään. Toinen vanha ruusulajike tässä ruusutarhassa on neidonruusulajike, *R. alba* 'Louise Odier' joka sekin jatkaa kukintaansa syksyyn saakka.

Punaisia kukkia läpi kesän tuottaa kiiltävälehtinen moderni puistoruusulajike 'Robusta'. Vahvoja pensasruusuja ovat myöskin valkokukkainen kurttulehtiruusu, *R. rugosa* 'Alba' ja hansaruusu. Viime syksynä istutin tarhapimpinellaruusun, 'Aicha', joka on nimetty Mohammedin lempivaimon mukaan. Ruusuista ekumeniaa!

Ruusut ovat pärjäneet hyvin tällä kasvupaikalla, paikka on selvästi otollinen ruusuille.

Ajatus. Kaukalinnan yläpihalla kasvaa komeita metsävaahteroita, *Acer platanoides*, ja niiden latvustot muodostavat kesällä vihreän katon. Näin syntyy Vaahterasali joka on vaahteroiden alla oleva tila. Tämän tilan keskellä on veistos, **Risto Jurvakaisen** tekemä *Ajatuksen Tie*. Veistos seisoo punagraniittialustalla ja alustaa ympäröi ympyränmuotoinen punagraniittimurskepinna. Kauniin veistoksen tueksi olemme tehneet kaksi puoliympyrän muotoista kukkapenkkiä, niin että veistos seisoo niiden keskellä.

Mitä sinne sitten on istutettu? Yksinkertainen ja nerokas suunnitelma on merkinnyt että puolikaaret täyttyvät erilaisista kuunililjoista, *Hosta*. Nämä isolehtiset perennat eri nimilajikkeista ovat kauniisti koristaneet veistoksen keskeistä asemaa puutarhassa.

Istutuksen kevätilme on saanut iloisuutensa istutetuista tulppaneista. Niiden varret kiihtävät sopivasti juuri kun kuunililjat kehittävät isoja lehtiään ja peittävät maan. Ajatuksen Tien viereen on kuitenkin istutettu joitakin kirkkaita älykasveja: päivänkakkaroita.

Kirjeopisto Via opettaa loogista positiivista ajattelua: siispä lisätään logiikan kukkia näihin istutuksiin. Loogisuus on hyvä ominaisuus – sopiva logiikkakasvi löytyykin **Tyine Matilaisen** suosikeista. Kyseessä on harjaneilikka *Dianthus barbatus*. Harjaneilikka on kauan ollut suosittu leikkokukka ja puutarhakasvi. Sitä saattaa löytyä vanhoista pihapiireistä joissa se on kylväytynyt. Harjaneilikka on nimittäin kaksivuotinen ja vaatii siis uusimista. Se on toinen niistä *Dianthus*-suvun lajeista, joita viljeltiin Suomessa jo 1809.

Tänä Tyine Matilaisen syntymän 100-vuotisjuhlavuonna on sopiva hetki päivittää Kaukalinnan puutarhan istutuksia ja lisätä Tyine Matilaisen suosikkikukkia. ●

TUULA UUSITALO

Via ry:n ja vialaisen yhteisön historiaa

Via ry on Kirjeopisto Vian rajajoogan
harjoittamisen tukiyhteisö

Pääsiäiskokous 1984 vietettiin Savonlinnassa Hotelli Tottissa.

Via ry:n – alkuperäiseltä nimeltään Kirjeopisto Vian oppilasyhdistys – toiminta alkoi kun Tampereelle perustettiin paikallisosasto 1974. Helsinkiin tuli seuraava paikallisosasto alkuvuonna 1975 ja kesällä perustettiin myös Kirjeopisto Vian valtakunnallinen oppilasyhdistys. Sekä Helsingin paikallisosaston että valtakunnallisen oppilasyhdistyksen puheenjohtajaksi tuli **Pertti Niskala**.

Kirjeopisto Vian oppilasjoukko oli leviänyt ympäri Suomea ja paikallisosastoja perustettiin niille paikkakunnille, joissa oli muutama oppilas ja paikallisosaston puheenjohtajaksi sopiva henkilö.

Piirijärjestelmä

Kirjeopisto Vian oppilaiden ensimmäiset kokoontumiset Helsingissä olivat vapaamuotoi-

sia, mutta rajajoogan opiskelua ja sen harjoittamista tukevaa, asteittain etenevää piirijärjestelmää oli jo mietitty Turussa ja Tampereella. Se otettiin käyttöön Helsingissä innostuneesti ja täysimääräisenä. Piirejä pidettiin – periaatteessa – aina kun joku oppilas oli päässyt alkuun rajajooga-opinnoissaan.

Uudet oppilaat kutsuttiin *Vastaanottopiiriin*, jossa oppilaskunnan esittelyn lisäksi käsiteltiin keskustellen rajajoogan alkuvaiheen kysymyksiä: ajatusten lakeja ja auran voimistamista. Seuraavan opetuskirjevaiheen saavuttaneille pidettiin *Sytytyspiiri*, jossa pohdintojen kohteena olivat tunne- ja ajatusolemusten puhdistaminen luonnetta jalostamalla – toisin sanoen positiivisella. Neljännen ja viidennen opetuskirjeen opiskelijoille järjestettiin *Sisempi piiri*, jossa tarkastelun kohteena oli Ikuinen Itse ja sen voimistaminen omassa olemuksessa. *Esisa-*

fiiri -piirissä perehdyttiin VI–IX opetuskirjeiden mukaan anteeksiantamiseen ja anteeksi-pyyttämiseen henkisen kehityksen metodina ja ihmissuhteiden kunnostajana. Kymmenennen opetuskirjeen saaneet pääsivät *Safiirin loisto* -piiriin, jossa pohdinnan kohteena oli luonnontasojen tunnistaminen ja tietoinen jumalyhteys. *Yleinen piiri* – myöhemmältä nimeltään *Yhteinen piiri* – oli enemmänkin jäsenistölle tarkoitettu juhlatilaisuus, runoineen ja esitelmineen, vaikka siellä puhuttiinkin Kirjeopisto Vian opettajien antamista tiedoista.

Piirijärjestelmä pysyi suurin piirtein samanaikaisena parikymmentä vuotta, koska se noudatteli etenemistä Kirjeopisto Via rajajoogan kurssin opiskelussa ja antoi tukea omalle itsenäiselle rajajoogan harjoittamiselle. 1980 valmistui piirien ohjaajien avuksi moniste *Piirien vetämisestä*, toimittaneet **Tuula Kruth** ja **Tuula Uusitalo**. Myöhemmin mukaan tuli *jatko-opiskelijoiden piiri*.

Alussa myös parantajaryhmä toimi aktiivisesti. Myöhemmin on ollut mm. filosofian piiri, työpiiri, keskustelupiirejä sekä erilaisia harrastuspiirejä aina tarpeen ja innostuksen mukaan.

Kokouksia ja tapaamisia 70-luvulla

Helsinkiiläiset, turkulaiset, tamperelaiset ja aktiivit muualtakin Suomesta vierailivat Kirjeopisto Vian opettajien **Tyyne Matilaisen** ja **Mirja Salosen** luona Savonlinnassa ahkerasti. Näistä aktiiveista koottiin valtakunnallisen oppilasyhdistyksen hallitus, johon luonnollisesti myös opettajat kuuluivat.

Hallituksen kokouksia pidettiin jonkin aikaa kuukausittain eri kaupungeissa. Niihin aikoihin kuljettiin pääasiassa junalla – sillä tavalla pääsi myös tutustumaan toisiin vialaisiin.

Vuosikokous, syyskokous, kesäkurssit ja joulujuhlat moninaisine valmisteluineen alkoivat määritellä vuoden kiertoa. Ensimmäisinä vuosina niissä jokaisessa oli paljon osallistujia, parhaimmillaan jopa yli sata. Kokousten lisäksi alkoi tulla käytännöllisiäkin aktiviteetteja.

Kuten kaikesta edellä kuvatusta saattaa havaita, yhteisöimme syntyvaihe oli erittäin energinen ja vauhdikas. Kaikki tämä alkoi sitten vähitellen normalisoitua, toisin sanoen vähentyä ja rauhoittua, sillä yhteisön jäsenten oli välttämätöntä ottaa osaa muuhunkin elämään. Ja toisaalta meidän tuli ottaa muu elämä mukaan osaksi vialaista ajattelua.

Rekisteröidyn yhdistyksen syntyminen

Kohta toiminnan alettua aloitettiin myös yhdistyksen rekisteröinnin valmistelut, ja sen säännöt pyrittiin muokkaamaan sellaisiksi, että Kirjeopisto Via ja rekisteröimätön oppilasyhdistys omine sääntöineen sopivat sen puitteisiin. Sääntöjen muovautumisessa **Juhani Turjanmaan** aktiivinen työpanos oli merkittävä.

Via ry:n jäseniksi tulivat tuolloin Kirjeopisto Vian opettajat ja heidän ohellaan joukko tehtäviinsä sitoutuneita oppilaskunnan jäseniä, samoja kuin oppilaskunnan hallitukseenkin. Vastarekisteröidyn Via ry:n puheenjohtajaksi tuli ensin **Juha Samela**. Samelan puheenjohtajakausi päättyi hänen lähdettyään asepalvelukseen. Seuraavat puheenjohtajakaudet olivat suhteellisen lyhyitä. Sen sijaan **Tyyne Lammin-Soilan** puheenjohtajakausi Via ry:ssä kesti vuodesta 1979 vuoteen 1993.

Kirjeopisto Vian oppilaskunnan puheenjohtajaksi tuli **Tuula Uusitalo**, jonka pitkä puheenjohtajakausi kesti vuodesta 1977 vuoteen 1995. Oppilaskunnalla oli hallitus, jonka puheenjohtajuutta Juhani Turjanmaa hoiti yhtä pitkän työrupeaman kuin Tuula Uusitalokin omaansa. Nopeiden muutoksien jälkeen erityisesti puheenjohtajien pysyvyyttä pidettiin hyvänä asiana.

Vialaisesta yhteisöstä tuli Via ry:n rekisteröinnin johdosta kaksiosainen: rekisteröimätön osa jatkoi Kirjeopisto Vian oppilaskuntana siitä, mihin Kirjeopisto Vian oppilasyhdistys oli jäänyt, mutta sillä oli henkisempi rooli kuin Via ry:llä, joka keskittyi maalliseen puoleen ja taloudelliseen vastuunkantamiseen. Via ry muodostui tuolloin alkuvaiheessa yksipuoli-

Paneelikeskustelut olivat tärkeä yhteisön tilaisuuksien ohjelmanumero. Niissä pohdittiin filosofisia ja eettisiä kysymyksiä. Kuvan paneelikeskustelu on kesäkurseilta 1983.

Helsingin paikallisosaston toiminta keskittyi Uudenmaankadun toimistolle. Sieltä hankittiin 1981 huoneisto, joka remontoitiin talkoilla käyttökuntoon. Keskustelutilaisuudet, harrastepiirit ja monet kokoukset pidettiin siellä.

semmin yhteisön talousasioiden ja ulkoisten puitteiden ylläpitäjäksi kuin nykyisin, kun Via ry ja Kirjeopisto Vian oppilaskunta ovat yhdistyneet (1998) ja yhdistymisvuodesta lähtien mm. koko paikallisosastotoiminta on ollut Via ry:n nimissä.

Via ry yhteiskunnallisen järjestäytyneisyytensä vuoksi pystyi kantamaan vastuuta ja piti

huolta ”ulkoisista puitteista”. Sen tarkoitukseen kuului myös ”tehdä tunnetuksi Kirjeopisto Vian rajajoogaa”. Via ry omisti myöhemmin oman toimiston, maksoi laskut, julkisti varainhankintakampanjat ym., mutta oppilaskunta, jolla oli suuri jäsenistö jäsenmaksuineen, paikallisosastot organisaatioineen sekä piiritointa, harrastustoiminta ja ”sisällöntuotanto”

yleensä, toteutti käytännössä ”maallisenkin” puolen, kuten rahan ansainnan, mainosten jaon, remontit jne.

Luovaa, järkipäistä taloudenhoitoa ja toimintaa

Aivan aluksi Kirjeopisto Vian oppilaskunnan paikallisosastojen piireissä kiersi hattu ja kullut peitettiin näin saaduilla tuloilla silloin kun jäsenmaksuja ei vielä ollut. Helsingiläisiä kävi piireissä paljon ja oppilasyhdistyksen toimintaa kannattavat ihmiset olivat anteliaita. Via ry:n ryhdyttyä hoitamaan yhteisön virallista puolta, voitiin yhteisön taloutta kehittää luovasti, järkipäisesti – ja onnistumisien johdosta myös suunnitelmallisesti.

Silloin vuokrattiin ensimmäinen pysyvä tila yhdistyksen toimistoksi. Se oli Helsingin Vuorikadulla pienehkö kellarihuoneisto, jossa saatettiin myös pitää Helsingin paikallisosaston opetuskirjopiirejä, musiikkiharjoituksia ja maalaus- ym. harrastus- ja opintopiirejä, joita olikin runsaasti. Sen vastapäätä oli NMKY:n hotelli (nykyinen Arthur), jossa pidettiin yhteisiä piirejä, joulujuhlia, kirpputorimyyjäisiä ja yhdet kesäkurssitkin.

Jäsenmaksutuloista ja lahjoituksista tuli talouden runko, mutta täydennykseksi alettiin pitää kirpputorimyyjäisiä, myydä ilmapalloja ym.

Ensimmäiset myyjäiset olivat Balderin salin eteistiloissa. Sen jälkeen kirpputorimyyjäisiä pidettiin toimistoa vastapäätä NMKY:llä keran kuussa – jonkin aikaa. Myyjäisten koko suuren, kun niitä alettiin pitää Kaisaniemen koululla, minne tuotiin myytävää ympäri Suomea eri paikallisosastoista.

Myyjäistoiminnassa kantavia voimia olivat **Hilkka Savolainen, Ilmi Hotti, Inkeri Ahlgren, Irja Martikainen, Ritva Sierla.**

Via ry:n edelleenkin tärkeimmän varainhankintapahtuman, vapun ilmapallomyynnin käynnisti **Aune Kontion** aloitteesta **Irma Saloranta** Helsingissä, mistä se vähitellen laajeni toisiin paikallisosastoihin. Ilmapallojen sitomi-

nen inspiroi luovuuttakin: Juhani Turjanmaa kehitti ja myös patentoi ”läpykän” ilmapallonarujen solmimisen helpottamiseksi.

Myyjäistoiminta ja ilmapallomyynti muodostuivat pian yhteisön talouden tukipilareiksi – jäsenmaksujen ja lahjoitusten ohella. Esi-merkkinä siitä miten myöhemmissä vaiheissa tuloja on saatu, olkoon siivous-, remontti-, puutarhatyö- ym. talkoopalvelut. Joukko vialaisia suorittaa sovitun työn ja tulot menevät Via ry:lle. Puutarha-alan talkootapahtumia on järjestänyt **Börje Fri.**

...

Pitkän linjan aktiivisia toimijoita muissa yhteyksissä mainittujen lisäksi ovat olleet mm. **Hannu Ainola** (toimi hyvin erilaisissa tehtävissä), **Sirpa Ainola, Anja Mattila, Marja Virtanen** (sihteerintehtäviä ym.), **Eeva Kemppainen** (kaikkea työtä laidasta laitaan, mm. oppilaskunnan rahastonhoitaja, piirinoaja, rakennustyöapulainen) **Veikko Orma** (teki 70-80-luvuilla nauhoituksia ja valokuvasi yhteisön tilaisuuksia). **Arja Sutinen** (toimi Helsingin paikallisosaston puheenjohtajanakin 90-luvulla). Ja monet, monet muut.

Via ry:n toimisto Helsingissä Uudenmaankadulla

Paikallisosastona Helsinki oli innovatiivinen ja aloitteellinen, Helsingin paikallisosastossa aletut käytännöt levisivät muihin paikallisosastoihin. Ei ole sattumaa, että Via ry:n seuraavakin toimisto oli Helsingissä.

Vuonna 1981 Via ry osti toimitiloikseen huonokuntoisen huoneiston Helsingistä Uudenmaankatu 35 A 1. Siihen kuului kolme huonetta ja keittiö. Sen kunnostamiseen tarvittiin kaksi remonttijaksoa, molemmat usean kuukauden mittaisia. Tarvittavat rakennuspiirustukset teki arkkitehti Tyyne Lammin-Soila. Joitakin erillisiä talkootapahtumia ja erikoistöitä lukuun ottamatta remontit toteutettiin pääasiassa neljän henkilön voimin: **Kauko Hotti** ja **Paavo Nikkilä** Helsingin paikallisosastosta sekä **Kaarlo** ja **Paula Mann** Hämeenlinnan paikallisosastosta.

Talkoilla suoritettujen remonttien jälkeen Via ry ja Kirjeopisto Vian oppilaskunta siirtyivät Uudenmaankadun toimitilaan. Helsingin paikallisosaston piiri- harrastus- ym. toiminta keskittyi sinne. Siellä pidettiin mm. yhteisiä keskustelutilaisuuksia Kirjeopisto Vian opettajien käydessä Helsingissä. Siellä kokoontuivat oppilaskunnan ja Via ry ry:n hallitukset ja työvaliokunnat, paikallisosaston hallitus ja Uuden Safiirin toimitusneuvosto. Uusi Safiiri -lehteä toimitettiin siellä. Yhteisölle tärkeitä toimintoja olivat jäsenpostitukset, jotka tehtiin talkoilla.

Toimitilassa pidettiin taidenäyttelyitä ja harrastuspiirejä sekä erinäisiä hyödyllisiä kursseja mm. **Gordonin** Perhekoulua. Piirejä oli noin kerran kuussa, mutta yhdellä kertaa saattoi olla useampia eritasoisia piirejä eri huoneissa.

Toimitilojen sijaitseminen Helsingissä aiheutti sen, että ympäri Suomea levittäytyneen yhteisön toiminta alettiin kokea ”helsinki-keskeiseksi”, tärkeimmät toimihenkilöt kun olivat Helsingin seudulta. Paikallisosastojen yhteistyöhön kuitenkin panostettiin. *Uutta Safiria* tehtiin eri paikkakunnilla ja alettiin pitää paikallisosastojen puheenjohtajien neuvottelupäiviä, jolloin paikallisosastojen asiat tulivat paremmin esille.

Alkuvaiheen kesäkurssit

Kesäkurssit kestivät noin viikon ja niillä oli suuri merkitys sekä yhteisöllisesti että tiedollisesti.

Ensimmäiset kesäkurssit olivat v. 1976 Kuopion Pitkälähdessä Pohjois-Savon kansanopiston vanhassa rakennuksessa. Kirjeopisto Vian opettajat lähettivät kesäkurssien osallistujille kirjallisen viestin henkisestä osallistumisestaan. Oppilasyhdistyksen puheenjohtajan kautta heiltä saatiin puhelimitse koko ajan uutta tietoa, mantroja kehiteltiin heidän kanssaan jne. Ohjelmassa oli mm. esitelmät teosofiasta. Olennaista kuitenkin oli, että eri puolelta Suomea saapuneet vialaiset tutustuivat toisiinsa.

Vuoden -77 ja niiden jälkeisiin kesäkurssihin Tyyne Matilainen ja Mirja Salonen osallistuivat paikanpäällä.

Alkuvaiheen kesäkurssien tärkeitä asioita oli oppia pitämään esitelmät ja puheita. Niihin aikoihin ohjelma suunniteltiin pääasiassa edellisenä iltana ja esitelmien aiheita saatiin spontaanisti uusimmista Tyyne Matilaisen selvänäköisyydellään katsomista tiedoista. Liitutaululle piirrettiin Tyyne Matilaisen ohjeiden mukaan kuvia ihmisen henkisestä rakenteesta ym. Esitelmien ja puheiden pitämistä kohtaan koettiin myös jännitystä ja vapaaehtoisten löytymiseksi saattoi Tyyne Matilainen itse edellisenä iltana kierrellä kynä ja paperi kädessään etsimässä ja rohkaisemassa vapaaehtoisia puhujia.

Puhumaan uskaltaneiden aihevalinta saattoi olla hyvinkin vapaa. Pääasia oli oppia puhumaan yleisön edessä. Vuonna -79 alkaneet Hyde Park -tyyppiset vapaat puhumistilaisuudet tulivat vakio-ohjelmaksi. Lisäksi ohjelmassa oli liikuntaa, maalausta, taide-esityksiä, vasta kirjoitettuja runoja, eriaiheisia kursseja ym.

Viikon mittaisia kesäkurssit kevensivät retkipäivät: tehtiin laivamatkoja mm. Kuopion ortodoksisen kirkkomuseoon, Lintulaan ja Uuteen Valamoon. Vuoteen 1980 saakka kesäkurssit pidettiin Kuopion Pitkälähdessä kansanopiston vanhalla puolella ja niissä oli vanhan puutalon jäljittelemätön tunnelma.

Vuoden 1981 kesäkurssit olivat Pitkälähdessä kansanopiston uudella puolella. Esitelmien aiheena oli filosofia, pohjustukseksi olimme lukeeet mm. **Schopenhauerin** *Pessimistin elämäntieteiden*. Näillä kesäkurssilla todettiin, että oli aika siirtyä esoteerisista keskustelunaiheista tieteisiin. Paikallisosastojen piireissä alettiinkin käsitellä filosofiaa, psykologiaa ja lääketiedettä.

Vuonna 1982 kesäkurssit olivat Helsingissä, NMKY:llä. Sen ohjelmassa oli paneeli – paneelikeskustelut tulivat yhä tärkeämmiksi – näytelmä ja runsaasti esitelmät. Puheenaiheena oli mm. naisen asema ja mietittiin mitä voitaisiin tehdä sen hyväksi, että naiset pääsisivät pa-peiksi. Retkipäivänä käytiin kasvitieteellisessä puutarhassa ja jaettiin yhteisvoimin Kirjeopisto Vian mainoskortteja, sillä Kirjeopisto Vian toiminnan jatkuvuus oli sen varassa, tuleeko uusia oppilaita vai ei. Vuosi 1982 oli mones-

Kirjeopisto Vian oppilaskunnan musiikkitoiminta oli erittäin vilkasta ja luovaa 1970-luvun lopulta 1980-luvun loppupuolelle, kunnes toiminnan painopiste siirtyi puutalojen korjausrakentamiseen Kerimäellä. Kuoroa johti Mervi Liinakoski 1980-luvulla. Orkesterissa soittivat vasemmalta Erkki Lehtiranta (piano), Kauko Hotti (viulu), Terttu Seppänen (huilu), Aimo Ruusula (viulu), Paavo Nikkilä (saksofoni) ja Heikki Malaska (viulu). Kuoro ja orkesteri esittivät pääsääntöisesti vialaisten säveltäjien teoksia.

sa suhteessa taitekohta, seuraavat kesäkurssit olivatkin jo Savonlinnassa.

Kokoontumisia Savonlinnassa

Syyskokoukset ja vuosikokoukset pidettiin 1976 alkaen Savonlinnassa ensin Olavinlinnassa, myöhemmin hotelleissa, Tottissa tai Hospitzissa. Myös kesäkurssit siirtyivät Savonlinnaan -83. Näytelmiä kirjoitettiin ja varsinkin sävellyksiä tehtiin tänä aikana erittäin runsaasti. Paneelit olivat tärkeä yhteisön sisäisten tilaisuuksien ohjelmanumero. 1980-luvulla niissä pohdittiin filosofisia ja eettisiä kysymyksiä, joita käsiteltiin myös esoteeriselta, esimerkiksi jälleensyntymäopin kannalta.

Via ry:n kymmenvuotisjuhlat pidettiin Tottissa.

90-luvun alussa tärkeimmät kokoukset, juhlatilaisuudet ja kesäkurssit siirtyivät Via ry:n tiloihin Kerimäelle, aluksi Vialaan ja sitten Kaukalinnaan.

"Mökkifilosofiaa" vuosina 1978–1984

Kirjeopisto Vian opettajilla oli tapana vuokrata mökki, "kesäasunto" – niin kuin he sanoivat – Puruveden rannalta Kerimäen Pihlajaniemestä. Myös Via ry vuokrasi vuosina 1978–1984 kaksi mökkiä Pihlajaniemestä, toisen miehille ja toisen, suuremman naisille. Ja siellä kävivät Kirjeopisto Vian jatko-opiskelijat saamassa opetusta Tyyne Matilaiselta ja Mirja Saloselta.

Naisten mökissä saatettiin istua ensin ilta-päivällä ja vielä illalla uudelleen yhdessä opettajien kanssa ja kysellä Tyyne Matilaiselta asioita. Tyyne Matilainen saattoi tuolloin puhua myös niistä asioista, jotka halusi saada lävitse niin oppilaskunnan ja Via ry:n tasolla kuin laajemmaltikin maailmassa. Esoteeris-filosofisten tutkimusten ohella mm. Suomen talous oli keskustelun kohteena samoin kuin silloin vallinnut ns. kylmä sota, jonka muuttumista oikeaksi rauhaksi pyrittiin edesauttamaan.

Siellä käsiteltiin henkisellem ymmärrykselle tärkeitä asioita, mm. tajunnan rakenteita, jäl-

leensyntymää, vihkimyksiä, taustaamme – eli kysymystä "miksi me olemme täällä", luonnonlogiikkaa, etiikkaa, filosofiaa; erilaisien ravintoaineiden vaikutuksia, musiikin vaikutuksia, ym. mutta myös itse kunkin oman elämän kysymyksiä. Puhuttiin myös kvarkeista, ym. tieteen uusista tutkimuksista ja sovitettiin niitä henkiseen maailmankuvaamme. – Tyyne Matilainen korosti usein tiedollisuutta ja hänen inspiroimanaan 1980-luvulla monet aikuiset vialaiset innostuivat opiskelemaan ja kirjoittivat ylioppilaaksi iltakoulusta jopa työn ja perheen ohella, jotkut opiskelivat uuden ammatin ja jotkut taas suorittivat iltakoulussa keskikoulun.

Ympäristöstä etsittiin kiviä ja kasveja. Niiden merkityksestä keskusteltiin. Kivi-innustus jatkuikin sitten monta vuotta.

Keskusteluissa käytiin lävitse koko henkisen tien herättämien kysymysten kirjo. Kokonaisnäkemyksen alkoi kehittyä mm. sen vuoksi, että uudet kävijät ottivat jo käsiteltyjä aiheita uudelleen esiin ja näkökulma niihin muuttui vähän kerrallaan. Viškoista kopioitiin aikaisempien kävijöiden saamia tietoja, jolloin niistä saattoi kysyä uudestaan.

Airi Noponen toimi vastausten muistiin merkitsijänä. Yleisesti kiinnostava aineisto, jonka haluttiin kaikkien jäsenten tietoon, kirjoitettiin puhtaaksi ja tarkastutettiin vielä opettajilla. Lopputulos monistettiin Helsingissä toimiston vahamonistuskoneella ja myytiin omakustannushintaan oppilaskunnan jäsenille.

Risteilevien keskustelunaiheiden lomassa otettiin kantaa oppilaskunnan ja Via ry:n asioihin, ideoitiin ja päätettiin seuraavien kesäkurssien tärkeimmät esitelmä- ja paneeliaiheet ym. Etenkin oppilaskunnan toimihenkilöt ja luottamustoimien hoitajat kävivät Puruveden mökillä niin usein kuin mahdollista.

Taidetta!

Tyyne Matilainen piti eri taiteenlajien harastamista hyödyllisenä, henkisesti kehittävä-
nä ja se innosti oppilaita kehittämään luovaa lahjakkuuttaan.

Näytelmät. Näytelmäesitykset olivat – ottaen huomioon yhteisömme koon – suurimuotoisia produktioita. Muutamia poikkeuksia lukuun ottamatta ne olivat itse kirjoitettuja. Ne olivat hyvin tarkkaan kirjoitettua esoteeris-filosofista draamakomediaa. Näytelmiä kirjoitettiin spontaanisti ajankohtaisista aiheista, ohjattiin ja koottiin esityskuntoon välittömästi, sillä niillä oli kysyntää. Huumori oli tärkeää ja sitä viljeltiin.

Kirjoittaja ohjasi teoksen. Esiintyjiä koottiin eri paikallisosastoista. Näytelmien ympärille kehittyi monenlaista osallistumista, niihin ommeltiin vaatteita, tehtiin lavasteita ja äänitehosteita, niihin sävellettiin lauluja. Esityksen erinomaisuus ei kuitenkaan ollut päällimmäisin arvostuksen kohde vaan sen henkinen puoli. Näytelmiä kirjoittivat mm.: Tuula Uusitalo, **Hilkka Mäyry**, **Pirkko Viskari** ja **Jussi Lehtonen** (70-luvulla). Lauluja näytelmiin sävelsivät mm.: **Erkki Lehtiranta** ja **Markku Kuoppa**. Näytelmien äänitehosteita teki **Pekka Lepistö**.

Hilkka Mäyry kirjoitti runomuotoisia kuvaelmia. Kaikista muista esityksistä poikkeava oli *Valoshow*-nimellä kulkeva yhdistelmä runoa, tanssia ja musiikkia, jossa käytettiin myös valourkuja luomaan kosmista tunnelmaa. Se tehtiin Hilkka Mäyrän eppiseen runoon, eräänlaiseen luomiskertomukseen *Kukat, tähdet, ikikesän maa* ja esitettiin mm. Yksi Ihmiskunta -nimisessä henkisten liikkeiden kokoon-tumisessa. Runo on julkaistu myös kirjasena.

Esitysten päätyttyä keskusteltiin näytelmän sisällöstä Tyyne Matilaisen kanssa ja yritettiin ottaa irti kaikki se henkinen tieto, mihin kullonkin näytelmä oli avannut oven. Niitä mahdollisia vaikutuksia, joita esityksellä olisi, oli useimmiten jo mietitty etukäteen, mutta yllätyksiäkin sattui. Draaman kaari edellytti ratkaistavia ongelmia, mutta ajatuksen laki tuli ottaa huomioon, joten kirjoitimme mahdollisimman positiivisia juonenkäänteitä.

Runous. Runoja kirjoitettiin paljon ja niitä julkaistiin jäsenlehdessä sekä koottiin myös koelmiksi. Runousoppiakin opiskeltiin. Eepisiä runoja esitettiin kuvaelmina. Runoja esitettiin yhdistyksen omissa juhlissa sekä myös

matineoissa ym. yleisötilaisuuksissa. Runoja myös sävellettiin, mikä mahdollisti kokonaan vialaisen laulutuotannon.

Runoja kirjoittivat mm: **Pirkko Viskari**, **Hilkka Mäyry**, **Tuulikki Salonen**, **Kaija Järvenpää**, **Seija Karhunen**, **Inkeri Åhlgren**, Tuula Uusitalo. Lisäksi useimmat vialaiset ovat kirjoittaneet jonkun verran runoja.

Inkeri Åhlgren on kertonut runojensa syntymisestä, että ne tulivat valmiina tajuntaan ja hän opetteli ne sitten ulkoa. Inkeri esitti runonsa itse. Kaikkien valtakunnallisten tapahtumien ohjelmaan kuului aina Inkerin kirjoittama ja esittämä uusi runo. Inkeri opetteli vielä korkeassa iässä kirjoittamaan koneella, jotta sai runot taltioitua kirjalliseen muotoon ja koottua kokoelmaksi *Valon säteitä* 1991.

Tuulikki Salosen runot on Mervi Liinakoski toimittanut 1988 kokoelmaksi *Aaltoin tarina*.

Lausujina ovat esiintyneet mm. **Marita Kansikas-Koivunen**, **Kaisa Pakkala** ja **Rauni Pietarinen**.

Musiikki. Taiteenlaji, jota Tyyne Matilainen erityisesti inspiroi, oli musiikki. Joukossamme on aina ollut sekä musiikin ammattilaisia että harrastajia. Kun inspiraation voima osui kohdalle, alkoivat ne, joilla oli hiukankin musiikkitaustaa tuottaa sävellyksiä. Pianistit soittivat yleensä omia sävellyksiään ja musiikkia tehtiin niin laulettavaksi kuin soitettavaksikin.

Musiikin perusteita, jopa kontrapunktia, opiskeltiin myös teoreettisesti, kun monipuolinen musiikintaitaja **Heikki Malaska** oli musiikkitoiminnassa mukana.

Säveltäjiä olivat: **Markku Kuoppa**, **Erkki Lehtiranta**, **Paavo Nikkilä**, **Veikko Hahkala**, **Mika Leino**, **Petri Leino**, **Juha Nätilä**, **Heikki Malaska**, **Sami Pajunen**.

Laulajia: **Hilkka Hanhimäki**, **Sirkku Virta**, **Arja Sutinen**, **Terttu Seppänen**, **Heikki Malaska**, **Vuokko Hahkala**, **Irmeli Eskelinen**, **Sari Fagerholm**.

Vialaisia sävellyksiä soitettiin Via ry:n omissa konserteissa ja matineoissa, joita pidettiin vuosittain useita, eniten Helsingissä, mm. Kalliolan vapaaopistolla, kuitenkin useimmiten Balde-

Omia sävellyksiään soittavat pianistit olivat tapahtumien vakio-ohjelmaa. mm. **Markku Kuoppa**, **Juha Nätilä**, **Mika Leino** ja **Sami Pajunen** sävelsivät ja esiintyivät.

1980-luvun vialaisen musiikkituotannon parhaimmista olivat **Erkki Lehtiranta** ja **Arja Sutinen** olivat näiden laulujen mielinpainu-va tulkki.

Inkeri Åhlgrenin kirjoittama ja esittämä uusi runo kuului vuodesta toiseen lähes kaikkien yhteisön tilaisuuksien ohjelmaan.

Juhlakesäkurseilla 2005 tamperelaiset esittivät Pirkko Viskarin näytelmän *Takataskujen yö ja modeemi*. Yleisö seurasi herkeämättä vauhdikasta ”pikkudeekin” menoa ja Pirkko Viskarin verbaaliakrobatiaa. Pikkudeekin roolissa Krista Viskari ja luostarin apottina Jouko Palonen. Kirjoittaja ja ohjaaja Pirkko Viskari on alakuvassa toinen vasemmalta.

rin salissa tai taiteilijakoti Lallukassa. Turussa pidettiin matinea Kauppaopistolla 1978 ja Savonlinnassa matinea hotelli Seurahuoneella 1980 ja konsertti Liiketaloudellisessa Instituutissa 1984. Konserttien ja matineeiden määrä liikkuneet parissakymmenessä. Vialaisten tekemää musiikkia myös nauhoitettiin ja sitä kuultiin radiossakin. Jopa Via ry:n myyjäisissä esitettiin omaa tuotantoa.

Kuoro ja orkesteri. Orkesteriharjoituksia vetivät Markku Kuoppa 70-luvun loppupuolella ja Heikki Malaska (80-luvun alussa). Kuoroa johti 1980-luvulla **Mervi Liinakoski**, joka teki myös sävellyksiä.

Musiikista kiinnostuttiin yleisemminkin. Monien vialaisten kesäiseen ohjelmaan kuului käydä Savonlinnan oopperajuhlilla Kirjeopisto Vian opettajien kanssa, usein ryhmä oli aika iso.

Helsinki City Marathonin maalialuetta koristi 90-luvun alkupuolella vialaisten tekemä ilmapallovaakuna.

Kuvaamataiteet. Myös taidemaalarit ym. kuvaamataiteilijat inspiroituivat valtavasti ja pitivät näyttelyitään niin Via ry:n tiloissa että kirpputorimyyjäisten tai erilaisten kokoontumisten – ja jokusen matineankin tai taidetapahtuman yhteydessä. Taidemaalareissa oli sekä ammattilaisia että harrastajia. Helsingissä toimi maalauspiiri ensin Vuorikadun toimistolla, sitten **Teuvo Sutisen** johdolla Uudenmaankadulla usean vuoden ajan.

Taidenäyttelyitä pitivät mm.: Ilmi Hotti, **Maire Seppä**, **Teija Salli**, Tuula Uusitalo, **Arto Paulaharju**, Teuvo Sutinen, **Sirkka Hellevuo**, **Marja-Riitta Korhonen** ja **Heljä Wiljander**.

Via ry:n toiminnan painopiste siirtyy Kerimäelle

Vuosi 1989 merkitsi vialaiselle yhteisölle isoa muutosta. Helmikuussa 1989 opettaja Tyyne Matilainen siirtyi ajasta ikuisuuteen. Alkukesästä 1989 Via ry osti Kerimäeltä ison omakotitalon ja seuraavana vuonna Kaukalinnan ja muutaman vuoden kuluttua Wanhan Apteekintalon. Kerimäestä muodostui vialai-

sen yhteisön kokoontumispaikka. Kerimäelle muuttikin vialaisia muualta Suomesta. Eri paikallisosastoista alettiin tehdä talkooretkeä Kerimäelle, sillä kiinteistöjen ylläpito ja rakennusprojektit vaativat paljon työvoimaa.

Tämä merkitsi myös sitä, että 1980-luvun aktiivinen taideharrastaminen väheni, koska mielenkiinnot ja voimavarat oli suunnattava mittaviin rakentamisprojekteihin. Siitä huolimatta mahtui kuitenkin mukaan luovaa improvisoivaa kokeilua. Heti kun Kaukalinnan salissa saattoi esiintyä, Tuula Uusitalo kirjoitti näytelmän *Lähes täysin positivisoitu Kalevala*. Oppilaskunnan 20-vuotisjuhlissa tamperelaiset yhdessä Jyväskylän ja Kouvolan paikallisosastojen jäsenten kanssa esittivät Pirkko Viskarin *Filosofisen illan*. Muinaiskreikkalaisten filosofien innoittamana Tuula Uusitalo kirjoitti Tyyne Matilaisen 85-vuotisjuhlaseminaariin näytelmän *Jälleensyntymät koolle*. Via ry:n 20-vuotisjuhlaan hän harjoittui uudelleen ensimmäisen näytelmänsä ja yleensä ensimmäisen vialaisen näytelmän *Peli*. Pirkko Viskarin näytelmä *Takataskujen yö ja modeemi* esitettiin Juhlakesäkurseilla Kaukalinnassa 2005. Airi

Kirjeopisto Vian oppilaskunnan vetokaksikko Tuula Uusitalo ja Juhani Turjanmaa palkitaan orkideoilla parikymmentä vuotta kestäneestä työrupeamasta vuonna 1995. Kiitosten aikoihin vetokaksikko oli jo siirtynyt Via-Akatemian säätiön hallitukseen jatkamaan vapaaehtoisia töitä.

Noponen kirjoitti hupaelmia, jotka olivat varsinaisia ilontuojia.

Kaukalinnan ja Wanhan Apteekintalon rakentamisprojekteista on kerrottu tämän lehden muissa artikkeleissa, samoin Via-Akatemian perustamisesta ja sen toiminnan käynnistymisestä sekä Kaukalinnan vihkimisestä käyttöönsä 1997.

Omaisuuksia myydään: Wanhan Apteekintalon korjausrakentaminen oli kustannuksiltaan Via ry:lle poikkeuksellisen mittava hanke ja siksi myytiin ensin Viala 1997 ja pari vuotta myöhemmin 1999 Via ry:n Helsingin toimisto. Vialan osti Sahakuutio Oy:n toimitusjohtaja **Antti Hokkanen** puolisoineen ja Helsingin toimiston **Börje** ja **Kaisu Fri**.

Näin Via ry:n ja Kirjeopisto Vian oppilaskunnan toimistot siirtyivät Helsingistä Kerimäelle Kaukalintaan 1997–98 vaihteessa, kun Helsingin huoneiston myyntiä alettiin suunnitella.

Myös Via ry:n Vialassa sijainnut Kerimäen toimisto siirtyi Kaukalintaan.

Via ry:n Helsingin paikallisosasto kokeili erilaisia ratkaisuja kokoontumisiinsa, mutta palasi vuokralaiseksi tuttuun Valon Tilaksi nimettyyn entiseen toimistohuoneistoonsa, kun Via ry alkoi vuokrata huoneistoa vialaisen yhteisön käyttöön 2007 alkaen. Helsingin paikallisosaston toiminnan lisäksi Via-Akatemia järjestää siellä seminaareja ja yleisöluentoja ja myös vialaiset taiteilijat pitävät siellä taide-näyttelyjä.

Puheenjohtajia ja muita toimijoita

Via ry:n pitkäaikainen puheenjohtaja Tyyne Lammin-Soila jatkoi tehtävässään 1993 saakka ja hänen jälkeen **Marja-Leena Salokuuri** vuodet 1994–96. Seuraavaksi puheenjohtajaksi valittiin **Risto Jurvakainen** 1997–98 ja sitten

Yrjö Honkala 1999–2004. Vuodesta 2005 on **Jouko Palonen** hoitanut Via ry:n puheenjohtajan vastuullista tehtävää.

Kerimäen projektien vastuuemännät: Vialaisten toimintaa Kerimäellä on ollut organisoimassa ja hoitamassa vastuuemäntä. Tyyne Lammin-Soila hoiti tätä tehtävää vuodet 1989–1994, kunnes terveydellisistä syistä muutti Helsinkiin. Mervi Liinakoski muutti Kerimäelle 1993 ja alkoi talkootyönä hoitaa asioita. Palkattuna työntekijänä hän toimi 1994–2005. **Sinikka Juntura** on sen jälkeen talkootyöläisenä hoitanut Via ry:n ja Via-Akatemian säätiön toimistoa, organisoimassa kiinteistöjen vuokrausta, talkootöitä ja kaikkia mahdollisia asioita.

Kun talkooväkeä saapui Kerimäelle, tarvittiin ruokahuoltoon osaavia talkoemäntiä jo Vialan alkua ajoista lähtien. Vastuullisina emäntinä ovat usein uuraaneet mm. Irma Saloranta, Kaisa Pakkala, **Eija Hoikkala**, Rauli Pietarinen, Marja-Leena Salokuuri ja **Aila Voutilainen** avustajinaan lukematon määrä satunnaisempia talkoolaisia sekä keittiötöissä että yleisen siisteyden ja järjestyksen ylläpitäjinä sisällä ja ulkona – saunanlämmitystä unohtamatta.

Vaativimman rakentamiskauden aikana Kaukalinnassa oli kesäisin palkattua keittiöhenkilökuntaa. Kerimäkeläinen emäntä **Leena Turtiainen** toimi myös päätoimisena emäntänä 1997 lähtien useamman vuoden ajan. Rakentamiskauden päättyttyä ja toiminnan löytäessä vakiintuneen uomansa on ruokahuolto toiminut jälleen talkoemäntien työpanoksella.

Kaukalinnan ja Wanhan Apteekintalon valmistuttua yhteisön Kerimäellä ja sen lähikun-

nissa asuvat aktiivijäsenet sekä eri paikallisosastojen talkoolaiset ovat pitäneet huolta rakennusten kunnosta ja toiminnoista. Luonnollisesti merkittävien työpanos on alan ammattilaisella **Pauli Koistisella**.

Lahjoituksia

Via ry lahjoittajana: Monet vialaisten hankkeet ovat edistyneet Via ry:n jäsenten vapaaehtoisten lahjoitusten avulla. Via ry yhdistyksenä on itse myös merkittävä lahjoittaja. Via ry lahjoitti 1990 ostamansa ja kunnostamansa Kaukalinnan entisen kappalaisen pappilakiinteistön 1995 Via-Akatemian säätiön perustamispääomaksi ja Via-Akatemian toimipisteeksi.

Via ry:n jäsenten lahjoituksista on merkittävin Risto Jurvakaisen lahjoittama veistos *Ajatuksen Tie*. Risto Jurvakainen lahjoitti tekemänsä veistoksen Via ry:lle 1994 lahjoitettavaksi edelleen Via-Akatemian säätiölle säätiön perustamispääomaksi. Säätiön perustaminen oli tuohon aikaan vireillä. Veistos sijoitettiin graniittitalustalle Kaukalinnan puutarhaan ja patsaanpaljastusjuhla pidettiin 1994 juhannuksena, jolloin Via ry vielä omisti Kaukalinnan.

Muita arvokkaita taidelahjoituksia: Heljä Wiljanderin ikoninäyttely kutsuttiin Kaukalintaan juhlistamaan opettaja Mirja Salosen muistotilaisuutta 7.12.2002. Kaukalinnan sisustaminen oli tuohon aikaan vielä kesken. Näytelyn päättyttyä taiteilija lahjoitti teoksen *Ylösnousemus* Via-Akatemian säätiölle. Marja-Riitta Korhonen on myös lahjoittanut Via-Akatemian

Varainhankintaa ja yhteisön toimintoja vauhditettiin tuplatiimeillä 1990-luvulla. Idearikas ja luova Jukka Laakkonen oli mestari tuplatiimien vetämisessä.

säätiölle puureliefin *Ruusut* ja monia pienempiä reliefejä lahjoiksi ja arpajaisvoitoiksi

Edesmennyt Kaarlo Mann oli kirjannut henkivakuutuksensa edunsaajaksi Via-Akatemian säätiön. Rahalahja mahdollisti Via-Akatemian säätiön omistaman Juhlarahaston toiminnan alkamisen.

Käytännöllisiä pienempiä lahjoituksia on tullut vuosien mittaan runsaasti, mm. jääkaappeja, ruohonleikkureita, pölynimureita, pyykinpesukoneita ym. käyttötarvikkeita. Positiivisella yritteliäällä asenteella varustettu työpanos on tärkeä peruslahjoitus, jota tarvitaan yhä uudelleen ja uudelleen uusissa tilanteissa.

Henkinen talkooyhteisö

Via ry on luonteeltaan talkooyhteisö, jossa jäsenet antavat oman työpanoksensa yhteisön omaksumien henkisten arvojen vuoksi ja samalla omien mahdollisuuksiensa ja kiinnostustensa pohjalta. Joillekin talkoo-osallistuminen

Via ry tällä hetkellä

Via ry on Kirjeopisto Vian ja Via-Akatemian oppilasyhdistys.

Via ry on yleishyödyllinen yhdistys, joka tukee jäsentensä raja-joogan harjoittamista. Harjoittaminen tapahtuu Kirjeopisto Vian kehittämän ja opettaman rajajoogan ja sen käytäntöön soveltamisen avulla.

Via ry:n kotipaikka on Kerimäki.

"Via ry:n tarkoituksena on tukea jäsentensä henkistä kehitystä joka tapahtuu Kirjeopisto Vian kehittämän ja opettaman rajajoogan, loogisen positiivisen ajattelun ja sen käytäntöön soveltamisen avulla."

"Tavoitteena on Via ry:n jäsenten luonteen jalostuminen, harmoniset ihmissuhteet ja tietoinen yhteys Jumalaan. Pyrkimyksenä on, että jäsenet oppivat tuntemaan todellista sisäistä itseään ja löytämään oman elämäntehtävänsä."

"Via ry edistää omalta osaltaan Suomen ja ihmiskunnan henkistä kehitystä pyrkimyksenä ihmisten keskinäinen sekä ihmisen ja luonnon välinen kunnioitus, rakkaus ja rauha." (Via ry:n säännöt 1998)

on ollut tilapäistä, joillekin pitkän linjan työskentelyä yhteisön hyväksi.

Niin yhdistyslain vaatimusten mukaiset toimet kuin rajajoogan opiskeluun liittyvät piirinojauhtehtävät – samoin erilaiset käytännön työt – ovat olleet tärkeitä. Usein talkoolaiset ovat olleet monialaisia osaajia ja rohkeita oppijoita, joiden kädenjälki ja luovuus on näkynyt myös käytännön töissä ja eri taiteenaloilla.

Talkoolaisia on vuosikymmenien aikana ollut käsittämätön määrä. Jäsenten erilaiset lahjakkuudet ja osaamiset ovat päässeet esiin.

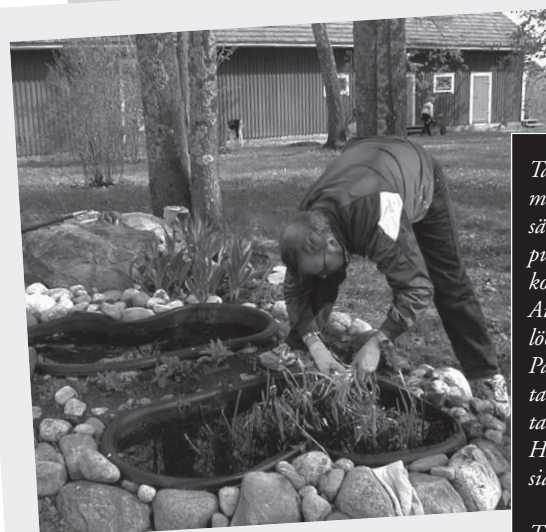
Via ry on tulevaisuudessakin talkooyhteisö, joka tukee jäsentensä rajajoogan opiskelua, toimintatavat vain muuttuvat yhteisön ja sen jäsenten erilaisten tarpeiden mukaan. ●

Via ry:n paikallisosastot

Helsinki, pj. Börje Fri
Järvenpää, pj. Jari Hasu
Lohja, pj. Tauno Halme
Kerimäki, yhdyshenkilö Sinikka Juntura
Kouvola, pj. Pekka Tanttari
Pohjanmaa, pj. Tarja Tuisku-Lappalainen
Tampere, pj. Pirkko Viskari
Turku, pj. Kaisa Pakkala
Bryssel, yhdyshenkilö Tuula Kruth

Via ry:n hallitus 2011

Timo Ala-Reinikka
Börje Fri, varapuheenjohtaja.
Tauno Halme, 2. sihteeri
Eija Hoikkala
Timo Hoikkala
Yrjö Honkala
Sinikka Juntura, taloudenhoitaja
Desirée Kantola
Pauli Koistinen
Tuula Kruth
Kaisa Pakkala
Jouko Palonen, puheenjohtaja
Rauni Pietarinen
Timo Ristiluoma
Airi Roos
Raimo Salo
Marja-Leena Salokuuri
Terttu Seppänen
Pekka Tanttari, sihteeri
Tarja Tuisku-Lappalainen
Tuula Uusitalo
Pirkko Viskari
Aila Voutilainen

Talojen hoidossa ja toimintojen pyörittämisessä riittää monenlaista puuhaa sisällä ja ulkona. Aila Voutilainen säilöo omenoita, Jouko Palonen asentaa puutarhakonsertin mainosta tienvarteen ja Yrjö Honkala puhdistaa vesialtaita puutarhassa.

Talkoolaiden ravitsemisesta vastaavat emännät Rauni Pietarinen, Airi Roos ja Kaisa Pakkala. Timo ja Eija Hoikkala pinoavat puut järjestykseen liiterissä. Vaahteroiden runsasta lehtisatoa kokoamassa kuorma-auton lavalle Pauli Koistinen, Jouko Palonen, Börje Fri ja Tauno Halme.

TAPIO KARVONEN, MERVİ LIINAKOSKI JA PAULI KOISTINEN

Via ry

Kaukalinnan

korjausrakentamisen toteuttajana

Vanhan pappilan perustukset sekä hirsirunko olivat terveitä ja säilyneet vuosien saatossa kohtuullisen hyvässä kunnossa.

Via ry teki päätöksen ylimääräisessä kokouksessaan 28.1.1990 Kaukalinnanimisen pappilan ostamisesta Kerimäeltä Viitamäentie 189. Ostos vahvistava kauppakirja allekirjoitettiin 16.3.1990 ja Via ry aloitti Kaukalinnan kunnostamisen kurssikeskustiloiksi.

Via ry:n tullessa mukaan vuoden vaihteessa 1989–1990 Kaukalinna oli lohduttoman

näköinen: ulkokuori haalistunut, pääsisäänkäynti rempallaan, katto sammaloitunut ja vuotavakin, räystäät osittain lahonneet. Sisällä muutostyöt olivat edenneet purkuvaiheeseen kaakeliuunien sekä sisäverhousten osalta. Viemäröinti oli suunniteltu ja toteutettu perhekäyttöä silmällä pitäen.

Via ry:n jäsenistön keskuuteen oli kiirinyt kuitenkin iloinen viesti: perustukset sekä hirsirunko olivat terveitä ja säilyneet vuosien saatossa kohtuullisen hyvässä kunnossa. Tilasuunnittelu sekä korjaussuunnitelmat käynnistettiin.

Kaukalinnan projekti-organisaatio

Kaukalinnan peruskorjauksen arkkitehtityöt teki arkkitehti **Tyine Lammin-Soila**, muu suunnittelu keskittyi Kirjeopisto Vian Oppilaskunnan Tampereen paikallisosastolle, jonka jäsenistöön kuului useita talonrakentamisen ja insinööritaidon ammattilaisia: Vastaavana rakennusmestarina rakennusinsinööri **Pekka Koistinen**, organisaattoreina suunnitteluinsinööri **Kalevi Mäyry** ja työnjohtoteknikko **Tapio Karvonen** sekä sihteerinä **Hilkka Mäyry**. Syntyi projektiorganisaatio, joka aloitti innokkaasti suunnittelutyön ja tarvikkeiden hankinnan. Kesäloma-ajat olivat ja ovat tehokkainta talkootyöaikaa.

Erityisalojen ammattilaisia löytyi jäsenistöstä, ja he toivat työpanoksensa Kaukalinnan korjausrakentamiseen mm. monitaituruutta edellyttävät kirvesmiestyöt **Pauli Koistinen**, sähkötyöt **Jukka Nousiainen**, maalaukset **Kaarlo Mann**, LVI-työt **Heimo Karvonen** sekä tarvikehankinnat **Hannu Ainola**. ”Tee se itse”-miehiä ja -naisia kutsuttiin mukaan ja heitä ilmaantui usein tarvittaessa.

Kaukalinnan korjausprojektia lähdettiin toteuttamaan vialaisin voimin talkoilla ajatellen, että vain erityistä ammattitaitoa vaativat työt – joita itse emme osaa – teetetään ulkopuolisilla. (Uusi Safiiri 1/90)

Tapahtumat vuosi vuodelta

Kesällä 1990 aloitettiin peruskorjaus ullakon tyhjentämisellä. Monet talkoolaiset ajattelevat kaihoisasti aikaa, jolloin ilma oli sakeana pölystä, kun vanhat sammat ja niiden päällä painona ollut multahiekka lapioitiin pienistä ullakon ikkunoista ulos. Monet uudet ideat testattiin, mutta perinteistä lapiota ei mikään

Valkotiilinen omakotitalo Viala Puruveden rannalla oli ensimmäinen Via ry:n tukikohta Kerimäellä.

Ensin oli Viala

Via ry oli vuonna 1989 keväällä hankkinut Puruveden rannalta kiinteistön nimeltä Puutarharanta. Siihen kuului valkotiilinen omakotitalo ja peltoalue. Paikkaa alettiin nimittää Vialaksi.

Viala sisustettiin ja Via ry:n pitkäaikainen puheenjohtaja, arkkitehti Tyine Lammin-Soila muutti sinne ja asui siellä niin kauan, kuin hänen terveytensä sen salli kevääseen 1994 saakka. Vialaisia kävi siellä viikoittain ja ruuanlaittokulttuuri kehittyi, kun eri paikallisosastoista kävi ryhmiä tapaamassa Kirjeopisto Vian opettajaa Mirja Salosta ja hänen työtoveriaan Terttu Seppästä – sekä tekemässä talkootöitä.

Vialan pellolla viljeltiin perunaa, mansikkaa ja viinimarjoja. Kesäisin harrastettiin myös kalastusta.

Remonttitoitakin oli: Vialan katto jouduttiin korjaamaan. Vialaan hankittiin myös porakaivo.

1990 lähtien kaikki tärkeimmät kokoontumiset siirtyivät Vialaan: hallitusten kokoukset, vuosi- ja syyskokoukset, joulujuhlat, kesäkurssit. Mirja Salonen kokosi tuolloin myös oppilaiden muistiinpanoja Tyine Matilaisen kanssa käydyistä keskusteluista.

Kaukalinnan ostamisen jälkeen Viala toimi rakentamisen tukikohtana, jossa käytiin nukumassa ja syömässä sekä istumassa iltaa. Apteekintalon ostamisen jälkeen työt lisääntyivät edelleen. Töiden moninaisuuden vuoksi ja luovan hengen herättämiseksi Vialassa pidettiin ns. tuplatimejä.

Kaukalinnan tultua käyttökuntoon kokoukset siirtyivät sinne, samoin toimisto ja majoittuminen.

Rakentamiskustannuksiin tarvittiin rahaa ja Viala myytiin vuonna 1997 Sahakuution toimitusjohtajalle ja siitä saatu raha kohensi yhteisön taloutta niin että Kaukalinnan ja Apteekintalon remontteja voitiin jatkaa suunnitelmien mukaan.

voittanut. Kaukalinnan vanha hirsirakenteinen puusauna puhdisti talkooväen, joka muistutti aika-ajoin aivan muuta kuin valkoihosta pohjoista rotuamme. Huumoria riitti, vaikka työ tuntui joskus ylivoimaiselta. Samana kesänä aloitettiin ikkunoiden peruskorjaus sekä talon alahirsien ”kengitys”. Salin puutarhan puoleisen seinän muuttamat hirret olivat alkaneet pullistua ulospäin ja ne tuettiin rautatie-

kiskoilla sekä sisä- että ulkopuolelta. Aloitettiin sisäseinien villoittaminen, levyjen kiinnitykset ja sähkötyöt. Aiempi omistaja oli suunnitellut öljylämmityksen, mutta Via ry päätyi sähkölämmitykseen ja öljysäiliö, kattila ja muut tarvikkeet myytiin.

Syksyllä oli Gyproc-levyjen asentaminen sekä niiden saumojen kittaus vauhdissa. Myös ovia alettiin puhdistaa vanhoista maaleista. Työt

olivat pölyisiä ja hengityselinten suojaaminen oli tärkeää. Siivousta, ruuanlaittoa ja saunan lämmitystä oli tietysti jatkuvasti.

Kesällä 1991 Kaukalinna sai uudet ulkopanelit sekä vuorilaudat. Lattioihin jääneet aukot paikattiin ja yläkertaan rakennettiin uudet portaat, jotka lähtivät alakerran aulasta. Aiemmin kulkureitti vintille kulki ulkokautta tikkaita pitkin. Vanha pihakuisti ja pohjoispäädyn

kuisti purettiin. Kaukalinna sai syksyllä 1991 uuden juhlanan pääsisäänkäynnin. Alakerran asuttavuus eteni monta vaihetta. Talven tultua jatkettiin sisätoilla.

Vuosi 1992 toi tullessaan Kaukalinnaan uuden tiilikaton sekä uudet kattoikkunat. Sää oli suosiollinen eikä sade häirinnyt katon korjausta. Räystäät saivat uuden ilmeen taitavien kirvesmiesten toimesta. Pääsisäänkäynnin

Kaukalinnan historia 1849–1989

Kaukalinnan kappalaisen pappila on toinen 1847 valmistuneen Kerimäen suuren puukirkon pappiloista. Kirkkoherran pappila, Kivilinna sijaitsi kirkon läheisyydessä, ja kappalaisen pappila Kaukalinna sijoitettiin noin 4 km:n päähän kirkolta Louhelle päin.

Mielenkiintoinen historia

Vanhan kappalaisen pappilan historian on mielenkiintoinen. Se siirrettiin aikoinaan Silvolasta, silloisesta Kerimäen keskuspaikasta nykyiseen olinpaikkaansa Viitamäentien varteen. Siirtotyöhön osallistuivat epävirallisten tietojen mukaan kyläläiset, jotka eivät muutoin kyenneet osallistumaan Kerimäen kirkon rakennustöihin työtä tekemällä tai lahjoittamalla rakennustarvikkeita seurakunnalle varojen puuttuessa. Siirtotyössä lahonneet tai rikkoutuneet hirret korvattiin puukirkon ylijäämäparuilla.

Kaukalinna valmistui kappalaisen pappilaksi kesäkuussa 1853. Urakka oli annettu jo vuonna 1849 Simpalasta kotoisin olevalle Matti Laamalle, mutta rakennusta jouduttiin korjaamaan useaan otteeseen, ennenkuin se hyväksyttiin käyttöön.

Kaukalinnan kappalaiset

Pappilan ensimmäinen kappalainen Karl Gustav Roschier pääsi muuttamaan virkataloonsa 25.3.1853. Hän ehti asua talossa vain kuusi vuotta, ennen kuin kuoli. Kappalaiset Johan Hylander ja Alexander Wahlberg hoitivat virkaansa vain muutaman vuoden. Heidän seuraajansa Julius Grön hukkuu virkatarkkailaan Puruveteen vuonna 1879 kahdeksan virkavuoden jälkeen. Kolmen seuraavan kappalaisen virkavuodet jäivät lyhyiksi. Johannes Paavali Leivosen virkakausi kesti edeltäjiään huomattavasti pidempään. Kahdentoista vuoden

aikana hän paransi muun muassa Kaukalinnan suoviljelyksiä ja kunnosti pappilan puutarhaa. Hän kuoli vuonna 1921. Vuonna 1923 sortavalalainen pastori Eino Pirinen asettui Kaukalinnaan, mutta palasi takaisin Sortavalaan vuonna 1931.

Pastori Antti Pakkanen oli viimeinen Kerimäen kappalainen, jonka virkatalona Kaukalinna toimi. Koska kirkolle oli neljä kilometriä ja kulkuyhteydet olivat huonot, virkatalo siirtyi vuonna 1943 niin sanottuun Yhtymän taloon, jonka paikalla on nykyisin seurakuntatalo.

Kappalaisen palkkaetuihin kuuluvassa virkatulopuustellissa harjoitettiin peltoviljelyä ja karjaloutta ja mahdollisuuksien mukaan metsätaloutta. Tilalla oli jopa oma meijeri.

Monenlaista toimintaa

Vuosina 1945-48 Kaukalinnan pappila toimi lähikuntien yhteisen maanlunastuslautakunnan toimipisteenä järjestelemässä rintamamiesten, sotainvalidien ja karjalaisen siirtoväen asuttamista. Sen jälkeen Kaukalinnaan muutti Viitamäen kylään vuonna 1945 perustettu kansakoulu. Vuonna 1966 koulu muutti kirkonkylään. Rakennus siirtyi yksityisomistukseen ja toimi muun muassa kennelinä. Vuosien varrella rakennusta on korjattu mm. uudemalla kattorakenteella. Rakennuksen kunto alkoi kuitenkin vähitellen heikentyä ylläpidon vähetessä ja säännöllisen lämmityksen loputtua.

Kaukalinnan uusi nousukausi alkoi, kun eläkkeelle jäänyt lentokapteeni Esa Kotiranta osti Kaukalinnan ja aloitti sen korjauksen suunnittelun.

Kotiranta siivosi mm. kennelin jätökset salista, purki kaakeliuunin ja kokosi tiilet salin lattialle oikeaan järjestykseen, jotta puuttuvien tiilien määrä selvisi. Kotiranta sairastui vakavasti. Hän joutui luopumaan suunnitelmasta rakentaa pappilasta koti perheelleen ja niin hän laittoi Kaukalinnan myyntiin 1989.

Kaukalinna oli lohduttoman näköinen 1990, kun vialaiset pääsiäisen aikaan suuremmalla joukolla tutustuivat juuri ostettuun rakennuskohteeseen.

Katto saa uudet tiilet. Pelottomat talkoolaiset katolla Tuula Uusitalo, Marja-Liisa Haapa-aho ja Erkki Korkea-aho.

*Hirsirakennus saa ympärilleen kartanonkeltaisen vaaka-
laudotuksen. Pääsisäänkäyntiä komistaa pylväikkökuisti.*

Vialassa suunniteltiin rakentamista, pohdittiin ja levättiin. Aktiivisia rakennustalkoolaisia pöydän ääressä vasemmalta Kaarlo Mann, Jouko Palonen, Pauli Koistinen, Pekka Koistinen ja Tauno Halme. Seisomassa Kalevi Mäyry, Liisu Lounaskorpi ja Sinikka Juntura. Arkkitehti Tyyne Lammin-Soila teki Kaukalinnan arkkitehtityöt. Hän asui Vialassa kevääseen 1994 saakka, otti vastaan talkoisiin tulijat ja hoiti yhteyksiä eri puolille.

portaat päällystettiin Altan liuske kivellä. Pora-
kaivo tehtiin sekä hankittiin mm. vedenpuh-
distuslaitteet. Suuri osa ulkomaalausta tehtiin
kesällä 1992.

Verantakuistin perustuksia alettiin tehdä.

Kokonaisuutta ajatellen Kaukalinna alkoi
vuoden aikana näyttää kauniilta kartanolta ja
sisätilatkin alkoivat tulla asuttavaan kuntoon.

Kesän 1993 päätavoite oli saada pohjoispää-
dyn rakennelma valmiiksi ja tavoite toteutui.

Pohjoispäätyyn rakennettiin apukeittiö, kellari
sekä yläkerran oleskelu-tasanne. Ulkokuistien
perustukset saatiin valmiiksi ennen talven tu-
loa. Talven kuluessa sisätyöt edistyivät saniteet-
titilojen ja muiden sisustustöiden osalta. Kuistit
suunnitteli arkkitehti Tyyne Lammin-Soila ja
pylväiden valun **Jukka Laakkonen**, joka myös
teki kuistien koristeikkunat vanhasta kuistis-
ta saadun mallin mukaan. Hannu Ainola teki
kuistien lasikoristeet. **Risto Jurvakainen** suun-
nitteli kaiteiden pikkupylväät. Taloon raken-
nettiin uudet kuistit, majoitustiloja yläkertaan
ja mm. apukeittiö sekä WC- ja suihkutilat.

Kesällä 1994 yläkerran sähkötyöt ja lattia
saatiin lähes valmiiksi. Loput puuttuvat kat-
toikkunat asennettiin ja katto lämpöeristettiin.
Juhannusjuhlaan mennessä saatiin myös vaah-
terasalın puoleinen samoin kuin saunanpäädyn
ulkokuisti valmiiksi.

Kaukalinnan kovassa käytössä kuluneesta
saunasta korjattiin lattia. Saunaan hankittiin

*Sisätoissa riitti talkoolaisil-
le puuhaa pitkäksi aikaa.
Paavo Nikkilä levittää lii-
maa korkkimaton alle.*

Kaukalinnan avovintti kunnostettiin majoitusluoneiksi. Jokainen huone on eri kokoinen ja yksilöllinen. Hirsirakennetta jätettiin näkyviin. Alakerran aulasta rakennettiin raput yläkertaan. Aiemmin reitti vintille kulki ulkokautta.

uusi kiuas sekä vesipata. Kattopanelit vaihdettiin. Yläkerran huoneet rakennettiin talven 1994–1995 aikana.

Kesällä 1994 Kaukalinnan puutarhaan sijoitettiin graniittijalustalle Risto Jurvakaisen veistämä ja Via ry:lle lahjoittama patsas Aja-tuksen tie. Juhannuksena oli juhmallinen patsaanpaljastusjuhla.

Marraskuussa 1995 toteutettiin parin vuoden valmistelun jälkeen yksityisenä hankkeena vesi- ja viemäriputken rakentaminen kirkonkylästä Kaukalinnaan. Linjan pituus 2.2 km ja kustannukset 400 000 markkaa, johon Via-Akatemian säätiö sai 30 % kustannuksista työllisyysperusteista avustusta Mikkelin läänin ympäristökeskukselta. Avustus ratkaisi rakentamisen. Kaukalinnan kiinteistö liittyi uudella runkolinjalla kunnan vesijohtoverkostoon. Runkolinjan lisäksi rakennettiin Kaukalinnaan jäteveden pumppaamo ja paineenkorotusasema. Urakka valmistui etuajassa ja harjakaisia vietettiin joulukuun 1. päivänä Kaukalinnassa. Juhlat jatkuivat harjakaisten jälkeen, kun Kerimäki-seuran edustajat saapuivat kiittämään Via

ry:tä Kerimäki-kuvan kaunistamisesta. Paikallisesti merkittävä hanke sai huomiota lehdissä ja vialaiset runsaasti kiitosta tämän hankkeen lisäksi kahden puutalon korjausrakentamisesta ja pelastamisesta. Kunta lunasti vesiputken myöhemmin.

1997 helmikuun 16. päivänä vietettiin Kaukalinnan vihkiäisiä. Via-Akatemian kunniarehtori **Mirja Salonen** vihki Kaukalinnan Via-Akatemian ja vialaisen yhteisön käyttöön.

Kaukalinnan lopputarkastus pidettiin 28.11.1997, jolloin Kaukalinnan alkoi olla joitakin viimeistelytyöitä vaille valmis. Kesällä oli pidetty jo avointen ovien päivä. Taloon tutustujia kävi runsaasti ja paikkakuntalaiset kiittelivät talon pelastamista ja kunnostamista.

1999 kesällä Kaukalinnan piha ja tontti kokivat uudistumisen, kun liikoja ja huonokuntoisia puita kaadettiin, pystyyn kuolleita puita ja pensaikkoja kaadettiin, jätetuista koottiin valtavan suuri kokko juhannukseksi. Maapohjaa kunnostettiin, kiviä kerättiin ja kuljetettiin pois. Multaa tuotiin kuormittain ja levitettiin nurmikoiden pohjaksi. Tontille tuleva tienpoh-

ja kunnostettiin hyvin ja salaojitettiin ja parkkipaikkaa laajennettiin. Nurmikot kylvettiin.

2003 kesäkuussa Kaukalinna täytti 150 vuotta. Jälleen järjestettiin avointen ovien päivä ja juhlatilaisuus. Hauskan ja sivistävän juhlapakinan esitti perinteiden tutkija FT **Matti Hako**. Hän totesi: ”Kerran on kyse pappilasta, niin puhutaan sitten pappisvitseistä.”

2006 loppukesästä tehtiin jälleen paljon metsätöitä tontilla: puita kaadettiin yli 100 runkoa, hyvät kuusirungot myytiin ja muista tehtiin polttopuita pilkekoneella. Saunan ympäristöön kohosikin monta riviä puupinoja.

2007 keväällä parkkipaikkaa laajennettiin Kaukalinnan tontin ulkopuolelle sähkölinjan alle sähköyhtiön ja ko. alueen naapureiden luvalla. Myös tienpuoleisella ojan reunalla on kaistale naapurin maata ja siihenkin saatiin lupa laajentaa parkkipaikkaa.

2010 liikahti eteenpäin muutamia vuosia vireillä ollut ajatus Kaukalinnan maakellarin kunnostamisesta kappeliksi, kun Piällyismies ry:n toiminnanjohtaja **Matti Falck** vieraili tutustumassa kohteeseen ja ilmaisi kannattavansa hanketta yleishyödyllisenä hankkeena, jolloin EU-tuki on 70 % kustannuksista. ●

Vialaisena aktiivina ja myös Via ry:n toiminnanjohtajana Kerimäen rakentamishankkeissa Mervi Liinakoski toimi vuodesta 1993 vuoteen 2005 saakka. Hän pohtii seuraavassa monipuolisen talkootyön ja henkisen kasvun vuorovaikutusta:

”Me rakennamme ja kunnostamme käyttöömmme vanhoja arvokkaita puutaloja ja siinä samalla rakennamme omaa persoonaamme. Yhdessä työskenteleminen vaatii sopeutumista, suvaitsevaisuutta ja ymmärrystä, näin ollen se kehittää ja jalostaa luonnetta. On opittava suhteuttamaan oma osaamisensa muiden osaamiseen. Voit olla pätevä omalla alallasi, mutta on hyvä huomata, että ystäväsikin on pätevä omallaan. Rakennustöissä joutuu myöntämään, että ammattimiehen apu on usein tarpeen, vaikka olisi kuinka oppinut tahansa. Käytännössä taitonsa hankkinut ammatilainen voi vastaavasti saada oivia ideoita teoriassa tietonsa hankkineelta. On hyvä olla oikealla tavalla nöyrä ja valmis vastaanottamaan itselle uutta tietoa. On terveellistä huomata, ettei ole ainoa ja korvaamaton suorittamaan jotain työtä tai tehtävää, mutta on myös tärkeää arvostaa omaa panosta, sillä jokainen lenkki on ketjussa tarpeellinen.

Via ry:n rakentamisprojekti Kerimäellä on meille vialaisille hyvä foorumi hankkia tietoa eri aloilta. Jos ammatti-ihmistä ei ole omasta takaa, on hankittava tarpeelliset tiedot muualta. Lisätietoa saa, kun tahtoo. Kun kukin hankkii tietoja ja taitoja itseään kiinnostavilta aloilta ja jakaa tietonsa yhteiseksi hyväksi, se säästää aikaa ja on tehokasta tiedon hankintaa. Tällä tavalla on mahdollista laajojenkin tietomäärien omaksuminen. Kerimäki-projekti on niin monipuolinen ja monialainen, että jokaisen taito ja tieto on tarpeen. Elämän aikana hankitut kokemukset osoittautuvat hyödyllisiksi

Mervi Liinakoski puhumassa itsenäisyysjuhlassa 1993.

ja ne saavat uuden merkityksen, kun ne voi nyt käyttää tulokselliseen toimintaan.”

Lähde: Mervi Liinakoski, *Vialaiset filosofit käytännön työssä*. Juhlakirja Mirja Saloselle, 1995

Täysin uusi osa Apteekintalossa on torni, jonka arkkitehti Riikka Kokkonen piirsi paloportaiden suojaksi.

Wanha Apteekintalo kunnostettuna.

TEKSTI PEKKA KOISTINEN
KUVAT PAULI KOISTINEN JA PEKKA KOISTINEN

Via ry Wanhan Apteekintalon entisöijänä ja korjaajana

Via ry tuli mukaan Kerimäen vanhan apteekintalon tarinaan ostanalla sen pakkohuutokaupasta 15.4.1993. Talon keskeinen sijainti, sen kauniit kaakeliuunit ja historiallinen arvo olivat ne seikat, joiden vuoksi ostopäätös tehtiin.

Talo maalattiin ensin sinivihreäksi, se oli kylälaisten valitsema väri. Talon seinässä oli värimalleja ja ihmiset saivat sanoa niistä mielipiteensä. Heti alkuun tehtiin välttämättömät korjaukset, kuten lattiasienien poisto, mutta ei sen enempää. Koska Kaukalinnassa oli vielä silloin paljon työtä, Apteekintalo otettiin käyttöön lähes siinä kunnossa kuin se oli.

Se soveltui ajoittaiseen kirpputorin pitoon ja samalla pääsimme yhteyteen paikkakuntalaisten kanssa, jotka jo silloin kiittelivät rakennuksen säilyttämistä ja kertoilivat omia muistojaan talosta. Joku oli asunut siinä, joku oli ollut apteekin työntekijänä – tarinoita riitti. Avoimien ovien päivinä kuulumme aina lisää tarinoita.

Via ry entisöi rakennuksen sen nykyiseen kuntoon Etelä-Savon ympäristökeskuksen ja Museo-
viraston ohjeita noudattaen. Rakennuksessa on kahdeksan alkuperäistä kaakeliuunua, jotka kunnostettiin niin, että niitä voi lämmittää ja yläkertaan on rakennettu majoitustiloja. Tiloja vuokrataan nykyisin kokouksiin, juhliin ja yrittäjille.

Apteekintalo rakennushankkeena

Apteekintalon rakennushanke oli niin suuren luokan projekti, että sen suunnitteluun meni aikaa useampi vuosi. Suunnittelu aloitettiin heti kesällä 1993. Varsinaiset rakennustyöt pääsivät alkamaan 1996 ja jatkuivat vuoteen 2004, jolloin oli lopputarkastus. Välillä oli rakentamisesta vapaita vuosia, koska piti keskittyä varojen hankkimiseen. Lopputarkastuksen jälkeen toimintaa talossa päästin pikkuhiljaa käynnistämään, vaikka rakennettavaa ja korjattavaa silti oli jäljellä ja sitä on jatkettu varsinaisen toiminnan ohella. Tulevana kesänä 2011 on katon maalaus vuorossa.

Apteekintalon entisöintihanke sisälsi hankesuunnittelun, esisuunnittelun, suunnittelun, rakentamisen valmistelun ja rakentamisen sekä rakennuksen käyttöönoton. Sitten olivat vuorossa jatkuva ylläpito ja tarvittavat korjaukset.

Hankesuunnittelulla tarkoitetaan vaihetta, jossa rakennuksen käyttäjä analysoi nykyisen ja tulevan toimintansa sisällön ja selvittää vaih-

toehtoisia ratkaisuja toimintojensa tilantarpeiden tyydyttämiseksi. Myös haluttu laatutaso määritellään. Via ry:n tarkoituksena oli kunnostaa vanha apteekki yhdistyksen majoitus- ja toimitiloiksi sekä palauttaa rakennus jugend-ajan henkeen.

Esisuunnittelu tuottaa vaihtoehtoisia ratkaisumalleja alustavine kustannuslaskelmineen. Jokin vaihtoehdoista valitaan ja sen tuloksena tehdään suunnitteluohjeet.

Suunnittelu sisältää rakennus- eli arkkitehtisuunnittelun, rakennesuunnittelun ja LVIS-suunnittelun (lämpö, vesi, ilmastointi, sähkö) sekä muut mahdolliset erikoissuunnittelut.

Rakentamisen valmistelulla tarkoitetaan mm. käytännön rakentamisen suunnittelua ja organisointia.

Rakentaminen tapahtuukin sitten yleensä vaikiintuneiden tapojen mukaisesti. Rakentamisen rutiineihin kuuluvat työnjärjestelyn nimellä kulkevat työnjärjestelymuistiot mm. viikon ja/tai vastuualueen töistä. Viikkopalaverissa ja rakennuskohteen luonteen mukaisissa päivittäisissä palaverissa varmistetaan asioiden sujuva eteneminen. Oleelliset asiat kirjataan muistioihin ja työmaapäiväkirjaan. Rakentamisen suunnitteluryhmä pitää katselmuksia ja tarvittavia kokouksia sekä ohjaa rakentamista. Rakennushankkeen eri vaiheiden sisällöt riippuvat mm. siitä, onko kyseessä uudis- vai korjausrakentaminen ja kuinka suuri rakennushanke on.

Apteekintalon työmaapäiväkirjassa on mm. seuraava merkintä: työviikon 21 tiistaina 31.3.1998 oli ollut pakkasta 2–8 astetta, kovaa tuulta ja lumisadetta. Työssä oli ollut yksi työnjohtaja ja rakennusammattimies sekä kaksi sähköasentajaa ja peltimestä. Paulit Koistinen ja Sipilä olivat avustaneet katto-työssä. Rakennekatselmuksen olivat pitäneet rakennustarkastaja Jorma Marttinen ja Matti Honkanen. Huoneen kattoikkuna oli sovittu jätettäväksi pois. Rakennustarkastaja oli allekirjoittanut merkinnän.

Myös monesta entisöintiin liittyneestä asiasta on pitänyt sopia tarkasti. Sovitut asiat löytyvät työmaapäiväkirjasta. Apteekintalon

Vanha Apteekintalo on rakennuksena moni-ilmeinen. Pihan puolella on kolme sisäänkäyntiä, joista kuvassa näkyy kaksi. Yläkerta kunnostettiin majoitustiloiksi ja siksi katolle rakennettiin kattoikkunat, joita talossa ei ollut aiemmin.

Wanhan Apteekintalon historia 1911–1993

Kerimäen apteekki on perustettu 3.3.1909. Ensimmäiset apteekkioikeudet annettiin Nauvon apteekkari Herman Levinille, joka avasi apteekin 1.1.1910 nykyisen Kahvila-Katriannan talossa. Levin rakennutti 1911 ylätalosta ostamalleen tontille uuden apteekkitalon, joka on lähes puhtas jugend-tyyppinen rakennus. Sen eteläpäädyssä ei ollut rakennustyyliin vaatimia ikkunoita, sillä juutalaissyntyisen Levinin uskontokäsityksen mukaan minkään uskonnon pyhäkkö ei saanut näkyä kotiin, ei siten myöskään Kerimäen kirkko. Nykyään rakennuksen päähän on lisätty torniosa paloportaiden suojaksi.

Apteekkitalossa oli varsinainen apteekki eli offisiini, josta asiakkaat ostivat lääkkeensä, sekä materiaalihuone, jossa valmistettiin lääkkeitä. Muu osa taloa oli apteekkarin perheen asuntona.

Tuohon aikaan apteekilla oli jatkuva päivystys ja pitkät aukioloajat. Apteekkarin apuna toimi yksi naispuolinen farmaseuttioppilas ja aika ajoin 1–3 harjoittelijaa. Harjoittelijat saivat asunnon työpaikan puolesta niin sanotusta päivystyshuoneesta, johon mahtui vaatimaton kalustus. Juhlapyhien aikana vuorossa oleva harjoittelija kutsuttiin apteekkarin perheen kanssa syömään. Apteekkari asui perheineen alakerrassa. Yläkerta oli avovinttinä: ainoastaan päädyssä oli uunilla varustettu huone, jossa harjoittelija kesäisin nukkui.

Apteekkari H. Levin kuoli vuonna 1921, jonka jälkeen hänen leskensä Irene Levin perusti taloon kemikaalikaupan. Liike lopetettiin vuonna 1924, jolloin rouva Levin muutti pois Kerimäeltä.

Apteekkitoiminta palasi Levinin taloon, kun Kerimäen apteekkariksi tuli Aino Aalto-Tikkanen. Hän toimi apteekkarina Levinin talossa 1929–34 ja myi talonsa Kerimäen kunnalle 1939. Mikkelin sotilasapteekin apteekkari Ilmari Hyvärinen tuli seuraavaksi apteekkariksi Kerimäelle ja toimi apteekkarina samassa talossa vuodet 1934–45. Hänen jälkeensä Kauko Zilliacus aloitti apteekkarina Levinin talossa 1945 ja muutti apteekkeineen pois talosta 1940-luvun lopussa.

Pohjoismaiden yhdyspankki osti 1950-luvulla talon, ja se remontoitiin pankkitoimintaan sopivaksi. Julkisivun puoleinen parveke ja koristepylväskaisti poistettiin ja tilalle rakennettiin lasiteinen. Pankinjohtaja Ruotsalainen perheineen asui talon yksityispuolella. Pankin siirryttyä uusiin tiloihin Antti Malinen osti rakennuksen vuonna 1974 ja asui siinä perheineen ja harjoitti hautaus- ja kukkapalveluyritystään. Viimeinen yrittäjä piti rakennuksessa maali- ja huonekalukauppaa. Rakennus ehti olla muutaman vuoden tyhjiään, ennen kuin se asetettiin pakkohuutokaupattavaksi alkuvuodesta 1993.

Lähteet: Mervi Liinakoski, "Kerimäen vanha apteekintalo" kirjassa "Kotiseutumme värikuvina. Kerimäki" s. 23. Karisto Oy 2005.
www.kerimaenapteekki.fi

työmaapäiväkirja antaa hyvän kuvan rakentamisen etenemisestä.

Rakentamisen ja korjaamisen normit ja ohjeet, tiedon haku. Apteekintalon suunnitelmissa on otettu huomioon hanketta koskeneet määräykset ja ohjeet, niin vanhat kuin uudetkin. Niitä on todella paljon, ja niitä on tutkittu lainsäädännöstä yksittäisen työn kokemuspohjaisiin ohjeisiin saakka. Näiden tietolähteiden lisäksi on mainittava alan oppi- ja muut kirjat.

Tietolähteinä ovat olleet mm. Ympäristöministeriö, www.ymparisto.fi, Rakennustieto Oy, www.rakennustieto.fi, Suomen Rakennusinsinöörien Liitto, www.ril.fi, Museovirasto www.nba.fi ja Rakennusperintö, www.rakennusperinto.fi. Katso myös lopussa olevaa tietolähteiden luetteloa.

Myös kunnan rakennusjärjestys ja palo- ja pelastusviranomaiset ovat antaneet hyvää tietoa suunnitelmia ja rakentamista varten.

Google-haulla pääsee hyvin myös työtapoja koskeviin sivustoihin: haku ”pinkopahvityö” tuo luetteloon sivuja, joilla on työohjeita ja ky-

seisen työn ammattilaisten yhteystietoja. Puskaradio on edelleen hyvä tiedonsaantikanava.

Korjaus- ja entisöintiprosessin eteneminen

Apteekintalon kunto ennen korjaamista ja entisöintiä oli melko hyvä. Kuitenkin pitkäaikaisen vesi- ja kosteusvaurion seurauksena wc:n, eteisen ja viereisten huoneiden lattia- ja pintarakenteisiin oli tullut vaurioita. Rakennuksen ikä oli jättänyt jälkensä niin ulkopintaan kuin sisällekin. Rakennuksessa oli muuten suhteellisen vähäisiä vaurioita.

Perustusten ja rungon korjaukset. Lattian alustaa ja perusmuurin vierustaa kaivettiin auki, jotta vaurioituneet rakenteet saatiin pois. Korjattu alue ulottui vanhan keittiön laidasta kirkon puoleiseen päätyyn asti. Saastunut maa korvattiin soralla. Mainitun alueen rossipohjapalkit uusittiin. Myös uudet lattiarungot tehtiin.

Apteekintalon torniosan perustukset tehtiin kivistä, jotka ovat lähtöisin Heinäveden vanhan sairaalan sokkelista.

50-luvulla Apteekintalon osti Pohjoismaiden yhdyspankki, joka purki julkisivun puoleisen parvekkeen ja kuistin pois ja rakennutti tilalle lasieteisen. Via ry entisöi talon ja palautti julkisivun parvekkeen ja koristepylväskuistin koristemaalauksineen.

Monitaitoinen kirvesmies Pauli Koistinen on Via ry:n rakennushankkeiden sekä Kaukalinnan että Wanhan Apteekintalon sielu. Hänet nähdään yleensä kädessään pensseli, vasara tai joku muu työkalu.

Wanhan Apteekintalon ensimmäiset juhlat olivat Pauli Koistisen 50-vuotissyntymäpäivät. Päivänsankari ottaa onnittelevia vastaan Wanhan Apteekintalon vihreässä huoneessa ruusu kädessään.

Rakennuksen perustukset ja runko olivat hyvässä kunnossa. Kerimäentien puoleinen pääsisäänkäynti parvekkeineen rakennettiin uudelleen. Mallina käytettiin alkuperäisestä sisäänkäynnistä säilyneitä valokuvia ja Heinäveden vanhan apteekin kaunista kuistiarkkitehtuuria.

Ylimääräisiä pääsisäänkäynnin tukipuita löytyi vesikaton tukipuiden joukosta. Puut puhdistettiin ja ne ovat nyt kuistin tukipuina.

Rakennuksen katossa on useita kattolyhtyjä. Niiden läheisyydessä oli vähäisiä kosteusvaurioita. Peltikatto on tehty paikalla saumattuna. Vähäisiä ruostetäpliä piti poistaa. Peltikatto puhdistetaan ja maalataan ensi kesänä.

Sisäseinät ja -katot. Ulkoseinien sisäpuolelle tehtiin 50 mm:n koolaus. Eristeeksi laitettiin märkäpuhallettu selluvilla. Eriste tarttuu kiinni koolaukseen eikä siten painu. Ulkoseinissä tapetti laitettiin Gyproc-levyn päälle. Väliseinät pinnoitettiin pinkopahvilla ja tapetoitiin. Tapetointi oli tarkkaa työtä: korkeat huoneet, pitkät ja varovasti käsiteltävät tapettivuodot. Lopputulos on erittäin hyvä.

Alakerran kattojen paneelit puhdistettiin ja maalattiin. Vanhaa maalia poistettiin ensin raapalla. Työn jouduttamiseksi ja helpottamiseksi vanhat paneelit numeroitiin, otettiin alas ja hiottiin puhtaiksi hyvien työtasojen päällä. Paneelit saatiin ehjinä pois ja hyvin kunnostettuina takaisin paikoilleen.

Ikkunat ja ovet. Alakerran huoneiden puutuneiden peiliovien paikalle löydettiin ovet Kangaslammilta. Ovet puhdistettiin ja korjattiin. Muutamat ovet löytyivät Billnäsin Rakennusapteekista. Kerimäen puuseppä valmisti pääsisäänkäynnin ulko-oven, yläkerran parvekkeen oven, torniin menevän oven ja tornin ikkunat sekä yläkerran väliovet. Ikkunoiden vuorilautojen koristeaiheet palautettiin.

Listoitus. Listoituksessa käytettiin pääasiassa vanhoja listoja, jotka kunnostettiin.

Kaakeliuunit. Lähes jokaisessa talon 11 huoneessa on upea kaakeliuuni. Uunit ovat peräisin vuosisadan alusta. Muutostöiden yhteydessä oli aiemmin osaan kaakeliuuneista asennettu sähkölämmitys, mikä oli vaurioittanut uuneja.

Monien uunien malleissa ja koristeluissa näkyy jugendin henki. Toiset uunit taas edustavat empire-tyyliä. Uunit on tehty Rakkolanjoella.

Palo- ja pelastusturvallisuus. Rakennuksen paloturvallisuus saatettiin käyttötarkoituksen vaatimalle tasolle osastoimalla tilat palo-ovilla. Myös automaattinen paloilmoinjärjestelmä asennettiin.

Apteekintalon valmistuminen

Via ry:n toiminnanjohtaja Mervi Liinakoski summaa rakentamisen tapahtumia ja etenemistä jäsenlehdessä Vialaisessa 2/2004 seuraavasti: "Vuonna 1993 Via ry päätti ostaa vuonna 1911 rakennetun Kerimäen vanhan apteekintalon. Rakennus saatiin edullisesti pakkohuutokautassa. Puruvesi-lehti julkaisi ensimmäisen artikkelin Apteekintalosta 2.8.1993 "Kerimäen vanha apteekki kaunistuu". Rakennuksen ensimmäinen korjaus- ja entisöintisuunnittelu aloitettiin heti kevätkesällä 1993. Varsinainen rakentaminen aloitettiin 1996, joten projekti

on kestänyt kahdeksan vuotta. Välillä rakentamisessa pidettiin useamman vuoden taukoja ja keskityttiin varojen hankkimiseen. Wanhan Apteekintalon kunnostaminen on ollut jäsenistölle kova haaste. Siinä on vaadittu satoja talkootyötunteja, lahjoituksia, varainhankintatempauksia ja ajatustyötä.

Vihdoinkin rakentaminen on pääosin ohi. Rakennuksen lopputarkastus oli 14.6.2004, jonka jälkeen rakennus on käyttökunnossa. Jokainen Via ry:n jäsen voi kiittää itseään tästä voimanponnistuksesta."

Wanhan Apteekintalon avajaiset pidettiin lauantaina 31.7.2004 klo 18.00 Via ry:n jäsenille ja seuraavana päivänä sunnuntaina 1.8.2004 järjestettiin avoimet ovet kaikille kiinnostuneille. Koska oli Kerimäki-päivä, ihmiset olivat liikkeellä ja vierailijoita kävi pari sataa. Sää oli kaunis, vieraat tyytyväisiä ja kiitollisia siitä, että kirkonkylän keskustan kaunis talo oli korjattu käyttökuntoon arvokkaalla ja perinteisiä työmenetelmiä kunnioittavalla ja noudattavalla tavalla.

Suunnitteluryhmä Apteekintalon pihalla. Vasemmalta Heimo Karvonen, Tapio Karvonen, Mervi Liinakoski, Risto Jurvakainen, Riikka Kokkonen, Seppo Kokkonen, Pauli Sipilä, Pirjo Jurvakainen ja Pauli Koistinen kameran takana.

Wanhan Apteekintalon suunnitteluryhmä

Suunnittelijat:

Rakennussuunnittelu: Arkkivaari Ky
 Arkkitehti Riikka Kokkonen
 Rakennusmestari Seppo Kokkonen
 Rakennussuunnittelu: Kari Kokkonen
 LVI-suunnittelu: Savonlinnan LVI-suunnittelu Oy
 Sähkösuunnittelu: Sähkösuunnittelutoimisto Pertti Järvisalo
 Palo- ja pelastussuojelu: osana sähkösuunnittelua, Kerimäen pelastuslaitos

Urakoitsijat

Pääurakoitsija: Via ry
 LVI-urakoitsija: Savon Putkiasennus
 Sähköurakoitsija: Kerimäen Sähköhuolto Oy
 Palo- ja pelastussuojelu: sähköurakoitsija, Kerimäen pelastuslaitos
 Puuseppätyöt: Puuseppäliike Esa Pulkkinen
 Uunien entisöinti ja korjaus: Uunipuoti, Camilla Stähle
 Peltityöt: Peltisepäliike Risto Lähti

Työkohteen hallinto, työntekijät

Pauli Sipilä, rakennusmestari, vastuunalainen työnjohtaja
 Pauli Koistinen, kirvesmies, runko- ja pintaverhoilutyöt, maalaus ja tapetointi, laatoitukset
 Mervi Liinakoski, töiden organisointi, Via ry:n toiminnanjohtaja
 Lisäksi suunnitteluryhmässä Via ry:n jäsenistä mm. Pirjo Jurvakainen, Risto Jurvakainen, Tapio Karvonen ja Heimo Karvonen

Työllisyyskurssilaiset
 Lukemattomat ta koolaiset

Muita yhteistyökumppaneita

Kerimäen kunta: rakennustarkastaja Jorma Mattinen
 Etelä-Savon ympäristökeskus: neuvonta-arkkitehti Kirsti Kovanen

Seuraavassa Vialaisessa 3/2004 Mervi Liinakoski jatkaa raporttia: ”Suuri ja näkyvä työ on ollut ulkovuorauksen uudelleenmaalaus. Talo on saanut alkuperäisen okrankeltaisen värin valkoisin ja englanninpunaisin koristeraidoin. Seuraavaksi ulko-ovien maalaus ja ikkunoiden vuorilautakoristeiden teko. Tulevia töitä keittiön puoleisten kuistien kunnostus sekä syöksytöiden kunnostus ja maalaus. Puruveli-lehti teki jutun heinäkuussa lähes valmiista Apteekintalosta.”

Vuonna 2006 apteekintalo liitettiin kaukolämpöverkkoon. Vaikka rakentamisessa edettiin välillä isoinakin askelin, jatkuivat työt eri kohteissa ja aika ajoin pidettiin avointen ovien tilaisuuksia, mm. helmikuussa 2006, jolloin myös oli paljon kiinnostuneita taloon tutustujia. Apteekintalon sisustamista ja keittiön varustamista juhlien järjestämiseen kohennettiin koko ajan, jotta vuokraustoiminta pääsisi käyntiin.

Toisin kuin Kaukalinnan kunnostaminen, Apteekintalon korjausrakentaminen ja entisöinti toteutettiin Museoviraston suojelussa ja sen vuoksi ulkoseinien väri jouduttiin muuttamaan alkuperäiseksi ja remontoinnissa otettiin huomioon talon syntyajan rakennusmateriaalit ja tavat, jolloin siinä oli enemmän asiantuntijatyötä ja vähemmän talkootyötä. Paloportaiden suojaksi rakennettu torni kruunasi vanhan talon.

Apteekintalon sisustus onnistui erinomaisesti, alkuperäinen jugend-tyylin henki saatiin esille ja sen William Morris -tyylisten tapettien värit soinnutettiin kaakeliuunien väreihin. Uunipuodin ja Camilla Stählen tekemä kaakeliuunien restaurointi onnistui, ja uuneja pystytään käyttämään lämmitykseen.

Wanhan Apteekintalon nykyinen käyttö

Meni kuitenkin muutama vuosi, ennen kuin Apteekintalosta tuli Wanha Apteekintalo ja sen käyttötarkoitus nykymaailmassa alkoi selvitä. Perhejuhlaa alkoi tulla hiljakseen ja myös muita tapahtumia.

Huoneiden kattolistat höylättiin Varkaudessa Hasintien Puu -yrityksessä Apteekintalolta saadun mallin mukaan. Yrittäjä kertoi myöhemmin, että malli osoittautui niin hyväksi, että sitä on ryhdytty käyttämään entisöitävissä kohteissa yleisemminkin.

Wanhan Apteekintalon paloportaait sijoitettiin komeaan torniin (katso s. 142). Rakennusmestari Pauli Sipilä suunnitteli tyylikkääst puuportaait ja rakensi ne itse.

Kulttuurikahvila Castafioren laulavat ja soittavat emännät Aila Knihtilä ja Leena Reinman pitivät kolmena kesänä musiikkikahvilaa ja aamiaismajoituspalvelua Wanhalla Apteekintalolla Savonlinnan oopperajuhlien ajan.

Wanhan Apteekintalon ensimmäinen näyttely oli Sulo Strömbergin näyttely Kiveen hakattu historia. Sulo Strömberg avajaisissa keskustelemassa näyttelyvieraiden kanssa.

Vuokraukset. Wanhaa Apteekintaloa vuokraavat lähiseudun asukkaat syntymäpäiviä ja muistotilaisuuksia varten, keväisin saattaa olla ylioppilasjuhlia ja kesällä rippilasten juhlia. Joskus on kokouksia tai muita tapahtumia. Kaumaksi muuttaneet kerimäkeläiset palaavat usein viettämään muisteluviiikonloppuja tai syntymäpäiviä kotipitäjään ja vuokraavat talon: voi juhlia ja yöpyä samassa paikassa. Myös matkailijoita yöpyy Apteekintalolla.

Hieronta-alan yrittäjä on pitänyt vuokratyöhuonetta Apteekintalolta useamman vuoden ajan ja toinen yrittäjä on vuokrannut huoneen käsityömyymälää varten. Viime syyskaudella oli kuukausittain myyjäisiä saman yrittäjän järjestämänä ja ensi kesänä heinäkuun aamiaismajoitusta turisteille.

Kesäkahvila Castafiore 2008–2010. Kerimäen Wanha Apteekintalo vuokrattiin kesinä 2008–2010 Savonlinnan oopperajuhlien aikaan oululaisille opettajille ja ammattimuusikoille Aila Knihtilälle ja Leena Reinmanille Kulttuurikahvila Castafioren toimintaa ja aamiaismajoitusta.

joitusta varten. Kaikki Castafioren työntekijät, emännät ja heidän nuoret aikuistuvat lapsensa ja apulaisiksi saapuvat ystävänsä olivat musiikkitaitoisia ja järjestivät musiikkiesityksiä ”kesken kaiken” tarjoilun ohessa. Apteekintalo sopi erinomaisesti tällaiseen kulttuuritoimintaan. Kaksi kertaa viikossa oli pienimuotoinen konsertti, joissa esiintyi niin musiikin harrastajia kuin korkean tason ammattilaisiakin. Myös Kangasniemen laulukilpailun osallistujia päästiin kuulemaan, samoin nuoria etevä musiikinopiskelijoita. Castafioressa oli myös yhteislaulutilaisuuksia ja huoneteatteria.

Näyttelyt. Näyttelytoiminta on myös alkanut Apteekintalolla. Mahtavana alkusoittona oli harrastaja-arkeologi Sulo Strömbergin kaksiosainen arkeologinen valokuvanäyttely Kiveen hakattu historia, jonka ensimmäinen osa syyskaudella 2010 käsitteli kuppikiviä ja muistohakkauskia ja jälkimmäinen osa rajahakkauskia. Näyttely oli ollut aiemmin noin 30 paik-

kakunnalla mm. Tieteen päivillä Helsingissä ja luontoestetiikan päivillä Joensuussa. Näyttely herätti runsaasti huomiota paikallisessa lehdistössä. Se on myös innostanut kerimäkeläisiä tutustumaan ympäristönsä muinaismuistoihin.

Seuraava näyttely on nyt kevätkaudella 2011 avautuva Wanhalla Apteekintalon korjausrakentamista käsittelevä valokuvanäyttely, jossa nähdään Pekka Koistisen ja Pauli Koistisen ottamia valokuvia tänä vuonna 100 vuotta täyttävän Wanhalla Apteekintalon muodonmuutoksesta entisöinnin ja korjausrakentamisen kautta nykyiseen komeaan kuntoonsa ja näköönsä. ●

Kirjallisuutta ja tietolähteitä:

Puurakenteiden kosteusvaurioiden tutkiminen: http://www.ktl.fi/portal/suomi/tietoa_terveydesta/elinymparisto/hometalo_ja_kosteusvaurio/kosteusvaurion_tutkiminen_ja_korjaaminen
Kulttuurihistoriallisesti arvokkaiden rakennusten korjauskortisto
Tapio Karvonen, Via ry:n rakennustyöt Kerimäellä. Kirjassa ”Eettisen synergian voima”. Via-Akatemian säätiö 1995.

Kokousväkeä Wanhalla Apteekintalolla. Taloa vuokrataan myös syntymäpäivien ja muistotilaisuuksien viettämiseen.

Vialaisen yhteisön talous - **talkootyön voimaa**

Kaukalinnan ja Wanhan Apteekintalon korjausrakentaminen ja entisöinti on ollut vialaisen yhteisön taloudelle haastava projekti. Suuri on ollut se innostus, voima ja energia, millä olemme vieneet hankkeitamme eteenpäin. Paljon toimeliaisuutta ja talkootyötä on vaatinut niin rakentaminen kuin myös varojen kerääminen. Samalla Via ry on voinut tarjota jäsenilleen mahdollisuuden soveltaa Kirjeopisto Vian ajatusjoogaa käytäntöön ja toteuttaa keskeisiä tehtäviään - hoitaa taloutta ja tukea jäsentensä henkistä kehitystä.

SINIKKA JUNTURA JA MARJA-LEENA SALOJUURI

Vapun ilmapallomyynti on ollut 80-luvun alkupuolelta saakka merkittävä Via ry:n varainhankinnan muoto. Nykyisin vappupallomyyntiä on Helsingissä, Tampereella, Turussa ja Kouvolassa. Klovninaamarin takana on tamperelainen aktiivi Timo Hoikkala. Keskellä sipoolainen Börje Fri ja oikealla nykyinen Via ry:n puheenjohtaja raumalainen Jouko Palonen. Jokaisen pallon mukana ostaja saa runsaasti iloa, onnea ja hyvää mieltä.

Vialaisen yhteisön muodostavat Kirjeopisto Via, Via ry ja Via-Akatemian säätiö. Kaikki kolme ovat juridisesti ja taloudellisesti omia itsenäisiä yksiköjään.

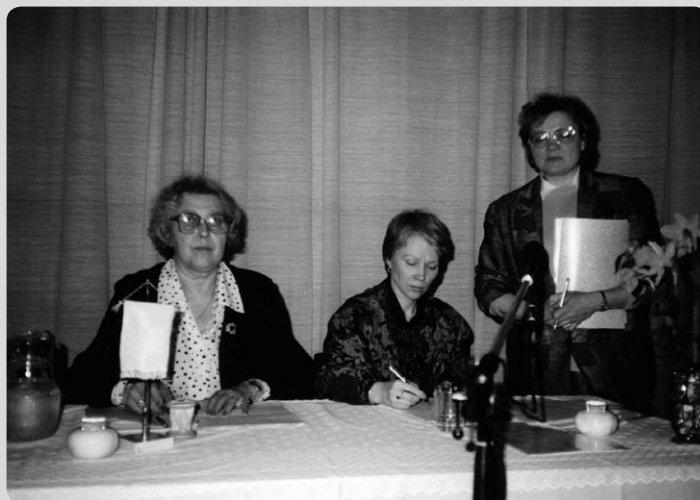
Via ry:n tehtävä on ollut sen perustamisesta lähtien hoitaa Kirjeopisto Vian oppilaskunnan taloutta ja käytännön asioita. Via ry:n tehtävänä on sääntöjensä mukaan tukea jäsentensä henkistä kehitystä, joka tapahtuu Kirjeopisto Vian kehittämän ja opettaman raja-joogan, loogisen positiivisen ajattelun ja käytäntöön soveltamisen avulla. Vialaisen yhteisön laaja ja

aktiivinen toiminta on edellyttänyt sitä, että myös ulkoiset puitteet ovat kunnossa.

Oma toimitila Helsingissä

Via ry toimi alkuvuosina vuokratiloissa, kunnes vuonna 1981 päätimme hankkia Helsingin keskustasta oman toimitilan. Sitä varten olimme jo keränneet alkupääomaa myyjäisillä ja kirpputoreilla. Loppuosan rahoitimme pankkilainalla. – Helsingistä käsin hoidettiin Via ry:n ja oppilaskunnan käytännön asioita

Via ry:n pitkäaikaisia aktiiveja 1980-luvulla Via ry:n hallituksen kokouksessa: vasemmalta puheenjohtaja arkkitehti Tyyne Lammin-Soila, sihteeri Sinikka Juntura ja taloudenhoitaja Marja-Leena Salojuuri.

Kaukalinna kolmisen kilometriä Kerimäen kirkolta Louhelle päin on myös erinomainen juhlatalo mm. syntymäpäiviin, häihin ja muistotilaisuuksiin.

Wanha Apteekintalo Kerimäellä keskellä kirkonkylää on jugendhenkinen, tyylikkäästi entisoitu 100-vuotias talo, jossa on hyvä viettää juhlia.

aina siihen asti, kunnes Kaukalinnaan oli saatu oma toimisto, johon jäsenrekisteri, postitus, talousasiat ym. asiat siirrettiin 1990-luvun puolivälin jälkeen.

Toimitilalainan takaisin maksamiseksi aloitimme 1981 lahjoituskampanjan "Säästä 1 mk/päivä, 30 mk/kk ja lahjoita se Via ry:lle". Myyjäis- ja kirpputoritoiminta vilkastui ja vappupallojen myynti alkoi, ensin Helsingissä ja vähitellen myös muualla.

Uudenmaankadulla sijaitseva huoneisto oli ostettaessa huonokuntoinen ja se vaati heti alkuun täydellisen peruskorjauksen. Korjaustöiden suunnittelua ja toteuttamista helpotti se, että meillä oli omassa joukossa arkkitehti, jonka johdolla kunnostus tehtiin talkootyönä. Kun Kerimäen rakennusprojektit alkoivat 1990-luvun alussa, meillä oli jo kokemusta.

Kerimäen kiinteistöt – Kaukalinna ja Wanha Apteekintalo

Olimme pitäneet yhteisön viralliset kokoukset ja kesäkurssit Savolinnassa, ja tavanneet Kirjeopisto Vian opettajia kesäisin myös heidän kesämökkillään ja siitä syntyi ajatus omasta kokoontumispaikasta ja kesäpaikasta Savonlinnan seudulla. Ryhdyimme toimeen ja yhteinen kokoontumispaikka, 1,2 hehtaarin puutarhatila ja uudehko iso omakotitalo löytyikin pian Kerimäeltä Puruveden rannalta. Pian Vialan oston jälkeen 1990 Kerimäellä tuli kaupan Kaukalinna ja se hankittiin, koska tarvittiin lisää tilaa. Viala ei riittänyt yhteisten kokoontumisten järjestämiseen. Wanhan Apteekintalon kiinteistö ostettiin 1993.

Kaukalinna ja Apteekintalo vaativat kunnostusta. Kaukalinnan korjausrakentaminen tehtiin ensin, Vialan ollessa talkooväen tukikohtana. Rakentaminen on hoidettu suurelta osin talkootyönä. Talkootöiden määrä on tänä aikana ollut valtava. Erityisosaamista vaativat työt, kuten sähkö-, LVI- ja peltityöt sekä kaakeliuunien kunnostus, teetettiin ulkopuolisilla. Palkattuja työntekijöitä oli kiireisinä Apteekintalon rakentamisaikoina rakennusmestari ja

kirvesmies, Via ry:n toiminnanjohtajan vastassa rakennusprojektien etenemisestä.

Aivan erityinen lisähaaste yhteisöllä oli vuonna 1995, jolloin Via ry joutui Kaukalinnan vesihuollon turvaamiseksi rakennuttamaan Kaukalinnaan 2,2 kilometrin mittaisen vesi- ja viemäriputkiston. Kerimäen kunta valvoi hanketta. Avustusta hankkeeseen saimme Etelä-Savon ympäristökeskukselta.

Varainhankinta

Kaukalinnan ja Apteekintalon kunnostamiseen saatiin avustusta Etelä-Savon ympäristökeskukselta: ulkomaalaus, kaakeliuunit ja tapetointi. Museovirasto tarkisti entisöintisuunnitelmat. Saadun tuen määrä on kuitenkin ollut vähäinen kokonaiskustannuksiin verrattuna.

Kerimäen kiinteistöjen – Vialan, Kaukalinnan ja Wanhan Apteekintalon – osto ja korjaustyöt merkitsivät sitä, että rahaa oli saatava nopeasti ja enemmän kuin aikaisempina vuosina. Apteekintalon korjausrakentamisen rahoittamiseksi myytiin 1997 Viala ja 1999 Helsingin toimisto. Lisäksi Via ry otti pankkilainaa. Tärkeimmäksi varainhankintamuodoksi tulivat vappupallot, joita myytiin useiden paikallisosastojen alueilla. Kokeilimme myös ilmapallojen myyntiä joulun alla ja joulukuusikauppaa. Kirpputori- ja myyjäis-toiminta oli vilkasta. Myös lahjoitusten keräystä tehostettiin.

Verottaja katsoi Via ry:n ilmapallomyynnin verolliseksi elinkeinotoiminnaksi 1995, mistä alkaen olemme maksaneet pallomyynnistä sekä arvonlisäveron että tuloveron. – Nykyisin Via ry:n verollista toimintaa on myös Apteekintalon vuokraus- ja majoitustoiminta. Via-Akatemian säätiön puolella verollista toimintaa on Uuden Safiirin julkaisutoiminta ja Kaukalinnan majoitus ja vuokraus.

Nykytilanne

Via ry:n varojen hankintatavat ovat edelleen samat kuin aiemmin: jäsenmaksut, myyjäiset,

kirpputorit, arpajaiset, lahjoitukset jne. Vuoden tärkein varainhankintatempaus on edelleen vapun ilmapallomyynti, mitä on useiden paikallisosastojen alueella. Tuloja saadaan myös

Apteekintalon tilojen vuokrauksesta ja majoituksesta. Ja talkootyöt jatkuvat. Kaukalinnan ja Apteekintalon rakennusten kunnostus ja hoito, majoitus ja vuokraus hoidetaan edelleen lähes

kokonaan talkootyönä kuten muutkin Via ry:n ja Via-Akatemian säätiön tehtävät.

Via-Akatemian kurssitoiminnan, yleisötilaisuuksien ja yhteisöllisten tapahtumien kus-

Kaukalinnan kaunis puutarha antaa hienon mahdollisuuden ulkoilmajuhliin. Trubaduuri Camilla Stähle viihdyttää yleisöä puutarhakonsertin kahvitauolla. Samainen Camilla Stähle on yksi Suomen harvoja kaakeliuunien entisöijä ja hänen käyttensä työtä ovat Apteekintalon ja Kaukalinnan kaakeliuunien kunnostus.

tannukset on katettu kurssi- ja osallistumismaksuilla. Muut isommat kustannuserät ovat kiinteistö- ja hallintokulut sekä Uusi Safiiri-lehden kulut. Tuloja saadaan Kaukalinnan majoitus- ja ravitsemistoiminnasta ja Uuden Safiirin tilauksista, irtolumeromyyntistä ja ilmoituksista. Lehti on saanut myös Opetusministeriön myöntämää kulttuurilehtitukea 2009 alkaen. Via ry:n jäsenten lahjoituksilla on katettu puuttuva osa rahoituksesta.

Via ry:n ja Via-Akatemian säätiön toimistot ovat Kaukalinnassa. Via ry on lisäksi vuokranut toimitilat Helsingistä Valon Tilasta, entisestä toimistohuoneistostaan.

Via ry:n Kerimäellä kunnostamien kulttuurihistoriallisesti arvokkaiden Kaukalinnan, vanhan kappalaisen pappilan ja Wanhan Apteekintalon korjausrakentaminen ja entisöinti on ollut vialaisen yhteisön taloudelle haastava projekti. Suuri on ollut se innostus, voima ja energia, millä olemme vieneet hankkeitamme eteenpäin. Paljon toimeliaisuutta ja talkootyötä on vaatinut niin rakentaminen kuin myös varojen kerääminen. Samalla Via ry on voinut tarjota jäsenilleen mahdollisuuden soveltaa Kirjeopisto Vian ajatusjoogaa käytäntöön ja toteuttaa keskeisiä tehtäviään – hoitaa taloutta ja tukea jäsentensä henkistä kehitystä.

Kaukalinnan ja Wanhan Apteekintalon tiloja vuokrataan myös paikkakuntalaisille kodin juhliin, kokouksiin ja näyttelytilaksi, jolloin myös kerimäkeläiset pääsevät nauttimaan kauniisti entisöityjen vanhojen rakennusten ilmapiiristä ja tunnelmasta ja myös puutarhasta. Kesän kohokohta on ollut Kaukalinnan puutarhassa heinä-elokuun vaihteessa jo kuutena kesänä järjestetty puutarhakonsertti, mikä kerää kuulijoita laajemmaltakin alueelta. ●

Via-Akatemia

ja Via-Akatemian säätiö

”Tulkoon se valo, jonka on ennustettu tulevan pohjolasta ja nimenomaan Suomesta, ja jota Kirjeopisto Via on tälle planeetalle tuonut ja levitkoon se edelleen Via-Akatemian kautta koko ihmiskunnalle, sen jokapäiväiseen elämään ja ihmissuhteisiin sekä tieteisiin ja taiteisiin ja koko kulttuuriin.” Näillä sanoilla Mirja Salonen avasi Via-Akatemian avajaisseminaarin Uudenvuodenpäivänä 1994 Kerimäellä Vialassa.

Via-Akatemia nimenä oli syntynyt edellisellä syksynä vialaisen yhteisön tapaamisissa, joissa pohdittiin ja kartoitettiin jäsenistön mielenkiinnon kohteita. Jo 1990-luvun alkuvuosina, kun Kaukalinnan korjausrakentaminen eteni ja sen käyttötarkoitusta mietittiin, oli keskusteltu väljästi kurssikeskuksen perustamisesta. Oppilasyhdistys oli toiminut vuodesta 1975 lähtien aktiivisesti ja monipuolisesti, mutta toimintaympäristönä se oli tullut tiensä päähän.

Jäsenistön innostuneisuus sekä toiminnan, opiskelun ja tutkimisen tarve edellyttivät kehittyneempää ja vaativampaa organisaatiota vastaamaan kasvaneisiin kehityspyrkimyksiin.

Vialainen filosofinen koulukunta

Kirjeopisto Vian perustajien **Tyyne Matilaisen** ja **Mirja Salosen** tavoitteena oli jo alunperin tuoda esoteeriset opetukset tieteellisen tutkimuksen piiriin. Yhteisöllisen kehityksen alkuvaiheessa 1970-luvun loppupuolella Tyyne Matilainen otti käyttöön ilmaisen vialainen filosofinen koulukunta tai Kirjeopisto Vian filosofinen koulukunta. Ilmaus sisältää oleellisen ja merkittävän rajanvedon. Vialaisuudessa kyseessä ei ollut uskonnollinen yhteisö tavantomaaisessa mielessä dogmaattisine käsityksineen, vaan perusolettamuksiaan rakentavasti kyseenalaistava ja jatkuvaan uudistumiseen ja kehitykseen pyrkivä yhteisö. Kirjeopisto Vian rajajoogan I opetuskirjeessä oleva luonnehdinta: ”Joogamme on kokonaan älyllisfilosofinen ja henkinen sisäisen itsen löytämiseen johtava menetelmä” kuvaa erältä osin tätä.

Vialaisessa maailmankuvassa lähtökohtana on hengen ensisijaisuus suhteessa aineeseen.

Ihminen on henkinen ikuisuusolento, Jumala on olemassa ja maailmaa pitävät koossa jumalliset hyvyyden voimat. Elämän tarkoitus on, että kukin pyrkii saattamaan nämä hyvyyden voimat vallitseviksi omassa elämässään ja lähiympäristössään mahdollisuuksiensa ja voimien mukaan. Kun hyvyyttä ylläpitävien ihmisten määrä kasvaa, maailmassa lisääntyy rauha.

Säätiön perustaminen ja tarkoitus

Näin ollen päädyttiin perustamaan säätiöpohjainen koulutus- ja tutkimusyksikkö, joka nimettiin Via-Akatemiaksi. Via-Akatemian säätiön perustivat vuonna 1995 Kirjeopisto Via ja Via ry.

Säätiön päätehtävät ovat Via-Akatemian ylläpitäminen sekä kustannus- ja julkaisutoiminta samoin kuin Kaukalinnan tilojen vuokraaminen majoitukseen, juhliin ja koulutustapahtumiin. Via-Akatemia kehittää Kirjeopisto Vian rajajoogan jatkokoulutusta, järjestää avointa yliopisto-opetusta ja muuta tarkoitustaan palvelevaa kurssitoimintaa.

Säätiön tarkoitus kuvataan säännöissä seuraavasti (2 §):

”Säätiön tarkoituksena on järjestää ja tuottaa koulutusta ja toimintaa, joka tukee Kirjeopisto Viassa opiskeltavan T. E. Matilaisen ja M. Salosen kehittämää loogiseen positiiviseen ajattelutaitoon pohjautuvan raja-joogan sovellustyötä.

Säätiö järjestää avointa yliopisto-opetusta ja muuta säätiön toimintaa välittömästi palvelevaa opetus- ja kurssitoimintaa sekä yleisötilaisuuksia. Säätiö toimii tarvittaessa yhteistyössä muiden koulutusta järjestävien tahojen kanssa, joita ovat mm. yliopistot, kesäyliopistot ja kansalaisopistot.

Koulutuksen rinnalla säätiö suorittaa ja tukee tutkimus-, sovellus- ja kehittämistoimintaa sekä huolehtii toimialallaan kansallisesta ja kansainvälisestä yhteydenpidosta.

Säätiö voi harjoittaa sen toimintaa välittömästi palvelevaa julkaisu- ja kustannustoimintaa.”

Avoim yliopisto-opetus

Via-Akatemia aloitti toimintansa varsin voimallisesti 1995 järjestämällä Joensuun yliopiston (nykyisin Itä-Suomen yliopisto) tutkinto-vaatimusten mukaan psykologian perusopinnot (15 ov) ja heti perään seuraavina vuosina filosofian perus- ja aineopinnot (35 ov) sekä yrityksen taloustieteen perusopinnot (19 ov) ja yleisopintoja eri aloilta (7 ov). (Huom. ov = opintoviikko opiskelujankohdan mukaan vallinneen käytännön mukaisesti.)

Avoimen yliopisto-opetuksen järjestämisen käynnistysvaiheeseen liittyi tietty jännittävyys, koska Via-Akatemia oli ainakin tuohon aikaan ensimmäinen ja ainoa yksityinen organisaatio, joka anoi oikeutta järjestää avointa yliopisto-opetusta. Ennakoivat asiantuntijamielipiteet opetusministeriön tasolla menivät tasan: toisen mukaan opetusta järjestävän tahon tulee olla valtionapua saava oppilaitos opettajien pätevyyden lisäksi ja toisen mielipiteen mukaan opettajien muodollinen kelpoisuus on tärkeämpi tekijä kuin valtionavun saaminen. Joensuun yliopisto päätyi painottamaan opettajien muodollista kelpoisuutta ratkaisevana tekijänä ja näin Via-Akatemia sai oikeuden järjestää anomiaan opintokokonaisuuksia avoimena yliopisto-opetuksena.

Avoin yliopisto-opetus jatkui vuosina 2003–2007 uskontotieteen perus- ja aineopinnoilla (35 ov) Helsingin yliopiston tutkintovaatimusten mukaan.

Vialaiselle yhteisölle nämä ainevalinnat olivat luonnollisia mielenkiinnon kohteita. Ovathan psykologia, filosofia ja uskontotiede lähimmät tieteenalat, joiden puitteissa rajajoogaan ja meditaatioon liittyvät pohdinnat tapahtuvat luontevimmin. Taideharrastusten ohella tie-

topuolinen opiskelu on ollut vahvasti mukana läpi koko yhteisön historian.

Kaiken kaikkiaan on Via-Akatemian avoimessa yliopistossa ollut mahdollista saada suoritettua opintoja lähes alempaan korkeakoulututkintoon oikeuttava määrä. Opiskelijoita siirtyikin sitten jatkamaan opiskeluaan yliopistojen varsinaisina opiskelijoina. Ainakin kolme opiskelijaa on suorittanut maisteritutkinnon filosofia pääaineinaan ja yksi heistä on väitellyt tohtoriksi muutama vuosi sitten.

Elämyksellisiä lyhytkursseja

Samaan aikaan avoimen yliopiston kurssien kanssa Via-Akatemian ohjelmassa oli runsaasti lyhytkursseja. Teemavalikoima sivusi ajassa liikkuvia yleisiä trendejä ja henkisestä kasvusta kiinnostuneiden ihmisten mielenkiintoja. Kysynnän lisäksi kurssiteemojen valinnassa ja niiden toteuttamisessa painotettiin opettajien asiantuntemusta ja eettisiä näkökohtia.

Suosittuja teemoja ovat olleet pidempikestoista kurssisarjoista mm. **Erkki Lehtiran**nan henkinen astrologia, **Terttu Seppäsen** ja **Anneli Tiilikaisen** NLP-kurssit, **Elsa Kestin** reikikoulutus, **Sami Pajusen** ryhmätyökurssit, **David Wardin** sielun psykologia, **Pia Skibdahlin** meditatiivinen laulu, **Anneli Pääkkösen** kirjoittajakurssit ja monet muut. Unohtaa ei sovi myöskään maanpäällisen paratiisin luomista eli puutarhanhoitoa **Börje Frin** ohjauksella säännöllisesti keväällä, kesällä ja syksyllä.

Huippuaktiiviset lyhytkurssivuodet ajoittuivat 1990-luvun loppupuoliskolle ja myös tämän vuosituhannen alkuvuosiin. Sitten seurasi rauhallisempia vuosia ja tähän saumaan luontui hyvin retriittitoiminnan kokeileminen ja ajatus-työmeditaation intensiivisempi käynnistyminen.

Vialaisen rajajoogan/ajatusjoogan jatko-opetus

Rajajoogan täydennyskoulutus: Via-Akatemian ydintarkoitukseen liittyvä Kirjeopisto Vian rajajoogan opetus- ja ohjauskoulutus käynnisi-

Kaukalinnan vihkiäisjuhla oli helmikuun 16.päivänä 1997. Vihkiäispuheen piti Via-Akatemian rehtori Terttu Seppänen. Via-Akatemian kunniarehtori Mirja Salonen vihki Kaukalinnan Via-Akatemian ja vialaisen yhteisön käyttöön leikkaamalla sinivalkoisen nauhan Avustajana on Päivi Mäkäraainen.

tyi vuosituhannen vaihteen lähestyessä 1999. Tämän joogamuodon harjoittajille tarkoitettu työkauden pituinen täydennyskoulutustapahtuma toteutettiin kolme kertaa, jokaisessa ryhmässä oli 20 jooganharjoittajaa. Pääasialliset työskentelyn kohteet olivat Kirjeopisto Vian rajajoogan opetuskirjeiden syventävä tutkiminen, vialainen ajatustyömeditaatio sekä käytännöllinen toiminta seminaarien ja kurssien toteuttamiseksi ja järjestämiseksi eri puolille Suomea. Alueellisenä versiona rajajoogan syventävästä tutkimisesta toteutettiin lukuvuoden mittainen opintopiiri Helsingissä. Kerimäkeä kun eteläsuomalaiset pitävät syrjäseutuna, jonne on pitkä matka.

Työnjako Via-Akatemian ja Oppilasyhdistys Via ry:n kesken tapahtuu seuraavasti: Via-

Via-Akatemian säätiön ensimmäinen hallitus 1995. Kuvassa vasemmalta Sinikka Juntura, Tapio Karvonen, Marja-Leena Salojuuri, Tuula Uusitalo, Mirja Salonen, Terttu Seppänen, Mervi Liinakoski, Juhani Turjanmaa, Pirjo Jurvakainen ja Risto Jurvakainen. Ilmapallot ovat olleet merkittävä varainhankinnan lähde vialaiselle yhteisölle 1980-luvun alkupuolelta lähtien, pääasiassa vappuna. 1990-luvulla tehtiin myös tilauksesta ilmapallokoristeluja tapahtumiin ja siksi joskus omiakin tapahtumia koristeltiin ilmapalloilla.

Kaukalinnassa on vietetty mm. häitä, syntymäpäiviä, muistotilaisuuksia, ristiäisiä ym. Tarjoilupöydän ääressä monien juhlien taitavat emännät Milna Karvonen ja Leena Turtiainen.

2005 Kirjeopisto Vian perustamisesta tuli 50 vuotta täyteen. Juhlakesäkurseille osallistujat ryhmäkuvasa.

Akatemia rakentaa pitkäjänteisempää suunnittelua vaativat isommat tapahtumat ja oppilasyhdistyksen puolella ovat spontaanimmat välittömät paikalliset keskustelupiirit, retket, ajatustyömeditaatioryhmät ym. Myös Via-Akatemian tapahtumien järjestäjinä ovat Via ry:n aktiivijäsenet.

Yhteisölliset tapahtumat ja seminaarit: Vuoden mittaan Kaukalinnan tapahtumiin kuuluvat yhdistyksen ja säätiön sääntömääräiset kokoukset kevätkaudella ja syksyllä. Kokousviikonloppujen ohjelmaan kuuluu joko iltaseminaari tai ajan salliessa päiväseminaari.

Alueelliset seminaarit: Rajajoogan täydennyskoulutuksen osana ja innoittamina Via ry:n paikallisosastot järjestivät toiminta-alueillaan Etelä-Suomessa, Länsi-Suomessa ja Itä-Suomessa teemaseminaarin sekä syys- että kevätkaudella. Alueseminaareja järjestettiin vuodesta 2001 vuoteen 2007 saakka, jolloin oli jälleen aika uusiutua ja muuttaa toimintatapaa.

Yleisöluennot: Alueseminaarien tilalle tulivat avoimet yleisöluennot, joita on 2007 lähtien ollut Helsingissä Valon Tilassa ja Turun Ruusuportissa kaksi sekä kevät- että syyskaudella. Joskus harvemmin myös Pohjanmaalla. Tampereella järjestetään vuosittain adventtiseminaari.

Työpajat ja tietoiskut: Henkisen alan messuilla Kirjeopisto Vian rajajoogan/ajatusjoogan tunnetuksi tekemiseen kuuluvat johdantoluennot, tietoiskut ja työpajat.

Kesäakatemia

Oppilasyhdistys Via ry aloitti kesäkurssien pitämisen vuona 1976. Perinteisesti kesäkurssit alkavat juhannusaattoiltana ja jatkuvat seuraavan viikon keskiviikkoon. 1990-luvulla rakennustöiden ollessa tiiveimmillään kesäkurssit ajoittuivat vain juhannuspyhiin, mutta 2001 lähtien palattiin perinteiseen malliin.

Jäsenkesäkurssit muutettiin 2009 kaikille kiinnostuneille avoimeksi kesäakatemiatapahtumaksi.

2009 I kesäakatemian teemana oli *Henkisyysden ikuiset lähtökohdat ja uuden ajan holismi*.

Via-Akatemia

Kesäakatemian luennoitsijat 2009–10

Börje Fri 2010
Timo Hoikkala 2010
Yrjö Honkala 2009–10
Sinikka Juntura 2009–10
Päivi Kansanaho-Guo 2010
Anu Kumpulainen 2009
Aslak Larjo 2010
Pentti Mäkelä 2010
Kaisa Pakkala 2009–10
Timo Ristiluoma 2009–10
Terttu Seppänen 2009–10
Heljä Suuronen-Geib 2009
Juhani Turjanmaa 2009
Tuula Uusitalo 2009–10
Heikki Vuorila 2009–10

2010 II kesäakatemian teema oli *Tiedon lähteenä intuitio, kokemus, luonto, akasha...*

2011 on tulossa III kesäakatemia teemana *Positiivisuuden ulottuvuudet*. Luennoitsijoita kullakin kesäakatemijaksolla on ollut 10–11.

Puutarhakonsertit

Vuodesta 2005 alkoivat Kaukalinnan puutarhassa sunnuntai-iltapäivän konsertit heinä-elokuun vaihteessa. Konsertit saivat alkunsa, kun vialainen kirvesmies **Pauli Koistinen**, joka on Heinävedeltä kotoisin, vihjaisi Heinävedellä vapaa-ajallaan asustavalle **Juha Kotilaiselle**, että Kerimäellä olisi hyvä konserttipaikka. Oopperalaulaja, bassobaritoni Juha Kotilainen tuli katsomaan ja toi musikaalisia ystäviään esiintymään ensimmäisen kerran kesällä 2005, kuten on tuonut joka kesä sen jälkeenkin.

Puutarhakonsertit ovat kehittyneet vuosi vuodelta ja ovat jo merkittävä musiikkitapahtuma paikkakunnalla. Järjestelyistä vastaavat Via-Akatemia ja Via ry jäsenineen. Taitelijat etsii Juha Kotilainen. Musiikilliset teemat ovat vaihdelleet vuosien mittaan ja musiikkia on ollut kuultavana kansanlauluista ja zarzueloista oopperaan ja liediin. Esiintyjinä on ollut sekä alansa huippuammattilaisia että aloittelevia muusikoita ja myös musiikin harrastajia.

Kaunis kesää on suosinut Kaukalinnan puutarhakonsertteja joka kesä. Yleisömäärä parhaimmillaan on hiponut lähes kolmea sataa.

2005 kesän I konsertti oli aloituskonsertti vailla nimettyä teemaa.

2006 II konsertin teimana oli *Hyvän tuulen konsertti yllätyksineen. Musiikillinen iloittelu Kaukalinnan puutarhassa.*

2007 III konsertin teeman mukaan *Kaukalinnan puutarhassa soi ja raikaa kevyestä klassiseen.*

2008 IV konsertin teema oli *Pyhäpäivän ratoksi kahvikonserttisäveliä Kaukalinnan puistossa.*

2009 V konsertin teema oli *Hehkuvien sävelten sykkiessä kirkkaan auringon alla.*

2010 VI konsertin teema oli *Rakkauden säveliä luonnon helmassa.*

2011 VII konsertin teema tulevana kesänä on *Sointuja mereltä ja merten takaa.*

Julkaisut

Oppilasyhdistyksen jäsenlehti *Uusi Safiri* siirtyi vuodesta 1997 Via-Akatemian kustantamaksi ja julkaisemaksi. Samalla siitä tuli yleisölehti. Se oli ollut vuodesta 1975 lähtien vuoteen 1996 saakka Via ry:n jäsenlehti. Via ry perusti jäsenistöään varten 1997 uuden jäsenlehden

Vialaisen, jonka nimi vuodesta 2010 on ollut *Via Positiva*. *Uusi Safiri – Integraalihenkisyyden Aikakauskirja* ilmestyy nykyisin kaksi kertaa vuodessa. Lehdistä tarkemmin artikkelissa sivuilla 168–172.

Ensimmäinen säätiön kustantama kirja *Eettisen synergian voima* syntyi edesmenneen Kirjeopisto Vian opettajan **Mirja Salosen** 70-vuotisjuhlakirjaksi 1995. Kirjoittajina oli 30 vialaista. Vuosien mittaan on arkistoihin kertynyt runsaasti kirjallista materiaalia seminaareista, esitelmistä, luennoista, ryhmätyöskentelyistä ja opintoihin kuuluvista esseistä ym. vaikka niitä on julkaistukin molemmissa lehdissä.

Hallitus

Vialaisen yhteisön eri toimintoja hoidetaan pääasiallisesti talkootyövoimin. Via-Akatemian ja sitä ylläpitävän säätiön keskeinen suunnitteleva ja toimeenpaneva elin on hallitus.

Hallitukseen kuuluvat vuonna 2011: **Börje Fri, Yrjö Honkala, Sinikka Juntura, Pauli Koistinen, Kaisa Pakkala, Jouko Palonen, Marja-**

Oopperalaulaja Juha Kotilainen Kaukalinnan puutarhakonsertissa esiintymässä, säestäjänä Kalle Toivio.

Leena Salokuuri, Terttu Seppänen, Tuula Uusitalo ja Heikki Vuorila.

Sääntöjen mukaisesti hallituksen puheenjohtaja on Kirjeopisto Vian rehtori, joka nykyisin on Terttu Seppänen. Hänen vastuualueensa on Via-Akatemian sisällöllinen kehittämien ja rajajoogaan liittyvä koulutus ja opetustoiminta. Säätiön varapuheenjohtaja on Sinikka Juntura vastuualueenaan taloushallinto ja käytännössä

myös Kaukalinnan ja Wanhon Apteekintalon toimintojen organisointi. Vakiintuneen käytännön mukaan Via ry:n puheenjohtajana Jouko Palonen on säätiön hallituksen jäsen, koska Via ry on säätiön taustayhteisö. Marja-Leena Salokuuri on talousasiantuntija ja Pauli Koistinen kiinteistöhuollon asiantuntija. Kaikki hallituksen jäsenet ovat aktiivisia ja monipuolisia osajia ja toimijoita omilla alueillaan. ●

Puutarhakonserttien taiteilijat 2005–2010

Brommels – laulu- ja soitinryhmä: 2008
Linda Hedlund, viulu: 2005–07
Olli Hirvanen, kitara: 2010
Jutta Holmberg, sopraano: 2007
Maria Hozjajenok, piano: 2005
Ramón Jaffé, sello: 2009
Juha Kotilainen, oopperalaulaja, baritoni: 2005–10
Timo-Juhani Kyllönen, säveltäjä, harmonikkataiteilija: 2005–07, 2009–10
Aurora Kyllönen, sopraano, sello: 2009–10
Olivia Kyllönen, sopraano, viulu, kitara: 2009–10
Aila Knihtilä, sopraano: 2008–09
Juha-Sakari Kulmala, trumpetti: 2008
Helena Kärnä, näyttelijä, laulaja: 2010
Risto-Matti Marin, piano: 2007

Jukka Ollila, piano: 2008–10
Kaarina Ollila, mezzosopraano: 2008–09
Milja Paasonen, laulu, sopraano: 2005
María Luz Pérez, sopraano: 2010
Leena Reinman, sopraano: 2008–09
Romu-Heikki -lauluryhmä, 12 kuorolaista Romu-Heikki -kansanoopperan kuorosta: 2008
Camilla Stähle, trubaduuri: 2006–09
Taljanka-duo, Anja ja Timo Tyrväinen: 2009
Kalle Toivio, piano: 2006–07
Seeli Toivio, sello: 2005–07
Olli-Pekka Tuomisalo, saksofoni: 2007
Olli Tuunanen, basso: 2005
Reeta Viljamaa, sopraano: 2010
Irina Zahharenkova, piano: 2009

Uusi Safiiri ja Via Positiva -lehtien kehityskaari

Aikanaan, kun Uusi Safiiri tempaistiin lähes tyhjästä, emme pystyneet edes kuvittelemaan sitä, kuinka pitkälle on päästy, emmekä sitäkään kuinka paljon työtä ja uudistumishalua siihen on tarvittu. Uusi Safiiri alkoi jäsenlehtenä, sen vuoksi tähän prosessiin kuuluu myös jäsenlehden, nykyisen Via Positivan kehitys.

TUULA UUSITALO

Nykyisen Uuden Safiirin esimuoto syntyi vuonna 1975 *Safiiri*-nimisenä Kirjeopisto Vian Oppilasyhdistyksen Helsingin paikallisosaston lehtenä. Ensimmäinen numero koottiin niistä esitelmistä, jotka Helsingin paikallisosastossa eivät mahtuneet pii-
riohjelmaan ja muutamista runoista. Lehden

nimeä mietittiin piirissä ja monista ehdotuksista (esim. Viadukti) parhaaksi koettiin *Safiiri*, koska safiiri kivenä symboloi henkistä Tietä. Ajatuksena oli tehdä *Safiirista* ”positiivisuuden pää-äänenkannattaja” ja lehti, joka keskustelee Kirjeopisto Vian rajajoogasta. Lehden päätoimittajana oli silloinen Kirjeopisto Vian Oppilasyhdistyksen puheenjohtaja **Pertti Niskala**, jonka aloitteesta lehti myös syntyi ja joka toimi vähän aikaa myös kustantajana, koska rekisteröityä yhdistystä ei vielä ollut.

Lehti haluttiin pian koko Kirjeopisto Vian Oppilasyhdistyksen jäsenlehteksi (alkaen 5/1905), ja sitä tuotettiin innostuneesti täydet 12 numeroa vuodessa. Lehden sisältö oli hyvin esoteerinen ja painottui esoteeriseen pohdintaan, mutta juuri se innosti lukijakuntaa, erityisesti Kirjeopisto Vian opettajien kysymys- ja vastauspalsta. Kirjoitukset käsittelivät loogista positiivista ajattelua, unikoulua, deevoja, parantamista, jne. Runoja oli runsaasti. Ensimmäiset numerot tehtiin tuon ajan monistustekniikalla pienentämällä suoraan A4-arkeista. **Tuula Uusitalo** oli toimitussihteerinä alkaen (5/1975) ja hetken myös päätoimittajana.

Kun Via ry rekisteröitiin v. 1977, siitä tuli lehden kustantaja. Muitakin muutoksia tapahtui: *Safiirista* tuli tuolloin *Uusi Safiiri* ja Tuula Uusitalosta tuli vastaava päätoimittaja – ja sellaisena hän pysyi 20 vuotta. Päätoimittajana oli aluksi myös **Hilkka Hanhimäki**. Lehteä alettiin tehdä kirjapainotekniikalla, aluksi Hämeenlinnan kirjapainossa. Toimitustyön tekivät pääasiassa ammattilaiset: **Tuire Tukia** toimitussihteerinä ja **Maria Ahlstedt**, joka oli päätoimittajana 1980–5/1982. Mukana oli myös **Marita Kansikas-Koivunen**. Lehteä julkaistiin kuusi numeroa vuodessa. Koko oli A5, jollaisena se pysyi vuoteen 1996 saakka.

Erkki Lehtiranta tuli mukaan lehdekseen 1980-luvun alkupuolella. Lehtiranta oli kymmenen vuotta toimitussihteerinä ja huolehti mm. kirjapainoyhteyksistä sekä lehden aikataulusta. Hän toimi lehdessä monipuolisesti, myös Via ry:n tiedottajana. Painopaikaksi valittiin Savonlinnan Kirjapaino ja toimituksen jäseniä kävi siellä tutustumassa kirjapainotyöhön. Lehdellä oli myös toimitusneuvosto. **Tuula Kruth** tuli päätoimittajaksi 1987 ja jatkoi 1/1989 asti. Graafiseen puoleen perehtyneitä taittajia olivat 1980-luvulla **Eila Hämäläinen** ja **Helly Leipold**, jotka myös piirsivät lehteen, mm. kansikuvia. Kansikuvien piirtäjistä voi mainita vielä **Päivikki Kinnusen**, jonka kaunis kädenjälki näkyi lehdessä 70–80 -luvuilla.

Lehteä pyrittiin 80-luvulla myymään myös kirjakaupoissa sekä mainostamaan tutuille. Esoteeris-filosofisten pohdiskelujen ohella Uuden Safiirin sisältönä oli artikkeleita eri tieteen ja kulttuurin eri aloilta: lääketieteestä, filosofiasta, taiteesta ym. Tekstit saatiin jäsenistöltä ja niihin kuului usein esoteerinen tausta-ajattelu. Lehden arvostetuinta luettavaa oli edelleen kysymys- ja vastauspalsta.

Kuvitus koostui lähinnä piirroksista, valokuvia oli suhteellisen harvoin. Lehti ilmestyi kuusi kertaa vuodessa. Painojälki oli erittäin korkeatasoista. Yhteistyö kirjapainon kanssa oli monipolvista. Materiaali kulki postitse useaan kertaan Savonlinnan Kirjapainon ja Helsingin Uudenmaankadulla sijaitsevan Via ry:n toimiston välillä ennen kuin lehti oli valmis. Kirjapainotyön jokainen vaihe ladonnasta sinikopioon tarkastettiin ja korjattiin Helsingissä.

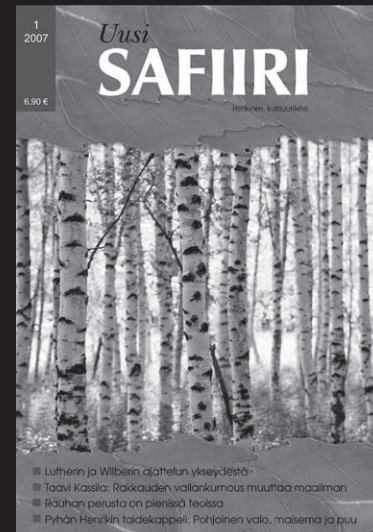
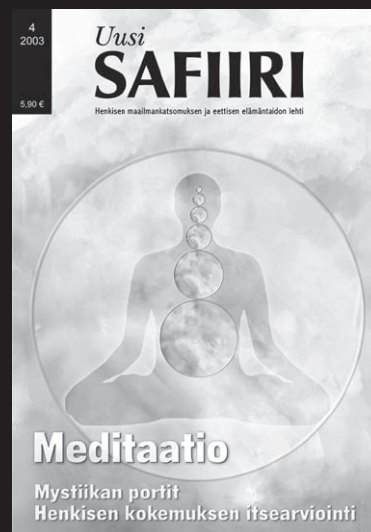
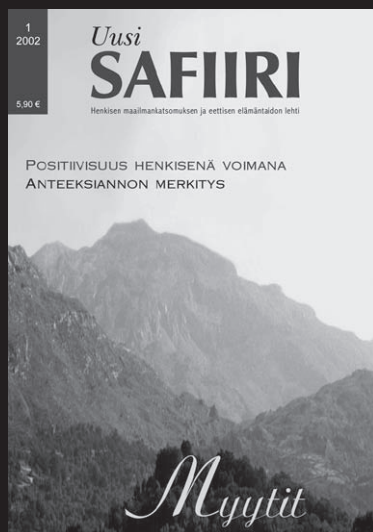
Via ry:n syyskokouksessa 1985 Uusi Safiiri päätettiin palauttaa pelkästään jäsenlehteksi. Uutta Safiiria julkaiseva yhteisö tarvitsi aikaa kasvaa ja kehittyä – se heijastui kaikkeen toimintaan, myös lehteen.

Koska oikea kirjapainotyö oli erittäin kallista, niin uuteen kehitteillä olevaan ATK-pohjaiseen tekniikkaan siirryttiin niin paljon kuin se oli mahdollista – tilanne muuttui koko ajan. Painotyö tapahtui kopiolaitoksissa, aluksi myös puhtaaksikirjoitus. Lehti taitettiin kuvausvalmiiksi omin voimin. Lehteen alkoi tulla enemmän valokuvia, jotka tuolloin vielä piti erikseen rasteroida

siihen tarkoitettussa laitoksessa. Toimitustyötä kierrätettiin paikallisosastoissa, jotka suunnittelivat oman numeronsa, keräsivät ainakin osan materiaalista, ja lehden taittoa tehtiin talkoina yhdessä vastaavan päätoimittajan kanssa. Joillakin yhteisön jäsenillä oli jo tuolloin käytössään tietokone ja tulostin, joiden jälki näkyy myös lehdessä.

1990-luvulla sisällöllinen painopiste siirtyi yhteisön tapahtumiin. Kerimäen rakennusprojektien edistymisen heijastui lehden kirjoituksissa ja yhteisön jäseniä innostettiin talokotoon. Kun tiedotettavaa ja kerrottavaa oli paljon, lehti alkoi kasvaa sivumääräisesti niin, että vuodesta 1995 yhteisön sisäiset tiedotteet ja vakiopalstat julkaistiin erillisenä viikkosena *Uuden Safiirin Utiset*. Vuonna 1996

1975 ajatuksena oli tehdä *Safiirista* ”positiivisuuden pää-äänenkannattaja” ja lehti, joka keskustelee Kirjeopisto Vian rajajoogasta.

Nykyisin Uusi Safiiri – Integraalisen elämäntaidon Aikakauskirja harjoittaa henkisiä maailmankatsomuksia integroivaa, avarakatseista, valoisaa journalismia.

Uusi Safiiri palasi yleisölehddeksi ja tämä vuosi oli myös Uuden Safiirin viimeinen vuosi Via ry:n jäsenlehtenä.

Uuden Safiirin Uutiset-vihkosesta alkoi kehittyä Via ry:lle uusi jäsenlehti *Vialainen*, joka alkoi ilmestyä 1997 A4-kokoisena neljä numeroa vuodessa. Vuodesta 2010 lähtien Via ry:n jäsenlehden nimi on ollut *Via Positiva*.

Uusi Safiiri yleisölehddeksi

Via-Akatemian säätiö tuli Uuden Safiirin kustantajaksi 1997 ja lehti alkoi saada tunnettuutta yleisölehtenä. Julkinen myynti sai aikaan muutoksia Uuteen Safiiriin: lehden painoasua oli välttämätöntä kohentaa ja kirjoitusten laatua muuttaa yleisölehdelle paremmin sopiviksi.

Lehti alkoi ilmestyä neljä kertaa vuodessa ja lehden formaatti muutettiin samalla B5-kokoon. Paperi parani. Lehden kannet tulivat värilliseksi ja sen taittoa pyrittiin yhdenmukaistamaan. Ilmestymisaikataulu harvennettiin neljään numeroon vuodessa. Jonkin aikaa silloi-

nen päätoimittaja Tuula Uusitalo myös taittoi lehteä. Lehden toimitustyö tehtiin pääasiassa Kerimäellä. Via-Akatemian avoimen yliopiston filosofian kurssien opettajista tehtiin haastatteluja. Rahatilannetta pyrittiin kohentamaan julkaisemalla mainoksia.

ATK-tekniikka kehittyi samaan aikaan hurjaa vauhtia. Tekstit kulkeutuivat toimitukseen aluksi levykkeillä, mutta silloinen uutuus, sähköposti alkoi helpottaa kirjoitusten saamista ja toimitustyötä yleensä. Myös julkaisuohjelmat tulivat taittajan avuksi.

Tuula Uusitalon 1977–97 kestänyt Uuden Safiirin vastaava päätoimittajuus päättyi, kun **Kari Joutsimäestä** tuli 1998 Uuden Safiirin päätoimittaja ja **Sari Joutsimäestä** toimitussihteeri ja taittaja. Lehden toimitus siirtyi Tampereelle. Myös **Tuija Virtanen** osallistui Uuden Safiirin taittamiseen Tampereen kauden alkuajoina ja **Tomi Leporinteen** käsialaa ovat useimmat Uuden Safiirin kannet.

Uusi toimitus ryhtyi kehittämään lehteä entistä enemmän ulospäin suuntautuneeksi. Jul-

kisessa myynnissä olevan henkisen aikakauslehden piti näyttää mahdollisimman edustavalta, mm. kannet muuttuivat nelivärisiksi. Lehti etsi oikeaa painomenetelmää ja uutta ilmettä. Uusi toimitus opetteli käyttämään uutta tietotekniikkaa. Ihan kaikkiin haasteisiin ei aina pystytty vastaamaan, mutta silti Uuden Safiirin numerot olivat varsin hyviä sen ajan mitapuun mukaan.

Haasteena oli saada riittävästi sellaisia kirjoituksia, jotka sopivat kunkin numeron kokonaisuuteen. Muutamaa vakiokirjoittajaa lukuun ottamatta tekstejä ei juurikaan tarjottu vaan niitä pyydettiin eri tahoilta – näitä olivat lehden taustayhteisön ihmiset tai muut väljästi lehden teemojen ajatusmaailmaa edustavat henkilöt tai yhteisöt. Ideoista ei ollut koskaan pulaa, mutta tekijöistä oli.

Kirjoitukset pyrittiin hiomaan sopivaksi kokonaisuudeksi ja jos tekstejä ei ollut tarpeeksi, niin toimitus laati niitä lisää, joskus jopa painoon vientiä edeltävänä yönä. Toisin sanoen aikataulut olivat varsin tiukkoja ja tekstit tulivat

pääasiassa viime tingassa. Haasteena oli myös kuvien saaminen, laillisesti julkaistavia kuvia ylipäänsä oli vaikea saada pienlehden budjetilla.

Lehteä myytiin ja mainostettiin henkisen alan messuilla. Uusi Safiiri sai myös lisämäärän: ”henkisen maailmankatsomuksen ja eettisen elämäntaidon lehti”, joka myöhemmin muuttui ”henkiseksi kulttuurilehddeksi”. Henkisen alan lehtien joukossa se alkoi saavuttaa mainetta asiallisena ja kiinnostavana julkaisuna. Kari Joutsimäen ja Sari Joutsimäen aktiivinen toimintakausi Uuden Safiirin parissa kesti vuoteen 2004.

Vuoden 2005 alusta Uuden Safiirin päätoimittajaksi tuli **Terttu Seppänen** ja taittajaksi Tomi Leporinne. Lehti alkoi panostaa artikkelien tasoon. Lehti oli alkanut ilmestyä kaksi kertaa vuodessa jo 2004. Lehteä mainostettiin messuilla ja henkisen alan lehdissä, ja sitä mm. lähetettiin kirjastoihin. Via-Akatemian avoimen yliopiston uskontotieteen esseitä hyödynnettiin artikkeleina ja sittemmin myös henkisten alojen tutkijat ovat tarjonneet tekstejä jul-

kaistavaksi. Internetin – erityisesti Wikipedian ja Wikimedian – kehitys on auttanut toimitustyötä monitahoisesti. Erityisesti kuvien saaminen helpottui. Luvallisesti käytettävien kuvien määrä ja laatu siirtyi suoraan Uuden Safiirin hyväksi. Lehden koko kasvoi tekstimäärältään myös huomasti, mikä mahdollisti kirjamaiseen liimaselkäsidokseen siirtymisen. Vuonna 2008 Uusi Safiiri nimettiin Integraalihenkisyyden Aikakauskirjaksi perusteluna kasvaneet sivumäärät, laajat, asiantuntevat artikkelisarjat sekä julkaisutiheys kaksi kertaa vuodessa.

Toiminta-ajatus: Via-Akatemian säätiön julkaisu *Uusi Safiiri – Integralihenkisyyden Aikakauskirja* harjoittaa henkisiä maailmankatsomuksia integroivaa, avarakatseista, valoisaa journalismia. Uusi Safiiri syventää näköaloja aktueellisiin viisaustraditioiden ja uuden holistisen tieteen lähentymiseen. Sen lähestymistapa aiheisiinsa on tutkivaa ja eettisesti painottuvaa transmodernismiksi kutsutussa hengessä.

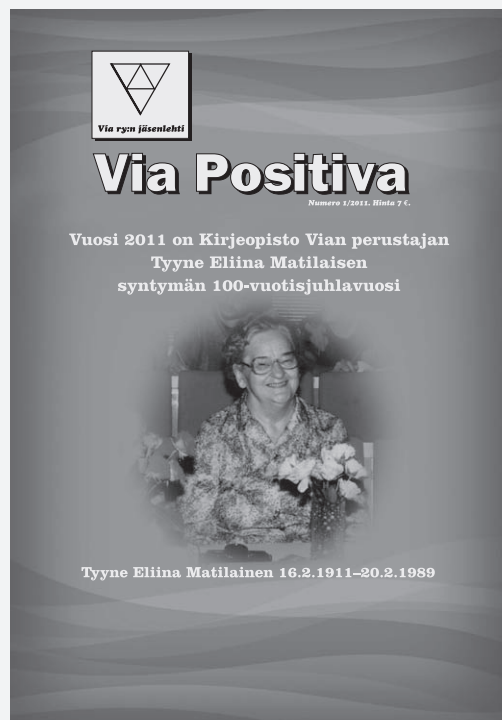
Kesäkuussa 2009 Uusi Safiiri hyväksyttiin Tiede-, kulttuuri- ja mielipidelehtien liitto Kultti ry:n jäseneksi. Uusi Safiiri pääsi myös opetusministeriön jakaman kulttuurilehtituen piiriin v. 2009.

Via ry:lle uusi jäsenlehti Vialainen

Via ry:n jäsenlehtenä vuodet 1975–96 toimineen Uuden Safiirin siirryttyä Via-Akatemian säätiön aikakausjulkaisuksi Via ry perusti uuden jäsenlehden. Via ry:n jäsenlehden tehtävä on toimia yhteisöllisen tiedonkulun ja vuorovaikutuksen foorumina. *Uuden Safiirin Uutiset* oli jo tehnyt tätä tehtävää vuodet 1995–96, se muutti nyt nimensä *Vialaiseksi*, sai oman toimituksen ja alkoi ilmestyä A4-koossa neljä kertaa vuodessa 1997. Vialaisen päätoimittajana oli **Heikki Vuorila** 1997 alusta kesään 2001 saakka ja taittajina **Jaakko Väänänen** ja myös **Timo Ristiluoma** alkuvaiheessa. Kesällä 2001 **Yrjö Honkala** aloitti päätoimittajana ja Tuija Virtanen toimitussihteerinä. Honkalan päätoimittajuus kesti vuoden 2002 loppuun ja ammattitoimittaja Tuija Virtanen aloitti pää-

toimittajana ja taittajana 2003 alusta ja hän jatkaa tehtävässään edelleen. Vialainen painettiin Helsingissä Laserpainossa 2001 vuoden loppupuolelle, jolloin painopaikaksi vaihdettiin Cityoffset Tampereella, nykyisin Kopio Niini Finland.

Vuoden 2010 alussa lehti sai nimen *Via Positiva* ja jäsenjakelun ohella kuka tahansa kiinnostunut voi tilata sen. Myös *Via Positivaa* on alettu esitellä ja myydä messuilla. Lehden koko on edelleen A4 ja se kertoo pääasiassa yhteisön tapahtumista. Kuvien määrä on lisääntynyt huomattavasti ja mukaan on tullut myös värikuvia. Lehden henkinen sisältö alkoi painottua yhä enemmän Kirjeopisto Vian rajajougan teemoihin ja oppilaiden kokemuksellisiin kirjoituksiin. Nyt **Tyyne Matilaisen** syntymän 100-vuotisjuhlavuonna 2011 on esitelty myös Kirjeopisto Vian alkuaikoja 1955–58 kirjeenvaihdon perusteella. ●

Via ry:n jäsenlehti Vialainen on vuodesta 2010 ollut nimitään *Via Positiva*. Kuvassa juhlavuoden ensimmäinen lehti.

Vapaus

*Kudon mattoa pehmeää
askelten alle pihakeinussa
suojassa piilipuun.
Kuinka hetkeen tähän lumottuun
tulin pihani puistikossa.*

*Näen vapaus valkein siivin
kaartaa ja korkeena taivas,
sävel sinenä säteiden
valot valkeat taittaa.*

*Kaukaa, kaukaa kutsuen
kuin kuiskaus hellin
kuulen varjoon vilpoisan puun:*

*Valitse, valitse vaan ihminen,
voit lähteä, jäädä
ja tulla takaisin.
Minkä teetkin
se aina on parahin,
kun vapaus laulaa sisällä
ja sävelinä soi
sun hymyssäs.*

Tuulikki Salonen

Peli, näytelmä joka astui ulos unesta.

Peli oli ensimmäinen näytelmäni ja ensimmäinen pitkä tekstini noin yleensä. Koin saavani lahjaksi näytelmän ainekset. Minun piti vain pitää huolta siitä, että kokonaisuudesta tuli sopusuhtainen.

Niinä vialaisuutemme alkuvuosina 70-luvulla kaikki tapahtui hieman mystisesti. Tutustuimme hyvin nopeasti toisiimme, keskustelimme paljon ja koimme kohtalonyhteyttä, jos niin voi sanoa. Jokainen halusi tehdä jotain positiivisuuden valtaan saattamiseksi ja samalla uuden yhteisömme hyväksi. Asiat tuntuivat helpoilta – aivan niin kuin Kirjeopisto Vian opetuskirjeissä sanottiin. Uskoimme ja tiesimme, että Kirjeopisto Vian opettajat, erityisesti **Työne Matilainen**, inspiroivat meitä henkisesti.

Kerran eräs sen ajan vialaisista, sanoi nähneensä unen näytelmästä, jossa on viittoihin pukeutuneita henkilöitä. Sitten hän lisäsi, että minun pitäisi kirjoittaa sellainen seuraavaan syyskokoukseen. Se oli velvoittavaa, sillä se oli jo merkitty ohjelmaan. Sen hetken muistan ikuisesti.

En kuitenkaan pannut vastaan. Olin itse vastikään ymmärtänyt oppivani kirjoittamaan melko helposti ja harjoittelin tekemällä pieniä tekstejä *Safiiriin*. Uskoin pystyväni kirjoittamaan näytelmätekstiäkin, olinhan lukenut klassikoita ja olin nähnyt niitä teatterissa. Osa näytelmän kirjoittamisen salaisuuksista oli auennut tällä tavoin.

Luin virikkeeksi muutaman muinaiskreikkalaisen draaman, joista olin niihin aikoihin kiinnostunut ja otin niistä mallia: nehän olivat runomitallisia ja niissä oli kuoro, joka kommentoi kaikkea tapahtunutta. Minusta sellainen sopi oikein hyvin henkisiin tarkoituksiin – niin kuin viitatkin. Myös keskiaikainen *Jokamies* tuntui hyvältä esikuvulta.

Koska vialaisuus kaikkineen oli silloin kihisevän kiinnostavaa, päätin muokata Kirjeopisto Vian ensimmäisen opetuskirjeen toisen mietiskelyohjelman runomittaan ja jakaa repliikeiksi – siitä tulikin osa näytelmää. Myös joitakin nelivuotiaan tyttäreni kekseliäitä huomioita pääsi mukaan. Lainasin sumeilematta aineksia kaikesta mahdollisesta ja yhdistelin niitä tarkoituksenani avata näkökulmia toisaalta huumorin ja toisaalta ylimaallisen hyvyyden ja kauneuden perspektiiveistä.

Siitä syntyi erikoinen mielentila, jossa kieli soi eri tavalla kuin yleensä. Tajunnassani alkoi kehittyä jonkinlaista runomittaa, kielen musiikkia. Tavallisetkin pohdinnat alkoivat hahmottua repliikkeinä – pääosin runomitassa. Tunsin, että sain lahjaksi suurimman osan näytelmän aineksista ja minun piti vain pitää huolta siitä, että kokonaisuudesta tuli sopusuhtainen.

Päähenkilön nimeksi tuli A.X. Mystinen nimi viittasi Kirjeopisto Vian opetuskirjeisiin, missä A.X merkitsi anteeksiantojen ja -pyyntöjen sekä pyhän kunnioituksen ja Kristus-rakkauden kaavojen kohdehenkilöä. Hahmona A.X oli "tavis", joka kuitenkin oli jo henkisesti kehittynyt, muttei vielä tiennyt sitä.

Peli sai kohtalaisen menestyksen. Sen jälkeen kysynnän ja tarjonnan laki määräsi kehityksen tältä osin: jokaisessa isommassa tilaisuudessa piti olla näytelmä. Yhtäkkiä Kirjeopisto Vian oppilaista löytyikin monta hyvää näytelmäkirjoittajaa. Noin vain!

TUULA UUSITALO

PELI

Mysterionäytelmä

kirjoittanut Tuula Uusitalo

(Ensiesitys Kirjeopisto Vian oppilasyhdistyksen syyskokouksessa 1976)

Henkilöt:

A.X, henkisen Tien kulkija.

Ikuinen Itse, pukeutunut viittaan

Vox Populi "kansan ääni", symbolinen henkilö edustaa lööppien yms. ajatusmaailmaa.

Kuoro

1. kohtaus

A.X, Ikuinen Itse

Vox Populi (A.X:lle): Oon Vox Populi – vanha tuttavasi.

Yleisen mielipiteen ääni.

Mä käsityksiäsi jo vuosikaudet olen ohjaillut.

Mä oonhan ollut sulle kuin rakas sukulainen, äiti, vaimo, tytär...

Kuoro: Niin! suulaita nuo tunnetusti ovat!

Vox Populi (kuorolle): Hys, Hiljaa siellä!

(jatkaa A.X:lle)... tai veli, isä...

kunnon naapuri tai vieläkin parempaa, kuin ...

Kuoro: Määräilevä pomo! Mutta millä oikeudella?

Vox Populi: No, no... mutt ain oikeassa olen ollut. Erehtymätön kerta kaikkiaan!

Kuoro (naureskellen): Kerta kaikkiaan, sen vahvistamme mekin!

A.X: Niin tosiaan, sinut kyllä tunnen. Uskollinen seuraajas oon aina ollut. Sun oppejasi tarkkaan noudattanut olen, – mä toki muodikkaalta näyttää tahdon, että arvonanto, palkka kohoaisi. (Huomaa Ikuisen Itsen)
Vaan ken on tuo toinen?
En häntä liene tavannut mä koskaan.

Ikuinen Itse (ystävällisesti naurahtaen): Vai ei hän tunne?

Vox Populi: No, mitä hänestä..

A.X: Vaan hänessä jotain tuttuakin lienee. Oon joskus ehkä nähnyt kauniin unen... (ikään kuin säikähtäen) Ja miksi me olemme täällä?

Vox Populi: Tyhmä kysymys.

Ikuinen Itse: Ei vaan filosofinen. Se juuri pitäisi nyt muistaa: miksi me olemme täällä!

Vox Populi: Turhaa filosofointia!

Kuoro: On kysymyksessäsä järkeä:
sen mekin tietää tahtoisimme!
No, kuka vastaa? Viittaniekka?

Ikuinen Itse: Katsokaa ruudutusta maassa
– se on pelilauta.

Kuoro: Pelilauta! Ja ketkä pelaa, miksi?

Ikuinen Itse: Me kolme – sovittu tää on jo kauan
sitten.

Vox Populi: Vai sovittu – he, he – en mitään sel-
laista ma muista...
Vaan mitä tulee peliin – oon aina ennenkin mä
voiton vienyt
ja vastustajat päihittänyt tyylikkäästi.

Kuoro: Ja mikä panoksena?

Ikuinen Itse ja Vox Populi (yhteen ääneen osoit-
taen A.X:ää):
Hänen sielunsa! (Katsovat toisiaan hämmästy-
neenä.)

A.X: Ei, ei. Pois haluan! Minunko sieluni?
En yhtään siitä välittäisi pelata!

Kuoro: Seis, älä karkaa! Nähdä haluamme otte-
lun!
No rahasiko sitten parempi ois panos?

A.X (miettii): Rahaniko? Ne voisin kaikki menet-
tää!
Hyi olkoon! No olkoon sitten sielu!

Kuoro: Tää kiintoisampaa on kuin Olympiakisat!
Jo alkakaa! Me emme uteliaisuutta hillitä voi
enää!

.....

2. kohta

A.X: Mitä teen nyt ma?

Vox Populi: Saat olla pelkkä pelinappula!

A.X: Voi, hukka minut perii!

Ikuinen Itse: Ei peri. Huomaa, luotan sinuun.
Järkeäs vain sun käyttää täytyy ja pelitilanteet
nyt hallita.
Teen kysymyksen.

A.X: Se eihän ole liian vaikea?

Ikuinen Itse: Sa positiivisuuteen uskotko?

Jos uskot, hyppää ruutuun valkeaan!

A.X: No ehkä ...

Kuoro: Sitä kannattaakin kannattaa!
Vaan mitähän se oikein syvimmältään tarkoit-
taa?

Vox Populi: Positiivisuus on sitä, että tekee niin
kuin minä määrään!

Kuoro: Sinun kantas kyllä tunnetaan!
Mutta mitä jalo Tuntematon sanookaan?

Ikuinen Itse: Loogiseen positiiviseen ajatteluun,
täsmennän.
Sen kautta löydät uuden hyvän elämän.

A.X (itsekseni): Hienolta se kuulostaa...
vaan mitähän nyt on tuon kysymyksen takana?
Loogiseen positiiviseen?
Se ettei olis silkkaa huijausta? (ääneen):
Loogiseen positiiviseen?
Se melkein matkalta kuulostaa.
Ei! Siitä tarpeeksi sain jo kouluaikana.
Sen jälkeen moiseen silmännyt en ole!

Kuoro: Haa! Huulta heittäin yrittää hän sivuut-
taa aiheen yllättävän, tärkeän!
Vaan ei enää pelkkä nokkeluus nyt riitä.
Asia on vakava! Mutt ensin tahdomme me tietää.
Mitä oikein on tuo uudenlainen positiivisuus!

Vox Populi: Johan sanoin, minä määrään sen!
Sen ymmärtäneen myöskin kuoro.

Kuoro: Ei, ei! Vaan antakaamme Tuntematto-
malle puheenvuoro.

Ikuinen Itse: Kerron siis: Kun kunnioittavalla
hartaudella täyttyy mieles, kun omaan uskot
kasvuus henkiseen. Kun myös toisten kehitystä
eespäin vienet...

Kuoro: Sä silloin olet positiivinen!

Ikuinen Itse: Kun työskentelet kykyjes ja voi-
miesi mukaan voimia elähdyttäin hyvyyden.
Jokaista kunnioittain, rakastain altruistisesti...
A.X: Mä silloinko oon positiivinen?

Vox Populi: Et jaksa kauan, vaikka vannon sen!

Ikuinen Itse: Minä autan! ... ja ystävällinen oot
kaikille! Sä tahdot rakastaa myös loukkaajaasi
hältä ajatuksillasi anteeks pyytäen.

Vox Populi: Niin tehdä voi vain täysi aasi!

A.X: Sitä luvata voi en!

Ikuinen Itse: Ja ajatukses jokainen
on sisällöltään positiivinen. Ja suvaitseva tah-
dot olla!

Vox Populi: Hahhaa, siitä vaan!
Suvaitseva toki olla saa!
– Varsinkin minua kohtaan!

Kuoro: Nyt anna puheenvuoro viisaammalle!
No mitä tarkoittaa se looginen?

Ikuinen Itse: Johdonmukaista ja järkevää!
Kun ajattelusi on johdonmukainen...

A.X: Silloinko oon sitten looginen?

Vox Populi: Looginen ja looginen!
Kuules oikkuilla on tapanani mulla.
Mä vaadin, siihen täytyy sinun mukaan tulla!
Tähän ruutuun, tähän!

Kuoro: Odotahan vähän!

Ikuinen Itse: Kun luontees, ajatukses jaloks
muuttuu ja Korkeampi Minäs hallitsee, se ohjaa
toimiasi joka hetki. Niin että epäitsekäästi,
oikein, toimit, teet.

A.X: Vaan jos epäitsekäs oon, enkö silloin kuole.

Vox Populi: Aivan varmaan kuolet,
saaliinjaossa kun pelkkää luuta nuolet!

Kuoro: Niin käydä voisko? Lisätietoja viel oisko?

Ikuinen Itse: Et kuole, koska autan sua! – Totuu-
den puheessasi tahdot tavoittaa, kun Korke-
ampi Minä puhettasi ohjaa ja samalla lempeäksi
myös sen saa. Puhumaan opit ja vaikenemaan...

Vox Populi: Ohoh, vaikenemaan!

Kuoro: Myös sulle suositella saan.

Ikuinen Itse: ... siis oikealla hetkellä.

A.X: Ahaa,
se tarkoittanee diplomatiaa!

Ikuinen Itse: ... ja anteeksi myös niille antaa,
jotka vielä itsekkyyttä kantaa. Sä tahdot, että
Henki Pyhä sydämet täyttää, mielen puhdistaa.

Vox Populi: En henkiin kyllä usko lain
– siis älä sinäkään!

Kuoro: Me kuulla lisää haluamme vain!

Ikuinen Itse: Sä tahdot rauhallinen olla ja tasa-
paino mielessäsi vallitsee. Tuo rauha jumalainen
vuotaa silloin sydäimestä sydämeen siunausta
suoden ja ystävyyttä niin että kansat rakastaen
elää keskenään.

Vox Populi: Rakkautta, hah, politiikassa!

A.X (miettiväisesti): Rauhallisuus säästäis kyllä
hermoja!

Ikuinen Itse: Johdolla Korkeamman Minäs puh-
distuu näin olemukseksi. Henkistä viisautta virtaa
lähimmäisiin ympärilläsi kanavan sen kautta –
puhdistain myös heidän tajuntansa.

A.X: Henkistä viisautta janoon!

Vox Populi: Korkeampaa viisautta kuin minä tus-
kin kukaan omaa!

Kuoro: Noin vaatimaton puhe onkin somaa!
Nöyryyttä tarvitaanko myös!

Ikuinen Itse: Ja paljon.
– Oikealla tavalla, kun olet nöyrä ja aina nöy-
remmäksi tahdot tulla, niin tieto tulvi olen-
toosi...

A.X (innostuu): Mä melkein tunnen sen! Jokin
aivan, uusi...

Ikuinen Itse: Valkean Veljeskunnan viisautta
saat, jota pian kanssaihmisillesi myös jaat.

A.X: Juuri tuota tahdon, haluan!

Vox Populi: Ai, et kai palopuhujaksi halua?

AX (epäilevästi): Mutta mistä tiedän, että kaikki
tuo on totta?

Vox Populi: Et mistään. Epätieteellistä koko
roska!

Ikuinen Itse: Tarinan kerron, kuulkaa! Oli kerran
kauan sitten eräs pikkulapsi. Erään kerran
äiti meni pyykkitupaan, eikä lapsi nähnyt sitä.
Kuitenkin vähän ajan päästä kuului pyykkituvan
ovelta:

Kuoro: "äiti!"

Ikuinen Itse: Äiti meni katsomaan ovelta ja
kysyi: "Mistä sinä tiesit, että olen täällä?"

Kuoro: "Siitä kun mä huusin."

A.X: Ajattelet siis että voisin... kokeilla?

Vox Populi: Tuollaista juuri odottaa voi lapselta!
No harmaa ruutu! Oothan järkevä!

3. kohtaus

Pantomiimi tms. esim. pituushyppyä parodioi-
den. A.X. epäröi, lopulta päättää hypätä valkoi-
seen ruutuun, kompuroi, mutta Ikuinen Itse: aut-
taa hänet sinne.

Kuoro: Hurraa!

4. kohtaus

A.X: Kovin lujille tään päivän koitos otti. Nyt
nukkua tahdon, mua älkää häiritkö. En jäsentä-
kään liikahuttaa jaksa. (Nukahtaa heti.)

Vox Populi: Vähästäpä uupui. Miettiä mieluum-
min sais tekosiaan! Minut melkein hylkäs! Noin
petolliseksi häntä arvannut en oisi!

Ikuinen Itse: Hys, antaa hänen nukkua! Ja nyt
me teemme pienen matkan. Mua seuratkaa!

Kuoro: Mihin?

Ikuinen Itse: Taivaaseen.

A.X (unissaan): Minäkinkö?

Ikuinen Itse: Juuri sinä! (A.X nousee, mutta
sätky jää sen näköiseksi, kuin joku siinä nuk-
kuisi.)

Vox Populi: Taivaaseenko?
Mutta tähän on sensaatiomaista. Siellä ei
käynyt ole moni! Tästä kissankorkuiset taas tulee
otsikot. Ja nimeni lehtiin saan ma jälleen ker-
ran!

(Yrittää seurata, mutta kompuroi. Löytää mai-
noksen)

Oho! Ja mitä tässä lukee? Lenkkiä tarjouk-
sessa! Sensaatiomaisen edullisesti! Sitä pitää
saada. Taivas kun taivas, mutta tämä on ainakin
varmaa!

Voisi seurata pantomiimi Matka taivaaseen

5. kohtaus

Unessa: Taivas

Paikalla A.X , Ikuinen Itse, kuoro

A.X: Täällä miten olo onkaan kevyt
ja väsymys on täysin poissa.
Niin hyväksi nyt tunnen itseni
ja voimakkaaksi.
Kaikkia rakastan ma, vähintäkin.
Ja tuota olentoa edessäni
josta hyvyys minuun virtaa
rakastan enemmän kuin mitään muuta. (Polvis-
tuu)

Kuoro: Hän Ikuinen Itse on!
Ihmisen ydin kautta syntymien aina sama,
aina uudistuva!
Kunnia Ikuiselle Itselle! Gloria!

Ikuinen Itse: (A.X:lle) Tule lähelleni!

A.X: Saanko?

Ikuinen Itse: Olemmehan samaa olemusta:
Ikuinen Itses olen, Korkeampi Minäs.

A.X: Sua palvella saanko, niin olet hyvä!
Hyvyyden, rakkauden työtä tehdä tahdon,
että ihmiskunta, veljeni kaikki
tän saman onnen kokea he sais.

Kuoro: Kuin on hän viisas, kunnia myös hälle!

Ikuinen Itse: Sä tehtäväsi oikein oivaltanut olet:
Palvella rakkaudella ihmiskuntaa.

A.X: Ah juuri tuota sydämeistäin haluan ja tah-
don.

Ikuinen Itse: Ja siihen työhön nyt voimaa tarvit-
set ja viisautta.
Niin paljon kuin vain tahdot, myös sen saat.
Ja niin kuin huomaat, yksin ei tarvitse sun olla.
Sinua autamme ja sinä meitä.
Me kaikki olemme yhdessä niin vahvat.
Me, jotka teemme Valkean Veljeskunnan työtä
palvellen Jumalaa ja ihmiskuntaa.

Kuoro: Sua ylistämme Valkea Veljeskunta pyhä!
On tekosi loistavat ja loistavammiks käyvät yhä.
Kosminen rakkaus, universaalinen viisaus
kauttasi muodon saa
ja alkutahto, mi Jumalast on
työssäsi itseänsä toteuttaa.

Ikuinen Itse: (A.X:lle) Myös valvetajuntaasi vie
murunen tästä.
Se kyllä kasvaa, voimistuu, kun sisäistä
ääntäs noudatat – ja muista: sua autetaan!

A.X: Tän aina muistan!

Ikuinen Itse: Siis palatkaamme.

A.X: En tahdo, miksen tänne jäädä voi?

Ikuinen Itse: Muista tehtäväsi!

6. kohtaus

A.X: herää, Vox Populi syö makkaraa, Kuoro
taka-alalla.

A.X (vuoteessaan): Jotain ylevää muististani
karkaa.
Tää arki – aina samannäköinen ja tylsä.
Ei kauhistus, ei sentään.
Vaihtaisinkin samaan vanhaan,
nyt kun muistan, että
johonkin kummaan peliin
sotkeutunut olen!
Voi pahas, kaikkeen sitä joutuu!
Ja kukas tuo on?
Eilinen pelikaveri ja lenkkiä se popsii.
Ai, kun on nälkä!
Anna vaikka pieni pala!
Nälkä aivan kurnii suolissain

Vox Populi: En anna! Sä ethän noudattanut neu-
vojain!

Kuoro: Jos et anna, ei pelata hän jaksa.

Vox Populi: Olkoon sitten, ota armopala! (Lepyt-
televästi)
No, ollaan kavereita! Kai tällä kertaa paremmin
täytät toiveitani.

7. Kohtaus

Vox Populi yksin

Vox Populi: Hän kovin on tuot kaapuniekkaa
hännystellyt.
Parempaa minäänsä muka?
Hmh! Mikähän siinä kiehtoo?
Viitta varmaan?
Jos samanlainen viitta mulla ois
niin mua halukkaammin uskoa hän vois.
Voisin huiputtaakin hiukan tuota sinisilmää.

Haa! Otan mustat lasit! Nyt esiinnynkin incog-
nito!

Vox Populi (löytää jonkinlaisen viitan ja pukee
sen yllensä, samoin mustat lasit):
No onpas kamalat nää lasit!
Vain syyllisyyttä niistä näkyy!
Mutta sain idean!
Näiden avulla voin voittaa pelin!
(A.X: tulee, samoin kuoro) Hän herkkä on.
Nyt omaatuntoansa esitän!

A.X: Nytkö pelataan? Unessa jotain uskoa
itseäni jo sain.

Vox Populi: Niin niin. No kuulehan:
Nyt lasit nämä silmillesi ottaa täytyy.
Ja musta ruutu, siihen käy! (Panee mustat lasit
A.X:n silmille)

A.X: Miksi? Tahdo en.

Vox Populi: Oon parempi minäs, omatuntos,
muistathan?

A.X: Hän jotenkin erilainen oli eilen.

Vox Populi: Vai epäilet!

A.X: Ee-en. Yritän olla positiivinen.

Vox Populi: Sitten ota lasit! No, mitä näet, ker-
rohan!

A.X: Syytöksiä! Ihan kauhistaa!
Ne huonon omantunnon, stressin aiheuttaa.
Se kaikki uhkaa! Kuin olisin jo pelkkää tuhkaa!

Kuoro: Nyt meille rauhoittavaa lääkettä tuokaa!
Ja kiireimmiten hölkkää ja juoskaa!
Jos jotain auttaa ohje tää,
se pari päivää elämäsi pidentää.

Vox Populi: Vain heikkoutesi sua puolustaa!
Sinun on syy! Syy! Syy!

A.X: Auttakaa, miss ootte voimat hyvyyden?

Ikuinen Itse (tulee): Olen tässä, sua puolustan.
Voimaani sulle annan, vuodatan.
Nyt heitä lasit mustat pois,
siirtyä ruutuun valkeaan jo voit.

A.X: En uskalla!

Vox Populi: Niin! Ottaa lasit mustat pois,
vain pakoa kurjaa puoleltasi ois!
Sinun on vastuu! Toki kannat sen!

Kuoro: Niin juuri, paeta vastuuta et saa.

A.X: Kumpaa uskoa?

Vox Populi, Ikuinen Itse: Minua!

Ikuinen Itse: Ota, tarjoon lasit kirkkaat, ett hyvyyden, positiivisuuden näet myös. Paremmiin toteuttaa voit silloin sä jalon, uhrautuvan työs.

A.X: Työnikö? Mä jotain luvannutko olen? Jotakin muistan, jotain aavistan... Vaan epäroin vielä...

Ikuinen Itse: Mutta kuulehan. Nyt kerron jälleen sulle tarinan: Se sama lapsi josta eilen oli puhe meni äidin kanssa kerran kahvilaan. Ja he tilasivat kupin kahvia ja pullon limonadia. Ja äiti aikoi ostaa molemmille kakunpalan. Mutta lapsi huusi suureen ääneen: "Tuollaista en ainaakaan tahdo!" Mutta sitten hän kävi mietteliääksi, sillä se kakku oli herkullisen näköinen ja lopulta hän päätti: "Huomenna... en tahdo tuota kakkua!"

Kuoro: Se mitä meille opettaa?

A.X: (antaa lasit takaisin) Huomenna? Noit voisien pitää aikaisintaan huomenna! Tai – en ehkä silloinkaan! Tahdon tämän päivän kaiken muuttavan. (Ikuiselle Itselle) Mä sinun lasejasi tahdon kokeilla!

Ikuinen Itse: Katsohan: sä pian näet maailman valkean!

A.X: Vaan näkyyhän tästäkin nuo hirvitykset!

Vox Populi: Näkyy, näkyy! Musta!

Ikuinen Itse: Vain hetken! Katso vielä! Valkea!

A.X: Nyt näen, tuoll on kirkas valo. On jossain leimahtanut hengen palo rinnassa yhden, sitten toisen myös. On kanssaan pieni etujoukko työss.

Selkenee taivas, tää on kuin aamun koitto. ja nytkö alkaa positiivisuuden voitto? Kun sota väistyy, rauha valtaa alaa ja rakkaus pyhä säteitensä valaa.

Maa kärsinyt taas hedelmiä antaa. Ihmiset toisiensa kuormaa kantaa.

Ja taudit poistuu huonon karman myötä. Jokainen tekee Hyvyydelle työtä.

Myös järki kasvaa, viisaus pitää perää ja tie, taide uljaast eloon herää. Lait luonnon hallitaan ja – siltä näyttää, viisaasti ymmärtäin niit osataan jo käyttää.

Positiivinen ajatus, tunne, tahto vahva – ne ovat ihmiskunnan onnen ovenkahva. Myös köyhyys vähitellen katoaa, rikkaus hengen, aineen sijaan saa!

Vox Populi: Rikkaus, se kyllä kiinnostaa! Tuot aatetta vois melkein kannattaa.

Kuoro: No, no! Aiotko sinäkin ruveta pyhimyksi?

Vox Populi: Voi olla – jos siitä rahaa saa! Mun puolestain voit jäädä ruutuun valkeaan!

.....

8. Kohtaus

Kuoro: Tää ihmeeltä todellakin vaikuttaa! (Ikuiselle Itselle)
Vaan ken olet, tuntematon ylhäisyys: on ihmetekos suuret.
Sä jumalien joukkoon kuulutko?

Ikuinen Itse: Tavallaan. (osoittaa A.X:ää)
Olen hänen Ikuinen Itsensä.
Hän itse, mutta jumalallinen!

Vox Populi: Mun täytyy itsetuntoani kohottaa! (äänen)
Terve vaan! On hauska tutustua Jumalaan!
Vaan, jos toden sanoisin – kuulun jumalien joukkoon minäkin.
"Vox Populi, Vox Dei"

Kuoro: Niin! Itseäsi jumaloinut aina oletkin!

A.X: Ikuinen Itsein – paljolti muistutan ma häntä!

Vox Populi: (moraalisesti närkästyneenä): Ohhoh! Kuulostaa röyhkeältä! (A.X:lle)
Mene eläintarhaan, enemmän muistutat sa niitä, joill on häntä!
Kas, onhan ihminen syntyisin vain apinasta. Jos tarkkoja ollaan niin ameebasta alkaa sukunsa uljas!
Siis: ei mikään saa sua elukasta erottaa. – Musta ruutu

A.X: Tahdon ihmisveljein pelastaa. Jos ameeba oon, en siihen pysty!

Vox Populi: Sä ethän siihen pystynyt oo ennenkään!

Ikuinen Itse: Vaan ihmisen henki, kotoisin on Jumalasta.
Ota avuksesi Hengen positiivisuus ja voima!

AX: Ikuinen Itse, sinut tunnustan. Sinun kaltaiseskes tulla haluan. Valkea ruutu valintani on AINA!

Kuoro: Me häntä seuraamme!

AX: Yhdessä maailman paremman me rakennamme!
Nyt ymmärrän tään kaiken tarkoituksen: kasvaa, kehittyä.
Hylätä arvoton ja löytää hyvä.
Oikein käytettynä voima ajatuksen on mahtava – se avaa kehityksen uksen.
Näen, kuinka ihmiskunta ilossa kylpee, puhdistuu totuudessa.
Pyhässä kunnioituksessa ja Kristus-rakkauksessa
Ja onnellisuus elämämme täyttää.

Kuoro: Kristus-rakkaus, kunnioitus, positiivisuus – se onhan ainut tosi jumaluus!

A.X: Nyt positiivisuuden valtaan saattamiseksi tahdon tehdä työtä!

Ikuinen Itse: Aatoksein lausuit!

Kuoro: Heill on nyt ajatukset samat! Vaikk toinen jumala on, toinen ihminen, he on kuin yhtä!
Asia selvä on.
No, lopetetaan peli!

Ikuinen Itse: Niin, pelasimme loppuun juuri tämän erän!

Vox Populi: En häntä puolelleni saanutkaan? Kumma.
Mä vetänytö oisin vesiperän?
En silti ole yhtään onneton.
Positiivisuus kerrassaan oiva oppi on.
Rahaa siitä kenties kääritään!
Ei – hävinnyt en ensinkään.

Ikuinen Itse: Peli loppuu, alkaa aika työn! (Alkavat kerätä tavaroita)

Ääni yleisön joukosta: Hei, hei, älkää vielä menkö!
Jäi meille epäselväks seikka tärkeä: Kuka voitti?

Ikuinen Itse, Vox Populi, A.X (yhteen ääneen): Minä!

Kuoro: On yksimielisyys siis heillä suuri. Siks sopivaa nyt lopettaa on juuri.

.....

PELI-näytelmä on juuri ensiesitetty 1976 ja ryhmä ottaa vastaan yleisön kiitoksia. Vasemmalta eturivissä Ikuinen Itse (Hannu Ainola), A.X. (Heimo Karvonen), Tuula Uusitalo, kirjoittaja ja ohjaaja, Vox Populi (Kauko Hotti). Takarivissä kuoro (vasemmalta Marja Virtanen, Eeva Kemppainen ja Marja-Leena Salokuuri)

Ihmisen KOHTALO

ja sen muuttaminen
rajajoogan avulla

Puhuttaessa ihmisen kohtaloon vaikuttavista tekijöistä ja siitä, voiko ihminen itse vaikuttaa kohtaloonsa, on keskusteluun otettava mukaan koko evoluution kenttä ja aurinkokuntamme planeettojen rooli kehityksen portaina. Rajajoogamenetelmät mm. Kirjeopisto Vian rajajooga auttavat ihmistä ymmärtämään tätä järjestelmää ja toimimaan niiden periaatteiden mukaan, jotka nopeuttavat ihmiskunnan ja kaikkien luomakuntien kehitystä.

RISTO JURVAKAINEN

UUSI SAFIIRI 1/2011

Ihmiseen ja hänen henkiseen ja fyysiseen kehitykseensä vaikuttavaan järjestelmään on läheisesti yhteydessä myös aurinkokuntaamme laajempi järjestelmä, ”kaksitoista luovaa luokkaa”, joita johtaa kaksitoista suurta Jumalaa, joiden valtavan laajoista asuinsijoista muinaiset tarustot kertovat ja joita symboloivat kaksitoista eläinradan merkkiä. Tämä on kehitysjärjestelmä, joka kyseenalaistaa käsityksemme ihmisen perusolemuksen luonteesta ja järjestelmämme eri osien fyysisiin ja aineettomiin rakenteisiin liittyvistä mahdollisuuksista. Tämä lähestymistapa evoluutioon, ja erityisesti ihmisen evoluutioon, haastaa nykytieteen käsityksen tieteellisen tiedonmuodostuksen periaatteista. Se haastaa myös vakiintuneet ja yleisesti hyväksytyt teoriat sekä tutkimuskäytännöt (paradigma).

Eri uskontojen rooli ja opetukset vaikuttavat myös oleellisesti ihmisen käyttäytymiseen, käsitykseen hänestä itsestään ja hänen elämänsä vaikuttavista tekijöistä. Kysymys kuuluu, voiko ihminen arvostaa omaa elämänsä, lähimmäisiään ja luontoa ilman oikeaa tietoa eri luontokuntien kehityksestä, näiden luontokuntien kehityshistoriasta sekä niiden suhteesta ihmisen omaan inhimilliseen kehitykseen ja kehitykseen vaikuttavista laeista. Voiko ihminen luottaa toiseen ihmiseen ja yleensä elämän oikeudenmukaisuuteen ilman tietoa Jumalasta ja jumaluuksista? Uskonnot ovat avainroolissa tämän tiedon välittäjinä. Paradigman tuleva muutos koskettaa siis myös uskontoja.

Korkeakulttuurit toivon lähteenä

Muinaisten korkeakulttuurien arkeologiset jäänteet ja pyhät kirjoitukset todistavat näiden korkeakulttuurien aikana eläneiden ihmisten käytössä olleista tiedoista ja taidoista, jotka ylittivät nykyihmisen tietämyksen. Heidän

rakennustaitonsa oli ylittämätön ja on edelleen mysteeri nykyrakentajille. Heidän kirjoituksensa kumpusivat filosofiasta, joka on nykyihmiselle arvoitus perusperiaatteiltaan. Sivilisaatioita, joita voidaan pitää korkeakulttuureina, on elänyt eri aikoina mm. Meksikon, Väli-Amerikan, Perun, Egyptin, Persian, Irakin (Kaldea), Intian, Kiinan, Kaukoidän, Kreikan ja Irlannin (Druidit) alueilla. Aurinko oli keskeisessä osassa näiden kulttuurien filosofisessa ajattelussa, hallinnossa, kasvatuksessa, rakennusteitteessa, maataloudessa ja myös muilla elämän alueilla. Näiden kulttuurien opetuksiin on sisältynyt myös tieto ihmisen kehitystiestä ja keinoista vaikuttaa elämäänsä osana oman kansansa ja yhteisönsä elämää.

Ihmisen tiedot ja taidot ovat sidoksissa tietynä aikana vallitsevaan kulttuuriin ja ne ovat yhteydessä ihmisen – ja laajasti ottaen – ihmiskunnan kehityssasteeseen. Kulttuurit ovat aina rakentuneet sen ymmärryksen varaan, joka ihmisillä on ollut luonnosta ja ihmisestä ja näiden välisestä vuorovaikutuksesta. Tämä ymmärrys on kehityksen alainen ja selvästikin riippuvainen laajemmista evoluution sykleistä. Korkeakulttuurien jäänteet ovat todisteena kehityksen syklisyydestä. Sitä todistaa myös tosiseikka, että nykytiede ei tunne muinaisten korkeakulttuurien sivistyksen filosofian perusteita. Tieto ja viisaus, jonka varaan ne aikoinaan rakennettiin, on unohdettu, mutta se tieto on yhä olemassa ja voidaan ottaa jälleen käyttöön. Voi perustellusti sanoa, että se tieto on ainoa ulospääsy monista ihmiskuntaa tällä hetkellä vaivaavista syvällisistä ratkaisemattomista ongelmista.

Avaimet ihmisen elämän arvostamiseen, uudenlaiseen kasvatusjärjestelmään, puhtaaseen ravinnontuotantoon, puhtaaseen energiantuotantoon, puhtaaseen veteen, puhtaaseen ilmaan, ja puhtaaseen maahan löytyvät viisaudesta, joka

aikoinaan oli korkeasti sivistyneiden kansakuntien hallussa. Sen tiedon puuttuminen on johtanut ihmiskunnan umpikujaan, josta se selviää vain tunnustamalla korkeamman, henkisen tiedon olemassaolon. Aina, kun tämä tieto on unohtunut ja tilalle on tullut itsekkyyttä ja ahneus, ovat kulttuurit rappeutuneet ja romahkaneet omaan mahdottomuuteensa.

Ihmisen ja ihmiskunnan tulevan kehityksen kannalta on oleellista, miten ihmisen ymmärrys kehittyy – ja voiko sitä ylipäättään kehittää. Toinen oleellinen kysymys on, onko kehitys itseohjautuvaa vai onko eri luomakuntien, ihmisen ja ihmiskunnan kehityksen taustalla järjestelmä, jolla on tietty, tarkoin ajateltu päämäärä. Kysymys kuuluu, onko jossain olemassa tietoa, miten maailmankaikkeuden kehityksen on tarkoitus edetä ja oleellista on, voidaanko tätä tietoa hyödyntää tänä päivänä ihmisen jokapäiväisessä elämässä.

Brahma-vidyâ, "Jumalan viisaus"

Tällaista kaiken kattavaa tietoa on kutsuttu idässä sanskritin kielen termillä *Brahma-vidyâ*, "Jumalan viisaus", josta kaikki omaa maailmankaikkeuttamme koskeva todellinen ja oikea tieto on alun perin saanut alkunsa. *Brahma-vidyâ* on *Upanishadien* keskeinen sisältö. Hinduja pyhä kirja, *Upanishadit*, jota sanotaan *Vedojen* ihmeellisimmäksi ja mystisimmäksi osaksi, selittää maailmankaikkeuden alkuperää, Jumalan ja ihmisen olemusta, hengen ja sielun vuorovaikutusta sekä mielen ja aineen metafysisistä yhteyttä. Tämän mukaan jokainen uskonto, jokainen filosofia, kaikki tieteet ja taiteet ja kaikki toimeliaisuus, joka perustuu totuuteen ja kauneuteen, on lähtöisin Jumalasta. Tämä tieto ja viisaus on tarkoitettu jouduttamaan kaikkien luomakuntien kehitystä, ja siksi mikään taho ei voi väittää sitä omakseen eikä käyttää sitä muita vastaan. Tämä tieto on kaikkien uskontojen yhteinen ydin, josta suurten uskontojen perustajat ovat ammentaneet tietonsa ja uskontojen perustan eri aikoina. Se on ollut myös kaikkien todellisten

mysteerikoulujen ydinopetus ja on sitä myös tänä päivänä. "Jumalan viisauteen" ovat perustuneet myös kaikki vakavasti otettavat ja merkittävät filosofiset järjestelmät.

Brahma-vidyân kreikankielinen nimi on teosofia. **Paracelsuksen** (1493–1541) oppilaita kutsuttiin teosofeiksi. Paracelsuksen, lääkärin ja filosofin, opetukset ovat vuorostaan yhdenmukaisia muinaisen intialaisen oppijärjestelmän kanssa, joista yksi tärkeimmistä on Veda-kirjallisuus. Puhuttaessa henkisestä kehityksestä ja henkisestä kasvatusjärjestelmästä, on huomattava, että silloin ollaan tekemisissä aivan toisenlaisen järjestelmän kanssa kuin tavallisesta koulutuksesta puhuttaessa. Jumala opettaa toisin kuin ihminen opettaa. Koulut opettavat muistamaan, mutta Jumala opettaa ihmistä tuntemaan omaa todellista sisäistä itseään ja avaamaan ihmisen oman sisäisen jumalallisen elämän ja tiedon täyteen voimaansa.

Franz Hartmann kuvaa hyvin teoksessaan *Paracelsus, Life and Prophecies* totuuden lähdettä, jonka ymmärtäminen on henkisen koulutuksen päämäärä. Franz Hartmann kirjoittaa Paracelsusta lainaten totuuden lähteestä ja itsensä tuntemisen merkityksestä seuraavasti: "Makrokosmoksessa ei ole mitään, mikä ei sisälly ihmiseen, koska ihminen ja luonto ovat pohjimmiltaan yksi, ja ihminen, joka tietää olevansa yhtä luonnon kanssa tietää kaiken luonnosta; jos hän vain tuntee itsensä." "Filosofi, jolla ei ole tietoa itsestä, voi vain spekuloida asioista, joita hän ei näe; käytännön teosofin, joka tuntee oman itsensä, ei tarvitse spekuloida, koska hän tietää, mitä hän näkee, ja hän näkee, mitä hän tietää." "Ihmisen tieto suhteessa totuuteen, olkoonpa hän kuinka oppinut ja älyllinen tahansa, ei voi olla muuta kuin mielipide sellaiselle, joka ei tunnista samaa totuutta itsessään." "Asiat, jotka ylittävät näkökyvyn fyysisen voiman, voidaan tietää vain sielun kokemuksen ja sielun tunteen avulla." "Hengen ominaisuudet eivät ole pelkästään aistihavaintojen voiman tavoittamattomissa, vaan ne ovat myös älyllisen käsityskyvyn tuolla puolen. Ne voidaan tietää vain hengen avulla,

Voiko ihminen luottaa toiseen ihmiseen ja yleensä elämän oikeudenmukaisuuteen ilman tietoa Jumalasta ja jumaluuksista? Uskonnot ovat avainroolissa tämän tiedon välittäjinä.

la, ja niitä kutsutaan okkulttisiksi, koska niitä ei voi ymmärtää ellei omista hengen valoa." Nämä ajatukset ovat yhdenmukaisia **Pythagoraan** ja **Platonin** ajatusten kanssa. Viisaus ei ole ihmisen luomaa; sen on tultava häneen ja se tulee niihin, joiden mieli on puhdas ja joiden sydän on viisaudelle avoin. Kaikki elämä, tietoisuus, tieto ja voima tulevat kaiken elämän universaalista lähteestä. Usko tämän lähteen olemassaoloon on tiedon saamisen edellytys.

Paracelsuksen mukaan Jumala on maailmankaikkeuden suurin voima, koska Hän on kaikkien voimien summa ja lähde niiden korkeimmassa ilmennyksessään. "Jumala on siksi täydellinen tietoisuus (tajunta), täydellinen rakkaus ja täydellinen viisaus. Jos toivomme saavamme jotain suurta aikaan, ensimmäinen vaatimus on Jumalan läsnäolo, koska Hän on ihmisen ymmärrys ja voima, joka asuu hänessä. Mutta Jumalaa ei voi lähestyä äly, joka on rakkautta vailla. Jumala on rakkaus, jota vetää vain rakkaus puoleensa. Emme voi tuntea kaiken hyvän periaattia älyllisesti, elleemme rakasta sitä sydämessämme, ja mitä enemmän me sitä haluamme, sitä enemmän voimme alkaa ymmärtää myös älyllisesti, mikä tämä periaatti on. Siten rakkaus Jumalaan on voima, joka voittaa ihmisen alemman luonnon." "Jumala elää ihmisten sydämissä, ja jos haluamme Häntä rakastaa, meidän on rakastettava kaikkea, mikä on ihmisyydessä hyvää. Rakkaus ihmiskuntaa kohtaan on alku Jumalan tietoon. Ymmärrys on suurinta, mitä kuolevainen ihminen voi omistaa; ja ymmärrys, joka nousee kaiken

tiedon lähteelle rakkauden voimalla, saattaa tulla tuntemaan Jumalan ja kaikki luonnon salaisuudet, ja tulla itsekin Jumalan kaltaiseksi; mutta äly ilman rakkautta johtaa virheisiin, pimeydessä vaeltamiseen ja johtaa perikatoon. Äly yhdistyneenä rakkauteen korkeinta hyvää kohtaan johtaa viisauteen; äly ilman rakkautta johtaa pahan voimiin." "Jumala on viisauden Isä, ja ihminen on poika. Jos toivomme saavamme tietoa, meidän on käännäyttävä Isän puoleen, ei pojan. Ja jos poika haluaa opettaa viisautta, täytyy hänen opettaa viisautta, joka on peräisin Isältä." (Franz Hartmann, *Paracelsus, Life and Prophecies*) **H.P. Blavatskyn** (*Secret Doctrine I, s. 263*) mukaan Paracelsus oli adepti; siksi hänen sanoillaan on aivan erityinen merkitys. (ks. *Maailman sisäinen hallitus*)

Kansainvälinen Teosofinen seura perustettiin 1800-luvun lopulla selittämään idän viisautta länsimaiselle ja myös idän ihmiselle yhtä lailla. Idänkin suurten uskontojen alkuperäiset totuudet ovat muuttuneet ja menettäneet uskottavuutensa monien erilaisten tulkintojen ja väärinymmärrysten myötä. Teosofia ei ole oma aate tai uskonto vaan sen perustehtävä on ollut avata ja levittää tietoa ihmisistä, luontoa ja maailmankaikkeutta koskevista ikuisista totuuksista. Teosofian eräs perustehtävä on ollut myös auttaa ymmärtämään uskontojen merkitystä ihmiskunnan kehityksessä ja rakentaa niiden välistä sopua tuomalla esiin niiden opetusten yhteinen lähde.

Henkisten kasvatustietojen tarkoitus on, että ihminen oppii vähitellen hallitsemaan

alemmän minänsä ja näin löytää oman sisäisen Mestarinsa eli korkeamman Minänsä. Kirje-opisto Vian menetelmä perustuu itämaiseen ikivanhaan rajajooga-menetelmään, joka on sovellettu länsimaisen ihmisen mentaliteetille sopivaksi. Rajajooga on korkeimman asteen jooga-järjestelmä, kuningasjooga, jonka tavoite on oppilaan luonteen jalostaminen siten, että hän oppii vähitellen hallitsemaan alemman minänsä ajatustensa avulla ja näin löytää oman sisäisen Mestarinsa eli korkeamman Minänsä. Menetelmään sisältyy itämaisen filosofian opetusten ohella kristinuskon perustajan Jeesus Kristuksen opetuksia, jotka ovat yhdenmukaisia kaikkien suurten uskontojen perustajien opetuksien ydinopetuksien kanssa. Näihin opetuksiin sisältyy tietoja ihmiselämän arvoituksesta, ihmisen sisäisestä rakenteesta ja hänessä piilevistä jumalallisista voimista ja elämää säätelevistä laeista, joita noudattamalla voi löytää oman positiivisen elämänsänsä ja siihen kuuluvat tehtävät. Jeesus Kristus puki syvällisimpien opetustensa ydinsanomien vertauskuviksi, jotka avautuvat vähitellen ihmisen tajunnan avautumisen myötä. Upanishad, Upa-ni-shad -sanayhdistelmä tarkoittaa ”paljastaa salainen, henkinen tieto tietämättömyyden voittamiseksi”. Näiden tietojen täydellinen ymmärtäminen edellyttää, että oppilaalla on käytettävissään ”mestariavain”. Mestariavain avaa kaikkien tieteiden ovet, niin fyysisten kuin henkistenkin. Henkisten totuuksien omaksuminen edellyttää tajunnan valmiuksia, ei niinkään akateemista muodollista koulutusta. On pikemminkin luovuttava siitä totuuden illuusiosta, jota nykytiede tarjoaa ihmisestä, maailmasta ja maailmankaikkeudesta, jotta voi lähestyä aidosti ja avoimesti elämän tosiasioita ja niiden syy-seuraussuhteita.

Filosofian rooli ihmisen kohtalon selittäjänä ja ihmisen opastajana

Filosofian ja psykologian alkuperäisten opetusten juuret, jotka ovat sopusoinnussa myös suurten uskontojen opetusten kanssa, ovat

löydettävissä vielä tänäkin päivänä muinaisten kehittyneiden sivilisaatioiden perusajatuksista ja symboleista, niiden kulttuurista, hallintojärjestelmistä, pyrkimyksistä ja elämän arvoista. Nämä elämän ohjeet ja opetukset ovat valitettavasti lähes tyystin unohtuneet tai muuttuneet alkuperäisestä muodostaan lähes tunnistamattomiksi. Niiden pyrkimykset olivat toisenlaiset kuin mihin meidät on opetettu ja niiden totuudet olivat jotain aivan muuta kuin ne, joilla elämän ilmiöitä nyt selitetään. Se, mitä me pidämme tavoittelemisen arvoisena, olisi heille ollut osoitus itsekkyydestä ja välinpitämättömyydestä. Se, mitä he pitivät tärkeänä, olisi meidän silmissämme jotain sellaista, joka ei äkkiseltään ajateltuna olisi sovellettavissa nykyaikaiseen elämäntapaamme.

Ihmisillä oli filosofiasta sen kulta-aikoina käsitys, että filosofia on ainoa asia, joka voi poistaa ihmisen tuskan. Näin ajateltiin idässä ja niin on myös ajateltu lännessä, koska kaikkien suurten ja merkittävien sivilisaatioiden filosofisten järjestelmien perusfilosofia on lähtökohdiltaan sama. Ajateltiin, että kurjuus, epätoivo ja onnettomuudet loppuvat ihmisen elämästä vain Jumalan viisauden avulla. Idässä Brahman on ollut kautta aikojen Jumalan tavanomainen nimitys. Ajateltiin, että Brahman, Jumala, on yhtä kuin autuus ja että on vain yksi tajunta, Jumalan tajunta, joka on autuuden, kaiken onnen ja tiedon lähde. Tämä Jumalan tajunta ilmenee tajuntana aineessa erilaisissa fyysisissä muodoissa eri luomakunnissa. Muoto palvelee tajuntaa ja on sen seurausta eri luomakunnissa niiden eri kehitysvaiheissa. Tajunnan kehittyminen eri luonnon muodoissa, ihminen mukaan lukien, on evoluution todellinen tarkoitus.

Jumalan tajunta on kaiken läpitunkeva elämä, joka toimii fyysisen muodon rakentajana mineraali-, kasvi- ja eläinkunnissa. Koko tuo Jumalan tajunnan kokonaisuus on ituna myös ihmisen hengessä. Filosofian perusajatus oli, että tämän idun, Jumalan tajunnan osan (monadi), vähitellen tapahtuva avautuminen alemmissa luomakunnissa johtaa mahdollisuuteen,

että se voi avautua paljon laajemmin ihmisessä. Tämä yksi tajunta, Jumalan tajunta, on universaali tajunta, joka toimii rajoitusten alaisena tajuntana maapallomme kaikissa muodoissa ja olennoissa. Tajunta on rajoituksien alainen ja ilman rajoitteita se toimii vasta ihmisen siinä kehitysvaiheessa, joka lähestyy jumaluutta. Aurinkokuntamme ja maaplaneettamme evoluutio on itse asiassa ymmärrettävissä vain tajunnan kehitysmekanismien kautta.

Idän muinainen filosofia selitti järjestelmän, jolle maailmankaikkeus rakentui. Se selitti aurinkokunnan seitsemän suurta kehityssuunnitelmaa ja niiden planeettaketjut ja tehtävät evoluution osana. Se selitti eri luomakuntien evoluution kehitystien ja lainalaisuudet. Psykologia oli filosofian osa, joka opetti ihmisen kehityksen vaiheet ja antoi myös välineet kehityksen jouduttamiseksi. Idän filosofian ja psykologian perustana oleva ns. suuri lause ”Sinä olet Tuo”, jossa ”Sinä” on ihmisen henki ja ”Tuo” on universaalinen henki, ilmaisee ajatuksen, jota pidettiin suurena totuutena, jonka mukaan ihmisen henki on lähtökohdaltaan ja ydinolemukseltaan sama universaalisen, jumalallisen hengen kanssa. Se, että Jumalan henki tai Jumalan tajunta asuu jokaisessa ihmisessä, oli perusta, jolle kasvatus ja koulutus perustui. Ihmisen ydinolemus oli jumaluus, jonka kehityksen aste ja mahdollisuudet oppilaassa oli otettava huomioon. Universaalisen hengen (Ikuinen Itse) ja ihmisen (sinun Ikuinen Itsesi) hengen identtisyys loi kasvatuksellisen perustan, jonka mukaan ihmisen on mahdollista jalostaa itseään ihmisenä ja saavuttaa lopulta sisäinen rauha ja jumalallinen tieto.

Filosofian päämäärä oli osoittaa Jumalan olemassaolo kaiken kehityksen alullepanijana ja ohjaajana. Filosofian totuuksille perustuivat kaikki tieteet, taiteet ja hallinto. Psykologian tehtävä oli näyttää toteen ihmisen ja Jumalan välinen erottamaton yhteys ja antaa elämän ohjeeksi menetelmä, jonka avulla tuota yhteyttä oli mahdollisuus rakentaa ja vahvistaa. Se opetti näkymättömän maailman rakenteet ja niiden aseman ja merkityksen fyysisen maailman

tapahtumissa. Se opetti kuoleman ja elämän kehän välisen kiinteän yhteyden ja kuoleman aikaisen ”elämän” merkityksen uutta luovana kehityksen välivaiheena.

Aurinkokunta inhimillisen kehityksen kenttänä

Oman aurinkokuntamme kehitystä ohjaa aurinkokuntaamme vielä paljon laajempi järjestelmä, kuten aiemmin mainittiin, ja joka vaikuttaa paitsi koko järjestelmäämme myös ihmiseen ja hänen henkiseen ja fyysiseen kehitykseensä. Tämän valtavan järjestelmän kehitystä ohjaa ”Kaksitoista luovaa luokkaa”, joita johtaa kaksitoista suurta Jumalaa, joita symboloi kaksitoista eläinradan merkkiä. H. P. Blavatsky kirjoittaa teoksessaan *Isis Unveiled*, Vol I, Science: ”Ihmisen ruumis on maan, planeettojen ja tähtien alainen kahdella tavalla: se vetää puoleensa ja hylkii, sillä se on ladattu kaksinaisella magnetismilla, astraalivalon (tähtivalo, akasha) virtauksella. Luonnossa kaikki on kaksinaista: magnetismi on positiivista ja negatiivista, aktiivista ja passiivista, maskuliinista ja feminiinistä.” Ja toisaalla hän kirjoittaa: ”Vedakirjat osoittavat, että hindulaiset antoivat sille (tähtitaivaalle) samanlaisia ominaisuuksia 5000 vuotta sitten kuin nykyiset (1800-luvun lopun) tiibetiläiset lamat. He pitivät sitä elämänlähteenä, kaiken energian varastona ja jokaisen aineellisen muutoksen alkuun panevana voimana.” Paracelsuksen näkemyksen mukaan ihminen ei voi elää ilman tähdistä tulevia rakennusaineita. Fyysinen ravinto ei yksin riitä pitämään ihmistä elossa ja terveenä. Tähdistä tulevista rakennusaineista ihmisen eri elimet ottavat ravinnokseen oman erityisrakenteensa ja magnetisminsa mukaisia aineita. Jotkut aineet hyödyttävät sydämen rakennetta, toiset aivojen, toiset munuaisten jne. Paracelsuksen mukaan ihmisten mielen liikkeet ovat vuorovaikutuksessa tähtitaivaan kanssa myös siten, että ne voivat aiheuttaa muutoksia ilmakehässä ja säätilassa ja voivat aiheuttaa myrskyjä, rankkasateita, salamointia ja muita sääilmiöitä.

Tajunnan kehittyminen eri luonnon muodoissa, ihminen mukaan lukien, on evoluution todellinen tarkoitus.

Aurinkokuntamme kehityssuunnitelman perusajatus on, että koko aurinkokuntamme on todellisuudessa ollut alusta alkaen olemassa Jumalan, Brahman ajatuksissa valmiina järjestelmänä. Tämä korkea olento, joka ryhtyi muodostamaan aurinkokuntaamme, muodosti ensin ajatuksissaan täydellisen kuvan koko järjestelmästä ja kaikista sen peräkkäisistä maailmoista. Hän rakensi kaiken valmiiksi ajatuksen tasolla, josta eri maailmat vähitellen laskeutuvat sellaiselle aineen tasolle, joka niille kussakin kehitysvaiheessa on määrätty. Koko aurinkokunta on rakentunut ja rakentuu koko ajan hänen ruumiikseen, jonka jokaisessa pienimmässäkin osassa hänen tajuntansa on läsnä. Tähän perustuu koko järjestelmän evoluution oikeudenmukaisuus. Kaikki se, mikä tapahtuu aurinkokunnan sisällä, tapahtuu tämän korkean olennon, Jumalan, Brahman, tajunnan piirissä, jonka todellinen aikakirja on hänen muistinsa, jota kutsutaan akashaksi.

Aurinkokuntamme kehityssuunnitelman toteutuminen, niin näkyvän kuin näkymättömänkin aineen olosuhteissa edellyttää, että kaikki aineen eri muodot omine värähtelytaajuuksineen kehittyvät katkeamattomaksi tajuntaa välittäväksi ketjuksi koko järjestelmään. Samoin ihmisen henkiseen olemukseen on kehityttävä nämä samat aineen eri muodot karkeammasta hienoimpaan, jotta hänen tajuntansa voisi toimia erilaisten värähtelyjen vastaanottajana. Ihmisen tajunnan toiminta eri luonnontasojen aineissa edellyttää, että hänen omaan rakenteeseensa on kehittynyt vastaavia aineita, jossa värähtely voi edetä ja tavoittaa lopulta fyysiset aivot. Näitä ihmisen olemuksessa olevia aineen eri muotoja kutsutaan kutakin luonnontasoa vastaavaksi käyttövälineeksi.

Tarvitaan fyysinen ja fyysistä ainetta hienomman aineen aineellinen perusta, jotta hänen tajuntansa voisi vastaanottaa universaalisen tajunnan vaikutteita kunkin osajärjestelmän sisällä. Vastaanottokyky on viime kädessä ihmisen tärkein käytännön elämän väline, jonka avulla hän saa selville tarvittavan – ja häneltä odotetun – toiminnan suunnan.

Aurinkokuntamme seitsemään suureen kehityssuunnitelmaan kuuluu Vulkanus-, Venus-, Maa-, Jupiter-, Saturnus-, Uranus- ja Neptunus-suunnitelma. Brahma-vidyâ kattaa kaiken tiedon, joka koskee tätä aurinkokuntamme kehitysjärjestelmää, sen menneisyyttä ja sen tulevaisuutta. Kullakin kehityssuunnitelman planeettaketjun pallolla on omat adeptinsa, jotka hallitsevat juuri sen pallon aineen kaikissa sen muodoissaan. Sen hallittuaan he siirtyvät seuraavaan, korkeampaan järjestelmään. Kehityssuunnitelmat ovat kukin omassa kehitysvaiheessaan, toiset edellä omaamme, toiset siitä jäljessä.

Ihmisen kehitys on sidoksissa koko aurinkokeskeisen järjestelmämme kehityssuunnitelmaan. Aurinkokuntamme seitsemästä kehityssuunnitelmasta yksi on ns. maaplaneettasuunnitelma. Jokaiseen suunnitelmaan kuuluu planeettaketju, johon kuuluu seitsemän palloa ja jossa elämän aktiivinen vaihe siirtyy pallolta toiselle tietyn kehitysvaiheen päätyttyä. Näitä kehitysvaiheita sanotaan kierroksiksi ja kuhunkin kierrokseen kuuluu seitsemän inhimillisen kehityksen vaihetta eli juurirotua. Kunkin juurirodun kehitykseen kuuluu seitsemän alarotua. Tämän kosmologian mukaan maaplaneettaketjun pallot ovat oman planeettahenkemme jälleensyntymiä, joista edellinen oli Kuu, joka on nyt hitaasti hajoamassa (vrt. ihmisen kehon

hajoaminen kuoleman jälkeen). Maapallomme on oman maaplaneettaketjumme neljäs pallo. Olemme nyt tämän maapallomme neljännessä kierroksessa ja merkittävä osa ihmiskunnasta on sen viidennessä juurirodussa ja sen viidennessä alarodussa. Juurirotujen kehitysjaksot ovat tavattoman pitkiä ja keskenään eripituisia. Uuden juurirodun kehittymiseen on tarvittu aikaa satojatuhansia vuosia ja jopa vuosimiljoonia. Jaksojen kehitysvaiheiden alku ja loppu menevät myös osittain ajallisesti päällekkäin. Edellisen juurirodun elämän tunnusmerkit ja lajit alkavat vähitellen hiipua ja uusia lajeja ja pyrkimyksiä alkaa ilmaantua saavuttaessa lähelle jaksojen vaihtumisajankohtaa.

Kun miellämme elämän pitkän kehityshistorian ja sen takana olevan järjestelmän, ymmärrämme, että on olemassa korkeampaa tietoa kuin omamme ja että se on ollut olemassa jo ennen maapallomme alkuvaiheita. Monet ikivanhojen kirjoitusten kirjoittajat ovat saaneet inspiraationsa tästä lähteestä. Esimerkiksi *Vedanta*-kirjat, jotka ovat *Veda*-kirjojen eräs osa, sisältävät kuusikymmentäneljä tieteenalaa, jotka kokoavat yhteen tiedot luonnosta ja myös menetelmän, joiden avulla tieto saavutetaan. ”Kultakaivos, josta voitaisiin kaivaa esiin tieteellinen tieto, joka saisi modernin maailman ihmetyksen valtaan”, sanoo **Annie Besant** kirjassaan *Seven Great Religions*. Länsimaisten ja itämaisten tieteiden suurin ero on siinä – tai se on joskus ollut ennen itämaisten tieteiden länsimaistumista – että fyysisten tapahtumien ja ilmiöiden alkusyy ilmenee aina ensin näkymättömässä maailmassa, ja saadakseen haluttuja tuloksia aikaan näkyvässä maailmassa on ymmärrettävä, havainnoitava ja hallittava näkymättömyyden maailmaa. Tästä syystä itämaissa on sivistyneen ihmisen eräänä tunnusmerkkinä aina pidetty huomattavaa perehtyneisyyttä joogaan.

Länsimainen tiede pyrkii sen sijaan havainnoimaan fyysisen maailman tapahtumia ja päättelemään niiden pohjalta ilmiöiden syitä. Tämä lähestymistapa johtaa väistämättä vääriin tulkintoihin ja arviointeihin, jolloin

saadut tulokset ovat pikemminkin yrityksen ja erehdyksen tulosta kuin syvällistä luonnon ymmärtämistä. Itämainen tiede lähtee ajatuksesta, että tajunta on väline, jonka avulla luontoa voidaan tutkia tarkasti ja että tällaisen korkean tajunnan tason voi saavuttaa vain joogan avulla. Sama periaate on löydettävissä myös suurista uskonnoista, joiden palvelusmenoissa sakramenttien avulla rakennetaan silta näkymättömän ja näkyvän maailman välille. Sakramenteilla on, oikein suoritettuna, tavattoman tärkeä merkitys ihmisen elämässä esimerkiksi kasteessa, ehtoollisessa, avioliittoon siunaamisessa ja viimeisessä voitellussa. Muinoin kirkot ja temppelit rakennettiin siten, että niiden arkkitehtuuri edesauttoi voimien virtaamista rakennuksiin vahvistamaan sakramenttien vaikutusta. Sakramenteissa käytettiin tiettyjä kasveja ja muita aineita vahvistamaan eri sakramenttien hyviä vaikutuksia. Eläin- ja ihmisuhreja käytettiin vain kulttuurien rappioaikoina, jolloin pyrittiin keinolla millä hyvänsä tuloksiin, joita oli saatu aikaan kulttuurien huippuvaiheessa henkisin menetelmin – ja joita ei osattu enää käyttää.

Jumaluuden olemus

Upanishadeissa selitetään jumaluuden olemusta. Nirguna Brahman on kaikkein korkein, muuttumaton, ikuinen, ainoa Jumala. Hänestä on syntynyt Saguna Brahman, ilmenneiden maailmankaikkeuksien korkein Jumala, josta lukemattomat maailmankaikkeudet ovat syntyneet. Jumalia (Ishvara) on yhtä monta kuin on maailmankaikkeuksia ja eri kehitysjärjestelmiä. Jokaisen yksittäisen maailmankaikkeuden korkein Jumala (Brahman) ja eri järjestelmien Jumalat (Ishvarat, Logokset, maailmojen hallitsijat) ovat maailmankaikkeuden evoluution sisällä tapahtuneen kehityksen tulosta. Kaikkien ilmenneiden maailmankaikkeuksien kaikkein korkein Jumala, Saguna Brahman (Supreme Ishvara), ei ole kehityksen tulos. Hän on Nirguna Brahman ensimmäinen ilmennys ja siten täydellinen täydellisyydessään. Eri järjestelmien

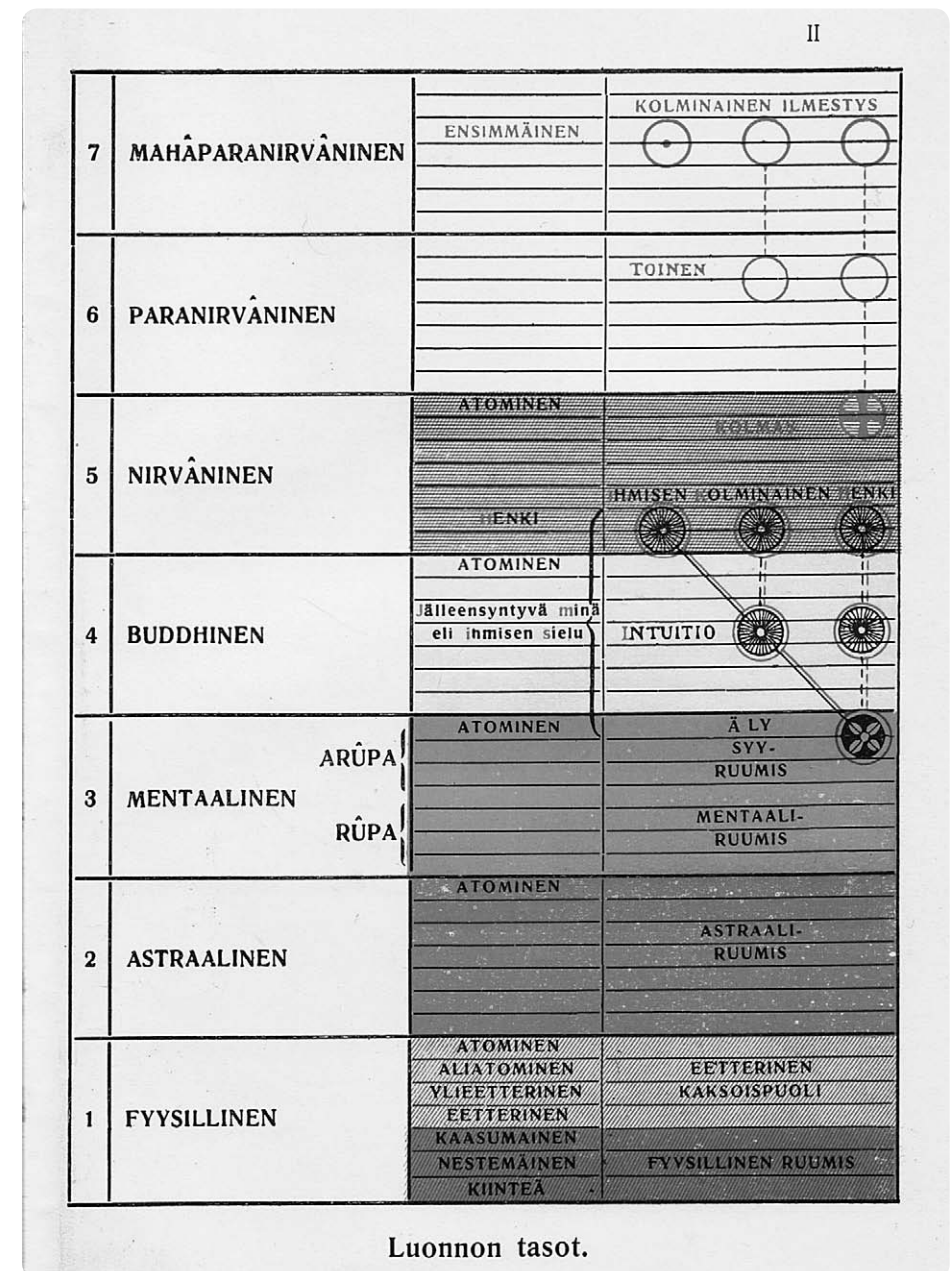
Jumalilla on hallussaan tieto siitä, miten ideaalimaailmankaikkeus rakennetaan sellaiseksi, joka on kaikkein korkeimman kaikkivaltiaan Jumalan tahto ja ajatus.

Kaikkien järjestelmien jumaluuksien ja myös ihmisen ydinolemus on kolminainen. Se on kolminkertainen heijastus korkeimmasta Jumalasta. Nirguna Brahman kaikki jumaluuden kolminaisuuden osat (Ananda, Chit, Sat) ennen aineellisen maailmankaikkeuden syntyprosessia ovat täydellisessä tasapainossa. Tästä tasapainotilasta saavat alkunsa kaikki muut olennot, joissa tämä kolminkertainen jumaluuden heijastus (monadi) on aina ytimenä. Sanotaan, että Korkein Jumala uhraa itsensä laskeutumalla aineeseen, jotta eri muotojen evoluutio olisi mahdollista. Se on uhraus siksi, että Hän rajoittaa tajuntansa astumalla alas aineeseen. Kun elämä laskeutuu alas aineeseen ja kun maailmankaikkeus saa ensimmäisen Korkeimman Jumalan tahdon sysäyksen alkavat nämä kolme ominaisuutta heti ryhmittyä sen mukaan, mikä näistä ominaisuuksista on vallitsevin. Nämä kolme ilmentävät itseään aineessa seitsemällä eri tavalla. Kaikkien olentojen alku, niiden henki (monadi) on alun perin lähtöisin Jumalasta. Nämä elämän alkiot, joiden tarkoitus on kehittyä joskus ihmiseksi, eivät tiedä olemassaolonsa aamunkoitteessa mitään hyvistä eivätkä pahasta, eivätkä rajattomista kehityksen mahdollisuuksista. Vaikka ne ovat lähtöisin Jumalasta, ne ovat vailla omia voimia ja pystyvät vastaamaan vain heikosti ulkoapäin tuleviin ärsykkeisiin. Kaikki niiden piilevät ja latentissa tilassa olevat voimat on herätettävä aktiiviseen ilmaisuun fyysisessä maailmassa läpikäytävien kokemusten kautta. Mielihyvän ja tuskan, ilon ja kärsimyksen, onnistumisen ja epäonnistumisen, peräkkäisten hyvin ja huonosti tehtyjen valintojen seurauksena henki (sielu) oppii lain läksyt, joita se ei voi rikkoa. Kokemusten seurauksena se alkaa ilmentää yksi toisensa jälkeen korkeampia älyllisiä ja moraalisia ominaisuuksia.

Korkeimman Jumalan kolminkertainen voima jakautuu seitsemäksi voimaksi, jotka kehittä-

tävät seitsemän erityyppistä tajunnan muotoa ja joista jokainen jakautuu seitsemäksi aineyhdistelmäksi eli elementiksi. Näistä elementeistä rakentuvat luonnontasot, jotka ympäröivät maapalloamme ja kutakin olentoa siinä määrin kuin se on hankkinut niitä kehityksensä aikana olemukseensa. H. P. Blavatsky lainaa erään ehkä kaikkein vanhimman kirjan, *Dzyanin kirjan*, stanzoja: ”Seitsemän heitä oli (Luoja) kukin omaan osaansa”. Jokaisella elementillä on oma jumalansa, korkea älyolento, Arkkienkeli, (Planeettalogos, logos = ylisielu), jolla jokaisella on hallittavanaan oma alueensa lukemattomine deeva -joukkoineen laskevassa hierarkkisessa järjestyksessä aina niihin luonnonhenkiin asti, joiden tehtävänä on muotoilla ja rakentaa fyysisen maailmamme aineelliset muodot. Näistä muodostuu seitsemän ihmistyyppiä ja heidän alaryhmänsä. ”Seitsemän kertaa seitsemän tulevien ihmisten varjoa syntyi.” Tässä aineyhdistelmien kirjossa on tajunnan ilmenemis- muotojen ja erilaisten ihmisluonteiden metafyyssinen perusta. Nämä seitsemän älyolentoa, kristinuskon Arkkienkelit, hindulaisten Dhyan Chohanit ja teosofian Planeettalogokset, ovat paitsi meidän maailmamme, myös koko aurinkokuntamme päämiehiä. Jokainen meistä on saanut alkunsa jonkun noiden seitsemän mahtavan kautta. Samoin jokainen mineraali, kasvi ja eläin on luokiteltavissa heidän ominaisuuksiensa mukaan. Puhutaan säteestä, jonka alla kukin olento kehittyy.

Jokaisen luonnontason alatasot, kukin erikseen, näyttävät itsessään myös korkeampien tasojen ominaisuudet. Siten esimerkiksi fyysisen tason aineen alatasot vastaavat ominaisuuksiltaan korkeampia tasoja. Seitsemää päätasoa voidaan verrata spektrin seitsemään väriin. Alatasojen värejä ja ominaisuuksia voidaan ymmärtää tutkimalla yhtä luonnontasoa vastaavaa pääväriä, esimerkiksi violettiä. Tämän tason eri alatasojen värit ovat violetti puhtaimmillaan, violetti indigo, violetti sininen, violetti vihreä, violetti keltainen, violetti oranssi ja violetti punainen. Jokainen spektrin väri, jokainen Planeettalogos, on kullakin tasolla edustettuna

Luonnontasot ja jumaluuden ilmeneminen eri luonnontasoilla. C. W. Leadbeater, *Ihminen näkyväisenä ja näkymättömänä*

omine väreineen ja ominaisuuksineen. Myös elementtien kaikki ominaisuudet esiintyvät kullakin luonnontasolla siten, että pääelementti hallitsee tason ominaisuuksia. Sama periaate

koskee ihmistäkin, jota hallitsee pääelementti, mutta hänessä on myös kaikkien muiden pääelementtien ominaisuuksia erilaisissa suhteissa. Eri luonnontasojen seitsemää ainetta, niiden

olemusta ja ominaisuuksia vastaa fyysisellä tasolla seitsemän aineen eri olomuotoa. Näistä kiinteä, neste ja kaasu ovat fyysisin aistein havaittavia, neljä ohuempaa aineen olomuotoa ovat fyysisten aistien ulottumattomissa. Jokainen aineyhdistelmä luonnossa värähtelee tietyllä yksilöllisellä tavallaan. Ääni, joka erottaa sen kaikista muista muodoista, on kunkin ”olenon” ääni, sen todellinen nimi, jonka mukaan sen ominaisuudet on tunnistettavissa.

Maailman sisäinen hallitus

Itämaisen filosofisen ajattelun eräs perusta on ”Maailman sisäisen hallituksen” olemassaolo. Sen ajatellaan olevan kaikkina aikoina elämää ohjaava hierarkia, joka todellisuudessa johtaa maailman tapahtumia ja jonka jäseniä on koulutettu kautta aikain mysteerikouluissa. Maailman sisäinen hallitus ohjaa evoluutioita, se valmistaa kunkin aikakauden eri ihmistyytit ja opastaa heidät heitä varten valmistetuille mantereille. Se antaa lait, joiden noudattaminen tai noudattamattomuus nostaa tai rappeuttaa kansakuntia ja kulttuureja.

Sen muodostaa kolme pääluokkaa: hallitsijat, opettajat ja toimijat. Nämä tehtävät vastaavat Jumalan kolminaisuuden eri aspekteja: tahto, viisaus ja toiminta. Näihin kuhunkin liittyy oma voimansa. Hallitsijoiden luokkaa johtaa Sanat Kumara, opettajien luokkaa johtaa Buddha ja toimijoiden luokkaa Mahachohan. Sanat Kumaran ja Buddhan vihkimyksen saavuttaneet sielut eivät enää jälleensynny fyysiseen kehoon vaan johtavat kehitystä kunkin juurirodun Manun, Bodhisattvan ja Mahachohanin kautta. Heidän lisäksi ja arvossaan yhdenvertainen on Maailman Äiti. ”Kuten Manu on sen suuren osaston pää, joka valvoo rotujen ja alarotujen fyysistä kehitystä ja kuten Bodhisattva on toisen osaston pää, joka valvoo uskontoja ja kasvatusta, samoin on suuri viranhaltija nimeltään Jagat-Amba eli Maailman Äiti, äitiyden osaston pää. Kuten Vaivasvata suorittaa Manun tehtäviä ja Herra Maitreya Maailman Opettajan tehtäviä, samoin suuri enkeli, joka

kerran oli (fyysisen) Jeesuksen äiti, täyttää tehtävänsä Maailman Äitinä.

Tämän osaston työnä on huolehtia erityisesti maailman äideistä.” ”Maailman äidillä on alaisenaan suuret joukot enkeliolentoja ja jokaisen lapsen syntyessä yksi enkeleistä on hänen edustajanaan aina läsnä.” Sitaatit ovat C. W. Leadbeaterin kirjasta *Mestarit ja polku*. Mahachohan valvoo säteiden mestarien työtä. Ensimmäisen säteen alla kehitetään lujuutta (tahto), toisen viisautta, kolmannen mukautuvuutta ja tahdikkuutta (oikea ajoitus), neljännen kauneutta ja sopusointua (taiteet), viidennen säteen alla kehitetään tieteitä ja tieteellistä tarkkuutta, kuudennen antaumusta ja seitsemännen järjestettyä palvelua (sakramentit). Jokaisen meistä on kehitettävä näitä kaikkia eri ominaisuuksia ajan saatossa. Kun olemme edenneet Kristuksen tietä täydellisyyteen, hallitsemme ne kaikki.

Muinaisten korkeakulttuurien uskomattomat saavutukset ovat tämän jaon tulosta. Papisto, joka opetti, oli läheisessä yhteistyössä hallitsijoiden kanssa ja nämä yhdessä johtivat kansojen kehitystä ikuisten ja loukkaamattomien lakien mukaan. Tämä yhteistyö loi kansakunnan elämän olosuhteet, jossa ihminen koki elämänsä arvokkaaksi, ymmärsi vastuunsa ja oikein toimien rakensi vakaat ja onnelliset elämän perustat kansakunnalleen, perheelleen ja itselleen. Elämän perusta oli yksilön kehityksen jatkuvuus sen kaikissa olomuodoissa eli jälleensyntymisoppi, joka antoi elämälle tarkoituksen ja suunnan, joko tietoisien tai tiedostamattoman. Jälleensyntymisoppi on ollut alun perin myös kristinuskon perusopetus ja myös tähän hyvin läheisesti liittyvä syyn ja seurauksen laki (karman laki), jotka on myöhemmin poistettu kristinuskon opetuksista. Syyn ja seurauksen laki perustuu ajatukselle, että kaikki ihmisen ajatukset, motiivit ja teot ovat pienimpiä yksityiskohtia myöten hierarkian tiedossa. Ne määräävät ihmisen kohtalon.

Eräs suuri ero muinaisen filosofian ja nykytieteen käsityksen välillä on tapa, jolla tiedon ajatellaan muodostuvan. Muinaisen filosofian

lähtökohta oli, että kaikki tieto, joka on ylipäätään opetettavissa toiselle ihmiselle, on ollut olemassa jo aikojen alusta. Tätä tietoa sanottiin alemmaksi jumalalliseksi tiedoksi. Se perustui ohjaukseen, muistiin ja oppimiseen. Korkeampi, ylin jumalallinen tieto, oli ja on Jumalan tietoa, jonka vain ihminen itse pystyi löytämään itsestään sulautumalla hänessä itsessään olevaan jumaluuteen. Se on tietoa muistin tuolla puolen, todellista näkemistä ja aineen hallintaa sen kaikissa muodoissa. Tämän sulautumisen seurauksena ihmisestä tulee Adepti, Mestari, Mahatma.

Rajajoogan tavoitteena on ihmisessä olevien uinuvien mahdollisuuksien jalostaminen täydelliseen toimintaan ja tietoon. Tämän korkean tavoitteen saavuttamiseksi, ihmisen on ensin saavutettava tietty henkisen kehityksen taso, jotta hän voisi astua ”virtaan” eli astua Polulle ja tulla hyväksytyksi jonkun Mestarin oppilaaksi. Tämän vaiheen saavuttamista kutsutaan ensimmäiseksi vihkimykseksi, jossa Kristuksen sanotaan syntyvän ihmisen tajuntaan. Saavuttaakseen tämän kehitysasteen, on ihmisen luovuttava pahoista teoistaan ja valittava hyvät teot. Hänen on opittava tekemään velvollisuutensa ja opittava palvelemaan ihmisiä epäitsekästä olipa hän missä elämän tilanteessa tai olosuhteissa tahansa. Hänen tulee pyrkiä elämään jalojen periaatteiden mukaan noudattamalla huolellisuutta ja tarkkuutta tehtävissään. Hänen tulee elää epäitsekästä ja puhtain ajatuksin siten, että maailma olisi hänen jälkeensä parempi kuin se, johon hän tuli. Näitä polun ensi askeleita korostaa jokainen uskonto.

Kristuksen syntymä jokaisen ihmisen sielussa on kristinuskon tavoite. Tämä Kristus-kipinä on väylä, jota myöten hengen valo voi virrata ihmisen tajuntaan. Jeesus Kristus kehottaa meitä tulemaan lasten kaltaisiksi. Ensimmäisen vihkimyksen saavuttanutta oppilasta kutsutaan ”pikku lapseksi”. Jeesus Kristus puhuu ihmisen kehitystiestä vertauksin. Vihkimystie johtaa lopulta Kristus-tilaan, joka on ihmisen sisäinen tajunnan tila, autuuden tila, jossa ih-

minen on vapauttanut itsensä kaikesta negatiivisuudesta ja sovittanut karmansa täydellisesti. Se on Kristus-tietoisuuden tila, jossa ihminen on yhtä kaikkien elävien olentojen kanssa ja jolloin kaikki erillisuus on häipynyt ja ”pelastajasta” on tullut yhtä kuin ”pelastettu.” Voidaan sanoa, että koko evoluution muotojen kirjo on kulkemista tajunnan kehitystietä kohti Kristus-tilaa ihmisessä, joka on evoluution päämäärä ja ihanne omassa järjestelmässämme. Se on kotiinpaluu jumaluuteen, josta ihminen on alun perin kehityksensä alussa lähtenyt.

Eräs keskeinen itämaisen filosofian opetus on, että ihminen ei tule osalliseksi elämässään mistään etuoikeuksista tai erityislahjoista, paitsi niistä, jotka hän on voittanut omien henkilökohtaisten ponnistusten ja ansioitten kautta hyvin pitkän jälleensyntymäketjun tuloksena. Samalla tavalla hän itse vastaa omista virheistään. Kristillisen alkukirkon käsitys sovitusopista noudatti tätä samaa periaatetta. Ihmisen on itse sovitettava omat virheensä ja väärinteot; kukaan toinen ei ole voinut, eikä voi, sovittaa niitä hänen puolestaan. Alkukirkon opetus oli, että Kristuksen valon vahvistuminen ihmisessä pystyy vapauttamaan hänet vähitellen pahan vaikutuksilta. Jeesus Kristuksen opetuksien tarkoitus oli opastaa ihmistä toimimaan elämässään oikein ja noudattamaan oikeudenmukaisuutta ja välttämään syntiä opettamalla, että ihminen lopulta niittää sitä mitä hän itse kylvää.

Jumaluuden kehittyminen ihmisessä

Upanishadeissa kaikkien eriasteisten jumaluuksien kehittymisen edellytykseksi mainitaan ”tapasin” harjoittaminen. Se voidaan määritellä ”jatkuvaksi, hellittämättömäksi fyysiseksi toiminnaksi, jota tahto valvoo, joka johtaa tinkimättömästi annettua päämäärää kohti ja jota hallitsee keskittynyt ajatus” (A. Besant, *Wisdom of the Upanishads*). Tapas-sanan juuri merkitsee palaa, polttaa tai hehkua. Tapasia harjoittavan sisällä toimii kaiken kuluttava kuumuus tai hehku, polttava voima. Aja-

tuksen polttava voima – voima, joka luo – on sen sisällä. Halun voima, joka tuhoaa, on sen sisällä. Upanishadeissa sanotaan, että tapasia harjoittamalla Brahma loi maailmoja; tapasia harjoittamalla Vishnu voitti korkean arvonsa, tapasia harjoittamalla Mahadevasta tuli Jagat-Guru. Tapasia harjoittamalla jokainen Rishi voitti yli-inhimilliset voimansa.

Niinpä voidaan sanoa, että tapasin sisällä vaikuttava tuli ohjaa ihmisen kehitystä koke-
muksien kautta valitsemaan toimintatavan, joka johtaa hänet suorittamaan velvollisuutensa epäitsekästä ja tunnollisesti sekä lopulta toimimaan Jumalan tahdon mukaan. Vasta sitten ihminen on vapaa, vapaa piinaavista mielen haluista. Kirjeopisto Vian rajajooga-menetelmän yksi tavoite on kehittää ihmisessä positiivista ja jalostunutta ajatuksen- ja tahdonvoimaa ja ohjata näin ihmistä itseään kohti oikeaa toimintaa. Hänen tulee vahvistaa uskoaan omiin kykyihinsä ja oppia mieltämään itsensä osaksi kehityssuunnitelmaa, jossa hänellä on tietty oma tehtävä. Vähitellen ihminen alkaa ymmärtää paremmin omaa osaansa elämässä ja alkaa kokea itsensä tärkeäksi osaksi yhteisöä ja yhteiskuntaa, jossa hän elää. Silloin hänessä herää pyrkimys tehdä osansa yhteiskunnan aktiivisena jäsenenä. Menetelmä auttaa oppilasta selviytymään tässä tehtävässä kehittämällä hänen henkilökohtaisia ja yksilöllisiä valmiuksiaan kohdata erilaisia ihmisiä ja tilanteita.

Tajunnan kolme voimaa kohtalon muovaajana

Korkein Jumala ilmentää itseään järjestelmässään kolmena heijastuksena, aspektina tai tajunnan osana, joilla jokaisella on tietty tehtävä. On yksi Jumala, joka toimii aineellisessa maailmankaikkeudessa kolmena voimana. Suurissa uskonnoissa jumaluuden kolme voimaa ovat kaiken aineen ja kaikkien muotojen perusta ja syy. Ensimmäinen voima on tahto, toinen on viisaus, kolmas voima on luova toiminta.

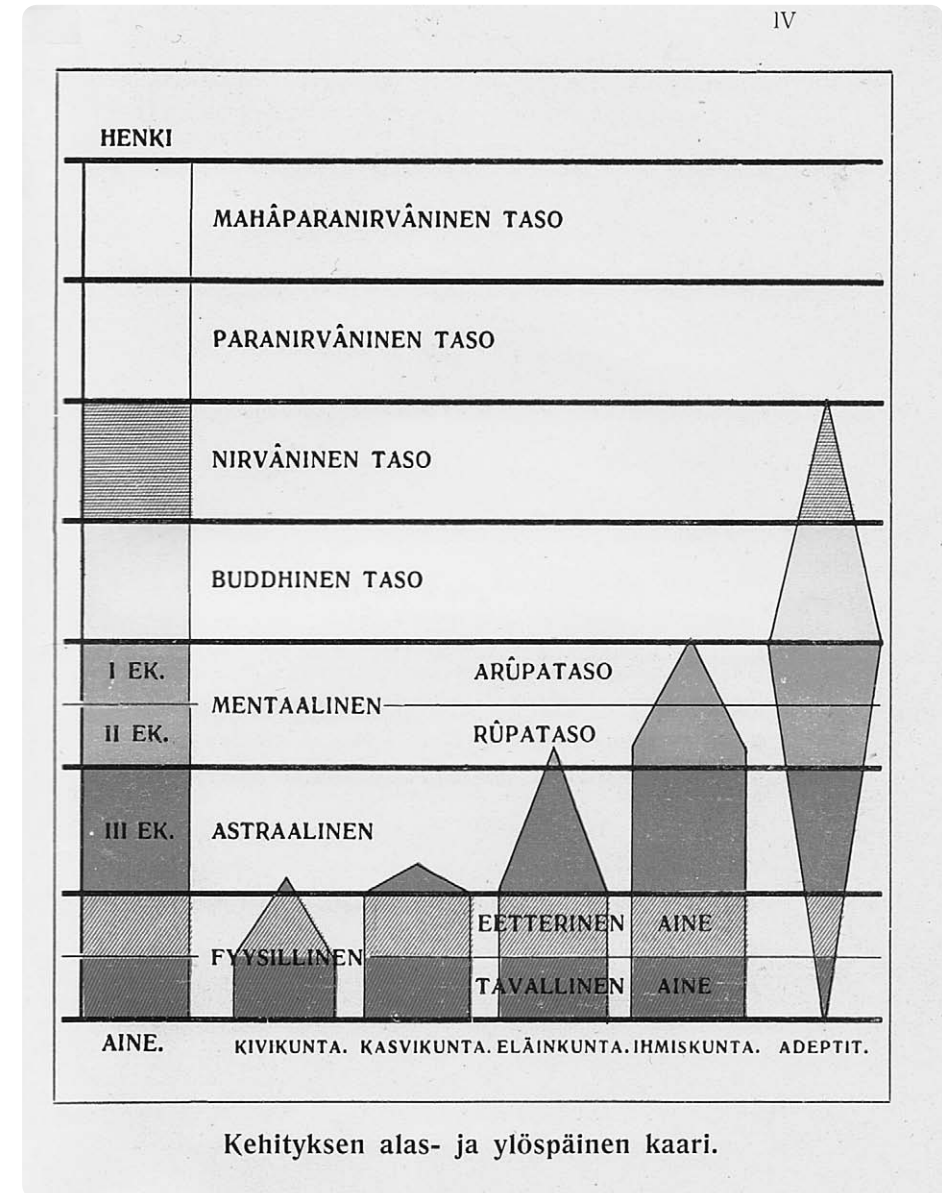
Hindulaisuudessa näitä voimia nimitetään Brahmaaksi, Visnuksi ja Sivaksi, muinaisessa

Egyptissä ne tunnettiin nimillä Ra, Osiris-Isis ja Horus. Zoroasterilaisuudessa, Persian mah-tavassa uskonnossa, tämä kolminaisuus oli Ahura-mazda, Asha ja Ahriman ja myöhemmin Kaldeassa nimillä Anu, Ea ja Bel. Buddhalaisuuden pohjoisessa koulukunnassa, jota pidetään vähemmän materialistisena buddhismin muotona kuin eteläistä koulukuntaa, kolminaisuuden eri persoonat tunnetaan nimillä Manjusri, Padmapani ja Amitabha. Kristinuskossa Jumalan kolmea olemuspuolta nimitetään Isäksi, Pojaksi ja Pyhäksi Hengeksi. Skandinaavien jumaltarustoissa ne ovat Odin, Freja ja Tor. Teosofiassa kolminaisuuden eri personoitumia nimitetään 1. Logokseksi, 2. Logokseksi ja 3. Logokseksi.

Jumaluuden kolmas aspekti rakentaa luonnontasojen kaiken aineen, jonka mittojen puitteissa värähtely ilmenee. Puhutaan ensimmäisestä voiman vuodatuksesta. Jumalallinen henki (monadi) laskeutuessaan alas aineeseen verhoutuu yhä enemmän ja yhä karkeampaan aineeseen, kunnes siinä on yhä vaikeampi havaita mitään jumalallista.

Analogia, yhdenmukaisuus, on suuri opettaja tutkittaessa erilaisten järjestelmien toimintatapoja. Se, mikä selittää suurempien järjestelmien toiminnan perusteet, selittää myös pienemmän järjestelmän toiminnan lainalaisuudet. Periaatteet, jotka määräävät maailmankaikkeuden rakenteiden syntymekanismit, selittävät myös ihmisen elimistön rakentumisen pääperiaatteet. Toinen aspekti rakentaa kaikki maailmankaikkeuden muodot. Tämä vastaa toista voiman vuodatusta. Ensimmäinen aspekti on kaiken elämän lähde, maailmankaikkeutta koossapitävä voima, jota sanotaan kolmanneksi voiman vuodatukseksi.

Nämä kolme voimaa toimivat kuitenkin yhdessä ja ovat yksi. Jokainen kolminaisuuden aspekti pitää sisällään korkeamman ja alemman voiman ilmenemismuodon. Nämä kuuluvat kehityksen syklin kahteen vaiheeseen, sen laskevaan (Pravritti Marga) ja nousevaan kaareen (Nivritti Marga). Laskevalla kaarella henki tai tajunta laskeutuu aineeseen ja nousevalla kaarella se vähitellen vapautuu aineen

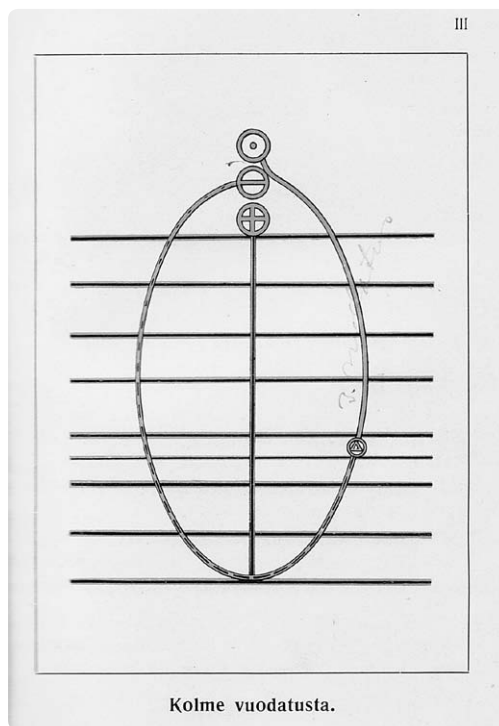

Luontokuntien ja kehitysvaiheiden käyttövälineiden rakenne. Kaavakuvassa kutakin luontokuntaa edustaa oma nauhamainen kuvionsa. C. W. Leadbeater, Ihminen näkyväisenä ja näkymättömänä.

kahleista. Laskevalla kehityksen kaarella henki (monadi) kerää ympärilleen eri luonnontasojen erilaista ainetta ja kehittää tuota ainetta totuttamalla sitä kokemuksen kautta kuljettamaan värähtelyjä ja vaikutelmia. Samalla se hankkii itselleen kyvyn ottaa vastaan näitä vaikutelmia

niille kuuluvilla tasoillaan ja kyvyn vastata niihin vaikeudetta. Täällä vaikutelmien vastaanottaminen on passiivista ja sen kyvyt hallita reaktioitaan ovat kehittymättömät.

Laskevalla kehityksen kaarella ihminen syntyy yhä uudelleen ja uudelleen hänen halujensa

Voiman vuodatukset. Nämä kolme jumalallista voimaa toimivat yhdessä ja ovat yksi. C. W. Leadbeater, Ihminen näkyväisenä ja näkymättömänä.

seurauksena paikkaan, jossa hän voi toteuttaa halujaan ja johon aikaisemmat teot hänet sitovat. Jokainen maallinen elämä synnyttää uusia häntä karmallisesti sitovia uusia linkkejä, jotka pitkittävät hänen jälleensyntymiensä ketjua. Laskevalla kaarella ihmisen tajuntaa hallitsevat ja sokaisevat aineelliset pyrkimykset, koska hän yrittää haalia itselleen yhä enemmän ja enemmän aineellisia asioita, joita hän pyrkii hallitsemaan ja käyttämään.

Sitten tapahtuu suuri muutos, jolloin monadin toiminnan luonne muuttuu. Nousevalle kaarella sen tavoitteena on kehittää tajunta aktiiviseksi toimijaksi siten, että se rakentaa eri tasojen aineesta itselleen käyttövälineitä, jotka tekevät sielulle mahdolliseksi ilmaista niiden avulla itseään eri luonnontasoilla. Jotta tajunta voisi vastata kunkin tason valon värähtelyihin,

on sielulla oltava itsessään tämän tason vastavaa ainetta. Nousevalla kaarella oleva ihminen syntyy yhä uudelleen sovittaakseen velkansa, jotka hän on aiheuttanut aikaisempien elämänsä aikana. Jokainen elämä katkaisee jonkun häntä sitovan linkin alati lyhenevässä ketjussa. Henki alkaa saada yliotteen aineesta ja tajunta avautuu vähitellen ymmärtämään Jumalan läsnäolon todellisuuden ihmisen elämässä.

Nämä kaksi kaarta jakavat ihmiskunnan karkeasti kahteen pääluokkaan – niihin, jotka uppoutuvat yhä syvemmälle aineen pauloihin ja niihin, jotka ovat vapautumassa aineen sidoksista. Niihin, jotka hajottavat itseään ja niihin, jotka eheyttävät itseään. Ihminen kulkee monien elämänsä aikana nousevaa kaarta kohti vaihetta, jolloin häntä ei enää sido mikään maan päällä ja jolloin hän on lopulta vapaa jälleensyntymien ketjusta. Hän voi tämän jälkeen vielä palata opettamaan tai johonkin muuhun tehtävään maapallollemme, mutta se on silloin vapaaehtoinen valinta, jonka hän on valinnut monista eri kehityksen teistä.

Tahtoaspekti näkyy ihmisessä kehityksen alkupuolella haluna toteuttaa omia itsekkäitä intohimoja ja murroskauden jälkeen tahtona toteuttaa Jumalan tahto. Viisausaspekti ilmenee laskevalla kaarella pyrkimyksenä tietoon, joka havainnoi eroja ja erottelee ja luokittelee. Nousevalla kaarella viisausaspekti havainnoi yhtäläisyyksiä ja näkee ilmiöiden takana yhden elämän, yhden kehityksen tavoitteen. Tiede on vielä laskevalla kehityksen kaarella, joka näkyy loputtomana tutkimuskohteiden pilkkomisena yhä pienempiin osiin ja materialismin ylivaltaana. Tämä selittää nykytieteen piirissä hyvin usein tavattavan ateismin. Tämä johtuu siitä, että ihminen ei voi käsittää Jumaluutta ennen kuin häneen tajunnassaan on elementtejä, jotka vastaavat jumaluuden impulsseihin. Ilman näitä impulsseja käsitys Jumalasta perustuu vain järjen päättelykykyyn, ei omaan intuitiiviseen kokemukseen. Kolmannen aspektin eli kristinuskon Pyhän Hengen toiminnassa kaksinaisuus näkyy kahtena vastakkaisena ominaisuutena; uuden rakentajana ja tuhoajana. Tuhoaja se

on siinä mielessä, että sen tuli polttaa kaikki muodot sitten, kun niistä ei enää ole mitään hyötyä, vapauttaakseen elämän, joka on muodon sisällä, jotta se voi ottaa korkeamman ilmennyksen. Luonnossa elämän vapautumista seuraa eliöiden hajoaminen, jonka saa aikaan juuri kolmannen aspektin tuhoava voima.

Hengen ydinolemus on ykseys, Korkein Jumala. Aineen ydinolemus on alituinen jakautuminen. Ykseydessä ”aineen” kolme ominaisuutta ovat tasapainossa ja harmoniassa, mutta kun elämä laskeutuu alas aineeseen ja kun maailmankaikkeus saa ensimmäisen Jumalan tahdon sysäyksen, kuten ylempänä mainittiin, alkavat nämä kolme ominaisuutta heti ryhmityä sen mukaan, mikä näistä ominaisuuksista on valitsevin. Syntyy seitsemän aineen lajia, joista vetovoiman ja vastavoiman seurauksena syntyy lukematomia elämän muotoja, jotka kaikki yhdessä ilmentävät Korkeimman Jumalan ominaisuuksia. Tähän vastapariin liittyy kaksi tunteiden ominaisuutta: rakkaus, jolla on taipumus yhdistää ja viha, joka erottaa. Rakkaus kuuluu elämää ylläpitävään, rakentavaan voimaan; viha puolestaan hävittävään, elementteihin liittyvään toiseen, negatiiviseen voimaan. Viha on kehityksen laskevaan kaareen kuuluva, menneisyydestä kumpuava, tietämättömyydestä johtuva, ihmisen alempi ominaisuus. Tämän vastaparin alkulähde on kiintymys ja vastenmielisyys. Se on pari, josta kaikki muut parit kehittyvät. Se on välttämätön pari kehityksen eteenpäin viejänä. Viha kuuluu luonnon aineelliseen puoleen ja on erottava. Rakkaus kuuluu elämää antavaan, rakentavaan luonnon ominaisuuteen. Tähän vastinpariin perustuu myös etiikan tiede. Kun maailmaa katsotaan vihan ja rakkauden tekojen kannalta, ymmärrämme mikä on oikein ja mikä väärin ja milloin ja miksi oikein on oikein ja väärin on väärin.

Monadi on ainoa kuolematon ja ikuinen periaate meissä. Se on yhtenäisen kokonaisuuden – universaalin hengen – osa, jota ei voi jakaa ja joka saa alkunsa universaalisesta hengestä ja johon se sulautuu kierroksen lopussa. Vedantistit kutsuvat sitä Sutratmaksiksi, lankasieluksi.

(Blavatsky, The Secret Doctrine I, s. 16)

Vishnu Puranân ensimmäisen kirjan sanat selittävät lyhyesti jumaluuden roolin kaiken elämän kehityksessä. ”Olkoon tuo Vishnu, joka on elävä, kuolematon, Brahmä, joka on Ishvara, joka on henki; joka on kaikkine ominaisuuksineen luomisen, säilymisen ja hävittämisen aiheuttaja; joka on luonnon, älyn ja kaikkien muiden maailmankaikkeuden aineiden alkujuuri; olkoon Hän meille ymmärryksen, vaurauden ja lopullisen vapautumisen antaja.” *Puranâ* -kirjallisuutta voidaan verrata Vedoihin. *Puranân* ensi lehdillä mainitaan kirjoitusten syntyminen, jonka mukaan ihmiskunnan korkeimman opettajan virassa oleva Herra

Maitreya kyselee opettajaltaan maailmankaikkeuden kehitykseen liittyvistä luvuista asioista. Kirjoitukset ovat syntyneet opettajan hänelle antamista vastauksista.

Ihmisen tajunnan kolme voimaa – tahto, viisaus ja toiminta – kutovat kukin omaa erillistä lankaansa joka hetki, ja nämä kolme lankaa kiertyvät yhdeksi

vahvaksi kohtalon punokseksi, joka sitoo tai vapauttaa ihmisen elämän maan päällä. Näitä kolmea voimaa – tahdonvoimaa, ajattelun voimaa ja toiminnan voimaa – käyttämällä ihminen luo tulevaisuutensa, mahdollisuutensa ja ympäristönsä. Nämä voimat ovat ihmisen sisäisiä voimia, hänen omia voimiaan. Ihmisen kohtalo on siis itse aiheutettu. Se ei ole määrätty hänelle mielivaltaisesti jostakin hänen ulkopuoleltaan. Hänen omat voimansa, joiden viisasta käyttöä sokaisee hänen tietämättömytensä, kahlitsevat hänet ja aiheuttavat hänelle onnettomuutta. Mutta, koittaa aika, jolloin hänen omat voimansa, joita tieto alkaa vähitellen ohjata, vapauttavat hänet kahle kahleelta hänen omista kahleistaan. Kukaan toinen ei voi sitä tehdä hänen puolestaan.

Tahdonvoima on näistä voimista ainoa, joka tulee suoraan korkeimmasta jumaluudesta,

Jotta tajunta voisi vastata kunkin tason valon värähtelyihin, on sielulla oltava itsessään tämän tason vastaavaa ainetta.

korkeimmalta Jumalalta. Tahto ilmenee haluna omistaa sen alemmassa aspektissa. Miellyttävät, aistilliset asiat vetävät ihmistä puoleensa ja vastenmieliset asiat hän hylkää. Ihmisen vapaa tahto johtaa siihen, että hän usein saa sen, mitä hän hyvin voimakkaasti haluaa. Tahto haluna luo siten mahdollisuuksia. Kuitenkin halu on itsekäs perusluonteeltaan. Se on pettymyksineen opettaja, joka ohjaa ihmisen kohti epäitsekkyyttä.

Toinen tajunnan voima on ajatuksen voima. Ajattelu muovaa ihmisen älyllisiä ja moraalisia ominaisuuksia, joiden kokonaisuutta kutsutaan ihmisen luonteeksi. Eräässä intialaisessa kirjoituksessa sanotaan: ”Ajatus luo ihmisen; niin kuin ihminen ajattelee, sellaiseksi hän tulee”. ”Ihminen on uskonsa kaltainen; niin kuin hän uskoo olevansa, sellainen hän on”. Kokemus osoittaa, että ajatus toimii ihmistä muuttavana voimana. Kun mieli on kääntynyt tiettyyn ajatukseen ja viipyy siinä, ajatuksen laatua vastaavat värähtelyt saavat aikaan vastaavien hermosolujen värähtelyn aivoissa ja mitä useammin samantyyppinen ajattelu toistuu, sitä helpommin näillä hermosoluilla on taipumus toistaa tätä värähtelyä, jolloin siitä tulee automaattinen ajattelemisen tapa. Tapa ajatella ja toimia rakentaa ihmisen luonteen. Ihmisen keho seuraa ajatusta ja reagoi sen muutoksiin. Jokainen ajatus; huoli ja pelko, viha

ja rakkaus, kärsimättömyys ja pitkämielisyys, itsepäisyys, ylpeys, harmonia jne. tuottavat vastaavia fysiologisia muutoksia elimistössä ja muovaavat ennen pitkää myös kehon ulkonäköä. Ajatukset aiheuttavat siten kehossa vastaavia fysiologisia muutoksia ja ovat lopulta sairauksien todellinen syy.

Ajattelun eräs kauaskantoinen vaikutus liittyy sen ominaisuuteen kerätä ihmisen ympärille ajatuksen laadun mukaisia ajatuskoostumia, jotka joko kirkastavat älyn tai sumentavat sen. Ajatusten rakentava käyttö ilman negatiivisuutta johtaa tajunnan nousemiseen tasoille, joilla tapahtuu todellinen älykkyyden kehittyminen ja johon liittyy intuitio oleellisena osana. Voidaan sanoa, että ihminen vaelttaa läpi avaruuden suljettuna kuoreen tai verhoon, jonka hän on itse rakentanut ja jota ympäröivät joukoittain hänen tavanomaisten ajatustensa ajatusmuodot. Jokaisella ajatusmuodolla on muodon lisäksi värähtelynsä mukainen väri. Tämän kuoren läpi hän katselee maailmaa ja hän näkee kaiken ympärillään olevan tämän kuoren värittämän todellisuuden läpi ja jokainen ulkopuolelta tullut värähtely, ajatus tai idea, joka saavuttaa hänet kuoren ulkopuolelta on vääristynyt enemmän tai vähemmän tämän kuoren ominaisuuksien mukaan. Kaikki hänen havaintonsa tapahtuvat tämän kuoren väliaineen kautta, joka vääristää ja värittää kaikki havainnot. Vasta sitten, kun ihminen oppii hallitsemaan täydellisesti ajatuksensa ja tunteensa, pystyy hän näkemään asiat sellaisina kuin ne todellisuudessa ovat.

Kolmas ihmisen kohtaloa punova voima on voima toimia. Toimintamme seurausta on ulkoinen onnellisuutemme tai kurjuutemme ja epätoivomme. Kuten toimimme ympärillämme olevia ihmisiä kohtaan, niin hekin reagoivat meitä kohtaan. Ihminen, joka kylvää iloa ympärilleen, kokee ilon virtaavan myös itseensä ja päinvastoin. Ärtysisä henkilö aiheuttaa ärtyisyyttä ympäristössään. Toimintatapamme, jotka vaikuttavat toisiin ihmisiin tavalla tai toisella, aiheuttavat vastaavanlaisen vastareaktion toisten taholta itseämme koh-

Astraalitaso	Ihmislunne ja pyrkimykset
1. Alataso "Erilaiset helvetit"	Tällä tasolle joutuvat murhamiehet, rikolliset, alkoholistit, huumeiden käyttäjät, irstailijat, eläinkokeiden tekijät (vrt. nyky lääketieteen tutkimusmenetelmät), oikeuden tuomiota välttelevät itsemurhantekijät. Täällä elävät kaikki kauhistuttavat tyydyttämättä jääneet halu- ja himomuodot: kostonhalu, viha, mässäily, seksuaaliset halut. Tämän tason olennot yllyttävät ihmisiä ääritekoihin kapakoissa, bordelleissa, peliluolissa jne. Alempitasoiset meediot ja herkat ihmiset ovat näiden kohteina
2. Alataso "Fyysistä tasoa vastaava astraalinen kaksoiskappale"	Suurin osa ihmisistä viipyy jonkin aikaa täällä, heistä suuri osa tietoisena. He ovat ihmisiä, joiden mielenkiinto on ollut vähäpätöisissä ja merkityksettömissä asioissa maallisen elämän aikana. Heidän elämässään on fyysinen nautinto ollut pääroolissa ja he saattavat hakeutua medioiden seuraan. Ovat perusluonteeltaan tyytymättömiä, levottomia sieluja.
3. ja 4. Alataso "Eetterisiä kopioita edellisestä" 4. alataso jalostuneempi	Täällä elävät hieman edistyneemmät sielut, joiden mielenkiinto suuntautuu ylemmille tasoille. Enimmäkseen he ovat koulutettuja ja ajattelevia ihmisiä, joiden kiinnostuksen kohteena ovat pääasiassa maalliset asiat. Läheisten suuri suru voi vetää heidät takaisin maan piiriin.
5. Alataso "Valoisa ja säteilevä vaikutelma"	"Aineellistuneet taivaat", uskontojen paratiisit ovat täällä. Tällä tasolla ovat ihmiset, jotka ovat takertuneet uskontojen kirjaimen ja kaipaavat vain omaa pelastumistaan. He rakentavat täällä yhteisöilleen astraaliaineesta kirkkoja, kouluja ja taloja omaksi tyydytykseksensä. Pyrkivät vaikuttamaan medioiden "henkioppaiden" välityksellä maallisiin asioihin, koska ovat selvillä korkeamman elämän mahdollisuuksista ja tietävät tilansa väliaikaiseksi.
6. Alataso "Muistuttaa viidettä, mutta jalostuneempi"	Täällä joutuvat viipymään kehittyneemmät sielut, joiden itsekkäät pyrkimykset heidän taiteellisessa ja henkisessä työssään ovat joltaneet kykyjen väärinkäyttöön ja haluluonnon tyydyttämiseen. Älyllinen ylpeys, älyllinen kunnianhimo ja älyllinen itsekkyyks ovat ns. pahuuden korkeampia muotoja, jotka rajoittavat tajunnan tälle tasolle. Ne ovat vahvimpia esteitä henkisessä kehityksessä ja vaikuttavat myös egon (syyruumis) kehitykseen vahingollisesti. (ks. A. Besant, Psychology) Keskin kertaiset "henkioppaat" pyrkivät vaikuttamaan maallisiin asioihin tältä tasolta.
7. Alataso "Korkein alataso"	Korostuneen materialistiset älyköt ja ne, jotka pyrkivät hankkimaan tietoa alemman mielen keinoin. He ovat poliitikkoja, valtiomiehiä, tiedemiehiä; ks. edellinen taso!

Kamaloka on kuoleman jälkeinen välivaihe. A. Besant, The Ancient Wisdom.

taan. Toimintatapamme synnyttävät syyn ja seurauksen lain mukaan karmaa, joka määrää elämämme fyysisen ympäristön epäedulliset tai suosiolliset olosuhteet.

Elämän ja kuoleman pyörä, kolme maailmaa

Näiden kolmen voiman kohtaloa punova vaikutus yltyä myös kuoleman jälkeisiin olosuhteisiimme ja olosuhteisiimme, joihin synnymme uudelleen joskus tulevaisuudessa. Maailmoja, joiden kautta ja joiden olosuhteissa ihmisen kehitys tapahtuu, kutsutaan elämän ja kuoleman pyöräksi. Nämä maailmat ovat fyysinen maailma ja astraali- ja mentaalimaailma. Astraalimaailmaa sanotaan myös välivaiheeksi ja kamalokaksi, mentaalimaailmaa taivasmaailmaksi ja devachaniksi. Astraalimaailma on halujen maailma, joka sijaitsee astraalitasolla. Tämä välivaihe on ihmisen tilapäinen asuinsi- ja kuoleman jälkeen, jossa hän kokee uudelleen ne kärsimykset, joita hän pani elämänsä aikana liikkeelle. Täällä hänen on tyhjennettävä ja puhdistettava maallisen elämänsä tekojensa ja pyrkimyksensä syyt. Täältä hän siirtyy vähitellen eri alatasojen kautta ”taivasmaailmaan” eli mentaalitason alatasoille.

Kuoleman jälkeen astraalitason alatasot muodostavat sielun ympärille seitsemän kehän muodostaman kuoren, jossa karkein aine on uloina. Astraalimaailman olosuhteet ovat erilaiset jokaisella astraalitason alatasolla. Jokaisen alatasoin aineen tiheys on erilainen ja tämä alatasoin aineen tiheys määrää tason, jolle ihminen kuoleman jälkeen joutuu. Tietyn tason aine on välttämätön tietyn tyyppisen ihmisen kuoleman jälkeiselle ”elämälle”. Mikäli hän joutui

si omaa kehitystasettaan korkeammalle aineen tasolle, tämän tason aine tuhoaisi hänet.

Kuoleman hetkellä praana (elinvoima) vetää itseensä elämän energiat kaikista elimistä ja aistielimistä ja vetäytyy eetterikehoon. Elimet jäävät entiselleen, mutta tajunnan poistuuessa niiden toiminta lakkaa. Eetterikehossa, joka on fyysisen kehon ulompi osa, hänen tajuntansa näkee koko menneen elämän ohi kulkevana panoraamana kaikkine yksityiskohtineen. Hän näkee kunnianhimoiset tavoitteensa onnistumisineen ja turhautumisineen, pyrkimyksensä, voittonsa, epäonnistumisensa, rakkautensa ja vihansa. Koko ihmisen elämän vallitseva pyrkimys tulee täällä selvästi näkyviin. Elämän johtava ajatus vahvistaa itsensä ja painaa leimansa syvälle sieluun ja määrää paikan, jossa hän tulee viettämään suurimman osan kuoleman jälkeisestä elämästään. Halujen luonne (karkeus) määrää astraalikehän, jolle ihmisen joutuu. Eläimelliset himot näkyvät täällä

eläimellisinä muotoina. Ihminen tulee tietoiseksi niistä astraalitason tapahtumista, joita hänen elämänsä edesottamukset vastaavat. Täällä hänen haluja ja alempia pyrkimyksiä vastaava astraalitason alatasoin aine ajan myötä hajoaa ja sielu vapautuu vähitellen vankilastaan. Mitä vähemmän ihmisen olemuksessa on astraalitason ainetta, sitä nopeammin hän ohittaa tämän tason olosuhteet. On hyvin tärkeää kuole-

man jälkeisen elämän kannalta, että ihminen pyrkii puhdistamaan jo elämänsä aikana astraalikehonsa mahdollisimman hyvin, jotta hänen ei tarvitsisi kokea kaikkea alempien alatasojen ikäviä kokemuksia yhä uudelleen ja uudelleen kuolemansa jälkeen.

Mentaalimaailma eli taivasmaailma on erityinen, koko mentaalitason alueen käsittävä

paikka, josta kaikki suru ja pahuus on poissa. Täällä ei ole ainetta, jossa pahuus voisi saada muodon. Se on paikka, jonne sielu kuoleman jälkeen siirtyy sitten, kun se on heittänyt pois fyysisen ja astraalisen kehonsa. Taivasmaailma jakaantuu kahteen osaan tai vaiheeseen. Ensimmäinen vaihe käsittää neljä alempaa mentaalitason alatasoa, jossa sielun verhona on vielä elämän aikana hankittu mentaalikeho ja jonka ehdollistama se vielä on. Toinen vaihe käsittää kolme ylempää mentaalitason alatasoa (syyruumis). Sielu siirtyy tänne sitten, kun myös alempi mentaalikeho on heitetty pois. Se on muotoja vailla oleva alue, jossa sielu elää omaa rasisiteetonta elämäänsä siinä täydessä tajunnan tilassaan, jonka se on kehityksessään saavuttanut.

Aika, jonka sielu viettää ”taivasmaailman” alemmilla ja korkeammilla tasoilla riippuu siitä, kuinka paljon sielu on elämänsä aikana hankkinut itselleen vastaavan tason ajatusainetta. Kaikki persoonallisen, alemman Itsen kunnianhimoiset ajatukset, mielenkiinnon kohteet, rakkaudet, toiveet ja pelot on työstettävä muotojen ”taivasmaailmassa” (rupa). Kaikki korkeammalle Itselle kuuluvat abstraktiset ja epäitsekäät ajatukset, kaikki arvokkaat älylliset ja eettiset pyrkimykset ja kokemukset muutetaan ”taivasmaailman” korkeimmilla tasoilla (arupa) vastaaviksi kyvyiksi ja voimiksi tulevaan elämään.

Nämä kolme maailmaa ovat osa suurta kehityssuunnitelmaa, kuoleman ja elämän pyörää. Se on maailma, jossa meidän on mahdollista saada opetusta ja jossa voimme kehittää monia ominaisuuksiamme. Meidän todellisuuden tajumme fyysisellä tasolla on lähestulkoon kokonaan illuusiota. Me emme tiedä asioiden todellisesta luonteesta juuri mitään, emmekä näe ihmisiä sellaisina kuin he ovat. Kaikki johtopäätöksemme asioista ja ihmisistä ovat enemmän tai vähemmän mielemme tuottamia vaikutelmia, jotka syntyvät aisteissamme ja ovat usein virheellisiä. Elämme keskellä illuusioita, jotka tuntuvat meistä tosiasioilta, ja tämä valitettavasti tyydyttää meitä. Myös de-

vachanissa meitä ympäröivät illuusioidet, tosin kaksi astetta todellisemmat, ja sielläkin meillä on aivan sama todellisuuden tunne kuin alemmilla luonnontasoilla.

Rajajooga ja kolminaisuus

Maailmankaikkeuden ulkopuolella olevalla aineella on kolme aspektia (ananda, chit, sat), joista maailmankaikkeuden ilmenneen juma-luuden (Trimurti) kolme konkreettista ja aineellista aspektia (Brahma, Vishnu, Shiva) ovat lähtöisin. Niiden ominaisuuksia on mahdotonta kuvata ja erottaa toisistaan maailmankaikkeuden ulkopuolella olevassa tilassa, koska ne ovat yhtä ja täysin tasapainossa. Näitä vastaa ilmenneessä maailmankaikkeudessa tahto, viisaus ja toiminta (iccha, jnana, kriya) ja joita aineessa vastaavat ominaisuudet (gunas): hitaus, rytmi ja liikunta (tamas, sattva, rajas). Ne ovat jakautuneet seitsemäksi aineen muodoksi, luonnontasoksi ja elementiksi. Kunkin kolmen voiman kahta aspektia vastaa aineessa alempi ja korkeampi aineen ominaisuus. Tässä voimien ja aineen vastaavuudessa on selitys muotojen synnylle olentojen eri kehitysvaiheissa. Tähän perustuu myös kehon elimien ja hermoston uudelleen rakentuminen henkisen kehityksen myötä.

Bhagavadgītāssa mainitaan, että Krishna-avataara antoi maailmalle joogajärjestelmän. Hän oli suuri avataara, Vishnun, 2. Logoksen ruumiillistuma, joka pani alkuun uuden, Kali Yuga aikakauden. Maailma oli tilanteessa, jossa tarvittiin suurta muutosta ja tämän muutoksen hän pani alkuun Intiassa. Hänen joogajärjestelmänsä, josta muut järjestelmät ovat muunnoksia, perustuu ihmisen kolmen aspektin järjestelmälliseen kehittämiseen kohti täydellisyyttä.

Aina uudessa jälleensyntymässä ihmisen kehon rakentuminen tapahtuu korkeampien voimien kautta kuin mitä hänen omansa edellyttäisivät. Hänen täytyy alistua ehtoihin, joita hänen aikaisempi toimintansa vaatii ja jotka koskevat rotua, kansaa, perhettä ja muita ulkoi-

sia suhteita. Syyn ja seurauksen (karma) rajoittava toiminta tekee välttämättömäksi aineellisen verhon rakentamisen, joka vain osittain ilmentää siinä työskentelevää tajuntaa. Suuri osa ihmisen tajunnasta voidaan siten sulkea pois ja vain pieni osa siitä toimii uudessa kehossa fyysisellä tasolla päivätajuntana, vaikka se muuten olisi kehitysasteeltaan valmis ilmennämään itseään korkeammilla tasoilla.

Kyetäkseen ilmentämään itseään korkeammilta tasoilta on ihmisen astraalinen ja mentaalinen verho järjestettävä uudelleen, jotta henkinen ihminen (sielu) voisi käyttää fyysisiä aivoja ja fyysistä hermostoa paremmin tajunnan eliminä fyysisellä tasolla. Astraalisten ja mentaalisten kuorien täytyy olla hyvin kehittyneitä, ennen kuin niitä voidaan kehittää aineeltaan vielä hienommiksi kehoiksi, jotka pystyvät toimimaan itsenäisinä ja riippumattomina tajunnan välineinä korkeimmilla luonnontasoilla. Aivojen ja hermoston on myös kehityttävä vastaavasti koneistoksi, joka pystyy ilmentämään korkeampia voimia fyysisessä maailmassa.

Rajajooga on kehitetty alun perin menetelmäksi, jossa jumaluuden kolmen aspektin voimien ominaisuuksien avulla kehitetään tahdon voimaa, ajattelun voimaa ja toiminnan voimaa. Kehityksen myötä ihmisen hermosto ja elimistö rakentuvat uudelleen ottamaan paremmin vastaan korkeampien tasojen värähtelyä, jolloin ihmisen tajunnan taso muuttuu ja se tulee vastaanottavaiseksi korkeammille vaikutteille, ajatuksille ja ideoille. Hermojärjestelmän soluissa tapahtuu sisäisiä muutoksia ja soluaineen kasvua yhä monimutkaisemmaksi hermosolujen verkostoksi. Tajunnasta tulee koneisto, joka pystyy vastaanottamaan Jumalan tahdon mukaisia vaikutteita, jolloin maailman sisäinen hierarkia voi käyttää häntä apuna suunnitelmansa toteuttamisessa. Menetelmänä rajajooga on hyvin turvallinen metodi, koska siinä ajattelun kehityksen myötä fyysinen keho rakentuu luontaisesti vastaamaan tajunnan kehityksen fyysisiä vaatimuksia.

Fyysiset joogaharjoitukset ovat hyödyllisiä silloin, kun tajunta ei vielä ole valmis ottamaan

vastaan henkisempiä virikkeitä. Pelkän fyysisen kehon harjoituksen kautta ei kuitenkaan voida luoda yhteyttä korkeammille luonnontasoille, johon niillä pyritään. Sen yhteyden rakentamiseksi vaaditaan ajatuselämän puhdistamista ja luonteen jalostamista ja myös kehon puhdistamista noudattamalla terveellisiä elämäntapoja. Keho tulee vähitellen vastaanottavaiseksi korkeammille värähtelyille keskittymällä kehittämään ajattelua – ei kehoon vaan korkeisiin ihanteisiin. Aivot kehittyvät ajattelun kautta herkemmin korkeita värähtelyjä vastaanottavaksi elimeksi ja se on todellisen henkisen kehityksen tarkoitus.

Jos tätä yhteyttä korkeampiin luonnontasoihin ei ole rakentunut, joogaoppilaan tajunta saattaa avautua voimille, joita se ei pysty hallitsemaan, ja seurauksena voi olla monenlaisia mielenterveyden ongelmia. Näin voi tapahtua jos esim. tsakrojen toimintaa pyritään kehittämään irrallaan normaalista kokonaisvaltaisesta henkisestä kehityksestä.

Rajajooga ihmisen ominaisuuksien kehittäjänä

Tahtoaspektia kehitetään rajajoogassa bhaktijoogalla. Tässä on tavoitteena jalostaa alempi halu (iccha) Jumalan tahdoksi (bhakti) ja muuntaa alemman halun ominaisuus inertia, toimettomuus, aktiiviseksi toiminnaksi. Fyysisiin aisteihin liittyvät alemmat halut ja itsekäät toiveet ja pyrkimykset ovat juuri niitä ihmisen ominaisuuksia, jotka sokaisevat ihmisessä mahdollisuutena olevan viisauden ja tiedon ja jotka värittävät ja vääristävät ihmisen ajatukset. Bhakti-jooga on epäitsekyyden ja täydellisen antaumuksen tie, jonka päämääränä on Jumalyhteys.

Viisausaspektia kehitetään erotuskyvyn joogalla (jnana-jooga). Tavoitteena on jalostaa erillisyyden havaitsemiseen keskittynyt alempi ymmärrys (vijnana) viisaudeksi (jnana), joka käsittää kaiken elämän ykseyden. Silloin on mahdollista erottaa todellinen epätodellisesta ja väliaikainen ikuisesta. Ihminen oppii erot-

tamaan totuuden. Oikea oivallus ja oikea tieto on oikean käyttäytymisen perusta. Jnana-joogaan kuuluu oleellisena osana mielenhallinnan, kärsivällisyyden, kestävyys, uskon ja sisäisen tasapainon kehittäminen ja mielen vapautuminen epätodellisesta. Toiminta-aspektia kehitetään uhrautumisen joogalla (karma-jooga). Tässä joogamuodossa sellainen toiminta (krija), joka pyrkii saamaan itselleen esineitä ja asioita, jalostuu toiminnaksi (yajna), jossa kaikki teot tehdään uhrauksena Jumalalle. Tekojen motiivina on toteuttaa Jumalan tahto. Silloin sulaa pois toimintaan liittyvä ihmistä karmallisesti sitova voima ja ihmisestä tulee vapaa ja hän luottaa omasta sisäisestä Itsestään kumpuavaan, intuitiiviseen tietoon.

Vaikka järjestelmiä on kolme, ne kaikki johtavat samaan päämäärään ja ovat viime kädessä yksi järjestelmä. Niitä voidaan kutsua myös kolmeksi poluksi: antaumuksen poluksi, viisauden poluksi ja toiminnan poluksi. Jooga-järjestelmän tarkoituksena on opettaa ihmistä toimimaan oikein. Toiminta on oikeaa silloin, kun toiminta on harmoniassa Jumalan tahdon kanssa. Rajajooga avaa ihmisen henkisiä aisteja, jotta hän pystyy näkemään jumalallisen tahdon ihmiskunnan kehityksessä ja toimimaan sen mukaan paremmin elämässä ja omassa ammatissaan.

Bhagavadgitässa on käytännöllisiä neuvoja päämäärään pääsemiseksi. Pyrkinessään selvempään näkemykseen on oppilaan seurattava tiettyjä perussääntöjä. Velvollisuudet, jotka tulevat luonnollisesti oppilaan eteen ja jotka karma on hänelle määrännyt, tulee suorittaa pyrkien Jumalan täydellisyyteen. On kuitenkin hyvä huomata, että jokaisella on hänen oma velvollisuutensa (dharma), joka on sidoksissa

hänen kehitysasteeseensa, kapasiteettiinsa ja käytettävissä olevaan aikaan. Ihminen on yksi Jumalan ”käsi”, jonka tehtävänä on etsiä keinot niiden tehtävien tekemiseksi, jotka hän sisimmässään tietää, että ne on tehtävä. On jopa kehityksen este pyrkiä ennen aikojaan tehtävään, johon joku toinen on koulutettu ja johon tällä on tarvittava voima.

Kehityksen vaiheita

Bhagavadgitässa kuvataan ihmisen kolminaisuuden aspektien kehitysvaiheita. Nuoruudessa, joka vastaa ihmisen varhaista kehitystettä, ihminen joutuu elämään alistussuhteessa vanhempiinsa ja opettajiinsa. Tässä vaiheessa ihminen seuraa ilman epärointiä luonnollisia, mielihyvää tuottavia impulsseja ajattelematta asioita paljoakaan. Maailma on suunniteltu siten, että se on täynnä puoleensavetäviä ja luotaantyöntäviä asioita, jotta tahtoaspekti alkaa ihmisessä kehittyä. Sri Lakshmi, Vishnun puoliso, on Hän, jonka käsissä on haluttavien esineiden ”aarreaitta”, joiden tarkoituksena on herättää ihmisessä tajunnan haluaspekti ja voimistaa sitä. Halu on viisauden palvelija. Ihmisessä syntyy tarve saada haluamansa ja sen saadakseen hänen on voitettava toimettomuus. Tämä vaihe on välttämätön, koska vain alistussuhteessa ihminen joutuu voittamaan oman voimattomuutensa ja velttoutensa ja ponnistelujen kautta saa omat halunsa tyydytetyksi. Tämä selittää ihmisen sisäisen taipumuksen seurata aikansa muotivirtauksia ja innostua aina uudelleen ja uudelleen uusista muodoista (design) ja uusista ideoista.

Sitten kehitystä seuraa taisteluvaihe, kun luonnollisten impulssien tyydyttäminen ei

Kirjeopisto Vian rajajooga

Kirjeopisto Vian rajajooga lähtee liikkeelle samoista perusideoista kuin vanhemmatkin rajajoogasysteemit ja saattaa harjoittajansa yhteyteen korkeimpien luonnontasojen kanssa. Kirjeopisto Vian rajajooga on sovellettu nykyajan länsimaiseen elämäntapaan sopivaksi ja se hyödyntää metodisesti loogisia positiivisia lauseita.

Devachan	Ihmislunne ja pyrkimykset
1. Mentaalitason alataso "Rupa"	Täällä on vähiten kehittyneiden sielujen taivas. Heidän korkeimmat tunteensa elämän aikana olivat kapea-alainen, vilpiton ja joskus epäitsekäs rakkaus ja ihailu. Heillä on mentaalitason ainetta vain vähän kehitettäväksi joksikin erityiseksi kyvyksi tai taidoksi.
2. Mentaalitason alataso	Täällä on niiden eri uskontojen kannattajien taivas, joiden sydämet ovat kääntyneet kaipaamaan Jumalan autuutta. He ovat uskonnollisen hurmion täyttämiä sieluja, jotka palvovat omia uskonnollisia käsitteitään ja kohteitaan myös täällä. Nämä sielut kasvavat puhtaudessa ja antaumuksessa.
3. Mentaalitason alataso	Täällä kohtaavat jalot ja rehelliset ihmiskunnan palvelijat. He jälleensyntyvät hyväntekijöinä, joilla on myötäsyttyinen epäitsekäs rakkaus luonteenominaisuutenaan.
4. Mentaalitason alataso	Täällä kehittyneimmät sielut voivat täydentää taitojaan eri asioissa. Musiikin, kirjallisuuden, maalaustaiteen ja kuvanveiston nerot hiovat täällä ilmaisuaan. Luonnon mysteerien tutkijat löytävät paikkansa täältä. Syväisemmän tiedon etsijät löytävät täällä usein opettajansa. Kaikki henkinen materiaali, jolla on pysyvää merkitystä täällä muotojen maailmassa, siirtyy syruumiiseen egon kyvyiksi.
5. Mentaalitason alataso "Arupa" eli muotoja vailla oleva maailma, syruumis	Suuri osa sieluista viiheyttä täällä egon tasolla vain hetken. Heidän kehityksensä on niin alkioasteella, että heillä on liian vähän tämän tason ainetta, jotta he voisivat toimia aktiivisesti ja itsenäisesti täällä. He vaipuvat tiedottomuuden tilaan. Jälleensyntymän hetkellä tietoisuuden (taju) taso nousee ja he muistavat menneisyytensä ja näkevät tulevaisuutensa sekä siihen johtavat syyt ja seuraukset. Kehittyneemmät sielut tutkivat täällä luonnon syviä totuuksia, oman elämänsä syy-seuraus -suhteita ja valmistelevat tulevaisuuttaan aktiivisesti.
6. Mentaalitason alataso	Täällä asuvat ne yksilöt, jotka ovat omistautuneet korkean etiikan ja älykkyyden harjoittamiseen maallisten elämänsä aikana. He muistavat aikaisemmat inkarnaationsa täydellisesti. Täällä heillä on mahdollista vahvistaa tulevaisuudessa tarvittavia energioitaan ja valmistella tulevia tehtäviään. Täällä heidän on mahdollista tutkia sisäisen näkökyvyn avulla arkkityyppisten muotojen kehittymistä muodoiksi fyysisessä maailmassa. Täällä syntyvät ihmiskunnan pioneerit.
7. Mentaalitason alataso	Mestarien ja vihittyjen "älyllinen" koti. Tämä taso on ihmiskunnan vahvimpien älyllisten ja moraalisten impulssien lähde, korkeimpien energioiden lähde. Täältä nerot saavat inspiraationsa. Täällä erillisyyden tunne on hävinnyt ja heidän tahdonvoimaansa ohjaa Mestarien tahto, joka on sama kuin Logoksen tahto.

Devachan eli taivasmaailma on mentaalitasolla. A. Besant, *The Ancient Wisdom*

enää ihmiselle riitä. Kun hän huomaa, että tyydytettyihin haluihin liittyy aina pettymystä ja turhautumista, hänessä alkaa nousta tarve ymmärtää. Hän joutuu välivaiheeseen, jolloin tuntuu siltä, että kaikki elämän ilot on menetetty ja elämä tuntuu ikävältä ja luotaantumattavalta. Hän etsii apua opettajaltaan, mutta opettajan neuvot vain hämmentävät, koska hänen älyruumiinsa (manas) ei ole valmis vielä kohtaamaan totuutta. Menneisyyden ystävät ovat tässä mielen Kurukshetran taistelussa asettautuneet hänen puolelleen ja häntä vastaan. Hänen ajatuksiaan sekoittavat ristiriitaiset vaatimukset ja kaikenlaiset vastakkaiset velvollisuudet, joiden melskeen keskellä on vaikea nähdä omaa todellista tehtävää. Seuraa syvä yksinäisyyden tunne, vaikka opettaja on hänen vierellään. Tämän yksinäisyyden tarkoitus on, että hän löytää todellisen Itsensä. Jos häntä tässä tilanteessa autettaisiin, hän ei koskaan oppisi luottamaan omiin voimiinsa. Tämä on ankara, mutta välttämätön koettelemus. Tällä tiellä tapahtuu virheitä, mutta jokaiseen virheeseen liittyvä kärsimys polttaa pois karkeampaa ainetta ihmisen aurasta ja todellinen Itse alkaa paljastua. Virheet kuuluvat "kehoon", henki on erehtymätön. Koittaa aika, jolloin keho ei ole enää virheiden lähde ja henki pääsee esteettä ohjaamaan ihmisen toimintaa. Oppilas on saavuttanut täydellisen yhteyden Jumalaan ja hän näkee Jumalan sellaisena kuin Hän maailmassa ja maailmankaikkeudessa toimii.

Kun jumalyhteys tulee yhä vallitsevammaksi ominaisuudeksi ihmiskunnan keskuudessa, tulee jälleen aikakausi, joka muistuttaa ehkä monilta osin sitä joka vallitsi Rama kuninkaan hallituskaudella ja josta kerrotaan seuraavasti Intian *Ramayana* kansalliseepoksessa:

"Sellaista hallituskautta ei maailma ollut aikaisemmin kokenut, koska kaikkialla vallitsi rauha ja yltäkylläisyys, ja ihmisten sydämet täytti ilo. Ei kantanut maa päällään leskiä, eivät kuolleet lapset ennen aikojaan, ikivihreään vanhuuteen saakka he kaikki elivät. Nälänhätä oli tuntematon vaiva; ei ollut kuumetta, ei tulvia, ei varkautta, ei murhia. Niin sade kuin päivän-

paiste tulivat ajallaan ja runsaat sadot täyttivät hedelmällisen maan. Köyhyyttä ei ollut, ei ollut huolta, ei jäytävää tuskaa. Taivaalta se näytti enemmän kuin maalta, sillä Lakshmi, joka on vauraus, istui Sita-vaimona Raman vieressä, ja koko maa iloitui." Näin päättyy *Ramayana*-eepos. (A. Besant, *Shri Rama Chandra The Ideal King: Some Lessons from the Ramayana*)

Uhrautumisen merkitys

Uhrautuminen liittyy hyvin läheisesti luottamuksen kehittymiseen ihmisessä. Se liittyy ymmärrykseen ihmisen kehitystiestä ja rohkeuteen tehdä valintoja. Uhrauksen aika on vasta sitten, kun alempien vihkimysten kautta saavutetut ominaisuudet on sisäistetty ja otettu käyttöön. Annie Besant kirjassaan *The Ancient Wisdom* ja C. W. Leadbeater kirjassaan *Mestarit ja Polku* kuvaavat tietä neljänestä viidenteen vihkimykseen.

Neljäs, Arhat -vihkimys, vie hänet polun viimeiseen vaiheeseen. Oppilaan on heitettävä pois kymmenestä suuresta kahleesta viisi jäljellä olevaa. Hänen on heitettävä pois kaipuu muotojen maailmaan (rupa) ja myös kaipuu "muodottoman maailman" (arupa) ihanuuksiin. Molemmat ovat kahleita, joista on vapauduttava. Hänen on heitettävä pois erillisyyden kahle, "minä teen" -luonteenominaisuus. Tämä tarkoittaa luopumista ylpeydestä, joka on "minä-tekemisen" ilmentymä. Hänen on heitettävä pois ärtyisyys, mahdollisuus kiihtyä jostakin ja pyrittävä vakaaseen rauhaan. Hänen on heitettävä pois tietämättömyys. Tietämättömyys liittyy ylpeyteen. Ylpeys on tiedon este. Jo ennen Arhatin astetta on oppilaan täytynyt heittää pois luonteestaan itsen harha, persoonallisuuden harha. Hän on heittänyt pois epäilyksen ja epävarmuuden tuntemukset. Hän on luopunut taikauskosta. Hän on luopunut taipuvaisuudestaan iloita tunnenautinnoista, joita maallinen rakkaus tarjoaa. Hän on hylännyt kaiken vihan ja inhon mahdollisuudenkin. Sittemmin uhrautuminen on mahdollista.

Bhagavadgitässa selitetään uhrautumisen filosofiaa. "Uhrauksen laki on kaikkialla luon-

Uhrautuminen liittyy ymmärrykseen ihmisen kehitystiestä ja rohkeuteen tehdä valintoja.

nossa läsnä, koska Herra on uhrauksen Herra, ja ensimmäinen uhraus on itsensä uhraus.” Uhrauksen laki pitää maailmankaikkeutta ja luontoa yllä. Sen voima saa planeetat pysymään kiertoradoillaan. Korkein Jumala on uhrannut itsensä synnyttääkseen maailmankaikkeuden. Hän on Purusha (Henki), jonka jäsenistä tai osista koko maailmankaikkeus on tehty. Myös ihmisen on opittava tiedostamaan uhrauksen laki. Ihminen, kehityksen myötä, ymmärtää, että hän elää, koska toiset elävät olennot uhraavat elämänsä hänen elämänsä vuoksi. Hän sanoo itselleen: ”Mineraalit kuolevat vuokseni ylläpitääkseen kasvikuntaa; kasvit kuolevat vuokseni, jotta kehoni tulee ylläpidetyksi; eläimet antavat elämänsä vuokseni valjastettuna palvelukseeni ja koulutettuna työhöni; kehoni on lukemattomien uhrausten tulosta, ja se jatkaa elämäänsä vain jatkuvalla toisten elämien uhrauksella; lukemattomia elämiä on rakennettu kehooni, jota käytän, niin että kehoni on alttari, jolla myriadeja elämiä uhrataan. Siten, yleisen oikeuden ja kohtuuden mukaan, minun täytyy maksaa takaisin kaikki nämä uhraukset uhraamalla itseni, ja siten kääntää elämän pyöräni. Minun on luovuttava itsestäni toisten hyväksi. Minun on elettävä toisten ihmisten hyväksi. Minun on elettävä eläinkunnan, kasvikunnan ja kivikunnan hyväksi, jotka kaikki voivat kehittyä nopeammin avullani; koska olen uhrauksen tulos, itsenikin on oltava uhraus.” (A. Besant, *Hints on the Study of the Bhagavadgītā*)

Kehityksen nousevalla kaarella ihminen pyrkii maksamaan velkansa takaisin, jonka hän on velkaantunut kehityksen laskevalla kaarella. ”Tällä tavalla hän uhraa kaiken toimintansa tuloksen, joka ei ole hänen vaan hänen Her-

ransa, ja siten hänestä tulee täydellinen toiminnassaan; sillä vain ihminen, joka on välinpitämätön sen hedelmistä, on kykenevä toimimaan täydellisesti.” (*Bhagavadgītā*) Hyvin usein ihmisestä tulee laiska ja välinpitämätön, kun hän menettää toimintaansa ylläpitävän halun sen hedelmiin. Tässä tilanteessa on mahdollista kuitenkin löytää uusi motiivi ja alkaa toimia ajatellen vain Korkeimman Jumalan tahtoa. Silloin sillä, mitä kutsutaan menestykseksi ja sillä, mitä kutsutaan epäonnistumiseksi, ei ole enää mitään merkitystä. Ainoa onnistuminen, jonka hän tuntee, on tehdä Jumalan tahdon mukaan, ja ainoa epäonnistuminen on se, että tekee tätä tahtoa vastaan, joka on hänen elämänsä laki. Molemmat kuuluvat velvollisuuden polulle.

Annie Besant kuvaa *Bhagavadgītā*n sanoin uuden motiivin löytämisen vaikeutta kirjassaan *The Laws of the Higher Life*. ”Kun toiminnan hedelmiin kiinnittyminen katoaa, hänet valtaa vairagya, intohimottomuus voittaa hänet, hän huomaa riippuvansa tavallaan tyhjiössä. Kaikki motiivi toimintaan on hävinnyt. Hän on menettänyt Pravritti Margan (laskevan kaaren) kannustimen. Hän ei ole vielä löytänyt Nivritti Margan (nousevan kaaren) kannustinta. Hän tuntee vastenmielisyyttä kaikkia esineitä kohtaan. Hän näyttää olevan kyllästynyt Velvollisuuden Lakiin; hän ei ole vielä ymmärtänyt Uhrauksen Lain ydintä.” ”Tämä on sisäisen elämän koe. Et voi koskettaa korkeampaa, jollet ole irrottanut otettasi alemmasta.” Annie Besant vertaa tätä tilannetta lapseen, joka kiipeää kalliojyrkännettä vasten asetettuja tikapuita pitkin ylös jyrkanteen reunalla odottavaa isäänsä kohti. Lapsi kuulee isänsä kutsuvan häntä. Hän tahtoo päästä isänsä luo, mutta

hän on tarrautunut molemmin käsin tiukasti tikkaisiin, kun hän näkee ammottavan kuilun alapuolellaan. Ääni ylhäältä neuvoo häntä. ”Irrota otteesi tikapuista ja ojenna kätesi pääsi yläpuolelle.” Mutta lapsi pelkää. Jos hän irrottaa otteensa tikapuista, eikö hän putoakin alapuolella ammottavaan kuiluun? Hän ei voi nähdä päänsä yläpuolelle. Ilma näyttää tyhjältä, siellä ei ole mitään, mihin tarttua. Sitten tulee äärimmäinen uskon teko. Hän irrottaa otteensa tikapuista. Hän ojentaa ylös paljaat kätensä yläpuolella olevaan tyhjiyteen; ja katso hänen isänsä kädet tarttuvat hänen omiinsa, ja isän voima nostaa hänet omalle puolelleen. Sellainen on korkeamman elämän laki. Luopumalla alemmasta, korkeampi on varmistettu.

”Kun ihminen alkaa luopua toiminnan hedelmistä, kun hän on oppinut täyttämään kaiken toimintansa velvollisuutena katsomatta niiden hedelmiä, sitten koittaa kriittinen aika ihmissielun kehityksen historiassa; sitten, kun hän uhraa toimintansa hedelmän, silloin hän kuulee vielä korkeamman sävelen, vielä korkeamman oppiläksyn, joka on johtava hänet Nivritti Margaan, paluun polulle.” ”Parempi kuin varallisuuden uhraaminen on viisauden uhraaminen, oi Parantapa”, sanoo Krishna. ”Kaikki toiminta kokonaisuudessaan, oi Partha, sisältyy viisauteen. Opi tämä olemalla oppilaana, tekemällä kysymyksiä, ja rukoilemalla. Viisaat, asioiden ydinolemuksen näkijät, ohjaavat sinut viisauteen. Ja kun olet oppinut tämän, et enää lankea tähän epäjärjestykseen, oi Pandava, sillä tällä tavalla tulet näkemään kaikki olennot ilman poikkeusta Itsessä, ja kaikki Minussa.” (*Bhagavadgītā*, siv. 34) Paracelsus kirjoittaa, että ”todellinen maaginen voima sisältää todellisen uskon, mutta todellinen usko lepää tiedon varassa ja että ilman tietoa ei voi olla uskoa”. Uhraus on myös rauhan ja ilon todellinen lähde. Vastenmielisyyden tunteet muuttuvat uhrautumisen myötä myötätunnoksi kaikkea elävää kohtaan. Uhrauksen lain noudattaminen johtaa lopulta tajunnan avautumiseen siten, että luonnon todelliset salaisuudet paljastuvat ihmiselle ja

hän kykenee käyttämään luontoa hyväksi sitä vahingoittamatta.

Johtopäätökset

Ihmisen pitkä kehitystie on osa evoluutiota, joka tapahtuu koko olemassa olevan aineellisen, olipa se ihmissilmille näkyvää tai näkymätöntä, järjestelmän sisällä. Ihmisen kehitys maapallollamme on sidoksissa alempiin luontokuntiin ja voi parhaassa tapauksessa auttaa näiden luontokuntien kehitystä valtavasti eteenpäin. Ihmisellä on siten vastuu paitsi omasta kehityksestään myös alempien luontokuntien kehityksestä. Kaikki elävä ja oleva on yhteydessä keskenään ja vaikuttavat toinen toisiinsa.

Tämän riippuvuussuhteen seurauksena ihmisen ajattelulla ja pyrkimyksillä kokonaisuutena ja paikallisesti on vaikutusta näiden pyrkimysten leviämiseen ihmisten keskuudessa. Ajatus on suuri voima, jonka laatu vaikuttaa myös erilaisten säätömekanismien kehittymiseen maapallollamme. On oleellisen tärkeää, että ihmisten käyttäytymistä ja edesottamuksia ohjaa oikea tieto. Oikean tiedon varassa on mahdollista tehdä oikeita valintoja itsensä, yhteisönsä ja lopulta koko ihmiskunnan kannalta. Näitä valintoja tehdään joka tapauksessa joka päivä kaikilla elämän osa-alueilla.

Oleellista on, millainen moraali ja etiikka näitä päätöksiä ohjaa. Onko päätösten takana ahneus vai onko niiden takana oikeudenmukaisuus ja pyrkimys ratkaisuihin, jotka palvelevat koko ihmiskunnan etua samalla kun ne palvelevat yksittäisten ihmisten hyvän elämän edellytyksiä. On selvää, että ellei ihmisen tajunta voi ottaa vastaan vaikutteita, jotka ohjaavat kehitystä kohti parempaa maailmaa, johtaa hänen päätöksensä osana muita vastaavia päätöksiä kohti kaaosta, sortoa, kurjuutta ja epätoivoa. Tästä syystä ihmisten kasvatuksen ja koulutuksen tulee perustua opetusjärjestelmiin, jotka ovat sopusoinnussa ihmiskunnan kehitystä ohjaavien lakien ja periaatteiden kanssa. Uusien, niin teknologisten, taloudellisten kuin hallinnollisten menetelmien ja järjestelmien

käyttöönottoa tulee aina etukäteen tarkastella niiden vaikutusten pohjalta, joita niillä tulee olemaan kaikkien luontokuntien kehitykseen ja elämän olosuhteisiin.

Kaiken oikean toiminnan perusta on oikea tieto. Tieto on olemassa, mutta sen saamiseksi ihmiskunnan käyttöön tarvitaan uudenlaista ajattelua, joka syntyy ihmisen sisäisenä prosessina. Tämä prosessi on tunnettava, jotta sen mahdollisuuksia voidaan käyttää ihmisten hyväksi. Kautta aikojen suuret uskonnot ovat perustajiensa kautta tuoneet ihmiskunnalle tiedon, jota soveltamalla ihminen on voinut kasvaa ja kehittyä ihmisenä kohti yksilöä, jota ”Maailman sisäinen hierarkia” on voinut käyt-

tää parempien elämänedellytysten rakentajana maailmaamme kenenkään elinolosuhteita loukkaamatta ja vahingoittamatta. Valitettavasti uskonnot ovat kadottaneet aikojen saatossa perustajiensa alkuperäiset opetukset ja tilalle on tullut tulkintoja ja väärinymmärryksiä, jotka ovat johtaneet suurten uskontojen arvovalan murenemiseen ihmisten mielissä. Opetukset, jotka ovat kaikkien uskontojen ytimenä, ovat kuitenkin palautettavissa uudelleen ihmiskunnan käyttöön. Ihmisen tajunta ja sen kehittäminen on lopulta ainoa väylä, jota kautta uudet ratkaisut ovat tajuttavissa, saavutettavissa ja käyttöön otettavissa. Se on haaste, johon ihmiskunnan on vastattava. ●

Lähteet

- Besant Annie, *The Ancient Wisdom*; The Theosophical Publishing House, Adyar, 2001
Besant Annie, *Esoteric Christianity Or The Lesser Mysteries*; The Theosophical Publishing Society, London and Benares, 1905
Besant Annie, *Hints on the Study of the Bhagavad-gita*; The Theosophical Publishing House, Adyar, 2001
Besant Annie, *The Laws of the Higher Life*; The Theosophical Publishing House, Adyar, Chennai, India, 1997
Besant Annie, *The Masters*; The Theosophical Publishing House, Adyar, 2007
Besant, Annie, *Pedigree of Man*; ISBN 0-7661-0580-6
Besant Annie, *The Riddle of Life*; The Theosophical Publishing House, Adyar, 2003
Besant Annie, *Seven Great Religions*; The Theosophical Publishing House, Adyar, Chennai, India, 2000
Besant Annie, *Study in Consciousness: A Contribution to the Science of Psychology*; Theosophical Publishing Society, London and Benares, 1915, ISBN 0-7661-0514-8
Besant Annie, *Wisdom of the Upanishads*; The Theosophical Publishing House, Adyar, Madras, India, 1925
Besant Annie, Leadbeater Charles W., *Lives of Alcyone*, Part 1 and Part 2; Theosophical Publishing House, Adyar, Madras, India 1924
Besant Annie, Leadbeater Charles W., *Man: Whence, How and Whither*; The Theosophical Publishing House, Adyar, 1954
Besant Annie, Leadbeater Charles W., *Thought Forms*; The Theosophical Publishing House, Adyar, 2004
Blavatsky Helena Petrovna, *Isis Unveiled* Vol. I. Science; Theosophical University Press, Covina, California, 1950
Blavatsky Helena Petrovna, *The Secret Doctrine I and II*; Theosophical University Press, Pasadena, California, 1999
Hartmann Franz, *Paracelsus: Life and Prophecies*; ISBN 1-56459-981-7
Leadbeater Charles W., *Mestari ja Polku*, Teosofinen Seura ry., Helsinki 1992

- Leadbeater Charles W., *Selvänäkö*, Biokustannus Oy; ISBN 951-9413-56-1
Leadbeater Charles W., *The Science of the Sacraments*; The Theosophical Publishing House, Adyar, Chennai 600020, India; Wheaton, Ill., USA, 1999
The Vishnu Purana, Book 1; Forgotten Books, 2008

Kirjoittaja

Kirjoittaja Risto Jurvakainen on valmistunut ekonomiksi Helsingin kauppakorkeakoulusta. Lisäksi hänellä on metsätieteiden opintoja Helsingin yliopiston maa- ja metsätieteellisessä tiedekunnassa ja kuvanveiston opintoja Taideteollisen korkeakoulun iltalinjalla.

Joogan historia Suomessa

Teosofis-ruusuristiläiseltä pohjalta noussut Kirjeopisto Via aloitti toimintansa Savonlinnassa vuonna 1955. Viaa voidaan pitää ensimmäisenä järjestäytyneenä joogaa opettaneena tahona Suomen joogahistoriassa.

MATTI RAUTANIEMI

Joogan historia on tuhansia vuosia pitkä ja haarautuu moneen suuntaan. Suomeen jooga saapui kuitenkin vasta reilut sata vuotta sitten. Siitä huolimatta myös Suomen joogahistoriassa on ehtinyt olla monenlaisia värikkäitä vaiheita.

Suomalaisen joogaharjoituksen juuret teosofiassa

Suomen joogahistoriaa 1980-luvun alussa kartoittaneen Harry Halénin mukaan jooga tuli alun perin tunnetuksi Suomessa teosofisen julkaisutoiminnan kautta. Vuonna 1894 perustettu Suomen teosofinen looshi julkaisi *Bhagavadgitan* ensimmäisen suomennoksen vuonna 1905, sekä Swami Vivekanandan karmajoogaa (1912) ja bhaktijoogaa (1922) käsit-

televät teokset. Joogaa käsitteleviä artikkeleita ilmestyi tiuhaan myös teosofien omassa lehdessä. Varhaista joogantuntemusta maassamme edistivät myös englantilaisen teosofin, Ernest Woodin vierailu vuonna 1922, sekä tuotteli-aan Pekka Ervastian joogaa käsittelevä luentosarja vuonna 1923.

Teosofien painopiste oli korostetusti joogan mentaalisissa harjoituksissa. Kuitenkin jo vuonna 1911 julkaistiin Suomessa ensimmäinen joogan fyysisiä harjoituksia käsittelevä teos, Joogi Ramatsharakaksi itseään kutsuneen amerikkalaisen William Walker Atkinsonin kirjoittama *Parantaminen sielunvoimilla ja hengellä*. Myös hathajoogan harjoittaminen alkoi vähitellen itää sekä Suomessa että muualla Euroopassa. Hathajoogaa pidettiin kuitenkin tuolloin teosofien piireissä ”alempana” tai jopa

”rappeutuneena” joogana. Tämän käsityksen taustalla saattoi olla joogan fyysisten harjoitusten virheellinen samastaminen intialaisten fakiirien äärimmäisiin ruumiillisen itsekidutuksen muotoihin. Halénin mukaan ainakin esimerkiksi Perkka Ervast samasti fakirismin ja hathajoogan.

Mielenkiintoista on myös se, että teosofien piirissä hathajoogan, mantrajoogan ja layajoogan ”ulkoa sisälle” suuntautuvia harjoituksia pidettiin jostain syystä vaarallisempina kuin rajajoogan ”mielen korkeammilta tasoilta” lähtevää tietä. Pääinvastoin kuin nykyisin, useissa varhaisissa joogaa käsittelevissä julkaisuissa myös korostettiin, että jooga ei ole kaikkia varten, ja ettei sitä tulisi lainkaan harjoitella ilman täydellistä ja vakavaa omistautumista. Intialaisen askeettisen perinteen oppeja seuraten esimerkiksi teosofiset kirjoittajat esittivät lukuisia elämäntapaa koskevia ehtoja, jotka olisi täytettävä ennen jooga-harjoitukseen ryhtymistä. Pyrkimys joogan perinteen suojelemiseen oli siis ilmeisen voimakas.

Ei ole tietoa, missä määrin joogatekniikoiden harjoittamista esiintyi Suomen teosofien piirissä 1900-luvun ensimmäisten vuosikymmenien aikana. Joogalla oli ilmeisesti tärkeä asema teosofisessa elämäntavassa, mutta systemaattista opetusta ei järjestetty. Teosofis-ruusuristiläiseltä pohjalta noussut Kirjeopisto Via aloitti kuitenkin toimintansa Savonlinnassa vuonna 1955. Viaa voidaan pitää ensimmäisenä järjestäytyneenä joogaa opettaneena tahona Suomen joogahistoriassa. Vian perustajat **Tyyne Matilainen** (1911–1989) ja **Mirja Salonen** (1925–2002) kehittivät kuitenkin oman, ajatusjoogaksi kutsutun versionsa rajajoogasta. Nimensä mukaisesti Vian opetus tapahtuu pääasiassa kirjekurssin muodossa. Sen pohjana ovat edelleen Tyyne Matilaisen ja Mirja Salosen vuosina 1955–1957 laatimat kym-

menen opetuskirjettä, jotka opastavat henkiseen kehitykseen loogisen ja positiivisen ajattelun avulla. Kirjeopisto perusti yhdessä vuonna 1975 perustetun ja vuonna 1977 rekisteröidyn oppilasyhdistyksensä Via ry:n kanssa Via-Akatemian vuonna 1995. Via-Akatemia keskittyy Kirjeopisto Vian rajajoogan opetusten kehittämiseen, soveltamiseen ja tutkimiseen sekä julkaisee Uusi Safiiri -lehteä.

Joogan julkiset kasvot: Ture Arasta Suomen Joogaliittoon

1940-luvulla julkisen joogan opettamisen aloittaneen oopperalaulaja **Ture Aran** (1903–1979) voidaan kuitenkin sanoa antaneen joogalle ”julkiset kasvot” Suomessa. Ara sai oppinsa persialaiselta lääkäriltä, Sahibilta, jonka hoidettavaksi hän matkusti Itävaltaan 1920-luvulla.

Halénin kuvaus zarathusteralaisen Sahibin ”Valoins-tituutista” luo ”Atlantiken vuotuista kohoamista merenpohjasta” rekisteröivine mittareineen, tiibetiläisine huoneineen ja mystisine jalokivineen jopa karikatyyrimaisen kuvan eksoottisesta henkisten oppien opettajasta. Halén kertoo Aran kui-

tenkin saaneen myös huomattavasti vaikutteita **Rudolf Steinerin** opeista ja käyttäneen opetuksessaan sekä antroposofiaan että teosofiaan liittyviä käsitteitä. Vuodesta 1957 Ara alkoi pitää joogakursseja Viittakiven Kansainvälisessä Kansankorkeakoulussa Hauholla.

Viittakiven opistosta muodostuikin Suomen joogahistorian kannalta keskeinen paikka. Opistossa vierailneiden intialaisten luennoitsijoiden ja opiskelijoiden kerrotaan tuoneen mukanaan tietoa joogasta heti opiston toiminnan aloittamisesta asti. Vuosina 1956–1957 Viittakivessä sosiaalityöstä luennoinut intialainen **Dhiren Datta** herätti joogaharjoituksellaan

joidenkin Viittakiven suomalaisten opettajien mielenkiinnon ja pian opistossa alettiin opettaa jooga-*asanoita* kuntoliikuntana. Suomen siihenastisen joogahistorian kannalta Dattan suomalaisille kohdistamassa opetuksessa silmiinpistävää oli, että hän ei ilmeisesti liittänyt opetukseensa lainkaan joogan perinteisiä filosofisia tai uskonnollisia ulottuvuuksia. Datta opetti joogaa terveyttä edistävänä psykofyysisenä tekniikkana ja joogan henkisistä puolia kiinnostuneita suomalaisia hän kehotti rukoilemaan kristillisen tradition mukaisesti.

1960-luvun puolivälissä erilaisten hathajoogan muotojen harjoittaminen kasvoi äkisti eri puolilla Eurooppaa. Yhä useammat ihmiset kiinnostuivat joogan tarjoamista mahdollisuuksista terveyden ja hyvinvoinnin edistämiseksi. Vuonna 1966 Viittakiveen saapui Bihar School of Yogan toinen perustaja, **Ma Yogashakti Saraswati**. Yogashaktin vierailu herätti myös tiedotusvälineiden mielenkiinnon ja toi joogan maassamme siinä määrin laajaan tietoisuuteen, että seuraavan vuoden kursseille osallistui ennennäkemätön määrä oppilaita. Joogan tunnettuutta lisäsi epäilemättä myös kirjailija **Mielikki Ivalon** (1903–1995) ja hänen Suomen Intian suurlähettiläänä toimineen miehensä elämästä kertova tv-ohjelma. Ivalo oli tutustunut joogaan jo 1964 ja sittemmin opiskellut Delhissä joogaopettajaksi.

Nykyisin Suomen Joogaliittona tunnettu Suomen Yogayhdistys perustettiin Suomessa työskennelleen intialaisen insinöörin, **Uttam Soodin**, toimesta vuonna 1967. Seuraavana vuonna yhdistyksellä oli jo 400 jäsentä ja paikallisjärjestöjä ympäri maata. Suomen Yogayhdistys alkoi myös julkaista perustamisestaan lähtien omaa lehteä. Uttam Sood palasi Intiaan vain muutama vuosi yhdistyksen perustamisen jälkeen. Yhdistyksen puheenjohtajina toimivat sittemmin mm. **Erkki Melartin**, **Elvi Saari** ja **Arvo Tavi**. Suomen Joogaliitosta tuli Euroopan Joogaunionin jäsen, mikä edesauttoi ulkomaisten opettajien säännöllisiä vierailuja Suomessa. Vuodesta 1974 Joogaliitolla on ollut oma kurssikeskus Saarijärvellä.

Euroopan Joogaunionin perustajalla, **Gerard Blitzillä** (1901–1990) kerrotaan olleen huomattava vaikutus siihen, millaiseksi Suomen Joogaliiton opettama jooga muotoutui. Joogaliiton pyrkimyksenä oli alusta asti soveltaa joogan menetelmiä niin, että ne sopisivat mahdollisimman hyvin suomalaiseen kulttuuriin ja suomalaisten fyysisiin valmiuksiin. Taustalla vaikutti Blitzin opettajan, modernin joogaharjoituksen suosion kannalta mahdollisesti tärkeimmän intialaisen hathajoogin, **Sri Tirumalai Krishnamacharyan** (1888–1989) opetus. Krishnamacharyan tunnettu näkemys oli, että joogaharjoitus on sovittava kunkin oppilaan yksilöllisten tarpeiden mukaiseksi. Toinen Joogaliittoon voimakkaasti vaikuttanut opettaja oli Krishnamacharyan pojan, **T. K. V. Desikacharin** oppilas, **Faridah Sheikh Ahmad**.

1970-luku ja guru-liikkeet

1970-luvun alkuvuosina Joogaliittoa perustamassa ollut Uttam Sood palasi jälleen Suomeen perustamaan matkatoimisto Intia-keskuksen, jonka puitteissa hän aloitti myös joogan opettamisen. Sood oli nyt omaksunut nimen **Svami Nityananda**, ja hän alkoi myös julkaista *Himalajan Yoga-lehteä* sekä tehdä TV-ohjelmaa joogasta. Samalla vuosikymmenellä myös kansainvälisesti tunnetut, uudet jooga- ja meditaatiosuuntaukset rantautuivat Suomeen. Monet näistä liikkeistä olivat muodostuneet jonkin tietyn henkisen opettajan ympärille, ja erosivat tässä mielessä selvästi yhdistystoimintaan tukeutuvista Suomen Joogaliitosta ja Kirjeopisto Viasta, sekä varhaisesta, ilmeisesti melko järjestäytymättömästä ja yksilöllisestä teosofisesta joogakiinnostuksesta. Lukuisista uusista tulokkaista merkittävimmät olivat Transsendenttinen Meditaatio ja Ananda Marga.

Jäsenmääränsä puolesta suosituin näistä oli ylivoimaisesti **Maharishi Mahesh Yogin** (1918–2008) perustama mantrajoogan muoto Transsendenttinen Meditaatio (TM), jonka ensimmäinen paikallisyhdistys Suomessa perustettiin Helsinkiin 1971. Harri Heinon mukaan

liikkeen suosio lähti kuitenkin kasvuun vasta vuodesta 1976 eteenpäin. Vuonna 1980 sillä oli jo yli 10000 jäsentä. Liike levisi myös muihin kaupunkeihin vuosien varrella ja on edelleen aktiivinen. Viime vuosina mm. amerikkalainen elokuvaohjaaja **David Lynch** on vierailut Suomessa promotoimassa menetelmää.

Taavi ja Teemu Kassilan sekä **Jarkko Heralan** toimesta Suomeen vuonna 1972 saapunut Ananda Marga on taas sikäli kiinnostava, että sen joogaopetukseen osallistuivat 1970-luvulla muutamat sittemmin tunnetuiksi tulleet suomalaiset, kuten jo mainittu Taavi Kassila, poliitikko **Heidi Hautala** ja muusikko **Pelle Miljoona**. Bengalilaisen **Shrii Shrii Ananda-murtin** (1921–1990) opetuksiin perustuva Ananda Marga tunnetaan jooga- ja meditaatio-opetuksensa lisäksi yhteiskunnallisesta aktiivisuudestaan. Suomessa liike on mm. pitänyt päiväkotia ja järjestänyt esimerkiksi 1970-luvulla asana-opetusta Keravan ja Sörnäisten vankiloissa. Ananda Marga oli alkuaikoinaan näkyvimpiä uusia joogaliikkeitä Suomessa, mutta sittemmin sen toiminta on muuttunut pienimuotoisemmaksi.

Varsin myöhäisenä tulijana näiden liikkeiden joukossa voidaan mainita myös Krishnatietoisuuden liike ISKCON, joka teki Suomessa ahkerasti lähetystyötä pitkin 1970-lukua. Varsinaisesti liikkeen toiminta alkoi vasta 1982, kun ensimmäinen Krishna-temppeli perustettiin Helsinkiin. **A. C. Bhaktivedanta Swami Prabhupadan** (1896–1977) perustama, bhaktijoogaa opettava Krishna-liike eroaa muista Suomessa vaikuttavista joogasuuntauksista etenkin siinä, että se on selvästi sitoutunut hindulaiseen uskonnonharjoitukseen, muiden joogamuotojen korostaessa sitoutumattomuuttaan. Liike rekisteröityikin uskonnolliseksi yhdyskunnaksi jo vuonna 1984.

Joogan uusi aalto ja jooga Suomessa tänään

Nykyisin yhä useammat joogaopetusta tarjoavista tahoista ovat muodoltaan liikeyrityksiä.

Ne eivät ole yhdistyksiä tai tiiviitä ideologisia yhteisöjä, vaan joogan harjoittaminen niissä perustuu vapaamuotoiseen asiakassuhteeseen. Monet näistä nykyisen ”joogabuumin” takana olevista joogasuuntauksista saapuivat Suomeen 1980-luvun lopulla. Vuonna 1988 **Derek Ireland** ja **Radha Warrell** toivat **Tove Palmgrenin** kutsumina maahamme **Sri K. Pattabhi Joisin** (1915–2009) opettaman astangajoogan. Tämä Krishnamacharyan opetuslinjaan pohjaava, fyysisesti vaativa suuntaus innoitti erityisesti uutta nuorten jooganharjoittajien sukupolvea, ja aloitti Kimmo Ketolan mukaan uuden vaiheen suomalaisessa joogassa. 1990-luvun puolivälin jälkeen perustettiin Suomeen ensimmäiset astangajoogakoulut. Ensimmäinen yksinomaan astangajoogaan keskittynyt suomalainen joogakoulu perustettiin Poriin vuonna 1997. Tällä hetkellä pitkäikäisin niistä on kuitenkin **Petri Räisäsen** ja **Juha Javanaisen** samana vuonna perustama Helsingin Astanga Joogakoulu.

2000-luvun alussa yhä useammat itsenäiset, pääasiassa asana-harjoitukseen keskittyvät joogakoulut aloittivat toimintansa. Uusien astangakoulujen lisäksi esimerkiksi **B.K.S. Iyengarin** ja **Bikram Choudhurin** opetustraditiot saapuivat Suomeen tuolloin. (Iyengarilla oli toki ollut vaikutusta jo Suomen Joogaliiton opetuksessa, mutta varsinainen iyengarjooganopetus alkoi vasta vuosituhaten vaihteen jälkeen.) Myös useat kuntosalit ottivat astanga- ja iyengarjoogan kaltaisten, fyysisesti vaativien ja näyttävien joogamuotojen innoittamina filosofisesta kontekstistaan irrotetun asana-opetuksen osaksi kurssitarjontaansa. Viimeisen 10 vuoden aikana jooga onkin monissa tapauksissa irtaantunut vielä entisestään uskonnollis-filosofisista juuristaan. Tietynasteinen kaupallistuminen onkin varmasti edesauttanut paitsi joogan näkyvyyttä ja leviämistä, myös joissakin tapauksissa varsin pitkälle edennyttä maallistumista. Kun joogaa opiskellaan asiakassuhteessa, määrittää harjoittajan oma sitoutumisen aste ja mielenkiinto pitkälti sen, millaisen sisällön joogaharjoitus saa.

Kuitenkin myös perinteisemmässä mielessä henkinen jooganharjoitus lähti uuteen nousuun vuosituhaten vaihteen tienoilla. **Sri Mataji Nirmala Devin** Sahajajooga saapui oikeastaan jo 1988, mutta se on ollut erityisen näkyvästi esillä varsinkin 2000-luvun alussa, joogan saavuttaessa entistä suurempaa suosiota. Paljon huomiota on saanut osakseen myös joogaa kokonaisvaltaisena elämäntapana opettava jooga- ja tantrakoulu Natha, joka aloitti toimintansa Suomessa vuonna 1997. Vaikka vuodesta 1998 lähtien tuhansia suomalaisia vuosittain halannutta **Äiti Ammaa** ei suoraanaisesti pidetäkään joogan edustajana, on hänenkin ympärilleen muodostunut liike syytä mainita osana tätä samaa ilmiötä. Amma on Suomessa poikkeuksellisen tunnettu muuhun Eurooppaan verrattuna. Näkyvimpana liikkeen edustajana Suomessa voidaan tietysti mainita vuonna 2009 Intiaan muuttanut Taavi Kassila.

Erilaiset joogasuuntaukset vaikuttavat siis saapuneen Suomeen aaltoina. Teosofian idealistista ja esoteerista aaltoa seurasi Suomen joogaliiton edustama selvästi ulospäin suuntautuneempi ja käytännöllisempi aalto. Sitteen saapuivat uskonnon rajamailla operoineet guruliikkeet, joiden perässä seurasivat joogan massasuosioon johtaneet, aiempaa fyysisesti vaativammat mutta samalla sitoutumisen kannalta vapaamuotoisemmat suuntaukset. 2000-luvun ensimmäisenä vuosikymmenenä mietiskelytekniikat vaikuttavat olevan jälleen uudessa nousussa esimerkiksi **Paramhansa Yoganandan** tunnetuksi tekemän kriyajoogan kasvavan suosion myötä. Näyttääkin helposti siltä, että Suomen joogahistoriassa on kyse meditaation ja *asanoiden*, joogan henkisten tai ruumiillisten puolien korostamisen heilurimaisesta vaihtelusta. Asia ei tietenkään ole aivan näin yksinkertainen.

Samalla kun joogamuotojen ja -suuntausten kirjo on maassamme kasvanut, niin on myös siitä kiinnostuneiden ihmisten. Joogaharjoitusta motivoivat odotukset, halut ja tarpeet ovat varmasti vähintäänkin yhtä moninaiset kuin tarjolla olevat harjoitusvaihtoehdot. Teosofisen

idealismien ja kuntosalilla hikoilun väliin mahtuu niin monia välimuotoja, että jonkin joogamuodon leimaaminen yksinomaan henkiseksi tai fyysiseksi ei ole perusteltua. Samoin on laita perinteissä pitäytymisen ja niiden uudelleen-tulkinnan suhteen. Erilaisten joogaa koskevien käsitysten rauhanomainen rinnakkaiselo ei ole menneinä vuosikymmeninä aina onnistunut. Kysymys siitä, mikä oikeastaan tekee joogasta *joogaa*, ”yhdistymisen tiedettä”, on tietysti hyvin olennainen. On kuitenkin pidettävä mielessä, että ilman monimuotoisuuttaan ja muuntautumiskykyään jooga tuskin olisi koskaan kulkeutunut näin kauas synnyinseuduiltaan. ●

Lähteet:

Halén, Harry: Joogan tuntemus ja harrastus Suomessa

Heino, Harri: Mihin Suomi tänään uskoo

Ketola, Kimmo: Uskonnot Suomessa 2008.

Saari, Elvi & Holopainen, Eeva-Kaarina & Suvanto, Leila: Jooga Suomessa I. Jooganohjaajan opas.

Kirjoittaja kiittää myös Kirjeopisto Vian Terttu Sepästä, Teosofisen Seuran Marja Artamaata ja Suomen Joogaliiton Katri Masonia taustatiedoista.

Teksti on julkaistu alun perin Anandan numerossa 1/2010

Kirjoittaja

Kirjoittaja Matti Rautaniemi on teologian maisteri, joka opiskelee joogan filosofiaa, historiaa ja käytäntöä. Hän on kiinnostunut tietoisuuden kehittämisen perinteistä eri kulttuureissa.

Tunteiden säätely on kykyä vaikuttaa siihen, kuinka pitkään ja voimakkaasti tunnetaan ja onko tunteen laatu suotuisa vai epäsuotuisa. Ihmisellä on luonnostaan tarve pyrkiä tasapainoon.

KAISA PAKKALA

Marja Kokkonen
Ihastuttavat, vihastuttavat tunteet – Opi tunteiden säätelyn taito
PS-kustannus 2010
172 sivua

Tunteiden säätelyn taito ja mahdollisuus

Psykologian tohtori **Marja Kokkoselta** on vuonna 2010 ilmestynyt kirja ”*Ihastuttavat, vihastuttavat tunteet – Opi tunteiden säätelyn taito*”. Kirjoittajasta voi sanoa, että hän todellakin tietää, mistä puhuu, sillä hän toimii opettajana Jyväskylän yliopistossa ja on siellä viimeiset 15 vuotta tutkinut tunteiden säätelyä lapsilla, nuorilla ja aikuisilla. Kirjan lähde luettelo on vaikuttava: 20 sivua etupäässä englanninkielistä lähdeaineistoa. Kirjassa esitetyt asiat ovat tutkittua tietoa. Kirjansa esipuheessa Kokkonen kertoo omasta elämäntilanteestaan tutkijana ja pienten lasten äitinä ja siitä voi päätellä, että hän on joutunut testaamaan omaa tunteiden säätelyn taitoaan myös käytännössä.

Mistä tunteiden säätelyssä on kysymys?

Kun seuraa uutisiantia meiltä ja muualta, voitodeta, että tunteiden säätelyn ja sen seurauk-

sena olevan käyttäytymisen ongelmat ovat aiheuttaneet paljon sekasortoa. Yksittäinen ihminen ei voi vaikuttaa maailman ongelmiin, mutta jokainen voi aloittaa tunteiden säätelyn taidon opettelun itsestään, jolloin vaikutukset näkyvät omassa ja mahdollisesti myös lähiympäristön hyvinvoinnissa. Useimmilla ihmisillä on kokemuksia siitä, että tunteet ovat joskus ryöstäytyneet hallinnasta ja on tullut sanotuksi tai tehdyksi sellaista, joka olisi voinut jäädä tekemättä. Marja Kokkonen ei kannusta jatkuvaan tunteiden tukahduttamiseen eikä asioiden vavomiseen. Hän tuo esiin ilosanoman, että jokainen voi oppia tunteiden säätelyä. Kyseessä on taito vahvistaa myönteisiä ja laimentaa kielteisiä tunteita. Ainakin voi oppia paremmin elämään tunteidensa kanssa ja pitämään ne siedettävällä tasolla.

Heti tähän perään on sanottava, että toisilla on jo geneettisesti aivorakenteensa ja temperamenttinsa perusteella parempi alkuasetelma.

Geenit liittyvät myös välittäjäaineiden toimintaan. Tunteiden säätelyn kannalta tärkeitä välittäjäaineita ovat dopamiini, noradrenaliini ja serotoniini ja niiden vähäinen määrä veressä voi olla ongelmallista. Varhaisella vuorovaikutuksella on myös vaikutusta. On tutkittu, että äidin raskaudenaikainen ahdistus, stressi ja käytetyt päihteet ja tupakka voivat vaikuttaa sikiön tulevaan tunne-elämään. Tunteiden säätely tapahtuu vanhempien ja vauvan välisessä vuorovaikutuksessa jo ensimmäisten elinkuukausien aikana. Herkkyyskausi tunteiden säätelyn kannalta on 6–18 kuukauden ikäisenä. Tänä aikana puutteellinen tai vahingollinen pitkäkestoinen stressi muuttaa aivojen aineenvaihduntaa. Tämä tieto on tärkeää välittää eteenpäin. Peli ei kuitenkaan ole menetetty, vaikka perimä ja varhainen vuorovaikutus ei ole ollut paras mahdollinen.

Tunteiden säätelyä voi oppia myöhemminkin, mikäli motivaatiota löytyy. Jo sata vuotta sitten **Sigmund Freud** asetti perustan tämän päivän tunteiden säätelylle tuomalla esiin mulistavan ajatuksensa puolustusmekanismeista, joiden avulla ihminen tiedostamattomasti säätelöe ahdistustaan. 1990-luvulla oli esillä elämänhallinta ja selviytyminen eli coping-keinot sekä tunneäly ja tunteiden alkemia. Nämä kaikki ovat olleet myös perustana tunteiden säätelyn tutkimiselle. Jossakin vaiheessa erottautuivat selkeästi erilleen ne psykologit, jotka edustivat biologista ja geneettistä näkökulmaa. Heidän vastapoolinaan olivat psykoanalyttisesti ja psykodynaamisesti suuntautuneet psykologit. **Ben Furman** onnistui Suomessa ärsyttämään kaikkia muunlaisen suunnan edustajia ratkaisukeskeisellä lyhytterapiallaan. Tällä hetkellä arvostetuin suunta näyttäisi olevan kognitiivinen psykologia. Humanistinen ja positiivinen psykologia on vasta tulollaan. Marja Kokkonen on kirjassaan onnistunut yhdistämään kaikki eri näkökulmat harmoniseksi kokonaisuudeksi.

Kokkonen nostaa esille kaksi positiivisen psykologian edustajaa: **Martin Seligmanin** ja **Barbara Fredricksonin**. Seligman käynnisti tut-

kimuksiaan tutkimalla opittua avuttomuutta ja päätyi 2000-luvulla tutkimaan taitoja, vahvuuksia, voimavaroja ja osaamista. Barbara Fredrickson päätyi toteamaan, että päivittäiset myönteiset tunnekokemukset laajentavat vähitellen ajattelun ja toiminnan mahdollisuuksia ja pitkällä aikavälillä kasautuvat ihmisen voimavaroiksi. Myönteiset tunteet auttavat ulos kielteisten tunnekokemusten rasituksista ja edistävät elämän tarkoituksenmukaisuutta ja terveyttä. Niistä on myös apua erilaisissa neuvottelutilanteissa ja niiden lopputuloksessa. Myönteiset tunteet tukevat luovaa ongelmanratkaisua ja lisäävät päätöksenteon joustavuutta, edesauttavat keskittymistä, muistamista ja oppimista.

Tunteiden onnistunut ja epäonnistunut säätely

Tunne-elämä on tasapainoista kun tunne viirää tarkoituksenmukaisesti ja sopivan voimakkaana kyseessä olevaan tilanteeseen eikä käynnistä ylilyöntejä käyttäytymisessä itselle ja muille. Negatiiviset tunteet kuormittavat, mutta myös positiiviset voivat liiallisina ja liian pitkään kestävinä estää keskittymistä muihin asioihin. Tasapainoiseen tunne-elämään liittyy myös myötätunto ja eettinen käyttäytyminen kanssaihmissä kohtaan. Tunteita voi verrata tuleen. Ne palvelevat hyvin renkinä, mutta isänniksi niistä ei ole.

Tunteiden säätely on kykyä vaikuttaa siihen, kuinka pitkään ja voimakkaasti tunnetaan ja onko tunteen laatu suotuisa vai epäsuotuisa. Ihmisellä on luonnostaan tarve pyrkiä tasapainoon, homeostaasiin. Liian pitkään jatkuva ja varsinkin negatiivinen tunne kuormittaa. Tunteet eivät ole vain yleisesti miellyttäviä tai epämiellyttäviä vaan käyttökelpoisia tai sopimattomia kulloiseenkin tilanteeseen. Negatiiviset tunteet eivät yleensä ole miellyttäviä, mutta niiden kautta saadaan aineksia itsetuntemukseen joten ne voivat olla siinä mielessä hyödyllisiä. Ylenpalttinen optimismi, kaikkivoipaisuus, riehakkuus tai tilanteeseen

sopimaton tunne kertovat siitä, että itsearviointi ei ole kohdallaan. Henkisen hyvinvoinnin kannalta on tärkeää saavuttaa tasapaino tunne-elämässä.

Urheilijat psyykkaavat itselleen kyseessä olevaan lajiin ja huippusuoritukseen sopivan tunteen, metodinäyttelijät taas käyttävät omia aikaisempia tunnekokemuksiaan löytääkseen aidon tunteen roolisuoritukseensa. Vanhempien kasvatusvastuuseen kuuluu lastensa tunteiden säätelyn ohjaaminen siten, että lapsi oppii säätelmään sekä tunteensa että sitä seuraavan käyttäytymisen asianmukaiseksi. On todettu, että jämääkää vastuullinen, rajoja asettava, mutta huolehtiva ja välittävä ohjaus on paras kasvatuksessa. Välinpitämättömien vanhempien lapset ovat vaarassa joutua tuuliajoille ja liian autoritääriin ja tiukka kasvatus taas tukahduttaa lapsen luontaista tunteiden säätelyn taitoa. Myös esikouluikäisille ja kouluikäisille on alettu menestyksekkäästi käyttää Yhdysvalloista rantautuneita kasvatusohjelmia, joilla pyritään säätelmään aggressiivisten tunteiden aiheuttamaa negatiivista käyttäytymistä. Jyväskylän yliopiston psykologian professori **Lea Pulkkinen** käynnistänyt kasvatusohjelma on laajentunut vaikuttamaan yleisiin opetussuunnitelmiin. Pulkkinen jo 1960-luvun lopulla käynnistämät lapsesta aikuisuuteen pitkittäistutkimukset ovat osoittaneet, että käyttäytymisongelmat vaikuttavat pitkälle koko elämään vaikeuttaen sekä omaa että toisten elämää.

Tunteiden säätely eroaa tunteiden hallinnasta siinä, että pelkän tunteen ja sitä seuraavan käyttäytymisen lisäksi tunteiden säätelyyn kuuluu tunteiden tuottamisen ja voimistamisen sekä tunne-elämän avoimuuden ja joustavuuden lisäämisen mahdollisuus. Tunteiden säätely on eräänlainen sateenvarjokäsite, joka kattaa lyhytkestoisempien ja voimakkaampien tunteiden lisäksi pitkäkestoisempien ja miedomprien mielialojen säätelyn.

Tunteiden säätely ei aina onnistu. Sanonnat ”mopo karkasi käsistä”, ”kuppi meni nurin” ja ”päreet paloivat” kertovat tästä tapahtumasta. Alisäätelystä on kyse, kun käyttäytyminen on

hillitöntä, estotonta, aggressiivista, masentunutta ja ahdistunutta. Pitkään jatkuessaan siirtyään puhumaan mielenterveyden ongelmista. Ylisäätely on sitä, että tukahduttaa tunteensa. Terveellisempänä pidetään sitä, että läheisten ja turvallisten ystävien seurassa ja sopivassa tilanteessa uskaltaa välillä ilmaista ja myös purkaa tunteitaan. Äärimmäinen esimerkki siitä, että koko tunne-elämä on lukossa on aleksitymia. Ihmisyyteen kuuluu epätäydellisyys. Aina ei kaikki suju etiketin mukaan. On inhimillistä, että tunteet joskus ryöpsähtävät esiin katsoimatta aikaa tai paikkaa. Toisaalta tunteiden säätelyn oppiminen liittyy ihmisenä kasvamiseen ja autonomiseen etiikkaan. On opittava elämään yhteisössä niin, ettei sanoillaan ja teoillaan loukkaa kanssaihmiään.

Tunteiden säätelyn monet keinot

Kirjan esittämässä keinovalikoimassa on jokaiselle jotakin. On tuttuja kotikonsteja, kuten siivous ja mattojen tamppaus kun kiukku yllättää ja juuri ne liikuntaharrastukset, jotka aina ovat kuuluneet elämään, olipa kyseessä lenkille meno, sauvakävely, pyöräily, tennis, golf, kiipeily, veneily, retkeily metsässä, hiihto, uiminen, joku joukkuepeli kuten lentopallo, koripallo, pesäpallo ym. Tärkeää on, että se on tuttu ja turvallinen joko toiminnallinen tai tiedollinen muoto. Toiset eivät välitä liikunnasta ja ovat ikänsä harrastaneet erilaisia kulttuurin muotoja kuten konserteissa käyminen, musiikin kuuntelu, itse musisointi kuten kuorolaulu tai jonkun instrumentin soittaminen, maalaaminen, piirtäminen, taidenäyttelyissä käyminen ym. Televisiosta voi valita draamaa tai toimintaelokuvia tai surffailla netissä oman tunnetilan helpottamiseksi. Tämänäyttypisillä keinoilla voidaan helpottaa ahdistavia tunnetiloja, mutta pidemmän päälle niistä on hyötyä myös tunne-elämän tasapainon ylläpitämisessä.

Mikäli huomaa, että omaan tunteiden säätelyyn tarvitaan muutakin kuin tuttuja ja turvallisia kotikonsteja, joihin on aina turvautunut, voi varautua pidempiaikaiseen opiskeluun, har-

jaantumiseen ja sitoutumiseen. Vaikeutuvat tunteiden säätelyn ongelmat voivat kehittyä myös mielenterveyden ongelmiksi, joten näitä välttääkseen kirja esittelee monenlaisia keinoja. Vaarana on se, että turvaudutaan pika-voittoihin, kuten lääkitsemisiin, päihteisiin tai helpotusta ikävään tunnetilaan etsitään irtotokseista, shoppailusta, peleistä ym. Mukana on myös terapeutisia menetelmiä, jotka varsinaisesti eivät kuulu koululääketieteen piiriin. Varmimmin tunteiden säätely onnistuu silloin kun onnistuu ratkaisemaan kyseiseen tunteeseen liittyvän ongelman tai muuttamaan pysyvästi tilannetta niin, että se ei enää herätä samoja tunteita. Onnettoman ihmissuhteen ja riitaisen työyhteisön muuttaminen tuskin onnistuu yksinään. Läheisten ystävien kanssa keskustelu on aina paikallaan.

Kognitiivisia ajatteluun liittyviä keinoja ovat: miellyttävien asioiden ajattelu, muistelu ja suunnittelu, yrittää löytää ikävästä asiasta positiivinen puoli, tunnepäiväkirjan kirjoittaminen, meditaatio, NLP, jooga ja visualisointi. Syvällisempää ja aktiivisempaa tunnetyöskentelyä vaatii kyseisen asian henkilökohtaisen merkityksen muuttaminen ajattelun avulla ja sen näkeminen positiivisessa valossa. Kyseessä on kognitiivinen uudelleenarviointi. Barbara Fredrickson suosittelee myönteisillä tunnekokemuksilla nautiskelemista ja myönteisen tunnekokemuksen pidentämistä ajattelun avulla. Monet meditaatioharjoitukset tähtäävät tähän. Kannattaa pitää erillään ajatukset, tunteet ja reaktiot. Tämä on keskeinen rationaalis-emotionaalisen RET-terapian työskentelytapa. Myös hyväksyvän tietoisien läsnäolon mindfulness-terapia korostaa hetkeen pysähtyvän havaintokyvyn kehittämistä. Sen mietiskely- ja joogaharjoituksissa korostetaan kehon tuntemusten, ajatusten ja tunteiden erottamisen tärkeyttä. Kun kyseessä on vaikea tunteiden säätelyn ongelma, korostuvat hengitysharjoitukset kuten esim. silmänliike- keho- ja taputteluterapioissa. Niitä käytetään menestyksellä aggressiivisuuden, ahdistuksen, stressin ja muiden kielteisten tunteiden käsittelemiseen. Rauhoittava koske-

tus ja hieronnat lievittävät tehokkaasti stressiä, masennusta ja ahdistuneisuutta. Vauvahieronta on todettu tehokkaaksi hoitomuodoksi kun vauva on stressaantunut eikä ole kiinnostunut ihmisistä ympärillään.

2000-luvulla ovat luontoympäristöön liittyvät hoitomuodot kuten terapeutinen puutarhanhoito ja puutarhaterapia nousseet suosioon. Myös erilaiset eläinavusteiset hoitomuodot on havaittu tehokkaiksi. Hevoset, koirat ja kissat on todettu erityisen eteviksi terapeuteiksi. Myös 1800-luvulla mielenterveys- ja vankeinhoitotyössä käytetyt hoitomuodot metsä- maatalous- ja puutarhatyöt on huomioitu. Silloinhan hoitolaitokset perustettiin keskelle luontoa pois asutuskeskuksista.

Lopuksi

Ilmeisesti useimmat ihmiset säätelevät tunteitaan vaistonvaraisesti. Kaikki tavat eivät välttämättä edistä omaa ja toisten hyvinvointia pitkällä tähtäimellä. Huonosti voivat ihmiset voivat lievittää omaa oloaan laittamalla vahingon kiertämään. Tunteiden säätely ei ole toistaiseksi kovinkaan tuttu termi vaikka ongelmat tällä alueella pitkittyessään ja vaikeutuessaan voivat johtaa erilaisiin mielenterveyden ongelmiin. On siis tärkeää puhua ja välittää tietoa tästä asiasta, koska jokaisella on mahdollisuus oppia tunteiden säätelyä ja käyttää hyväkseen ne monet keinot, jotka ovat tarjolla, vaikka ei olisikaan syntymässään ja varhaislapsuudessaan saanut parhaita mahdollisia alkupisteitä. ●

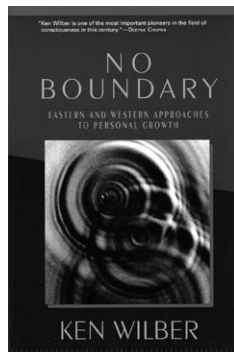
Kirjoittaja

Kirjoittaja FM Kaisa Pakkala on työurallaan toiminut psykiatrisena erikoissairaanhoitajana, psykoterapeuttina ja terveydenhuollon lehtorina.

Rajattoman viisauden opetus on siinä, että ihminen voi purkaa ahdistavat rajansa. Elämä vailla rajoja on filosofi Ken Wilberin mukaan totisinta totta. Alati läsnä olevaa rajattomuutta, perimmäistä todellisuutta ja ykseystietoisuutta voidaan kuitenkin lähestyä vain omien rajojemme kautta. Wilberin uusin suomennettu teos *Rajaton viisaus* kertoo miten.

JP JAKONEN

JP Jakonen on suomentanut Ken Wilberin kirjan No boundary – Rajaton viisaus. Kirja ilmestyy Basam Booksin kustantamana 2011.

Rajaton viisaus

– Kohti kestävää henkistä kehitystä

Rajattoman viisauden lähtökohta on yksinkertainen. Rajoja ei ole. Synnymme maailmaan ja todellisuuteen, joka ei tunne vastakohtapareja eikä puolitotuksia. On olemassa vain yksi, jakamaton kokemus todellisuudesta.

Tämä jakamattomuus näkyy kaikissa luonnon ilmiöissä. Kuperaa ei ole ilman koveraa, syntymää ei ole ilman kuolemaa, kuviota ei ole ilman taustaa. Kaikki, kuten sanotaan, on Yhtä. Kuitenkin mieli pyrkii näkemään edellä mainitut ilmiöt toistensa vastakohtina.

Rajojen synty

Ihmisen kehittyvä tietoisuus jakaa luontaisesti todellisuutta. Mielen tarkoitus on rajata, aida-

ta, erottaa ja analysoida. Tämä pitää psyykemme kasassa, toiminnassa ja aktiivisena. Jos tämä tarkoitus otettaisiin meiltä pois, olisimme kirjaimellisesti mieltä vailla.

Rajaaminen on siis synnyinlahjamme. Jaottelu synnyttää kuitenkin vastakohtia, ja vastakohtat aiheuttavat kärsimystä. Lahjan kääntöpuoli on kirous.

Kun jaottelusta tulee pakonomaista – mil-laiseksi se mielen luonteen vuoksi väijäämättä muuttuu – ryhdymme sisällissotaan todellisuutta kohtaan. Jokaisesta rajaviivasta tulee potentiaalinen taistelutanner, etenkin jos rajalla on erotettu oman *itsen* osa. Ja koska todellisuudessa *kaikki* kuuluu itseän – luonto, ympäristö, toiset ihmiset, mieli ja ruumis – jakamat-

toman todellisuuden paloittelu tekee elämästä sekavaa, ahdistavaa ja kärsimyksen leimaamaa.

Rajojen asteita

Matkalla nykyhetkeen olemme rajoittaneet kasvavaa tajuntaamme monta kertaa. Olemme tavallaan taittaneet tietoisuutemme luita, ja nämä murtumakohdat luutuvat elämämme taisteluiden rajaviivoiksi. Taistelua käydään jokaisella rajalla: itsen ja maailman välillä, kehon ja mielen välillä, mielen ja persoonan välillä. Tämä taistelu kuluttaa energiaamme ja estää avautumisen todellisuuden rajattomuudelle.

Itsemme eri osien välinen sota lähtee liikkeelle syntymästä. Silloin kehon ja mielen kokonaisuus, kehomieli eli kentauri, rajautuu erilleen ympäristöstä. Tämän luontaisen kasvun myötä tapahtuvasta rajautumisesta seuraa itsen ja ympäristön välinen kahtiajako. Kentauri on termi, jonka filosofi Wilber on lainannut analyyttisen psykologian isältä, **Carl Jungilta**. Se merkitsee kehon ja mielen ykseyttä, jota antiikin mytologian mies-hevonen symboloi. Kentaurina elävä ihminen kokee olevansa kehonsa, eikä ainoastaan omaavansa suhdetta omaan kehoonsa.

Kehon ja mielen irtaantumisen jälkeen ego, eli mieli negatiivisten ja positiivisten puolien kanssa, rajautuu erilleen kentaurista. Syntyy kehon ja mielen välinen kahtiajako.

Tämän jälkeen, egon hyväksytyt puolet sisältävä ”naamio” eli persoona rajautuu egosta. Ei-hyväksyttävistä puolista tulee varjojamme. Syntyy varjon ja egon välinen kahtiajako.

Tämän asteittaisen rajaamisen myötä ihminen elää ahtaasti. Jokaisen elintilan kavennuksen myötä myös patologioiden, ahdistuksen ja oireiden määrä lisääntyy. Jokainen sotatila, toisin sanoen, vaatii uhrinsa.

Tarkastellaan rajaamisen kehityskulkua vaihe kerrallaan.

Kentaurin rajaaminen ympäristöstä

Koko organismin, kehomielen eli kentaurin tasolla olemme yhtä ympäristön kanssa. Tämä on jokaisen vastasyntyneen ihmisen luonnollinen tila. Ei ole olemassa minää ja kehoa ja äitiä ja ympäristöä; on vain yksi jakamaton kokonaisuus.

Wilberin mukaan tämä eriytymätön ykseys ei kutsu kuitenkaan meitä palaamaan taaksepäin ajassa. Kypsä, kokonainen ihminen matkustaa kohti egoa ja ylittää sen, ei alita. Ego tarjoaa toisin sanoen tukirakenteita egon ylittävälle rajattomuuden kokemuk-selle. Näiden rakenteiden avulla tuota ymmärrystä rajattomuudesta voidaan välittää myös muille.

Kentaurin tason kriisissä ympäristö aletaan ko-kea vieraaksi. Vastasyntyneelle lapselle eriytymisen hoitajasta, vanhemmasta ja koko ympäristöstä on ensimmäinen suuri kriisi: symbioosi vaihtuu eriytymiseksi. Kehomieli eli kentauri on erottunut ympäröivästä maailmasta. Siitä, mikä vielä äsken oli *minä*, on nyt tullut *se*. Ensimmäinen kaksoiselämämme alkaa: täällä kentauri, tuolla ympäristö.

Egon rajaaminen kentaurista

Kehomielen irtauduttua ympäristöstä piiryy seuraava raja. Egon tasolla raja vedetään *kehon ja mielen väliin*. Egomme vieraantuu kentaurista, omasta kehomielestämme. Kehosta puhutaan välineenä: jonain, minkä minä omistaa, sen sijaan että olisi se. Fyysisestä ruumistamme muodostuu uusi ympäristö, jossa minä on.

Tästä ympäristöstä vieraantuminen alkaa useimmiten jo lapsuusvuosina, ja on saavut-

Kypsä, kokonainen ihminen matkustaa kohti egoa ja ylittää sen, ei alita. Ego tarjoaa toisin sanoen tukirakenteita egon ylittävälle rajattomuuden kokemukselle.

tanut kehittyneen muotonsa aikuisikään mennessä. Tähän vieraantumiseen vaikuttavat monen muun syyn lisäksi erilaiset kehoon liittyvät kiellot, tabut ja yhteiskunnalliset rakenteet ja normit. Niihin kuuluvat ravinto, infrastruktuuri ja teknologia.

Rajaamisen seurauksena minän ja kehon väliin piirtyy selkeä raja. Katselemme korkeuksista alla olevaa kehoamme, ikään kuin se olisi vain yksi kohde monien muiden joukossa. Kehosta tulee ”ei-itseä”, ja se mikä ei ole itseä, on vihollisen maaperää. Kaksoiselämälämme on uusi muoto: täällä ego, tuolla keho ja ympäristö.

Persoonan rajaaminen egosta

Kun keho on rajattu pois ympäristöstä ja mieli rajattu pois kehosta, olemme jääneet jäljelle egoomme. Pidämme itsenämme vain ajatuksiamme, tunteitamme ja mielikuviamme. Jossain vaiheessa osa niistäkin alkaa tuntua vierailta.

Persoonan tasolla raja piirretään *oman mielen sisään*. Itsestä, minäkuvas- ta eli egosta aletaan kiel- tää sinne kuuluvia osia, piirteitä ja ominaisuuksia. Nämä ei-toivotut piirteet muuttuvat *varjoiksi*, jotka piilotamme itseltämme jälleen uuden rajan toiselle puolen.

Kielletyt piirteet, kuten viha, ylpeys tai ahneus voivat olla suuria tabuja esimerkiksi omassa perheessä. Ne voidaan kokea uhkaavina ja niiden esiintuominen kielletään. Nämä tunteet kuuluvat yhtä kaikki terveen egon kokonaisuuteen. Ainoa vaihtoehto on *kieltää* niiden olemassaolo ja *projisoida* ne pois itsestä, omasta egosta.

Tämä voi tapahtua hyvinkin arkipäiväisesti. Siivouspuuhiin tarmokkaasti lähtenyt henkilö alkaa maleksia ympäri asuntoa ja hiljalleen vieraantua omasta halustaan siivota. Paikalle sattuu puoliso, joka kysyy viattomasti: ”No, joko

on siivous valmis?”. Seuraa räjähdys ja ripitys painostamisesta, nalkuttamisesta ja kyttäämisestä. Todellisuudessa kyse on oman halun heijastamisesta toisen ihmiseen: ”Minä en haluaisi siivota, mutta hän *painostaa* minua”. Paineen tunne on usein projisoitua halua.

Jäljelle jäävää osaa, josta varjot on projisoi- tu pois, kutsutaan osuvasti *persoonaksi*. Sanan latinankielinen alkuperäismuoto tarkoittaa kasvojamme peittävää naamia. Kaksoiselämämme kaventuu entisestään: täällä persoona, tuolla varjo, keho ja ympäristö.

Rajojen seurauksia

Kun ihminen on kaikkialta rajattu, on elämä kutistunut ahtaalle. Se, mikä aluksi oli yksi jakamaton kokonaisuus, ”minä = koko ympäristö”, muuttui muotoon ”minä = minun kehomiele- ni (miinus ympäristö)”, siitä muotoon ”minä = minun mieleni (miinus keho ja ympäristö)” ja siitä muotoon ”minä = minun persoonani (miinus varjo ja keho ja ympäristö)”. Tämä jos mikä on ihmisen varsinainen tragedia.

Nykyihminen on menettänyt yhteyden ympäristöönsä, kehoon ja varjoon. Ei ole siis ihme miksi olemme stressaantuneita, huonovointisia ja ahdistuneita: elämme ahtaalla kuin suurperhe hellahuoneessa. Vähempikin riittää saamaan pinnan, kropan ja tunteet kireiksi.

Rajaamisen seurauksena käymme jatkuvaa ja pitkälti tiedostamatonta sisällissotaa. Sota on tiedostamatonta siksi, että ne osat, joita vastaan sotaa käydään, koetaan aidosti ja vilpittömästi olevan oman minuuden ulkopuolella. Niiden pois rajaamisen historiaa ei kyetä näkemään. Näemme, sen sijaan, niiden olevan ulkopuolellamme ja hyökkäävän kimppuumme aika ajoin: milloin keho heittää päällemme krempakranaatin; milloin varjoansamme laukeavat

lähimmäistemme ylle; milloin eksistentiaalisen ahdistuksen miinat räjähtävät allamme heittäen elämämme tarkoituksen tuhannen paloiksi lähimpään näreikköön.

Koska ajatus sisällissodasta tuntuu ihmisestä naurettavalta – kuka sitä nyt itseään vastaan sotisi – on sodan lopettaminen lähes mahdotonta. Ennen kun ymmärrämme sielumme vihollisten olevan loikkareita omalta puoleltamme emme voi tehdä mitään. Vasta kun ymmärrämme, että tuskamme tulee itse asiassa sisältämme, minuudestamme karkotettujen osien toimesta, voimme antaa tilanteen korjautua.

Valitettavasti haemme apua usein vasta tuskan kasvettua sietämättömäksi fyysisten oireiden, eksistentiaalisen ahdistuksen tai henkilökohtaisten ongelmien muodossa.

Rajojen ylittämisestä

Onneksi tarinalla voi olla onnellinen loppu. Rajattoman viisauden opetus on siinä, että ihminen voi purkaa ahdistavat rajansa. Sisällissotien runtelemasta elämästä voidaan päästä rajattomuuteen. Polku kulkee eri terapioiden tuottamien tulitaukojen, aselepojen ja rauhan- sopimusten myötä.

Persoonan ja egon väliin piirrettyä rajaa voidaan hälventää psykoanalyysin, analyttisen psykologian, transaktioanalyysin, varjotyön ja muiden vastaavien persoonan tasolle suunnattujen terapiamuotojen avulla.

Egon ja kehon väliin piirrettyä rajaa voidaan hälventää kehon kanssa työskentelevien terapia- ja hoitomuotojen, kuten joogan, voimaharjoittelun, taichin, Rolfingin, Rosen-terapian ja Alexander-tekniikan avulla.

Kentaurin ja ympäristön väliin piirrettyä rajaa voidaan hälventää transpersoonallisen tason, eli oman erillisen itsen tuolle puolen ulottuvien terapioiden, kuten sielua, kutsumusta ja työtä käsittelevien eksistentiaalisten terapioiden ja muiden oman minuuden ylittämistä käsittelevien menetelmien avulla.

Näitä kaikkia rajoja voidaan lähestyä yleisemmällä tasolla integraalisten menetelmien

kuten integraalisen psykoterapian tai integraalisen coachingin avulla.

Lopullista, alati läsnä olevaa, ajatonta rajattomuutta voidaan lähestyä vain suoraan. Menetelmiä tähän on useita. Parhaimmillaan siihen soveltuvat ajan testaamat, hyväksi havaitut ja aidot kontemplatiivisen viisauden harjoitusmenetelmät niin idästä kuin lännestäkin: zen, vedanta, buddhalaisuus, esoteerinen kristillisuus; ja yksittäisten tietäjien, kuten **Jiddu Krishnamurtin**, **G. I. Gurdjieffin** tai **Ramana Maharshin** raivaamat polut.

Viisautta haluavalle ja sen olemassaolon vai- toavalle on olemassa polku. Se ei ole suora eikä yksinkertainen polku, mutta ainoa kokonaista ihmistä varten. Tuo polku johtaa rajattomuuteen, ja se kulkee rajojemme kautta. ●

Kirjallisuutta:

Esbjörn-Hargens, Sean (toim.), Laura Divine & Joanne Hunt: *Journal of Integral Theory and Practice*. Vol 4, No 1. *Integral Coaching*. (Boulder: Integral Institute, 2009)
Wilber, Ken: *Kaiken lyhyt historia*. Helsinki: Basam Books, 2009, suomentanut JP Jakonen
Wilber, Ken: *Rajaton viisaus*. Helsinki: Basam Books, 2011, suomentanut JP Jakonen

Kirjoittaja

Kirjoittaja on filosofian maisteri, Integral Coaching Canadan valtuuttama Integral Apprentice Coach® ja Ken Wilberin teosten suomentaja (*Kaiken lyhyt historia*, 2009 ja *Rajaton viisaus*, 2011; Helsinki: Basam Books). Filosofisella vastaanotollaan hän auttaa ihmisiä muuttamaan käsityksiä omista mahdollisuuksistaan, viemään läpi transformaatioprosesseja sekä pääsemään eroon turhasta huolista.

Kukkiva maa

*Kerran eloni ympyrät yhteen kerään,
nousen ylös ja valon kirkkauteen herään.
Solmin sillaksi aatteiden vuon,
sinun luoksesi kauneuden tuon.*

*Katson vielä tätä kukkivaa maata,
muistot haihtuvat, jäävät hangen jyvät.
Kirkkaat vedet ympäröivät ihmissaarta,
kerran lähden, kerallain rakkaat ystävät.*

*Maksoin velkani, saatavat elämälle,
tietä raivasin, rakensin tulevalle.
Maa poltti ja hioi hengen hehku,
yhä vahvana kumahti kellojen kutsu.*

*Katson vielä tätä kukkivaa maata,
pois täältä kiirehtiä en saata.
Aikaanko rajoittuisi askelten määrä,
valoon sulautuu menneen hämärä.*

Tuulikki Salonen

Luonnon kukka

*Kaunis olet ihminen
luomus tuhanten aikojen
teos taiteen mestarin.
Kirjoitti elämä kasvoillesi
tekosi salatut tarkoitukset
ja tunteiden vuosta heijastukset.
Kun aamuhun laskee yön kuu
ja uudeksi päiväksi vaihtuu,
koet ympyrä on elämäsi
näet omat askeleesi edessäsi.*

*Kaunis olet ihminen
voiton hetkellä huimalla,
kun itsesi valloitat tajuamaan
elosi kummaa kaarta,
kun rakkautesi maahan ulottuu
ja itse ohjaat purtesi haahta.*

*Kaunis olet ihminen
sua Luoja kuinka rakastaakaan,
sinä menneen kirjava balladi
ja hetken tään soiva sonetti.
Sinä luonnon ihana kukka.*

Tuulikki Salonen

Suggestiot hyötykäytössä

Reijo A. Kauppila
Mielen voima – Suggestiot opetuksessa ja ohjauksessa

PS-kustannus 2010
220 sivua.

Suggestiot ovat osa jokapäiväistä arkipöytäkirjasta, josta on vaikea havaita vaikka ne ovat joka päivä läsnä. Mielen voima, rentous ja suggestio yhdessä ovat suuri voimavaroja ja niiden varaan on luotu valmennus- ja opettamissysteemeitä, esimerkiksi suggestopedia.

Reijo A. Kauppila, psykologi ja valtiotieteen tohtori on psykyksen valmentaja ja käyttänyt 20 vuoden ajan suggestioita opiskelijoiden oppimiskyvyn parantamiseksi. Hänen uusin kirjansa on *Mielen voima – Suggestiot opetuksessa*

ja ohjauksessa. Kirja on tarkoitettu opettajille, valmentajille ja opiskelijoille, jotka saavat siitä käytännön ohjeita.

Kirjassa esitellään hypnoosin ja suggestioiden käyttöä ajallisesti, historiasta nykyaikaan. Suggestiivisia menetelmiä on harjoitettu muun muassa Asklepioksen temppelissä muinaisessa Kreikassa – ja muuallakin ympäri tunnettua maailmaa jo tuhansia vuosia sitten. Suggestioita on käytetty niin uskonnoissa, seremonioissa ja riiteissä kuin opiskelun tukena. Suggestiolla on parannettu ihmisiä ja sen avulla on vauvattu transsiin. Mainoksissa ja myyntityössä suggestiot ovat välttämättömiä.

Hypnoosin ja suggestioiden hyödyt on hyväksytty – tosin varauksin. Ihminen haluaa säilyttää itsemääräämiskeutensa, vapaan tahtonsa. Hypnoosimenetelmän käyttö edellyttää asianmukaista hypnoosikoulutusta, Kauppila tähdentää.

Kauppila kiinnittää paljon huomiota keholliseen piiloviestintään, jolla on suuri suggestiivinen vaikutus. Negatiivisen piiloviestinnän vaikutukset voivat olla tuhoisia ja niiden jälkien poisto vie aikaa. Positiivisilla suggestioilla puolestaan niitä voidaan poistaa tai ainakin lieventää.

Suggestioita käytetään nimenomaan positiivisessa hengessä, joka syntyy luottamuksellisessa vuorovaikutustilanteessa, ja siinä vahvistetaan opiskelijan itsetuntoa sekä uskoa omiin kykyihin. Ihmisellä voi olla sisäsyntyisiä esteitä, jotka vaikut-

tavat väärällä tavalla esimerkiksi ammatinvalintaan. Kun nämä esteet saadaan poistettua, on mahdollista suhtautua realistisesti omaan elämäänsä ja sen mahdollisuuksiin. Suggestioiden vastaanottamista edesauttaa rento keho ja mieli. Hypnoosissa terapeutti auttaa erilaisin rentouttavien mielikuvien asiasta, joka silloin on alttein omaksumaan suggestiot elämäänsä. Myös itsesuggestioista on hyötyä, kun on oikealla tavalla rento. Kauppilan tavoitteena on ihmisen onnistuminen omassa päämäärissään. Suggestiolla voidaan vaikuttaa ihmisen motivaatioon ja voimistaa sitä kautta hänen onnistumismahdollisuuksiaan. Sillä voidaan voimistaa myös jo saavutettuja tuloksia.

Suggestio on muutoksen agentti ja sen välineenä käytetään positiivisia lauseita ja mielikuvia. Menestystekijöiden ohjelmoiminen on mahdollista. Ne eivät muuta ihmisen peruspersoonallisuuden piirteitä vaan paremminkin ottavat ihmisen voimavarat käyttöön. Kirjassa on jäsennellysti suggestioiden erilaiset käyttötavat, runsaasti käytännön esimerkkejä ja ohjeita, Kauppilalla on vakuuttavia esimerkkejä suggestion ja hypnoosin tehokasta. Täydennyksenä on pohdittavatehtäviä, joten se lähestyy lukijaa konkreettisesti. Kirjassa on myös tutkimustuloksia, jotka antavat sille tieteellistä luotettavuutta.

Tuula Uusitalo

Matkailua fyysisissä ja henkisissä ulottuvuuksissa

Erkki Lehtiranta
Tien päällä ja taivaan alla – kirjoituksia etsijän polulta

Smiling Stars 2011
457 sivua

Erkki Lehtiranta on onnistunut yhdistämään elämässään henkisen ja konkreettisen matkailun. Hänen antologiakirjansa *Tien päällä ja taivaan alla – kirjoituksia etsijän polulta* artikkeleissa liikutaan eri kulttuureissa, eri aikakausissa ja jopa tähtitaivaan energioissa sekä poimitaan matkan varrelta löytöjä, esoteerisia ja henkisiä filosofisia piirteitä. Erkki Lehtirannalle on luonteenomaista, että hän on kiinnostunut kaikesta mahdollisesta henkisyy-

teen viittaavasta – tekstejä värittää vilpittömästä innostuneisuudesta. Ranska-trilogiaksi nimeämässään kolmen artikkelin kokonaisuudessa Lehtiranta esittelee niin Chartres'n katedraalin energialinjoja kuin symboliikkaakin, hän tapaa druidipapin ja kulkee kataarien jäljillä valotuksen ansiokkaasti heidän mielenlaatuun. Lehtiranta matkaillee myös Himalajan mystisissä maissa: Tiibetissä, Bhutanissa, Nepalissa. Ja Suomessakin, missä Kolin kvartiittiväreltelyt ja Saanatunturin pyhyys koskettavat häntä.

Paisi erilaisia matkoja ja retkiä kirja sisältää haastatteluja. Haastattelussa on henkisen maailmankatsomuksen kannalta merkittäviä henkilöitä: tiedemiehiä, kirjailijoita jne. Näistä välittyy asenteiden ja näkökulmien runsaus. Henkinen maailmankatsomus koostuu hyvin erilaisista aineksista, mutta lopulta muodostaa kokonaisuuden.

Lehtiranta on vuosien varrella haastatellut runsaasti henkisesti virittyneitä muusikoita. Musiikki on aina ollut lähellä hänen sydäntään ja säveltäjät hänen hengenheimolaisiaan. Parhaimmat säveltäjät ovat tehneet musiikkina transsisä, toteaa eräs haastatelluista ja samaistaa korkeatasoisen säveltämisen kanavointiin. Lehtiranta on muiden aktiiviteettien pohjaksi kanavoinut mestari Hilarionia. Muutamissa artikkeleissa on viittauksia tähän puoleen ja myös Hilarionilta saatuja kommentteja. Astrologiaa on mukana siitä kiinnostuneiden iloksi.

Lehtirannalla on sujuva tyyli, kirja on helppolukuinen ja osin tutun tuntuinen. Kirja onkin koottu lehtiteksteistä, joita Lehtiranta on tuottanut vuosien varrella Minä Olen -lehteen, Uuteen Safiiriin, Ultraan, Rondo Classica -musiikkilehteen ja Suomen astrologisen seuran Astro Logos -jäsenlehteen. Antologiaksi koottuina hänen tekstinsä saavat lisää painavuutta ja myös jonkinlaista yhtenäisyyttä. Taiteija Tomi Leporinne on antanut kirjalle tyylikkään ulkoasun.

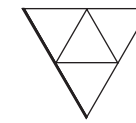
Lehtiranta on aito henkisen tien kulkija, siitä ei ole epäilystäkään hänet tunteneilla. Alaotsikko "kirjoituksia etsijän polulta" viittaa siihen, että siinä kuvattaisiin kirjoittajan omakohtaista henkistä etsintää. Kirjan loppupuolella onkin muutama artikkeli, jossa käsitellään ihmisen henkistä kehitystä ja sivutaan Lehtirannan omia löytöjä henkisellä Tiellä. Hän mainitsee opettajikseen mm. Tyyne Matilaisen ja Mestari Hilarionin. Epilogi *Mene ja palvele* johdattaa siihen keskeiseen asiaan, mistä Lehtirannan henkinen Tie alkuaan on saanut virikkeensä: ihmiskunnan palvelemiseen.

Tuula Uusitalo

Ilon tähdet

*Taivas iltaan punertuu
hehkuu kehrä kultainen.
Viulut laulaa, valssi soi
luona rannan paviljongin.
Keinuu aalto, askel taipuu
tahtiin soittajain.
Kesäillan valo lämmin
täyttää mielen juhlijain.
Viulut laulaa, valssi soi
nauraa kehrä kultainen.
Sävel soljuu, hehkuu poski
ilon tähdet tavoittaa.
Ikuinen on iltarusko
valo kesän lyhyen,
säilyy hetket onnen taivaan
poutapilvet kesäehtoon.
Viulut laulaa, valssi soi
luona rannan paviljongin.
Tietää silmäin tuike vallaton
musiikkia elo on.*

Tuulikki Salonen

KIRJEOPISTO VIAN
RAJA-JOOGA

Opetusta luonteen jalostamiseksi menetelmänä looginen positiivinen ajattelu

Itämaisen filosofian ja psykologian tietämystä ihmisen
sisäisestä kehitymisestä täydennettynä nykyajan
länsimaisella psykologialla ja henkisellä tiedolla.

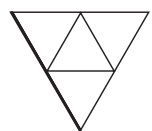
Tavoitteena mm.

- ajatusten hallinta
- luonteen jalostuminen
- keskittymiskyky
- sisäinen rauha
- harmoniset ihmissuhteet
- tajunnan avartuminen
- tietoinen yhteys Jumalaan

Yksilöllinen oppilaan lähtökohdat huomioonottava ohjaus.
Kirjeopistomuotoinen etenemistapa mahdollistaa mukana-
olon ajasta ja paikasta riippumatta. Myös lähiopetusta.

Tiedustelut ja esitilaukset:

Kirjeopisto Via, Olavinkatu 34 B 22, 57130 Savonlinna
Puh. 015 273 558 tai 050 567 9630,
sähköposti: terttu.seppanen@via.fi, internet: www.via.fi

VIA-AKATEMIA

TAPAHTUMAT KEVÄÄLLÄ JA KESÄLLÄ 2011

Valokuvanäyttely Wanha Apteekintalo 100 vuotta

Valokuvia Apteekintalon korjausrakentamisesta nykyiseen käyttöön
Paikka: Wanha Apteekintalo,
Ristisolangatie 1, Kerimäki

Kesäakatemia

Positiivisuuden ulottuvuudet
Aika: 24.-29.6.2011
Paikka: Kaukalinna, Viitamäentie 189,
Kerimäki
Katso ilmoitus s. 240.

Aamiaismajoitusta oopperajuhlien aikaan

Heinäkuussa Savonlinnan oopperajuhlien 2011 aikaan mahdollisuus edulliseen aamiaismajoitukseen Kaukalinnan rauhoittavassa ja luonnonläheisessä ilmapiirissä, vain 26 km Savonlinnasta. Katso ilmoitus s. 2. Muina aikoina majoitusta sopimuksen mukaan. Tiedustelut (015) 543 112, 040 825 5165, via.akatemia@via.fi

Kaukalinnan VII Puutarhakonsertti

Sointuja mereltä ja merten takaa
Sunnuntaina 31.7.2011 klo 14
Oopperalaulaja Juha Kotilainen ystävineen esiintyy seitsemännen kerran Kaukalinnan puutarhassa. Katso ilmoitus s. 242.

Majoitus ja ruokailu maksetaan erikseen.

- Via-Akatemian opiskelijoille majoitus sisältäen täysihoidon on 30 euroa/vrk, Via ry:n jäsenet 25 euroa/vrk.
- Lisämaksu linavaatteista ja 1-2 hengen huoneesta.
- Kesäisin mahdollisuus aittamajoitukseen.

Lisätietoa ja
ilmoittautumiset
VIA-AKATEMIA

Puhelin: (015) 543 112
Postiosoite: PL 4, 58201 Kerimäki,
Käyntiosoite: Kaukalinna, Viitamäentie 189, Kerimäki
Sähköposti: via.akatemia@via.fi Internet: www.via.fi

TULOSSA SYKSYLLÄ

Yleisöluennot Helsingissä

Paikka: Valon Tila, Uudenmaankatu 35
Oviraha: 10 euroa. Kahvitarjoilu.
Lauantaina 15.10.2011 klo 13 - 16
Värit ympärillämme, Börje Fri
Lauantaina 19.11.2011 klo 13 - 16
Voimaantumisesta, Sami Pajunen

Yleisöluennot Turussa

Paikka: Maarian Myllyoja, Ruusuportti,
Paimalanatie 374
Oviraha: 10 euroa. Kahvitarjoilu.
Sunnuntaina 7.8.2011 klo 13 - 16
Maailman muutokset ja niihin suhtautuminen, Riitta Wahlström
Sunnuntaina 23.10.2011 klo 13 - 16
Minuus ja henkinen kasvu, Sami Pajunen

Iltaseminaari

Lauantaina 29.10.2011, Kaukalinna, Kerimäki

Adventtiseminaari

Lauantaina 26.11.2011 Tampereella

Tapahtumista tarkemmin www.via.fi

MESSUTAPAHTUMAT

Tonttitohinat ja kylämarkkinat 14.5.2011,
Kerimäen koulukeskus, Kerimäki
Maan ja veen emon festivaali heinäkuussa,
Ruusuportti, Turku
Sateenkaaripäivät 17. - 18.9.2011, Konsan
Kartano, Turku
Hengen ja Tiedon messut 8.- 9.10.2011,
Helsingin Suomalainen Yhteiskoulu, Helsinki

Uusi SAFIIRI

Ilmoitushinnat 2011

Mustavalkoinen/euroa

1/1 sisäsivut	135
1/2 sivua	85
1/4 sivua	50
1/8 sivua	25

Neliväri/euroa

1/1 takakansi	470
1/1 sisäkansi	420
1/1 sisäsivu	300
1/2 sivua	190
1/4 sivua	110
1/8 sivua	55

Sivun koko 172 x 247 mm
Resoluutio 300 ppi

Hintoihin lisätään alv 23 %.
Vuosisopimuslennus 15%

Lisätietoja

Sinikka Juntura 015 543 112,
040 8255165
uusi.safiiri@via.fi

Uusi Safiiri
maksaa
postimaksun

UUSI SAFIIRI
Tunnus 5009982
58003 Vastauslähetyt

TILAUSKORTTI

Uusi
SAFIIRI

Teen Uuden Safiirin tilauksen

15,00 euroa/2 numeroa
alkaen numerosta _____

28,00 euroa/4 numeroa
alkaen numerosta _____

Tilauksen hinta Suomen ulkopuolelle;
2 numeroa Eurooppaan 18,00 euroa ja muualle 21,00 euroa
4 numeroa Eurooppaan 31,00 euroa ja muualle 34,00 euroa

☐ Suoritan ☐ Olen suorittanut

tilauksen maksun tilille

Uusi Safiiri, Kerimäen Op 513300 - 223577,
viite 550, IBAN FI19 5133 0020 0235 77, BIC OKOYFIHH
Uusi Safiiri postitetaan maksun tultua tilille.

Tilaan Uuden Safiirin itselleni ☐

Tilaan Uuden Safiirin lahjaksi ☐

Tilaan aiempia numeroita seuraavasti
Suoritan niiden maksun + postikulut
lehtien mukana tulevalla tilisiirtolomakkeella.

Maksaja/tilaaja

Nimi _____

Jakeluosoite _____

Postinumero ja postitoimipaikka _____

Allekirjoitus _____

Lahjatilauksen saaja

Nimi _____

Jakeluosoite _____

Postinumero ja postitoimipaikka _____

Uusi SAFIIRI

Tilauksen teet maksamalla vuosi-
kerran hinnan Uuden Safiirin tilille
Kerimäen Osuuspankki
Uusi Safiiri
513300-223577, viite 550,
IBAN FI19 5133 0020 0235 77,
BIC OKOYFIHH.

Tilaushinnat

Vuositilaus, 2 numeroa, Suomeen
15,00 euroa,
Eurooppaan 18,00 euroa ja muualle
21,00 euroa
Kahden vuoden tilaus, 4 numeroa,
Suomeen 28,00 euroa,
Eurooppaan 31,00 euroa ja muualle
34,00 euroa

Irtonumerohinnat

2009 – 2011
7,50 euroa/kpl

2007 – 2008
6,90 euroa/kpl

Aikaisempien
vuosien numerot
2,00 euroa/kpl

Hintoihin lisätään toimituskulut.
Lehtiä on saatavana rajoitetusti.

Myyntipisteet

Aatma, Helsinki
Akateeminen Kirjakauppa,
Helsinki, Tampere, Turku
Era Nova, Helsinki
Jofielin Pikku Putiikki, Tampere
Minä Olen Luonnonlahja -kauppa,
Helsinki
Myllyoja, Ruusuportti, Turku
Valon Tila, Helsinki
Vegemesta, Helsinki
Via-Akatemia, Kerimäki

Tilaukset

Uusi Safiiri
PL 4, 58201 Kerimäki
uus.safiiri@via.fi
Sinikka Juntura
(015) 543 112, 040 825 5165

Homeopatia on nykyaikaisen tiedostavan
ihmisen tehokas hoitomuoto. Homeopaattisten lääkkeiden
valmistaminen ei rasita luontoa eikä eläinkokeita käytetä.
Lääkkeet ovat myrkyttömiä ja niiden valmistus valvottua.
Tervehtyminen on kokonaisvaltaista ja kestävää. Kehon
vastustuskyky voimistuu ja tunnemaailma tasapainottuu.
Homeopatiaa voidaan käyttää myös tukemaan muita hoitoja.

Vastaanottoni on maanantaista
torstaihin Viiskulmassa Helsingissä
Ajanvaraus puh. 050-401 6236
www.homeopaattisirkkaaro.fi
Tiedustelut myös sirkka.aro@luukku.com

Tervetuloa!

Sirkka Aro
Klassinen homeopaatti
Fredrikinkatu 14, 00120 HKI
050-401 6236

Kirjeopisto Vian perustajan Tyyne Eliina Matilaisen
(16.2.1911 - 20.2.1989) elämäntyötä voi kunnioittaa
lahjoituksella Via-Akatemian säätiön Juhlarahastoon.

T. E. MATILAISEN JA M. SALOSEN JUHLARAHASTO

Tili: Via-Akatemian säätiö, 513300 - 60905873,
viestikenttään T.E. Matilaisen 100-vuotisjuhlavuosi,
IBAN FI03 5133 0060 9058 73, BIC OKOYFIHH

Rahasto myöntää apurahoja Kirjeopisto Vian
rajajoogan tutkimus-, sovellus- ja kehittämistyöhön ja
muuhun sitä palvelevaan tai siihen läheisesti liittyvään
tutkimukseen.

VIA-AKATEMIA

Kaikille kiinnostuneille avoin

Kesäakatemia

Positiivisuuden ulottuvuudet

Aika: 24.-29.6.2011

Paikka: Kaukalinna, Viitamäentie 189, Kerimäki

Luennoitsijoita:

Börje Fri, Värit puutarhassa

Sinikka Juntura, Yhteisöllisyys henkisen kasvun tukena

Päivi Kansanaho-Guo, Rakkauden monet kasvot

Aslak Larjo, Okkultinen meditaatio – portti ja polku korkeamman Minän /Sielun tietoisuuteen eli positiivisuuden ja onnen puutarhaan

Sami Pajunen, Minuus ja henkinen kehitys

Kaisa Pakkala, Tunteiden säätelyn taito

Rauni Pietarinen, Deepak Chopran ajatuksia ikuisuudesta

Terttu Seppänen, Positiivisuus akateemisen psykologian virtauksena ja henkisen kehityksen muutosvoimana

Tuula Uusitala, Tyyne Matilaisen esoteerinen filosofia

Heikki Vuorila, Positiivisuus ja vuorovaikutteisuus

Ohjelmassa myös:

- Elina Kakko, joogaohjausta
- Heikki Vuorila, hyvinvointiharjoituksia
- Aslak Larjo, okkultinen meditaatio
- Teatteri-ilta tamperelaisten voimin
- Retki Retrettiin
- Kynttiläseremonia
- Yrttisauna iltaisin

Vietä inspiroivat viisi päivää filosofisesti pohtivassa positiivisessa seurassa Kaukalinnan kauniissa pappilassa.

- Osallistumismaksu 120 euroa koko ajalta, 30 euroa/päivä tai tarvittaessa stipendi
- majoitus sisältäen täysihoidon 30 euroa/vrk, Via ry:n jäsenet 25 euroa/vrk ryhmämajoituksessa. Lisämaksu 1-2 hengen huoneesta.
- Tiedustelut Via-Akatemia, (015) 543 112 tai 040 825 5165, via.akatemia@via.fi.
- Ilmoittautumiset 20.6.2011 mennessä.

Lämpimästi tervetuloa!

Sointuja mereltä ja merten takaa
Kaukalinnan VII Puutarhakonsertti
sunnuntaina 31.7.2011 klo 14

Kaukalinnan VII puutarha- konsertti

**Oopperalaulaja Juha Kotilainen
konsertoi jälleen Kaukalinnan puutarhassa**

Juha Kotilainen, baritoni

Timo-Juhani Kyllönen, säveltäjä

Olli Hirvanen, kitara

María Luz Pérez, sopraano

Luis Ramirez, viulu

Reeta Viljamaa, sopraano

Ankkurinappi-varusmiesyhte, Laivaston Soittokunta

Yhtyeen jäsenet: matruusit Eero Hallikainen, Juhana Kotilainen,
Carolus Manninen, Matias Mäntyranta, Jon Nguyen

Yllätysesiihtyjä

Tervetuloa kauempaakin!

VIA RY VIA-AKATEMIA

Kaukalinna, Viitamäentie 189, Kerimäki.

Liput 15 euroa. Eläkeläiset, työttömät, opiskelijat ja lapset 10 euroa.
Kahvitarjoilu. Sateen sattuessa konsertti pidetään Kaukalinnan salissa.

2008-2010

2/2008 6,90 €

1/2009 7,50 €

2/2009 7,50 €

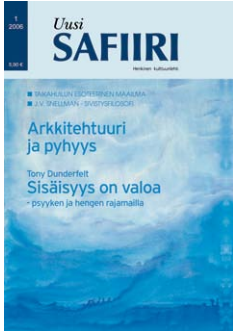

1/2010 7,50 €

2/2010 7,50 €

2006-2008

1/2006 2,00 €

2/2006 2,00 €

1/2007 6,90 €

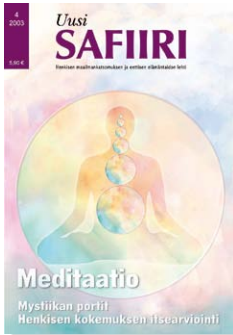

2/2007 6,90 €

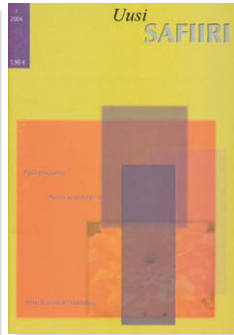

1/2008 6,90 €

2003-2005

4/2003 2,00 €

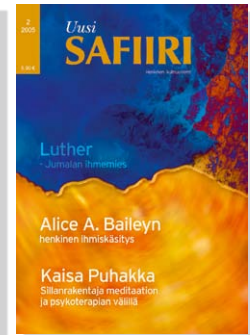
1/2004 2,00 €

2/2004 2,00 €

1/2005 2,00 €

2/2005 2,00 €

2002-2003

3/2002 2,00 €

4/2002 2,00 €

1/2003 2,00 €

2/2003 2,00 €

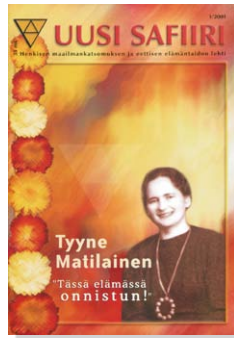

3/2003 2,00 €

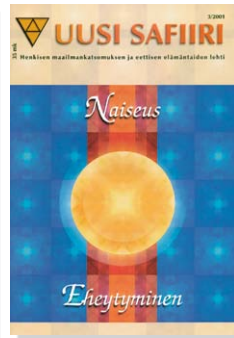
2000-2002

1/2000 2,00 €

2/2001 2,00 €

3/2001 2,00 €

4/2001 2,00 €

2/2002 2,00 €

Clematis 'Ivan Olsson', vaaleansininen
Clematis 'Hanaguruma', vaaleanpunainen

Sofianlehdosta löydät

- * Kukkakaupan palvelut
- * Puutarhan monipuolinen kasvivalikoima: Koriste- ja hyötykasvit
- * Siemenet, sipulit ja juurakot
- * Erikoisuuksia puutarhaan
- *** Ihanat kärhöt (Clematis)
- *** Perennaryhmän piirustus- ja taimipaketti kokonaisuudessaan

*Tervetuloa Käpylän ja Kumpulan
kukkataloon ja puutarhaan!*

*Palvelemme Sinua netissä
olevina aukioloaikoina vuoden ympäri.*

Puutarhakeskus Sofianlehto Kukkatalo
Sofianlehdonkatu 12
00610 Helsinki
Puh: 09-796230
www.sofianlehto.com
myynti@sofianlehto.com

